

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

На брат Никола Вашев
този скромен дар с най-хубави
пожелания по случай срещата
на ръководителите на 26 и 27
април т.г. в Айтос.

Изгрев
24 IV 1949 г.

Братският съвет.

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

СОФИЯ

ГЛАВА НА ТВОЕТО СЛОВО Е ИСТИНАТА

Когато природата се подновява, птичките пеят.

В началото на всяка Божествена култура, човеците пеят.

Когато светът се пресъздава, ангелите пеят.

(Извадки из страниците на най-старата книга в света).

П Р Е Д Г О В О Р

Песните събрани в настоящия сборник, представят въплощение на малка част от вниманието, любовта и значението, които Учителят отдава на музиката като средство за пробуждане на Божественото съзнание у хората — респективно у тия, които живеят с Неговото Слово. Тяхната поява на бял свят е едно непринудено явление, тъй като те са рожба на свещен проблясък, в който една Божествена идея се превръща в музика.

Предлаганият сборник е съставен от два отдела. Първият от тях озаглавен „Б р а т с к и п е с н и“, съдържа песни, които бяха дадени и имаха широка популярност, преди още Учителят да открие окултната школа, в която Той по-късно даде окултните упражнения, съставящи втората част на сборника под заглавие „П е с н и о т У ч и т е л я“. Тия последни упражнения са родени през време на ония лекции на Учителя, когато Той опитваше въздействието върху съзнанието на Своите ученици на една нова, непозната до тогава музика.

И в първия отдел има голям брой песни, дадени пак от Учителя и затова в коментара поместен в края на сборника е указано, кои от песните са от Него и кои са написани от ученици, по Негови мотиви и най-после, кои песни са от други автори. Характерно за песните в първата част — „Братски песни“ е, че те носят белега на първите стъпки на ученичеството, когато чо-

вешката душа търси утеха в смирението, във всеотдайно и сърдечно отношение на човека към Небесната Милост, която му е подарил живота. В предаността и вярата, които лъхат от тия песни, стъпилите върху пътя на възхода, намират упование и чиста радост.

Упражненията във втората част „Песни от Учителя“, наречени окултни музикални упражнения, носят съвсем друг характер. В тях е проведено нещо ново, неизвестно на досегашната музика — един строеж в мелодията и музикалната архитектоника, който бележи вътрешна сила. Това не са обикновени песни, а мелодии, които се свързват по такъв начин със Словото, че изразяват неговата музикална еднозначност. Всички те са дадени от Учителя. Само някои от тях, за които на съответното място е означено, са изработени в сътрудничество с ученици — музиканти. Песните имат духовно превъзпитателно значение. Те внасят в съзнанието един нов елемент и вграждат в човешката душа една нова ценност.

Който познава дълбокия смисъл на Словото, лесно ще си обясни, как то може да се превърне на песен и магия, която има власт да преобразява човека, като разширява хоризонта на мисълта, дава живителна топлина на чувствата и могъщ размах на творческата воля.

В школата на Бялото Братство музиката е едно от най-мощните средства за духовна работа. Затова всяко от предлаганите упражнения със своята мелодия и ритъм указва определено въздействие върху слушателя. То засяга избрани струни в душата и поощрява вътрешната дейност в определена посока.

Както всичко, което Учителят дава в работата си над своите ученици, така и тия песни имат специфична украска на голяма, неподаваща се на анализ самобитност, нагодена за високите задачи на Новото учение — кълн от Предвечната Истина, което тук, у нас, в лицето на Учителя, е намерило едно оригинално превъплощение. Неговият стожер е святата Христова дума Любов.

Песните от предлагания сборник имат и една друга интимна и мистична същност, която още по-малко подлежи на конвенционална музикална преценка, защото предназначението им основно се отличава от това на обикновените песни.

Ония от четците и любителите на тоя вид музика, които са присъствували при раждането на тия песни, а те не са малцина, защото Учителят, както се спомена и по-горе, ги изпяваше или изсвирваше на Своята цигулка през някоя сутришна беседа, са доловили най-добре вътрешния психологичен повод за тяхното появяване, както и прякото им въздействие върху себе си. Те са свидетелите, които знаят, как Словото става песен, приобщило всички, които съзнателно вървят по пътя на ученичеството към преизобилния живот.

Знайно е, че хората различно разбират и оценяват дадена творба, но ония, които познават кротката радост на духовния живот, са оценили тия Учителеви песни по най-съвършен начин и ги носят като скъп дар в своите сърца.

Път, Истина и Живот — това са трите основни тонове на идеалната хармония, която съществува във всемира. Върху нея се гради разумният живот.

Съзвучието е изявление на Божествения свят. То внася висш идеал в човешката душа.

Светлите мисли, благородните стремежи и добрите постъпки, върху които почиват човешкият живот, здраве и растеж, са проява на Божествената хармония.

Всички ония народи, които са дали по-голям простор за разцъфтяване на музикалната култура, са допринесли повече за възхода на човечеството.

Расите се различават по степента на своята музикалност. От всички раси до сега най-музикална е бялата раса. В новата раса, която иде, музиката ще дойде до своя висш разцвет.

Хармония, в която Любовта внася живот, хармония, в която Мъдростта внася светлина, и хармония, в която Истината внася сила, са най-желаните неща за човешката душа.

Това е бъдещето благо, което чрез идващата Божествена раса ще се внесе в света.

Учителят

РАЖДАНЕТО НА ПЕСНИТЕ

Ние, учениците на Учителя, които изнасяме тия песни, тия окултни музикални упражнения, както Той ги нарича, ние сме имали привилегията да присъствуваме на тяхното раждане. Ние сме имали радостта първи да ги чуем от устата на Учителя, първи да доловим мелодиите им от Неговата цигулка. Така ние сме ги заучавали непосредствено, пели сме ги и сме живели с тях. Те са тъй интимно свързани с нашия живот като ученици, с всички негови моменти, та можем да кажем, че са оживели в душите ни. Така са оживели и така трептят в нас, както могат да оживеят в душата на човека само ония първи песни, с които майка му го е залюляла и които той е засукал с майчиното си мляко.

И наистина, нима може някой от нас да забрави музикалните преживявания от онези съборни дни, когато в ранни зори, от устата на много души, наредени в стройни редици, се е понасяла бавно и тържествено като широкоразливащ се талаз песента „Благословен Господ Бог наш, Баща на Светлите Духове?"

Нима могат да изчезнат от паметта ни ония мигове, когато пак в един от съборните дни, през време на една от утринните Си беседи, Учителят за пръв път изпя песента: „Фир фюр фен, Тао би Аумен". Макар и прозвучала на един непознат език, тя произведе у всички могъщо впечатление — и със звуковия състав на своите думи, и с тържествения ритъм и с бавното си темпо. Тази песен събуди в душите ни видението на някакво победно шествие на светли същества, които се движат, могъщи и неотразими, разпръсквайки пред себе си мрака и тъмнината. Те шествуват „без страх и без тъмнина", те шествуват „с обич и светлина", за да приведа едно тълкувание, което сам Учителят даде на тия непреводими сами по себе си окултни изречения, в които прозвучават познато само две свещени източни думи — Тао на китайците и Аум на индусите.

Така ние бяхме подготвени да чуем на същия прастар език песните: „Вехади" — една едничка дума, която сама себе си пее, която сама се излива в песен, — „Венир Бенир", „Махар Бену Аба" („Песен на ученика"), „Киамет Зену", „Нева Санзу", „Аин фаси". Бих нарекъл тия песни мелодии, които пробуждат душата, които раздвижват нейните съкровени глъбини и я унасят към епохата на великите Предци на човечеството, които са създали музикалния език, на който звучат тия песни.

Дълбоката музика на тия мелодии настройва душата на ученика така, че тя може да се пренесе духом чрез звуковете и образите на песента „В зарите на живота“, в ония далечни времена на мировото творчество, когато е „изгрявало космическото Слънце и е очертавало границите на Природата“. Тя може да се издигне, чрез песента „В Начало бе Словото“ до онова музикално състояние, в косто да съзерцава поне като неясни видения, великото творчество на Словото и да се свърже с „Духът Божи, Духът вечни, Духът святи, Духът благи, кой пълни сърца ни с Любов“, както гласят думите на тази мистична песен. Тя може да преживее песента „Бог е Любов“ и да запее „Химнът на Великата Душа“ — един величествен псалом, чието съдържание, благодарение изразителния език на символите, който тук достига до своето конечно съкращение, представя един дивен синтез на цялата Природа така, както разумният човек, найпоследният ѝ плод, синтезиращ в себе си всички форми, носещ в съзнанието си целият опит на органическия живот и прозиращ върховния смисъл на туй възходящо движение, я вижда и съзнава, за да може да я възпее в този химн:

Грее слънцето, светло е навсякъде,
обвита е земята със топла дреха.
Събужда всичко живо,
тече водата,
расте тревата,
свежест лъха навсъде.
Всичко се движи, пълзи и лази,
хвъркат птиците,
бягат сърните,
вее вятърът,
а човекът стои и мисли що да прави.
Чува се радостната песен:
„Велик си Ти, Господи,
велики са Твоите дела,
велико е името Ти над всичко.
Ти цариш във сила и живот,
във Знание, Мъдрост, Истина, Любов.“

Съдържанието на тази песен се върти около оста слънце, земя. Само човекът, чиято глава е насочена към слънцето, а нозете му — към центъра на земята, чийто гръбначен стълб, следователно, върви по оста слънце — земя, съзнава дълбокия жизнен смисъл на тази ос.

„Грее слънцето“ — източник на светлина — и топлина и обвива земята с топла, магнетична дреха, под която очакват своето пробуждане всички зародиши на живота.

В три изречения е синтезирано действието на слънчевата радиация, действието на живите сили, които образуват земната биосфера.

Този животворен електро-магнетизъм на слънцето, на неговата радиация „събужда всичко живо“.

„Тече водата“. След слънцето, символ на огъня, който излъчва светлина и топлина, и земята, почва на живота, облечена от слънцето в топла дреха, идва водата — една друга форма на животворния магнетизъм — символизиращ живота, животворната плазма, където се развиват елементарните форми на органическия живот. И ето този живот се събужда: „Расте тревата“. Тревата е емблема на растителното царство, в неговата проста форма. Явяват се тогава във възходящ ред другите форми на органичния развой, първом всичко, което „се движи, пълзи и лази“, във водата и по земята — риби, земноводни и влечуги — после птиците и високоорганизираните бозайници, които са символизувани чрез една от най-поетичните им форми — грациозната сърна.

Тук сега, на границата между висшите бозайници и човека, се явява четвъртият от елементите — въздухът, даден в неговото динамично състояние: „Вее вятърът“. Въздухът е символ на умствения свят, в който самосъзнателният човек живее със своя ум така, както с тялото си живее във въздуха.

„А човекът стои и мисли, що да прави“. Стои изправен, като жива линия, що свързва земята със слънцето и мисли що да прави. Носещ в съзнанието си картината на целия развой на живота, минал през всичките му форми — спирки на човешкия дух — човекът едничък съзнава дело на чии ръце е всичко, което се разкрива пред възхитения му взор, пред неговия мислящ ум. И тогава той запява: „Велик си Ти, Господи“!

Така химнът на Великата Душа завършва с един апотеоз на Твореца, Който цари над всичко, в сила и живот, в знание, Мъдрост, Истина, Любов.

Един друг цикъл окултни упражнения ни въвеждат в царството на живите сили на природата, в света на светлината. Това са малките музикални поеми на светлината: „Изгрява слънцето“, „Сила жива“, „Благост“ „Грее“, „Светъл ден“, „Аз мога да любя“ и „Добър ден“.

Тук, в царството на природата, където всичко е живот и движение, където слънцето налива цветята с нектар и кара пчелите да събират мед — нещо, за което така хубаво загатва живият символичен окултен мотив „Сладко, медено“; където „Изворчето“ блика, шушне, шумоли и цветята весели; където се носи бодрият ритъм на утрото и младостта, така хубаво предадени в символичната песен „Ходи, ходи“, която мигом раздвижва човека, освежава го и сякаш го окъпва в роса; човек е разположен да чуе благите внушения на песента „Блага дума на устата“ и на пълната с топлота и участие песен „Скръбта си ти кажи, сърце си ти отвори на слънчеви лъчи“, за да се освободи от своето униние, да се ободри и съживи, да се изпълни със „Сила жива“, да стане смело на нозете си и да превъзмогне „Тъги, скърби“ чрез динамиката на движението и бодрата

работа. Така музикално настроен, той може да разбере ония думи на просветление, които съдържа песента „Тъги, скърби са богатство за живота в душа скрити“, да се проникне от светлите внушения на песента „Да имаш вяра“, да разбере, че „Всичко в живота е постижимо“ и да заживее с надеждата и вярата, че ще благува в живота, както се пее в песента „Аз в живота ще благувам“, така, както благуват добрите и добруват мъдрите. („Зора се светла зазорява“).

Не е ли естествено тогава да поиска човек да възлезе на „Най-високия връх“ в живота, за който ни напомня песента за най-високия връх на най-високата наша планина: „Един си ти, мой Мусала“? За нас тази песен не е само символ на стремежа към върха, а и емблема на редица подвизи. Тя напомня незабравими преживявания — напомня ни ония изкачвания на Мусала в ранните, полуздрачни часове на зората, когато повече от триста души, образуващи жива верига по стръмната пътека, що се вие към върха — триста души, не само млади и силни хора, но и беловласи старци, подмладени от устрема към висините — възлизат да посрещнат изгрева на слънцето от най-високия връх!

За Рила и нейните езера ни напомня красивата символична песен „Запали се огънят.“ Тя ни спомня най-вече огньовете, които палим всяка вечер през време на нашето летуване край второто езеро. И наистина, когато вечер се запали „Огънят на огнището“, наподобяващ свещения огън, що пламти на олтаря на някой храм, а около него насядат стотици хора, привлечени от неговата топлинка, най-хубавото, което може да се прави, то е да се пеят тия песни. И ние ги пеем — една след друга се понасят техните мелодии като химни в храм. Защото „Седемте рилски езера“, наистина, се превръщат през нощта в храм, над който се издига като купол звездното небе.

И ако рилските утрини отпечатват в своите ефирни страници музиката на паневритмичните упражнения, вечерите край огъня отпечатват на своите здрачни страници светлите звуци на песните, които са записани в този сборник.

Поднасяйки тия песни на всички ония, които обичат песента, ние се надяваме, че те ще станат за тях това, което са за нас.

И ако те са се освободили от оня мрак, който е правел света тъмен за тях, и са били озарени от светлината, както се пее в песента „Бершид Ба“ и, ако, след дни на страдания и скърби, те са видели с окото на душата „Обетованата земя,“ и са тръгнали към нея, нека тези песни им бъдат светли спътници по пътя — по пътя към „Обетованата земя“,

где извират извори,
где текат реки,
где зреят плодове,
где птици пеят,
где хората живеят братски.

УЧИТЕЛЯТ ЗА МУЗИКАТА

Музиката е една дълбока сфера на Битието. Онези, които са я създали, са били велики, разумни същества. Ние ги познаваме под общото име ангели.

Когато в зорите на живота ангелите се събудили на небето, те започнали да пеят. А когато те запели, светът започнал да се създава. Ангелите, които разбират Божествените закони, са създали вселената под върховното ръководство на Божествения Дух. И те са изразили туй величествено творчество в музиката. Ето защо, в музиката са скрити великите закони на мироздането. Те са закони на творческия дух на Битието. Божественият Дух работи музикално. И може да се каже, че музиката, в която звучи хармонията на числата, е материализирано движение на Духа.

В човешкия свят, в света на земното човечество, проявата на музиката е свързана с пробуждане на съзнанието. Макар, че самосъзнанието се е проявило у хората отпреди около триста хиляди години, музиката, като творческа проява у човека, като способност, която се изразява в изкуството да пее и да свири, датира от неотдавна — от около три-четири хиляди години преди Христа. До това време музика, в сегашен смисъл на думата, не е съществувала. Така например, хората от атлантската раса не са били музикални, и това личи особено ясно при изследване на техните черепи.

Музиката, като изкуство на ангелите, е съединително звено между ангелския и човешкия светове.

Музиката, това е дихание на душата. Чрез музиката тя диша. Музикалният свят е среда, чрез която душата се проявява на земята. Без музика, без музикална среда, която светът на тоновете образува, душата и духът на човека не могат да се проявят. Любовта без подходяща музикална среда също не може да се прояви. А Любовта, това е великата реалност на живота. И ко-

гато казваме, че Любовта не може да се прояви без музика, ние подразбираме оня разумен ред в проявите на природата, който се изразява в следната зависимост: музиката е среда на съзнанието, т. е. оня вътрешен организъм на човека, чрез който душата се пробужда за света; съзнанието е среда за човешкия ум, а умът е среда за Любовта. Така вървят нещата във възходящо направление.

Мощна сила се крие в музиката. И ако хората искат да се превъзпитат, ако те искат да отгледат надеждно поколение, което да стане носител на нещо красиво и възвишено, на нещо ново, те трябва да поставят в основата на възпитанието музиката в най-широк смисъл на думата. Ако хората прилагаха музиката като един от най-разумните методи за работа, те нямаше да губят толкова време и енергия за постигане на толкова малки резултати. И ако те постигат така трудно нещата, това показва, че още не работят музикално. И наистина, редица факти показват, че в звука и ритъма се крият мощни сили. Под звуковете на известни музикални инструменти са рухвали стени, разрушавали са се мостове, пръсвали са се на парчета електрически крушки. Това са съвременни опити, които показват, че библейският разказ за рухването на Йерихонските стени под тръбните звуци не ще да е легенда или поетична измислица.

Всичко в природата трепти, и тези трептения се носят като музикални вълни. И затова се казва, че всичко в природата е музика. На земята, където обитават толкова много живи същества, се разнася непрекъсната музика. Музика има в текущите води, във вечно вълнуващите се води на океани и морета, музика се носи във въздуха, във веенето на вятъра. Музика има в шумоленето на листата, в чуруликането на птичките, в гласовете на животните, в ромоленето на потоците. И често, когато вятърът разлюлее дърветата, в горите се разнася една величествена оркестрална музика, която за човека с тънко развит слух звучи като симфония. А щом у човека се пробуди космичното съзнание и у него започват да се развиват способности, които го довеждат до по-тънко различаване на цветове, тонове и звукове, той ще почне да долавя онази величествена симфония, която звучи в мировото пространство. Той ще почне да чува онази мирова музика, която изпълва от край до край вселената. И тогава той ще разбере дълбокия смисъл на живота.

Музиката на природата постоянно събужда музикалното чувство в човека, подтиква го да пее и да свири. Чрез музиката той дава непосредствен израз на своите чувства и преживявания. Религиозните хора дават израз на своите религиозни чувства, светските изливат в песни своите скърби и радости, свързани с всекидневния живот.

Днес музиката се изучава най-вече като изкуство. Онези, които се отдават на нея, започват с чисто техническата ѝ страна. Музиката, обаче, има много сложен характер, тя е многостранна. Техниката е само една от нейните страни. Тя е най-важното постижение на механичната музика. Защото има три вида музика — механична, която само раздвижва нещата, органична, която организира живата материя и установява нейния жизнен ритъм, и пси-

хична, която събужда скритите сили на душата. Окултната музика, която обединява качествата на тия три вида музика, едва сега влиза в света и затова е достъпна за малцина. Много малко музиканти са достигнали до нейните граници. Окултната музика си поставя по-високи цели и по-широки задачи, отколкото обикновената музика. Последната често се схваща като едно външно изкуство, което има за цел да достави на хората удоволствие, да им служи за развлечение. Така разбрана музиката, обаче, е излишна.

Онези, които постепенно внасят окултната музика в живота, искат да я приложат във всичката ѝ пълнота. Това разбира се, ще стане едва тогава, когато хората се развият музикално. Днес с окултната музика, която има още форма на начално упражнение, се прави един малък опит и се въвежда главно като възпитателно средство, като метод за възпитание и облагородяване на човешкия характер, като средство за създаване на една музикална среда, при която е само възможно да се проявят висшите сили на душата. Всички сили на душата трябва да минат през музиката, за да се хармонзират и уравновесят.

Възпитателната сила на музиката е и нейната главна задача. В окултната наука музиката се прилага като един мощен метод за проектиране на мислите, чувствата и желанията от нисшия свят към висшия, за да се подхранят зародишите на новите чувства и способности, които дремят в човешката душа. Някои от висшите чувства на душата могат да се пробудят само чрез окултната музика.

Музиката е един от мощните методи за тониране. И окултните музикални упражнения, които даваме — наричам ги упражнения, а не песни, защото сме още много далеч от окултните песни — са един метод за трансформиране на енергиите, метод за всестранно тониране. В човека понякога се развиват чувства, страсти и желания, които, ако не се издигнат нагоре чрез музиката, ще вземат обратна посока, към центъра на земята. Какъвто и да бъде човек, движението на енергиите у него става някога във възходяща, някога в низходяща посока. Ако не знае тоя закон, у него ще се родят най-лоши разположения. Ако разбира музиката, той ще прокара тия енергии нагоре и ще трансформира своето състояние. Музиката може да образува храна за ума. Без нея много чувства повяхват, без да принесат никакъв плод.

Окултната музика мъчно се поддава на изучаване. Изисква се преди всичко деликатен слух и голямо съсредоточаване. При това, човек трябва да се освободи от всички предубеждения, от всички традиции. До нея, обаче, не може да се дойде, ако човек не изучава предварително обикновената музика. Последната е предговор към окултната. Така, както се е развила технически, тя е подготовка към окултната музика. Бъдещите музиканти, обаче, ще създадат музика, за която днешните хора не могат да имат дори и представа.

В съвременната, така наречена светска музика, от чисто окултно гледище, могат да се констатират два момента: един момент на радост и друг — на скръб; един момент на съграждане и друг — на рушение. В нея винаги

има нещо недовършено. Тя оставя такова основно впечатление у слушателя. И често, след като сте слушали някой концерт, като се върнете у вас, ще почувствувате една дълбока тъга. А такова чувство при истинската музика не трябва да се заражда. Музиката трябва да оставя в душата на човека едно радостно, възходящо чувство, едно чувство на подем, на творчество. В този смисъл на думата, аз разделям музиката на възходяща и низходяща. Към първата спада окултната музика, която носи разширение и подем на творческите сили, към втората — светската музика, в която се срещат поменатите по-горе два момента.

Днес, обаче, и едната, и другата музика са все още потребни. Те се допълват.

Макар и да са на лице тия два момента на радост и скръб като психична реакция, която предизвикват съвременните музикални творения, не бива да забравяме, че музиката, сама по себе си, като чиста проява на един разумен свят, не съдържа в себе си ни радост, ни скръб. Дълбоко погледнато, тя уравновесява силите, които тия чувства събуждат в човешката душа. И единственото изкуство, което трансформира, тонира, уравновесява и гради във всяко направление, е музиката.

Все пак, и в окултната музика се допущат известни дисонанси. Допускат се за равновесие. В човешкия живот също има дисонанси. Злото, от музикално гледище, е един дисонанс в живота. Ала той е потребен като преход към нова хармония. Нервната система на съвременния човек не може да издържи абсолютната хармония. Последната би предизвикала в нея голямо напрежение. Дисонансът от това гледище е една почивка, един преход, необходим за смяна на състоянията.

Но ако дисонансите са много на брой и ако следват на малки интервали, те предизвикват разстройства в нервната система. Ако са малко на брой, скоропреходни и на големи разстояния, те се явяват като едно необходимо средство за смяна на състоянията в живота.

Окултната музика се отличава от обикновената по следните качества: в нея винаги се дават най-първо основните линии. В този смисъл тя може да се нарече тоново художество. И както художникът нахвърля отпървом главните, основните черти, така е и тук: музикалният процес постепенно се развива, тъй като нищо в природата не се създава изведнъж.

Друго едно качество на окултната музика — в нея никога не се допущат думи или тонове, които имат две значения. Окултната наука твърди, че на всяко слово отговаря съответен музикален израз. В новата музика думите и тоновете се съответно подбират. В обикновената музика няма съответствие между думи и тонове, и затова тя не може да произведе нужния ефект. Често думите на една песен предизвикват в съзнанието ни едни представи, а трептенията на звуковете, от които тия думи са съставени, произвеждат в подсъзнанието ни съвсем друго впечатление.

Затова, в някои от окултните упражнения (Венир Бенир, Махар Бену, Вехади, Нева Санзу) са избрани думи от един прастар език

— хармонични думи, които имат изтъкнатото по-горе свойство: да имат едно значение. Разбира се, тия думи, които принадлежат на един окултен език, мъчно могат да се преведат на друг език. Освен това в много от окултните упражнения се повтарят привидно без нужда една и съща дума. Това се прави съзнателно, за да се запечати в съзнанието тая дума със съответната ѝ тонова равнозначност.

Всяка дума, при това, която произтича от духовния свят, носи в себе си ритъм, мекота и благост. А ритъм, съответствие между тон и слог, мекота и пластичност има там, дето има разумност.

Окултните упражнения са верни, защото изразяват ония звукове, които съществуват в природата. Окултните упражнения — това са мотиви на природата.

Едно трето качество на окултната музика: тя се отличава по своята естественост, по своята крайна мекота, яснота и картинност — по своите живи природни образи. Окултната музика е музика на образи и картини. Когато пеем окултни песни, те винаги предизвикват у нас живи картини. А живи картини създава само живата светлина. Те са незабравими.

Музиката действува върху човека във всяко направление. Тя е най-правилният начин за организиране на човешките мисли, чувства и постъпки. Както дишането е нужно за пречистване на кръвта, така и музиката е необходима за пречистване на чувствата.

Между музикалното чувство и мислителната способност има известна връзка. Колкото е по-музикален човек, толкова и разсъдъчните му способности са по-силни. Музикалното чувство спомага изобщо за развиване на дарбите и способностите в човека, на първо място — на неговата мислителна способност. Докато човек не развие у себе си музикалното чувство, той не може да мисли право. Без музика права мисъл не съществува. Аз имам пред вид вътрешната, реална музика, а не външната, механична музика, като проява на една музикална техника. Докато човек има музика в себе си, той мисли право. Защото всяка права мисъл, всяко право чувство представят правилно съчетание на тонове.

На земята най-гениален израз на разумността е музиката, защото музиката е сгъстена светлина, а светлината е израз на мисъл. Разумността на човека се обуславя, от неговата музикалност. Когато човек е разумен в пълния смисъл на думата, всички негови прояви са музикални. Изобщо, за характера на човека се съди по степента на неговата музикалност. Колкото е по-музикален човек, толкова и характерът му е по-издържан. Да бъде човек музикален в тоя смисъл на думата, не значи непременно да бъде музикант, певец или виртуоз, а да има дълбок усет към музиката, да има дълбоко музикална природа, да има музикална душа. Музикален ли е човек по душа, той ще излива музиката в своите мисли, чувства и постъпки.

Днес хората се оплакват, че техните мисли и желания не се осъществяват. Защо? — Защото мислите и желанията им са лишени от музика, от

поезия. Ако в мислите и желанията на хората имаше музика и поезия, те непременно щяха да се осъществят. Всички хора, у които чувствата са загрубели, нямат музика в себе си. Хора, които имат нежни чувства, имат музика. Те могат да пеят и да свирят и по съзнание стоят по-високо от първите. Там където музиката е проникнала, хората са по-благородни, по-добре устроени, имат по-правилни черепи. Музикалният живот на човека се отразява и върху физическото му устройство, преди всичко, върху лицето. Затова човек трябва да пее и да свири. Музиката не само ще спомогне за неговото организиране в телесно и душевно отношение, но постепенно ще премахне и тревогите, с които животът днес е изпълнен, и ще донесе едно уравновесяване на душевните му сили. Умът му ще бъде винаги светъл и спокоен, паметта му — свежа и силна.

За окултния ученик музиката е един от важните методи за работа, тя е един от най-добрите методи за спестяване и придобиване на енергия. Тя го предпазва от вътрешните и външни неблагоприятни условия. Чрез нея той се учи да пази равновесие, особено в ония области на астралния свят, където стават резки промени. Чрез нея той се учи да укротява зверовете — силните страсти и желания, животинските влечения. Музиката го укрепява телесно и душевно.

В най-широк смисъл на думата, музика има и в мислите, и в чуствата, и в желанията. Има ли човек тази музика, тази хармония в себе си, той ще чувствува, като че ли нещо тихо пее в него: дълбоко някъде в душата си той ще слуша една непрекъсната хармония. Това музикално състояние ще успокои сърцето и ума му и ще даде ново направление на неговата мисъл.

Човек трябва да пее и да свири, за да дойде във връзка със съзнанието на природата, във връзка с висшия разумен свят. Преди всичко, обаче, той трябва да пее и да свири за себе си. По този начин той ще възприема музиката от висшите светове, като същевременно ще я предава на другите. Ето защо, необходимо е всички духовни общества да започват и свършват своята работа с музика. С това те ще привлекат онези сили в природата, които са в хармония с тях. Те ще обърнат внимание на възвишените същества от духовния свят, които са крайно музикални. Последните ще се заинтересуват за тях и ще слезат да вземат известно участие в тяхната работа. А при своето слизане те винаги оставят по нещо ценно, по някакъв дар.

Който пее, е здрав, и който иска да бъде здрав, трябва да пее, все едно дали е весел или тъжен, разположен духом или неразположен. Именно, когато е неразположен духом човек трябва да пее. Пеенето трябва да бъде един непрестанен процес в човека. Като пее човек, винаги придобива нещо. Пеенето е сила. Всеки тон има специални трептения, които отговарят на известни природни сили, на известни мисли и чувства. Вземе ли се правилно един тон, той носи грамадна сила. Хора, които не пеят, постоянно обедняват.

Като пее човек, ще бъде здрав, добър и умен. А какво повече може да желае той? Който иска да живее дълго време, трябва да пее.

Тялото на човека е един сложен музикален инструмент, който трябва постоянно да се тонира и да се нагласява. Човешкият организъм има свой специфичен ключ, който определя тоновете на отделните му органи. Според функциите, които извършват органите на човешкото тяло, според това, как вибрират те, се определят техните музикални тонове. Чрез съответни окултни упражнения, нагласени в съответни гами, може да се въздействува върху отделните органи на тялото. Бъдещата музика — музиката на шестата раса, ще лекува. Тя ще бъде магическа. Тя ще бъде средство да оживее природата за човека — камъни, дървета, извори, всичко ще оживее в тази музика. И когато казвам, че новата култура ще дойде, когато цветята проговорят, подразбирам, че човек ще започне да възприема музиката, която излиза от тях. Той ще започне да долавя музиката, която прониква цялата природа. Защото музиката, дълбоко погледнато, има за крайна цел да разпали свещения огън на Любовта в човешката душа. А щом този огън се разпали, човек може всичко — да учи, да работи, да твори.

Като външно, техническо изкуство, музиката е едно нещо; като организирана сила на природата, като идейно изкуство — друго. Който владее музиката като външно изкуство, свири с техника. Който разбира музиката като една дълбока проява на битието, свири с вдъхновение — свири и пее с душа. За да свири и пее с душа, музикантът трябва да познава законите. Той трябва да умее да излъчва своя двойник и да го влага в ларинкса си или в инструмента си. Само в такъв случай той може да извлече от своя инструмент, каквито тонове пожелае. Когато човек пее от душа, в него се явява изблик на чувства, които предизвикват разширение на сърцето, а в ума се появява повече светлина и сила.

Музиката внася в душата разширение, в духа — сила и мощ, в сърцето — мекота и топлина, а в ума — светлина и свобода.

При пеенето голяма роля играе вдъхновението. Който пее вдъхновено, е свободен. А свобода има само там, където има идейност. В окултната музика се изисква голямо присъствие на ума, на сърцето и на волята. Равновесие трябва. Човек трябва да има дисциплинирана воля — той не трябва да се смущава от нищо, понеже музиката е един велик Божествен процес, който съществува в целия космос, в цялата природа.

Окултната музика не допуща повърхностно изпълнение, тя иска съдържание, иска дълбочина. В нея не се позволяват никакви неестествени трептения на гласа, никакви тремоли. Подобни неща ще извикат след време нежелателни последици в живота на човека, защото природата не търпи никакви аномалии.

Правилното пеене подразбира изразително пеене. То подразбира не тремолирания, а живост, подвижност на гласа. Във всеки тон трябва да се вложи и мисъл, и чувство, и воля. Защото, ако в ларинкса действува само мисъл, гласът ще бъде сух. Ако само чувствата действуват, гласът ще бъде

разводнен, сантиментален. Ако само волята действува, гласът ще бъде много динамичен. Който пее окултно, трябва да преживява това, което пее, и с ума си, и със сърцето си, и с душата си. При такова пеене, в ума и в сърцето на човека се вливат мощни сили. Като че ли цялото битие пее и взема участие. Това преживяване не може да се изрази с думи.

При свиренето важи същият закон. Един виртуоз на окултната музика, като свири на своята цигулка, се свързва с великия космичен свят, и неговото свирене веднага получава отзвук. Който умее да слуша, ще чуе да свири не една пигулка, а множество цигулки — тихо, хармонично. Тоновете на тия цигулки се сливат в една величествена хармония. Защото Божественият свят наистина, е хармония, музика, музикално единение на велики души.

Разбира се, че подобно пеене и свирене не е достояние на обикновените музиканти. Преди всичко то изключва всякакъв недъг у изпълнителя. Щом един музикант има някакви недъзи, музиката, за която говоря, е недостъпна за него.

Един музикант, за да привлече творческите музикални сили в природата, трябва да посвети живота си в служене на човечеството. Истинският музикант трябва да бъде жрец на музиката. Така той ще продължи традицията на ония първоначални музиканти, адепти на музиката, които са я култивирали отпървом в древните храмове на посвещение, за да бъде разпространена отпосле всред хората.

Музиката е излязла от светилищата на посветените.

За да се тури при пеенето и волята в действие, то трябва да се свърже с движението. Музиката има свой особен израз в движенията. Когато музиката се съедини с движенията, тя става красива. Като се съедини с речта, става още по-красива. Всичко трябва да оживее в музиката. Всичко трябва да дойде в движение чрез нея. Цялото тяло трябва да трепти и да се движи музикално — всички движения трябва да бъдат музикални. Движенията вървят по известни закони, както и тоновете вървят по известни закони.

Чрез музиката ние можем да достигнем до естествените движения. А постигнем ли тези естествени движения, ще разберем, че чрез всяко едно движение се проектират навън от човека известни струи, при които става една естествена обмяна между него и природата. Чрез тези движения той взема и дава едновременно.

Закон е: когато движенията съвпадат с тоновете, те са велики, магически сили.

За да бъде пеенето в окултната музика изразително, то трябва да бъде картинно, трябва да бъде образно. Наистина, чувството е необходимо при пеенето, но това чувство трябва да се развие в образи. А това развиване в образи е умствен процес. Ето защо, при окултното пеене певецът трябва да мисли, да има живи образи и да ги проектира чрез пеенето. Всички идеи в ума му трябва да бъдат ясни, животрептящи. Чрез пеенето той трябва да им даде музикален израз. Така пеят гениалните певци.

Истинските певци, истинските музиканти са дошли на земята с определена задача — да повдигнат скърбещите, страдащите, паднали души. И действително, добрите певци винаги внасят нещо от себе си. И затова се казва за тях, че пеят с душа. Има певци, които не влагат нищо от себе си. Тяхното пеене е безразлично. То приспива човека, действува му хипнотично. Доброто пеене съживява, ободрява, създава подем. То буди мисъл, то ни вдълбочава в себе си, унася ни в съзерцание. Който веднъж поне чуе такова пеене, никога не го забравя.

Бъдещият музикант трябва да се вдъхновява от идеята — музиката му да прави преврат в душите на падналите хора.

И ако бихте попитали, в какво се заключава работата на един певец, който е пял години под ред, какво е допринесъл той в света, ще ви кажа, че от гледището на днешните хора той нищо не е допринесъл, но от гледище на висшата космична математика този певец е извършил една съществена работа — той е създал в идеалния свят редица красиви форми, които ще легнат в основата на бъдещата култура.

В този смисъл, всички певци са пионери на бъдещата култура. Сегашният живот е определен от певците на миналото. А днешните певци ще определят формите на бъдещия живот. Ще запитате: Откъде-накъде те да определят живота? — Ние не разглеждаме музиката като едно изкуство за развлечение, а като творческа енергия, като формираща сила, която лежи в основата на човешката мисъл.

Всеки голям певец или музикант е израз на множество души, които се проявяват чрез него, за да въздействуват на хората. Трептенията на тия възвишени същества, проектирани чрез музиката на този изпълнител, се разнасят далеч в пространството и оказват благоприятно влияние върху хората. Още по-силно е въздействието, когато човек слуша непосредствено някой голям виртуоз или певец. Тогава той се свързва не само с него, а и с ред още същества, които имат връзка с този изпълнител.

Човек може да изпее една песен така вдъхновено, така прочувствено, че да създаде истински преврат у всеки, който я чуе. Трептенията на тази песен ще се носят в пространството, ще се преповтарят от хората и ще останат да звучат за вечни времена. Малко песни има, които се разнасят в пространството. Така например, редки са случаите, когато днес може да се улови някоя древна египетска или индуска песен.

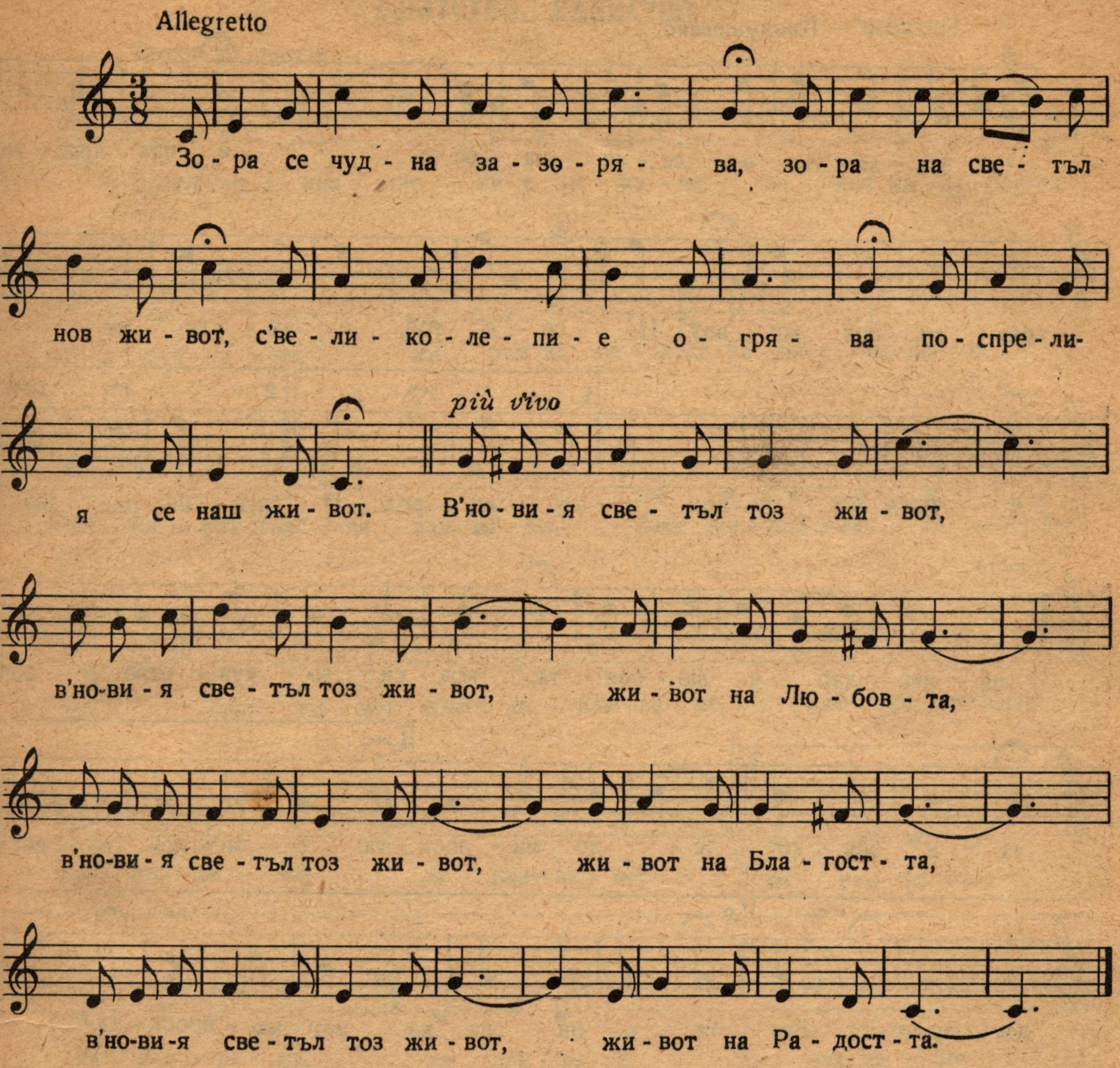
А музика, която не остава да звучи за вечни времена в пространството, не е истинска музика.

Истинската музика може да изхожда само от човеци, които са издигнали в сърцето си олтар, на който ангелите — най-великите музиканти — принасят своите жертви Богу, своите вдъхновени песнопения.

Дето има музиканти, в сърцата на които са издигнати такива жертвеници, там гори свещеният огън на Любовта. Там се принасят в жертва свещени химни — служене на Бога чрез музика.

БРАТСКИ ПЕСНИ

Зората на новия живот

Зора се чудна зазорява,
зора на светъл нов живот;
с великолепие огрява
поспрелия се наш живот.

В новия светъл тоз живот, (2)
живот на Любовта;
в новия светъл тоз живот,
живот на Благостта;
в новия светъл тоз живот,
живот на Радостта.

И птички въздуха изпълнят
с възторг и сладки песни в хор,
хармонията да допълнят
в големия небесен двор.

В новия светъл и пр.

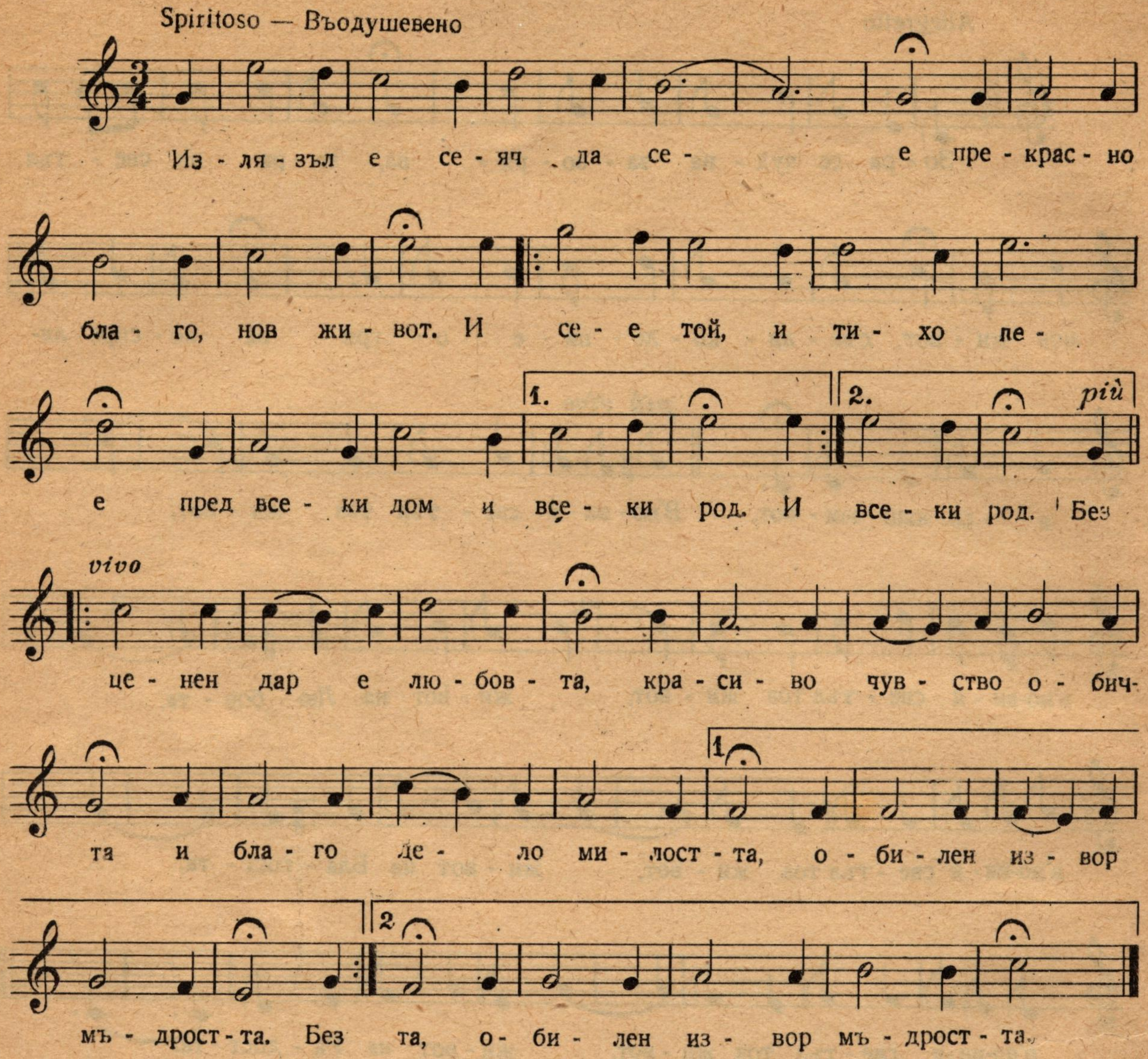
Трепти зората лекокрила
и буди нашите души;
като любяща майка мила
подканя всекиго: „Стани!"

В новия светъл и пр.

Лъчи от Любовта ни вливат
в гърдите жива топлина,
със сладка вяра ни повдигат
в крепост и виделина.

В новия светъл и пр.

Излязъл е сеяч

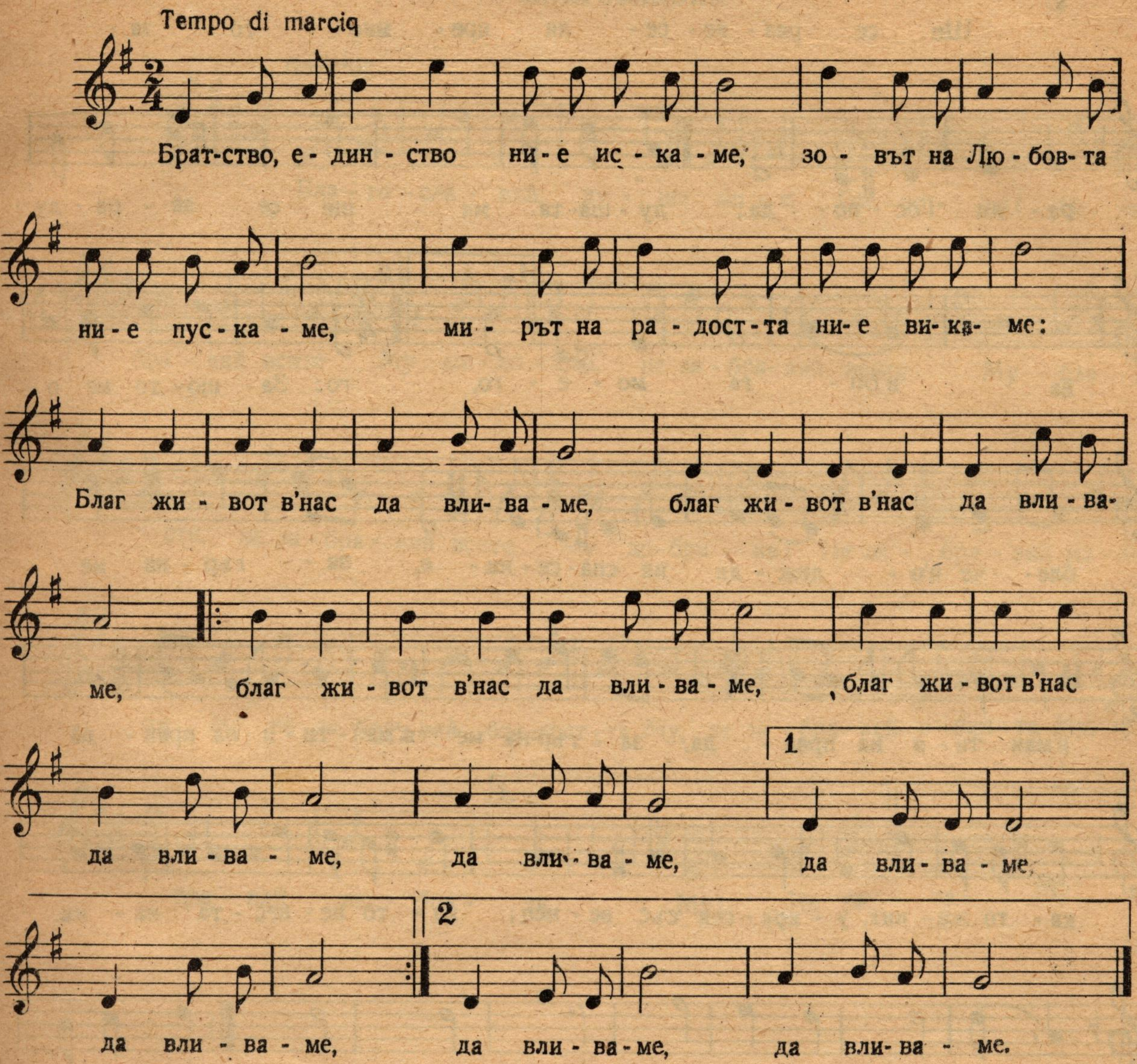
Излязъл е сеяч

Излязъл е сеяч да сее
прекрасно благо — нов живот.
И сее той, и тихо пее
пред всеки дом и всеки род:
Безценен дар е любовта,
красиво чувство — обичта
и благо дело — милостта,
обилен извор — мъдростта.

И който чуе, в миг потръпва
от тоя благ и мил напев;
и просиява, и възкръсва,
и благославя тоз посев.
Безценен дар е любовта, и пр.

Любов вселената облива,
от обич грее всяка твар;
живот в живота се прелива,
тук няма вече млад и стар.
Безценен дар е любовта, и пр.

Братство, единство

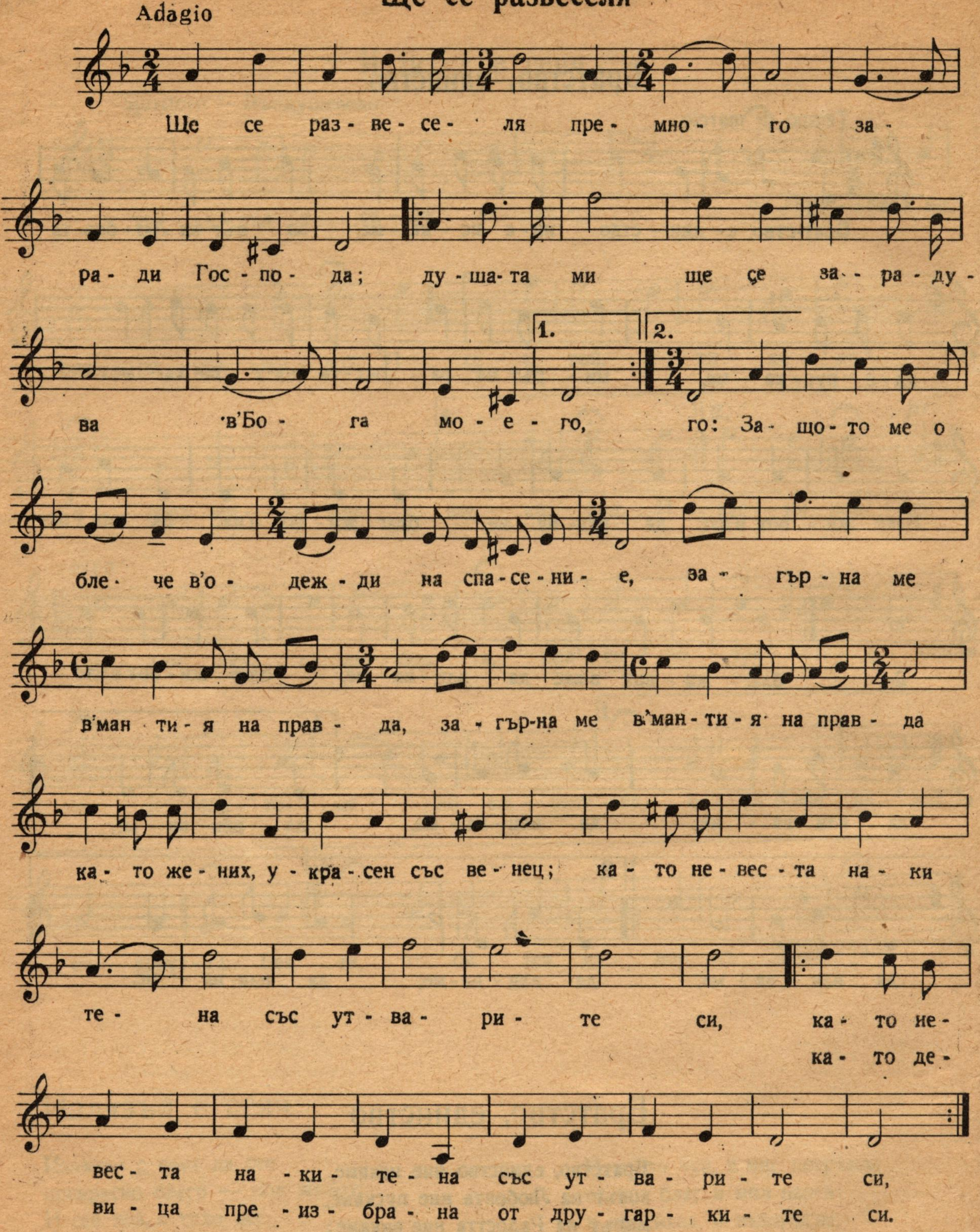
Братство, единство

Братство, единство ние искаме,
зовът на Любовта ние пускаме,
мирът на Радостта ние викаме:

Благ живот в нас да вливаме,
благ живот в нас да вливаме,
благ живот в нас да вливаме,
благ живот в нас да вливаме,

да вливаме, да вливаме, да вливаме,
благ живот в нас да вливаме,
благ живот в нас да вливаме,
да вливаме, да вливаме, да вливаме

Ще се развеселя

Ще се развеселя

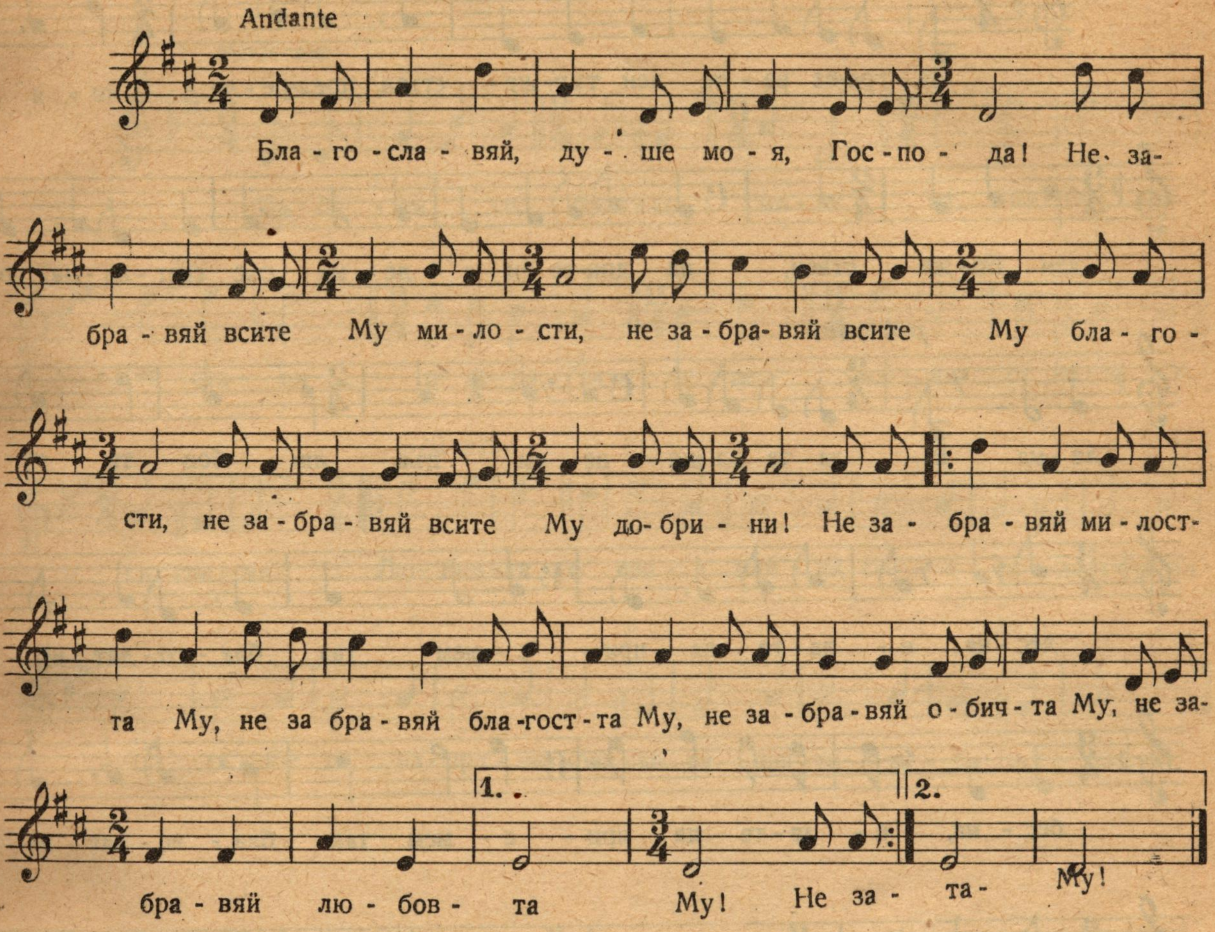
Ще се развеселя премного заради Господа;
душата ми ще се зарадува в Бога моего: (2)

Защото ме облече в одежди на спасение,
загърна ме в мантия на правда, (2)

като жених, украсен със венец;
като невеста, накитена със утварите си, (2)

като девица, преизбрана от другарките си.

Благославяй

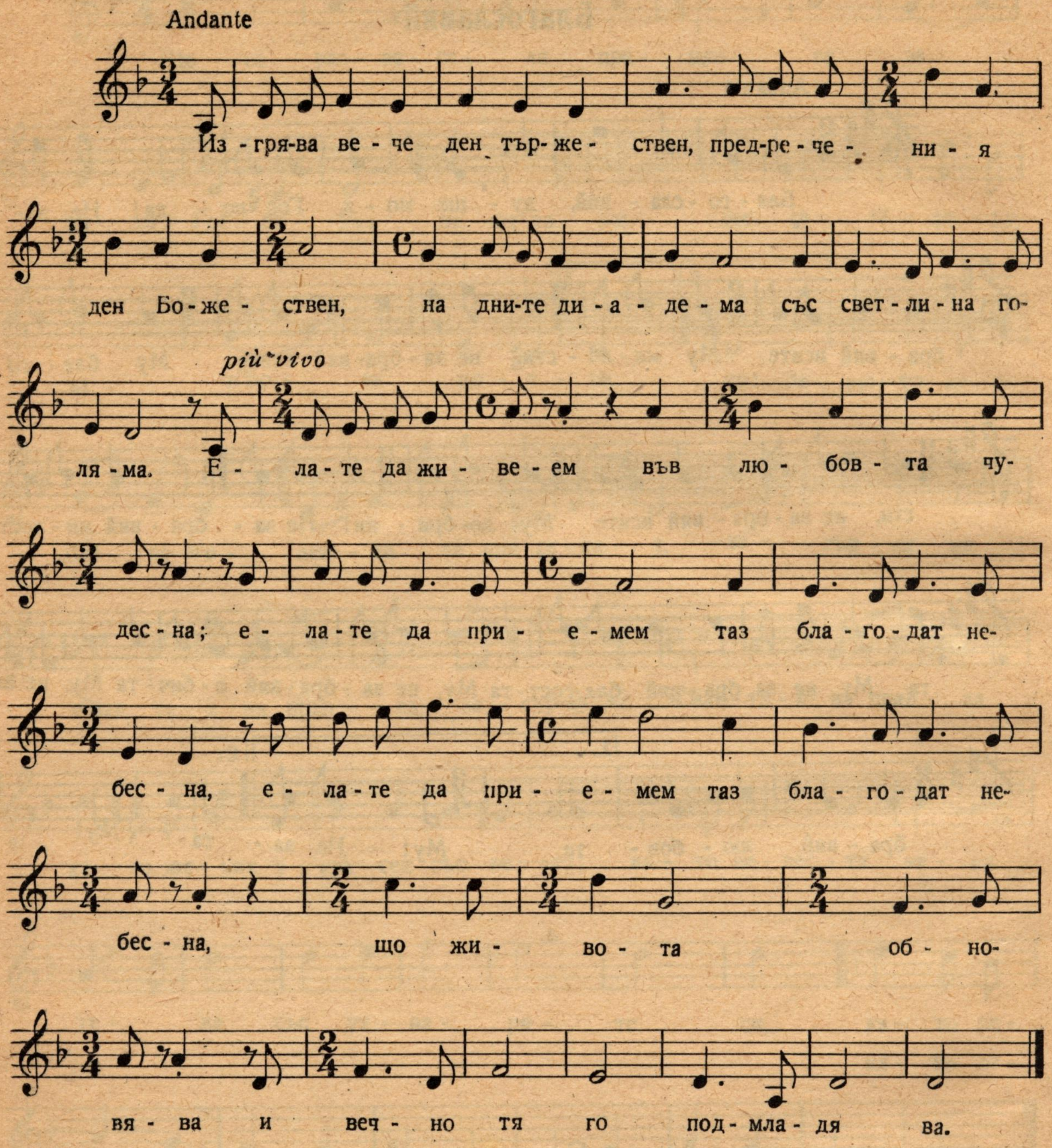

Благославяй

Благославяй, душе моя, Господа!
Не забравяй всите Му милости,
не забравяй всите Му благости,
не забравяй всите Му добрини!

Не забравяй милостта Му,
не забравяй благостта Му,
не забравяй обичта Му,
не забравяй любовта Му!

Изгрява ден тържествен

Изгрява вече ден тържествен,
предречения ден Божествен,
на дните диадема
със светлина голяма.

Елате да живеем
във Любовта чудесна;
елате да приемем
таз благодат небесна,
що живота обновява
и вечно тя го подмладява.

2

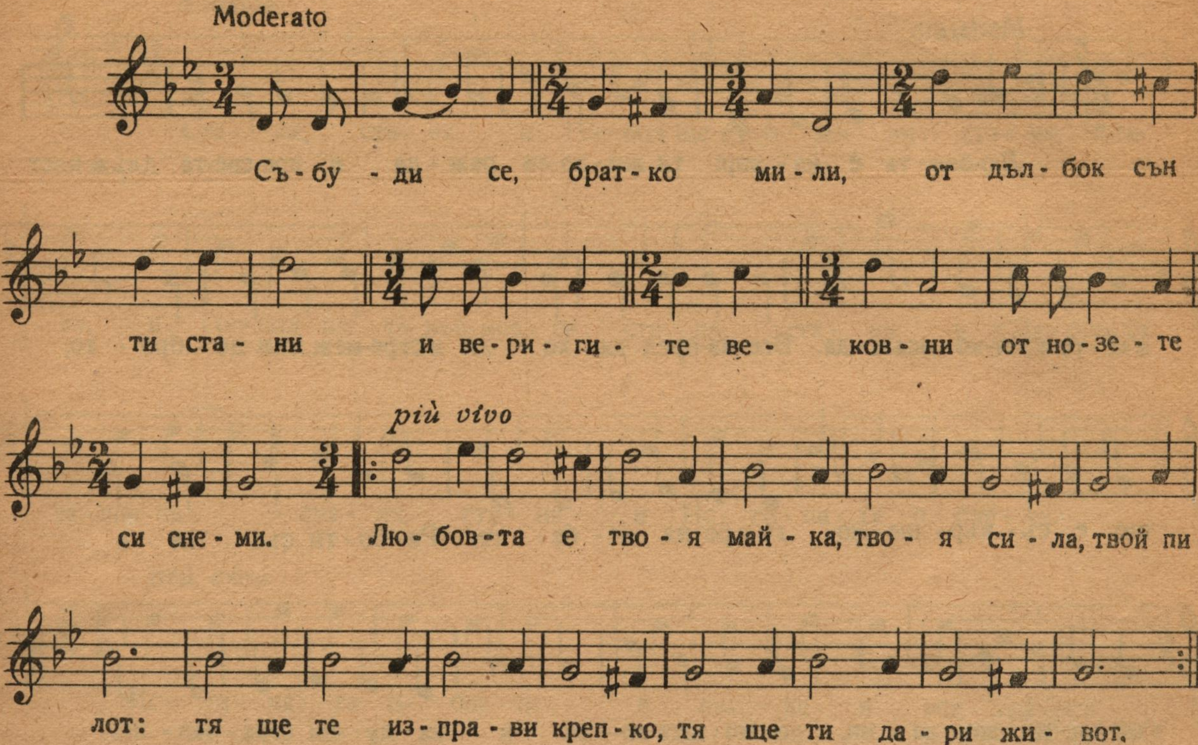
И носи радост за душата,
и прогласява свободата,
и мир с любов пресвята
за всички на земята.

Елате да живеем и пр.

О, ден прекрасен, вечно благо,
кому за тебе не е драго?
За всичките години,
по-скоро обнови ни!

Елате да живеем и пр.

Събуди се, братко

Събуди се, братко

Събуди се, братко мили,
от дълбок сън ти стани
и веригите вековни
от нозете си снеми.

Любовта е твоя майка,
твоя сила, твой пилот:
тя ще те изправи крепко,
тя ще ти дари живот.

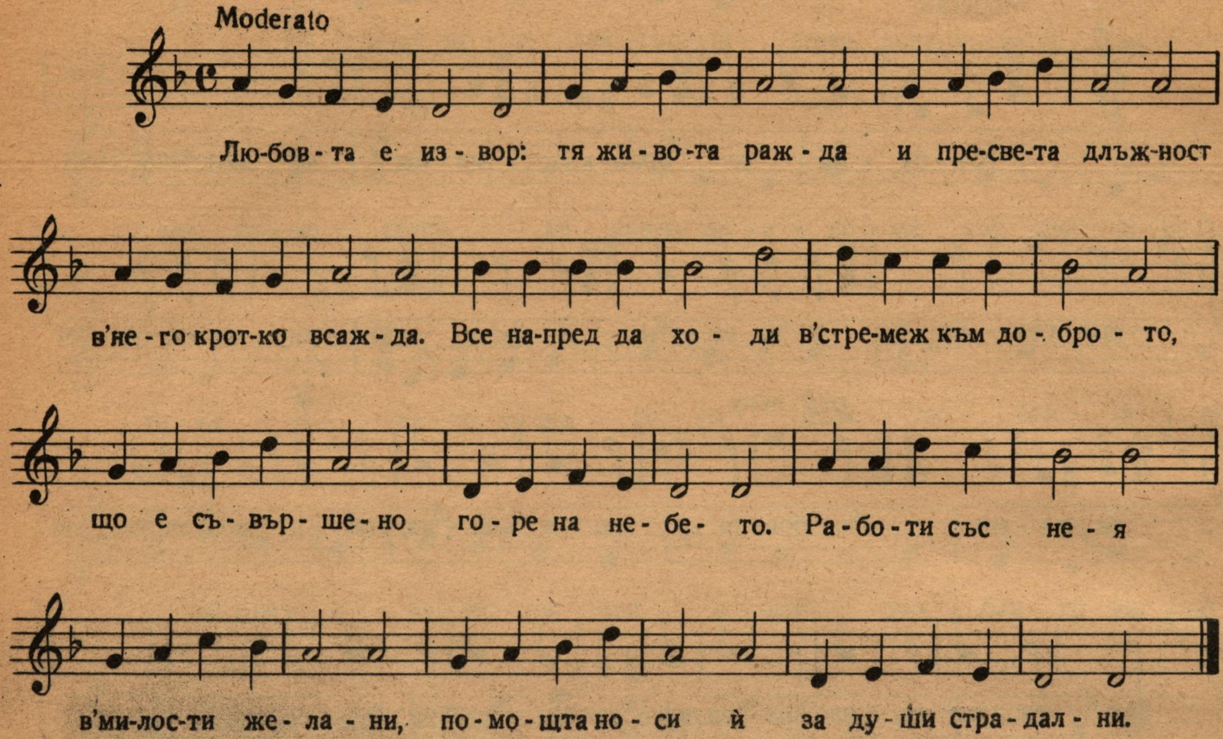
Напусни затвори тъмни,
вън е вредом светлина;
мир и радост те очакват
и блажена сетнина.

Любовта е твой учител,
живо слово да-ще ти,
на добро ще те научи,
в мъдрост ще те посвети.

И на брата си продумай
сладка дума с потик нов;
ти сърцето му да стоплиш
с твойта искрена любов.

Любовта е твой спасител,
нея в помощ призови:
тя душата ти от гнета
скоро ще освободи.

Любовта е извор

Любовта е извор

Любовта е извор:
тя живота ражда
и пресвята длъжност
в него кротко всажда.
Все напред да ходи
в стремеж към доброто,
що е съвършено
горе на небето.
Работи със нея
в милости желани,
помощта носи й
за души страдални.

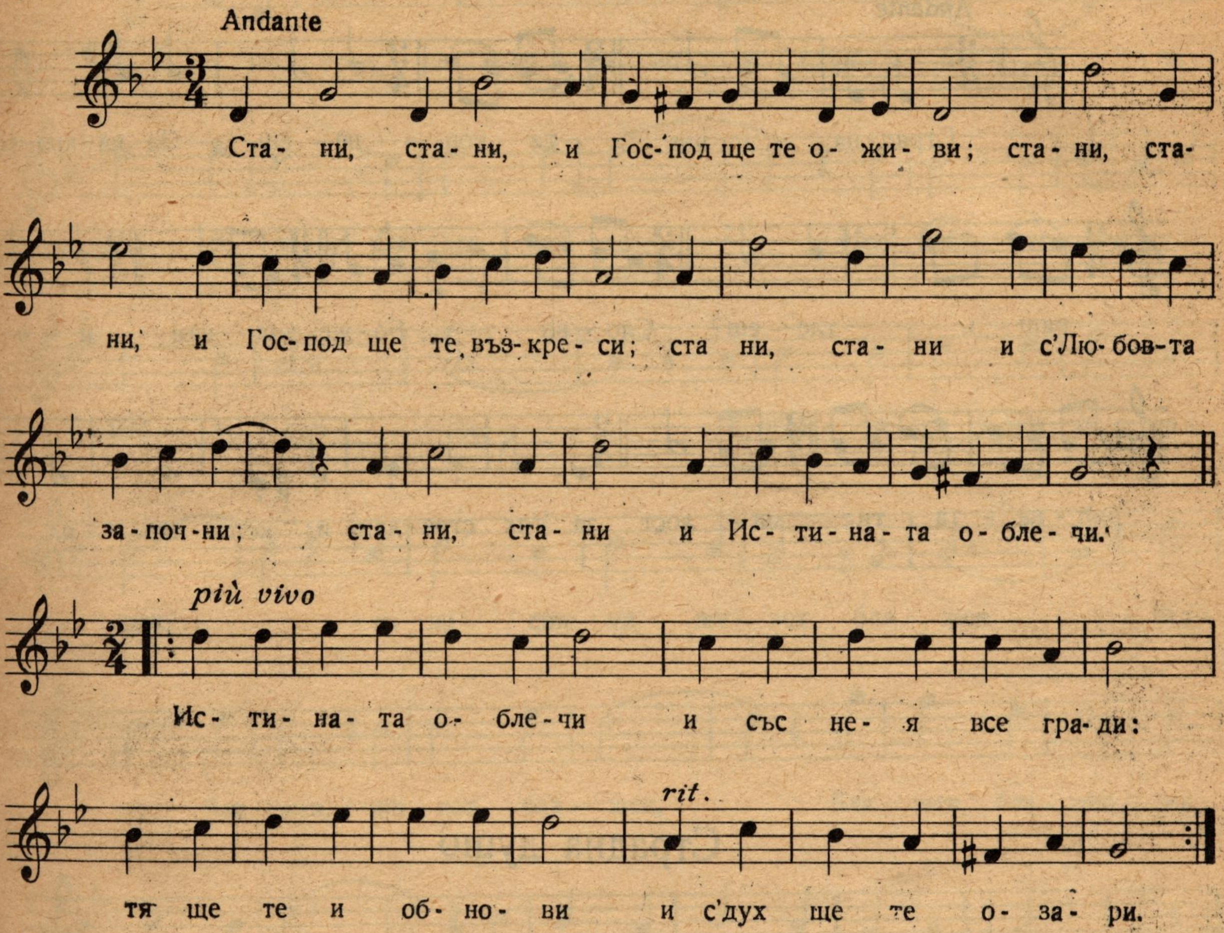
И туй непрестанно
върши тя самата
като нежна майка,
всекиму в душата
постоянно сади
семенцата драги,
от които никнат
добрините благи.
Работи със нея и пр.

Таз велика тайна
кой добре разбира,
своята душа мила
сутрина разкрива
както кринът бели
на роса небесна
и на слънчевата
светлина чудесна.
Работи със нея и пр.

Слънцето, което
оживотворява,
овреме човека
топло озарява,
буди и възраства
в него семенцата
и му пълни тайно
с добрини душата.
Работи със нея и пр.

Плодове тъй сладки,
в любовта узрели,
най-блажен ще бъде
тоз, който ви вкуси,
в жилища небесни
вечно ще живее,
пред престола Божи
песни ще да пее.
Работи със нея и пр.

Стани, стани!

Стани, стани!

Стани, стани,
и Господ ще те оживи;
стани, стани,
и Господ ще те възкреси;
стани, стани,
и с Любовта започни;
стани, стани,
и Истината облечи.
Истината облечи
и със нея все гради:
тя ще те и обнови,
и с Дух ще те озари.

Страдна душо

Страдна душо

Страдна душо, ти копнееш,
за какво гориш и тлееш?
— Словото Ти, Боже, чакам
и обилната Ти милост —
за тях страдам и копнея.

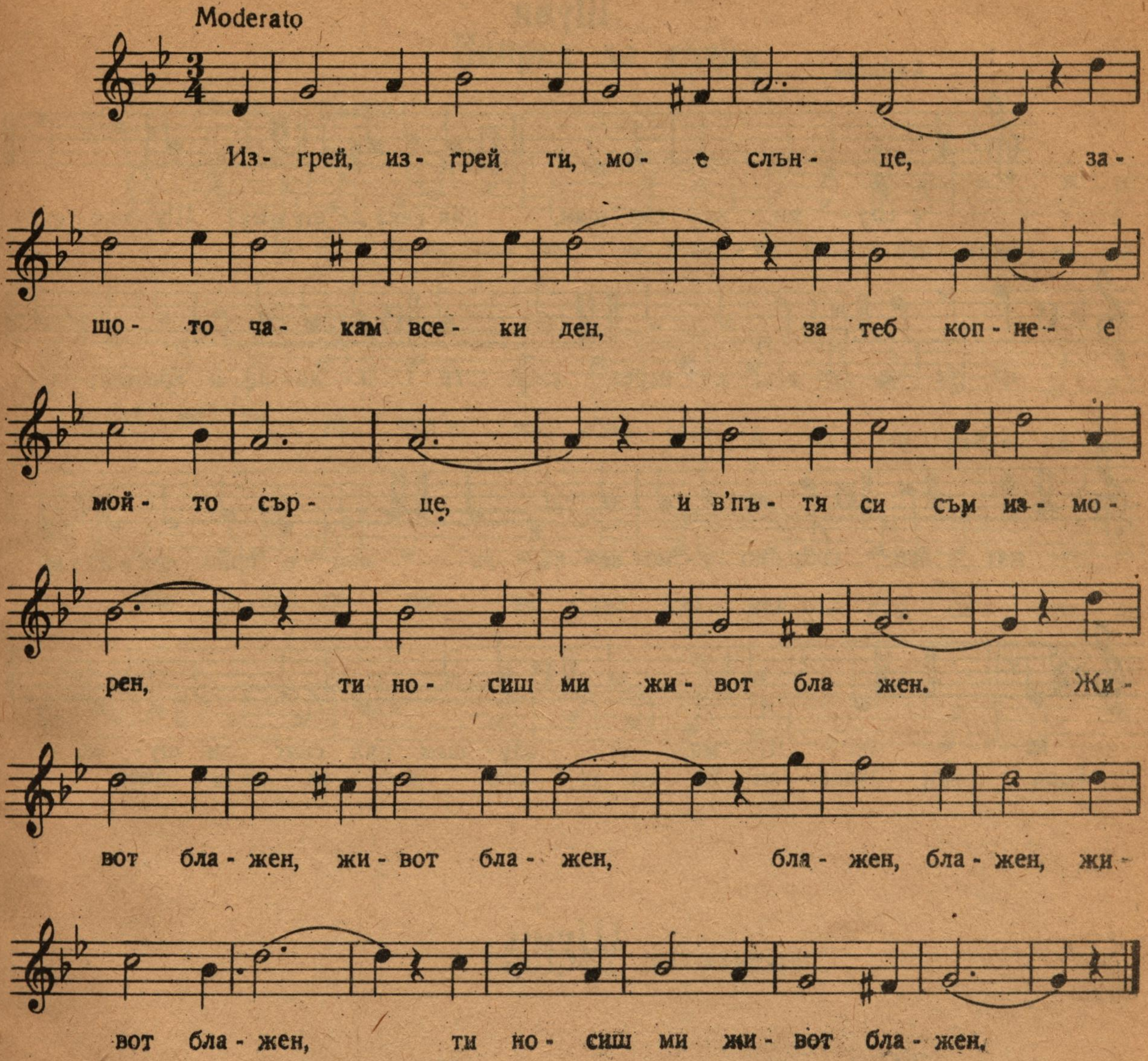
И гладувам, и жадувам,
тях очаквам денонощно.
Ти ме, Боже, благославяй,
при Теб близо аз да бъда
и утеха в Теб да найда.

Твоя светъл лик да гледам
и величието Твое;
да науча Теб да любя.
В таз любов към Тебе, Боже,
да намеря мощна сила.

Във подвизи — съвършенство
да познавам милостта Ти,
превеликата Ти тайна,
що разкрива на човека
суетата на живота.

Всичко грешно на земята
е преходно, мимолетно.
Само Ти си вечен, Боже,
Тебе хвалим, Тебе славим,
Теб ще славят вековете.

Изгрей ти, мое слънце!

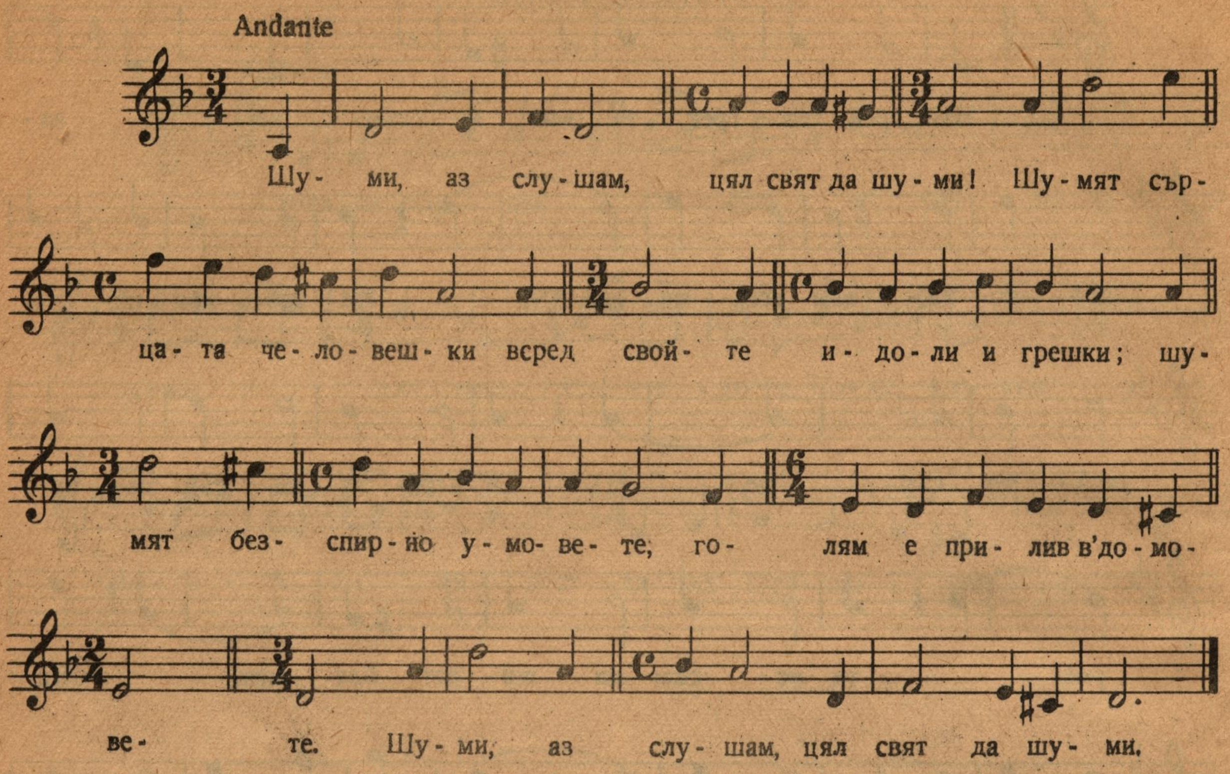
Изгрей, ти мое слънце

Изгрей, изгрей ти, мое слънце,
защото чакам всеки ден;
за теб копнее мойто сърце,
и в пътя си съм изморен;
ти носищ ми живот блажен.
 Живот блажен, живот блажен,
 блажен, блажен, живот блажен,
 ти носиш ми живот блажен.

Огрей небето и земята,
лазурни поднебесен шир;
развесели ми днес душата,
в трептенията си безспир;
о, дай ми тоз живот и мир!
 Живот и мир, живот и мир,
 и мир, и мир, живот и мир,
 о, дай ми тоз живот и мир!

Единствено си ти, което
изпълваш всичко със любов
и подновяваш всичко вехто;
светът чрез теб ще бъде нов;
ти вечно си света любов.
 Света любов, света любов,
 любов, любов, света любов,
 ти вечно си света любов.

Шуми

Шуми

Шуми, аз слушам
цял свят да шуми!
Шумят сърцата човешки
всред своите идоли и грешки,
шумят безспирно умовете,
голям е прилив в домовете.
Шуми, аз слушам
цял свят да шуми!

И вятър вее,
където си ще.
Листата горски отговарят
на неговия зов, повтарят
любимата си песенчица,
игрива като ладанчица.
И вятър вее,
където си ще.

Мой ветре, буйно
задухай сега!
Носи Божествената влага
и освежаваща прохлада;
пречиствай задушливи хижи,
разсявай тежки земни грижи!
Мой ветре, буйно
задухай сега!

Задухай, ветре,
света разведри!
При чисти мисли и нежни чувства
цъвтят Божествени изкуства;
навред да просияе радост,
навред да диша свежа младост.
Задухай, ветре,
света избистри!

Напред да ходим

Напред да ходим

Напред да ходим смело
в чертозите безмълвни
на тайното познание,
с живот и сила пълни.

Кат вихри над горите
с дух пламен във гърдите
напред да полетим,
света да обновим!

Земята с чисти мисли
да оградиме здраво
и злото всепорочно
да победиме с право.
Кат вихри над горите и пр.

На слабите да носим
подкрепа и обнова,
на страждущите — милост
и свободата нова.
Кат вихри над горите и пр.

Във бездната да слезем,
хоругва да поставим
и падналите братя
от мъка да избавим.
Кат вихри над горите и пр.

Тогава да отворим
на новий град вратите,
в Ерусалим да влезем —
света на светлините.
Кат вихри над горите и пр.

На Учителя

На Учителя

На Учителя покорен
аз ще служа до конца;
Той за мен е път отворен, 2
що ме води към Отца.

Господи, Ти мой Учител,
в стъпките Си ме води,
и кат мощен покровител, 2
всякога към мен бъди.

Дай ми Твойта мъдрост свята,
и Божествена Любов;
за любов към всички братя 2
винаги да съм готов.

И във дни на изпитанье,
Ти бъди ми канара;
тъй за Тебе ще живея 2
и за Тебе ще умра

И когато стана жител
на невидимия свят,
О, любезни мой Учител, 2
дай ми Твойта благодат!

Милосърдието

Милосърдието

Милосърдието е градина райска,
чудно пременена, пълна с хубост майска;
билки и дървета, в красота развити,
с изобилна рожба всякога покрити. (2)

Всичко драго, мило и в любов живее,
и цъфти, и върже, и расте, и зрее.
Пролет, лято, есен и през цяла зима,
от когато хора на земята има. (2)

И щом пътник морен мине край градина,
всяко живо клонче весело му кима:
Плодове узрели без корист предлага
с непресторна нега и усмивка блага. (2)

Бедни и богати, здрави или болни,
и по всяко време, тука са доволни,
че сменяват в радост грижите — хомота,
и с утеха виждат смисъл във живота. (2)

Затуй, който дири истинска победа,
рай такъв прекрасен нека си отгледа;
няма да се свърши щастие за него,
ще го благославят и земя, и небо. (2)

Сърдечен зов

Сърдечният зов

Пред Теб припадаме, Господи,
днес с чисти, трепетни души;
във песен изливаме сърцата си,
и зовем Те, Пресвятий, прости!

Забравяй греховете наши,
обилно нас благослови;
Царю, Преблагий, на светлите души,
в царството Си ни приеми.

Там да Те славим през вечността,
един Ти заслужваш хвала;
огради ни с милостите Си Твои,
озари ни с Твойта светлина.

Благословен Господ

Благословен Господ

Благословен Господ Бог наш
на всичките векове;
благословен Баща наш
на светлите духове,
на светлите духове,
на светлите духове,
на светлите духове,
на светлите духове.

Време е да вървим

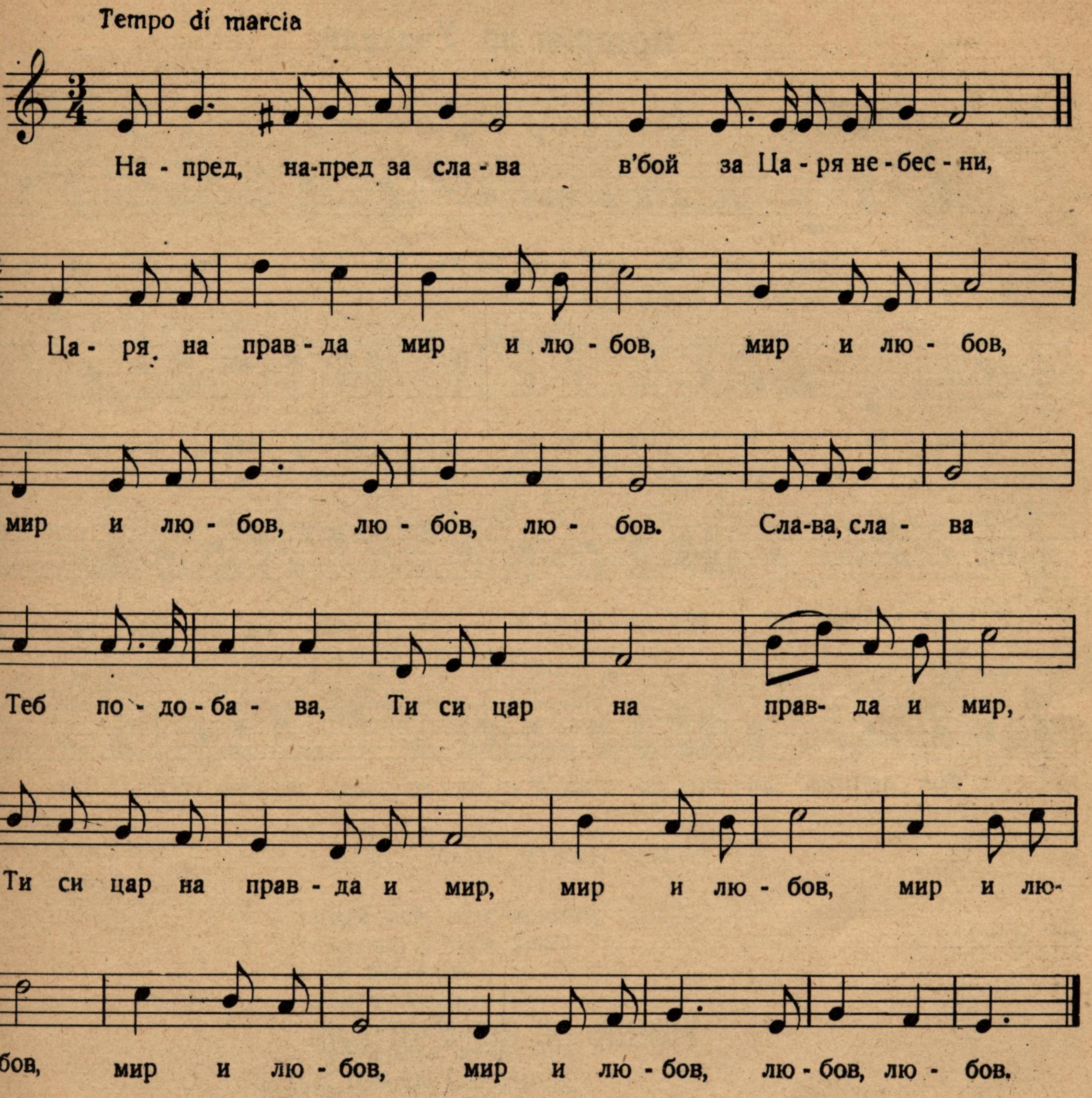
Време е да вървим,
злото да победим,
мира да въдворим,
Христа де възцарим!
Правда ще въведем,
свобода ще дадем,
и през всичките дни
верни ще сме ний.

Да царува Любовта!
Да царува Благостта!
Бог е царят на света,
Той в пътя ни е светлина.

Бързо да полетим,
мощно да възтръбим,
радост да възвестим,
вяра да съживим!
Ще огрей пак света
в първата красота,
свобода, мир и ред
ще владеят вред.

Да царува Любовта!
Да царува Благостта!
Бог е царят на света,
Той в пътя ни е светлина.

За Небесния Цар

За Небесния Цар

Напред, напред за слава
в бой за Царя небесни,
Царят на правда, мир и любов,
мир и любов,
мир и любов,
любов, любов.

Слава, слава Теб подобава:
Ти си цар на правда и мир,
Ти си цар на правда и мир,
мир и любов,
мир и любов,
мир и любов,
мир и любов,
любов, любов.

Поздрав на Учителя

Поздрав на Учителя

Благословен от Бога Ти,
Учителю на Любовта,
задето тъкмо в тези дни
донесе мир и светлина.
 Добре дошъл, добре дошъл,
 Учителю на Любовта;
 добре дошъл, добре дошъл,
 Учителю на Мъдростта.

Обвити в мрак до този час,
ний бяхме роби на греха,
но чухме Твоя кротък глас
и лъхна към нас топлина.
 Добре дошъл и пр.

Учителю благословен,
Ти ни сърцата обнови,
запали огън в нас свещен
и сладки думи оживи.
 Добре дошъл и пр.

Учителю, наш скъпи гост,
привет от нас Ти приеми;
със радост ний готови сме
да жертваме живота свой.
 Добре дошъл и пр.

Сине мой, пази живота

Сине мой, пази живота

Сине мой, пази живота,
скрития у тебе жар;
той безценен е по смисъл
и великолепен дар.
Дух безсмъртен, дух нетленен,
туй, което вечно бди 2
и работи без умора,
непрестанно в теб гради!

Ти си тоз живот реален,
синко, себе си познай!
Твойта сила е голяма,
дните твои нямат край.
Ти създаваш всеки потик,
благородния стремеж,
идеалите високи 2
и красивия копнеж.

Тази плът ти е одежда,
а земята — школен чин;
ти живееш и се учиш,
като малък Божи син.
Дързост, мили мой животе,
с теб е Божата Любов! 2
Тя зове те все нагоре —
в съвършенство и свят нов.

Росна капка

Росна капко

Росна капко, свят лазурен,
чист, красив и тих, безбурен —
мир на райския живот! (2)
В тебе, капко, викам всички
братя мили и сестрички, 2
да ти станеме народ.

Всяка сутрин във росата
ще си къпеме сърцата,
като слънчеви лъчи; (2)
и ще пеем нови песни
със мелодии чудесни, 2
сводът красен да ечи.

И тъй чисти, в бели дрехи,
и препасани с доспехи
на великата любов, (2)
ново царство ще направим,
Бога нашего да славим 2
всеки ден — во век - веков.

Напред, чада, напред

Напред, чада, напред

Напред, чада, напред,
носете Словото навред!
Без страх в живота нов 2
носете Правда, Мир, Любов!

От новото небе
Спасителят ни днес зове;
я, чуйте тоя зов — 2
носете Правда, Мир, Любов!

Тук долу няма мир,
неправдата е в длъж и шир;
разсейте бързо днес 2
за мир и правда блага вест!

Напред, чада, напред,
носете Словото навред!
Без страх в живота нов, 2
носете Правда, Мир, Любов!

Славейчета горски

Славейчета горски

Ний сме славейчета горски,
с песни славим небесата,
чувства робски, грижи хорски 2
с песни гоним от земята.

Наш'те песни са ронливи,
те ни носят радост вечно;
хем са живи, хем игриви, 2
като поточе бързотечно.

Ето, чуйте, как се лее
песента ни в тишината,
и се лее, и люлее 2
като струя във душата.

От гласа ни тих и строен
всяко зло ще се прокуди;
нови воин, млад, достоен 2
с песните си щем пробуди.

Пейте, пейте, мили птички,
тъй се истински живее,
пейте, пейте дружно, всички, — 2
целий свят със вас да пее.

Небето се се отваря

Небето се отваря

Небето се отваря,
и ангелите пеят;
и молнии блестящи 2
тъми и здрач пилеят.

Христос отгоре слиза
във своята държава,
с могъщество и сила, 2
във всичката си слава.

Елате, братя, всички,
облечени във бяло,
да го посрещнем с радост, 2
тържествено и славно.

Той иде на земята.
безкрайно да царува;
живот във истината 2
на всички да дарува.

Благословено царство
на Бога Триединний,
от сега и до века, 2
през всичките години.

О, Учителю благати

О, Учителю благати

О, Учителю благати,
Теб изпълва добрина,
Твойте думи са крилати,
пълни с мъдрост, светлина. 2

Пратеник си Ти от Бога
вред измъчени души,
мир, любов Ти в нас да влееш,
нов живот, честити дни. 2

В скърби, мъки и неволи
само Ти си наш подслон,
Ти утеха ни донесе,
Мой Учителю, поклон! 2

Твойте думи — бисер чисти,
Твоят образ — светлина,
о, Учителю честити,
влей в сърца ни топлина! 2

Към Сион

Към Сион

С крилата на орела,
Сионе наш любим,
стремително към тебе
ний дружно днес летим.

Смъртта ни веч не плаши,
в нас Дух живее свят;
еднакво нас ни радва
и тоз, и онзи свят.

Плътта ще победиме
със смелост в подвиг нов;
сърцата ще стопиме
с Христовата Любов.

Сияй, свети Сионе,
ний бързо веч летим,
на Бога скоро в тебе,
с дух ще се поклоним.

Дързост в Христа

Дързост в Христа

Дързост във Христа, другари,
да вървиме все напред!
Бог - Христос ни в пътя води,
Той е мощен цар навред, 2
цар навред.

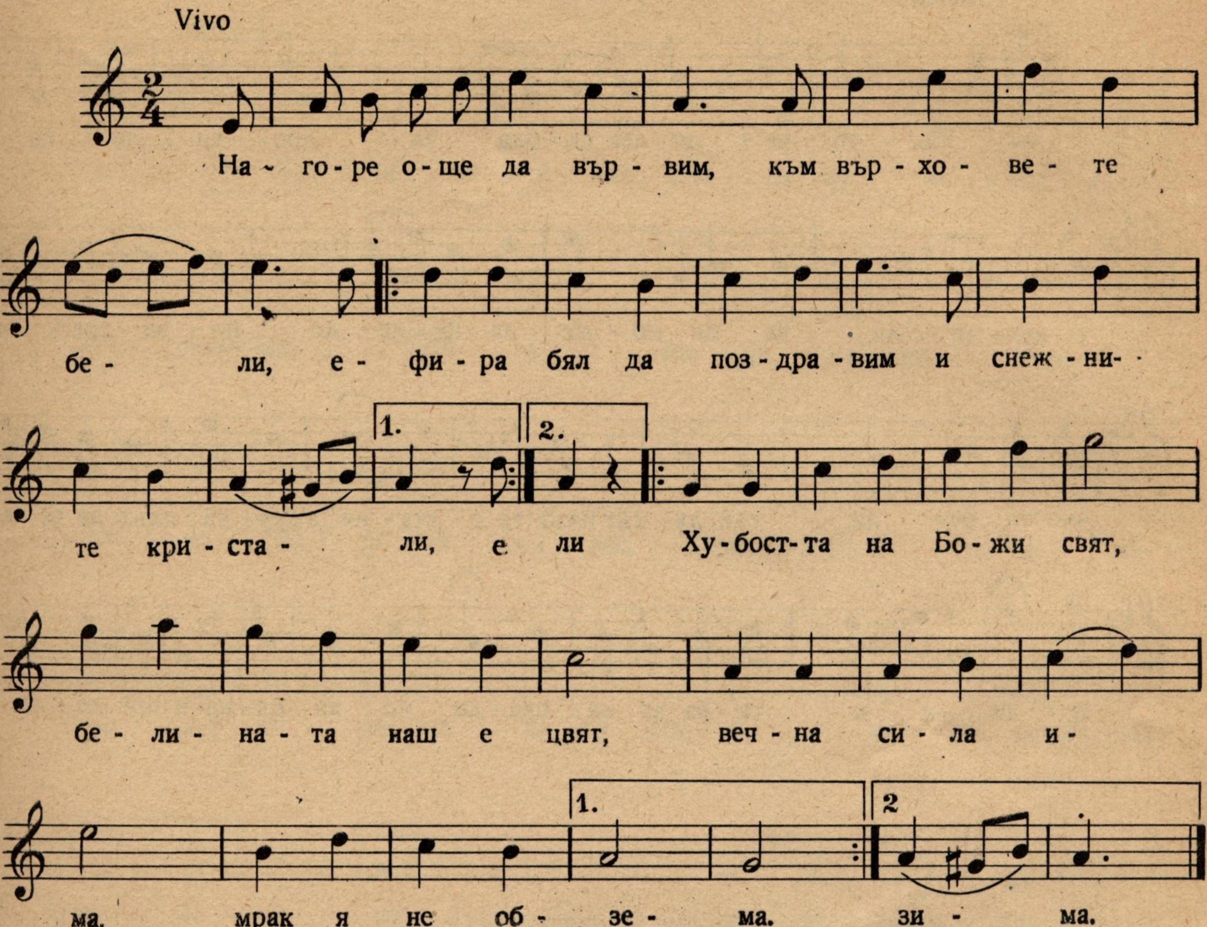
И тук, долу, и там, горе,
в мировете без конец,
всъде само Той царува,
Той е скиптър и венец, 2
и венец.

Управлява, благославя —
всичко в мъдрост да расте,
плодове на правда свята
в жертва да му принесе, 2
принесе.

Ето днес ни горе викат,
към небето да вървим,
че там радост ни очаква,
нов град да си съградим, 2
съградим.

От смъртта се не плашете,
не загива същността,
туй, що смърт зовеме тука,
за небето е врата, 2
е врата.

На белия цвят

На белия цвят

Нагоре още да вървим,
към върховете бели,
ефира бял да поздравим
и снежните кристали.
 Хубостта на Божи свят,
 белината, наш е цвят —
 вечна сила има,
 мрак я не обзима.

Нагоре още! Там цъфти
алпийска роза бяла,
зората белите лъчи
в таз роза е изляла.
 Хубостта на Божи свят и пр.

Нагоре! Бяло слънце днес
от изток ще изгрее,
емблема жива на онез,
в които Бог живее.
 Хубостта на Божи свят, и пр.

Нагоре — в тази белина!
Тя всъде ще изпълни,
и гибелната тъмнина
в бял ден ще се превърне.
 Хубостта на Божи свят, и пр.

Земята ще разхубавим,
на рай ще я направим;
небето ще развеселим
и Бога ще прославим.
 Хубостта на Божи свят, и пр.

Нови дрехи

Нови дрехи

Както човек съблича
дрехите си овехтели,
за да може да надене
нови дрехи, чисти бели,

тъй духът плътта оставя
в друга плът да се засели,
и отива да наследи
нови някои предели.

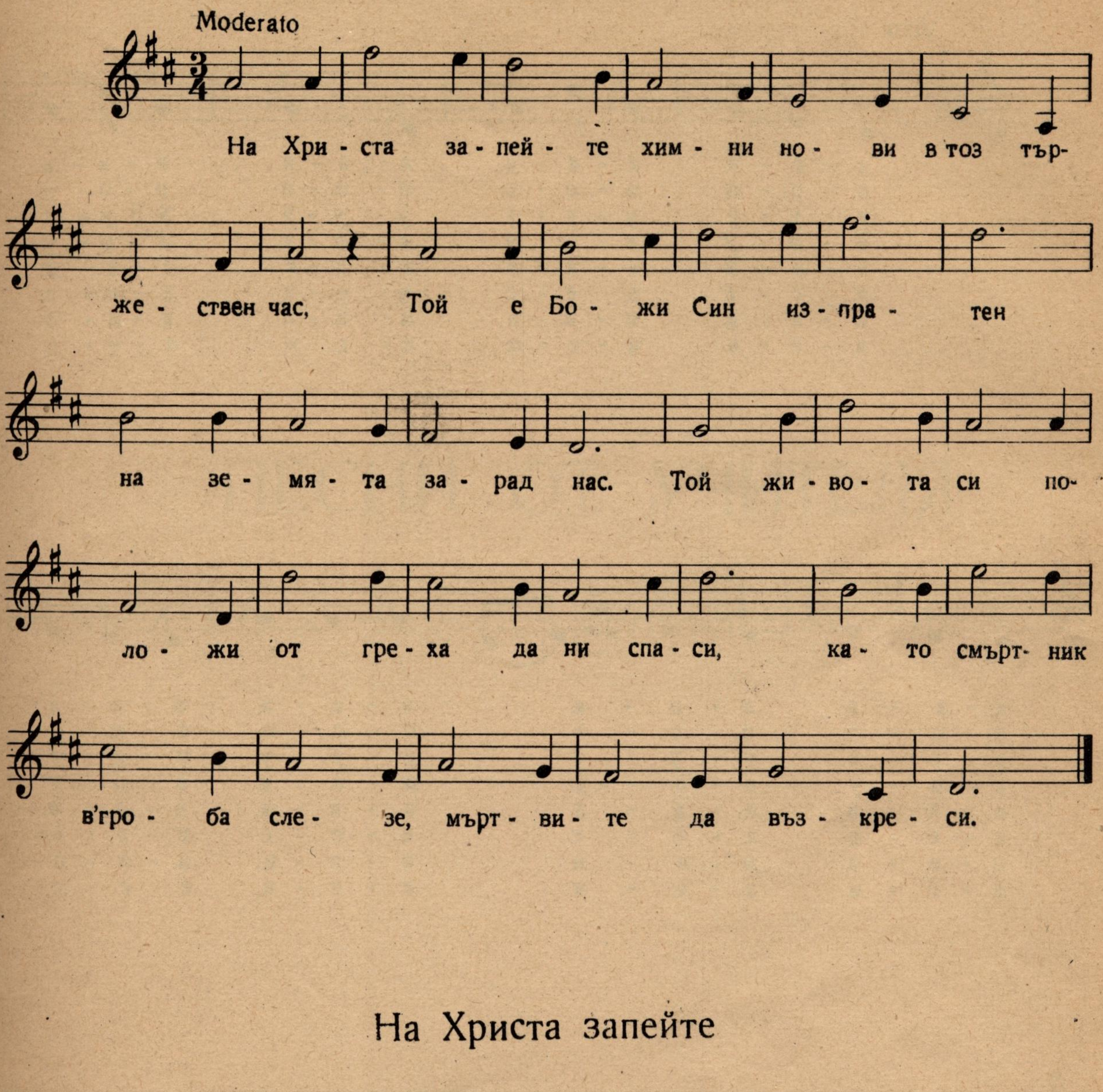
Той минава световете
и във тях се въплотява,
нови дарби да добие
нов живот да устроява.

Тъй напредва той безкрайно
в красота неизразима
и достига светлината
тамо, де блаженство има.

Тъй прекрасно и премъдро
Господ всичко е направил
и без устрем и надежда
никого не е оставил.

И животът е приятен,
всекиму се пак той нрави,
всичко живо, що въздиша,
вечно Господа да слави!

На Христа запейте

На Христа запейте

На Христа запейте химни
нови в тоз тържествен час,
Той е Божи син изпратен
на земята зарад нас.

Той живота си положи,
от греха да ни спаси,
като смъртник в гроба слезе,
мъртвите да възкреси.

И когато се прослави,
нов завет ни даде Той,
най-великия от всички,
Любовта — закона свой.

Благовествува и рече:
„Вий сте мои, аз съм ваш,
хората са всички братя,
Бог Отец е татко наш.

Един друг се залюбете,
тъй се служи на Отца;
и Отец ви всички люби,
като Негови деца.

Аз съм жив хляб от небето,
аз съм истинска лоза,
Словото ми упазете,
заживейте в Любовта!

Песен на гласните букви

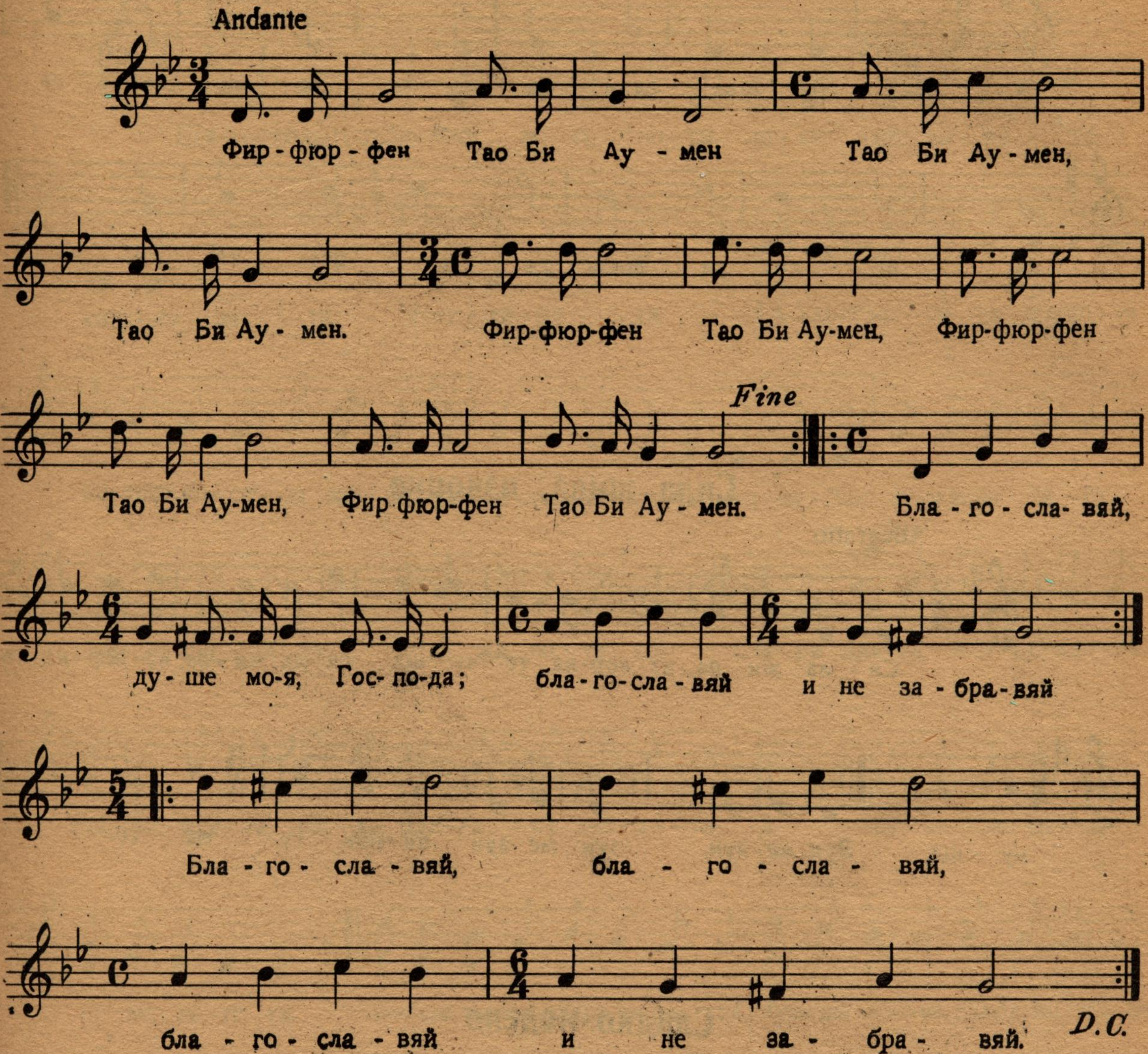

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Фир-фюр-фен — Благославяй

Аум

Изгрява слънцето

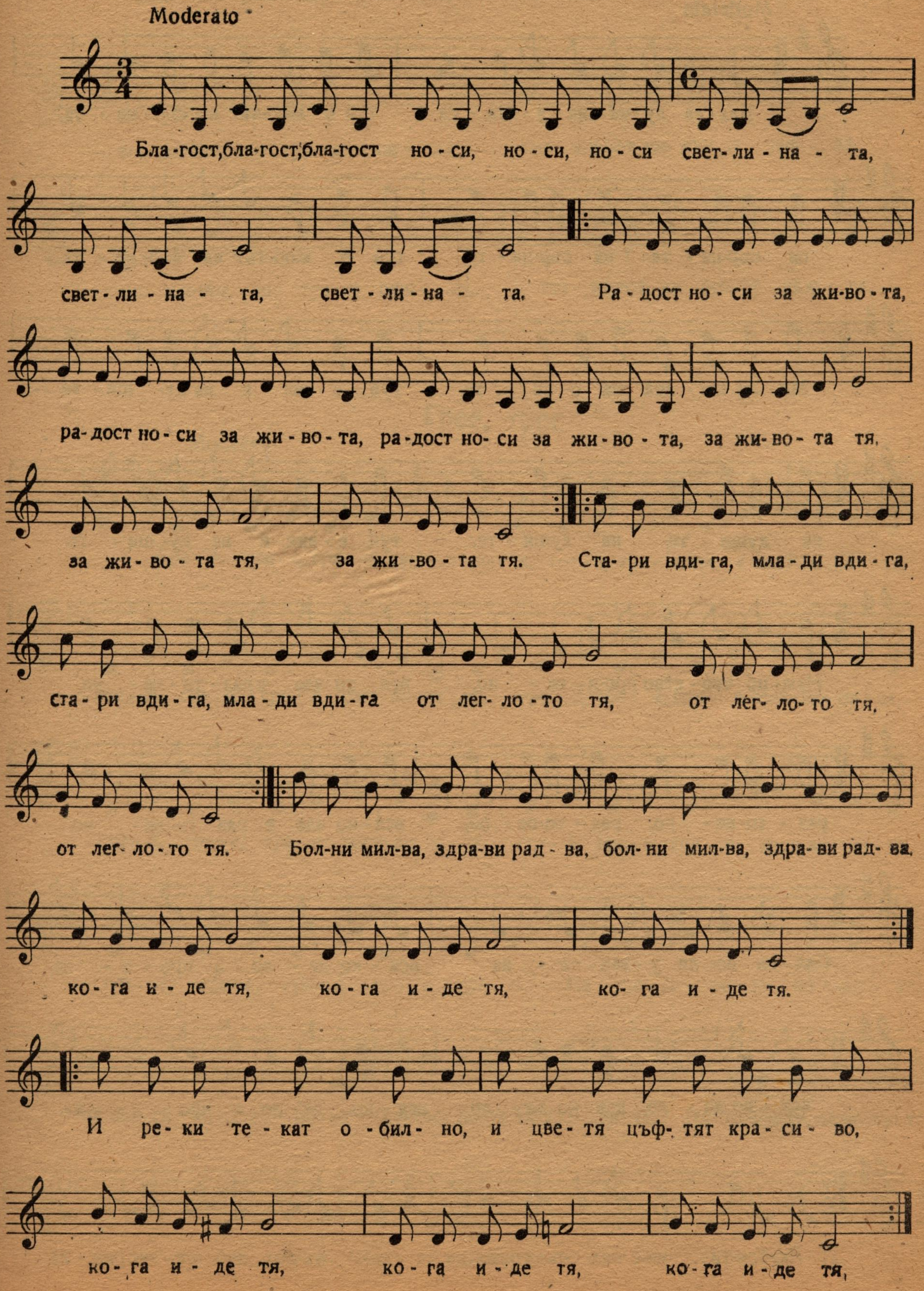
Сила жива, изворна

Сладко медено

Благост

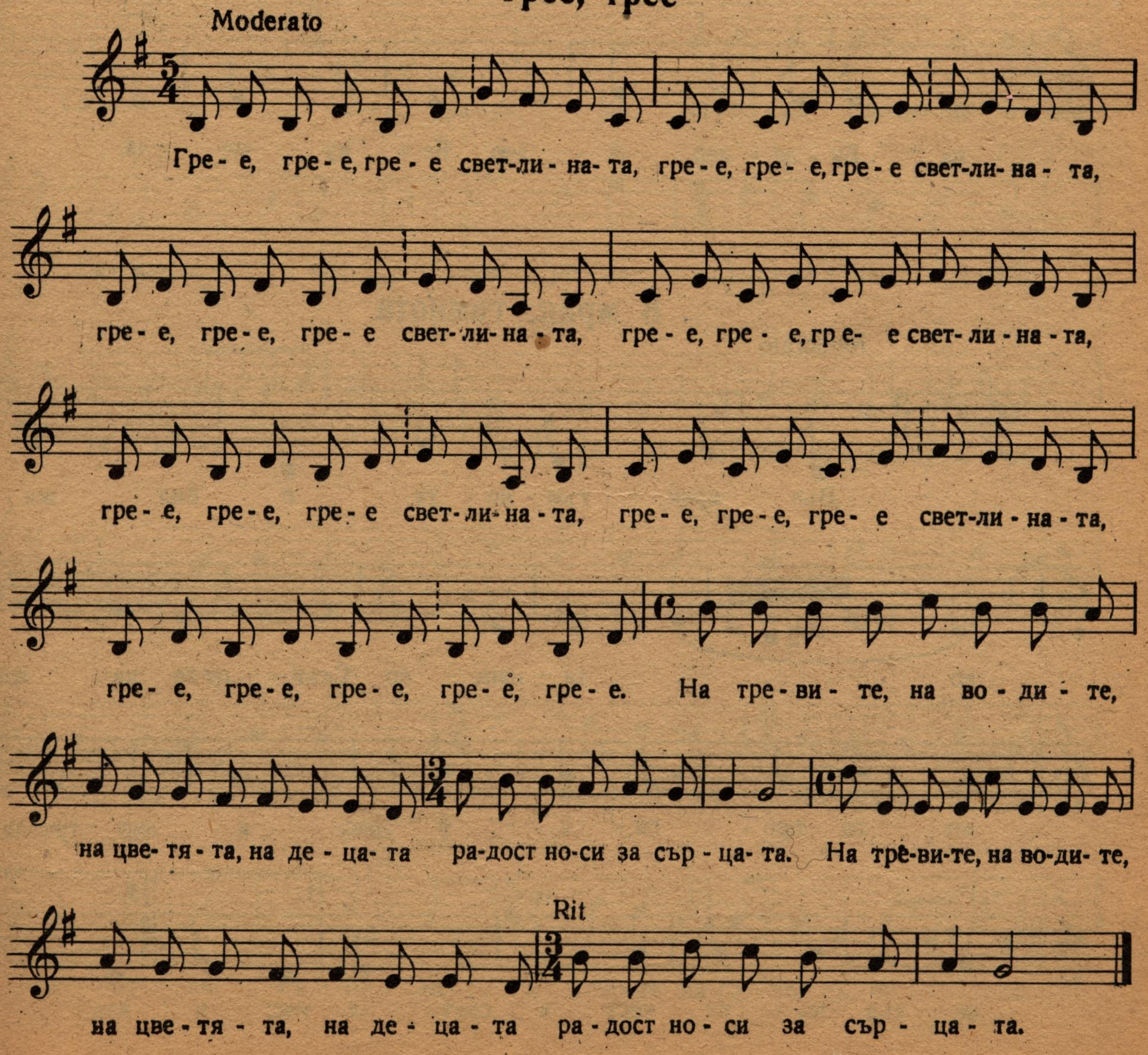

Moderato
Бла-гост,бла-гост,бла-гост но-си, но-си, но-си свет-ли-на - та,
свет-ли-на - та, свет-ли-на - та.
Ра-дост но-си за жи-во-та,
ра-дост но-си за жи-во-та, ра-дост но-си за жи-во-та, за жи-во-та тя,
за жи-во-та тя, за жи-во-та тя.
Ста-ри вди-га, мла-ди вди-га,
ста-ри вди-га, мла-ди вди-га от лег-ло-то тя, от лег-ло-то тя,
от лег-ло-то тя.
Бол-ни мил-ва, здра-ви рад-ва, бол-ни мил-ва, здра-ви рад-ва,
ко-га и-де тя, ко-га и-де тя, ко-га и-де тя.
И ре-ки те-кат о-бил-но, и цве-тя цъф-тят кра-си-во,
ко-га и-де тя, ко-га и-де тя, ко-га и-де тя.

Блага дума

Moderato
Бла - га ду - ма на у - ста - та, туй е клю-чът на сър - ца - та,
на сър-ца - та, на сър-ца - та, туй е клю-чът на сър - ца - та.
Ми - ли пог - лед на о - чи - те, туй е - зик е на ду - ши - те,
на души - те, на души - те, туй е - зик е на ду - ши - те.
Неж - но чув - ство про-я - ве - но, вся - ко зло е раз - то - пе - но,
раз - то-пе - но, раз - то-пе - но, вся - ко зло е раз - то- пе - но.
Сил - на во - ля у - вен - ча - ва вся - ко де - ло и про - я - ва,
вся - ко де - ло, вся - ко де - ло, вся - ко де - ло и про - я - ва.
Лю-бов-та със тях съ - граж- да тоз' жи-вот, що тук се раж - да,

раж - да, раж - да, раж - - да, тоз жи-вот, шо тук се раж - да,
тоз жи-вот, що тук се раж - да, тоз жи-вот, що тук се раж - да,
тоз жи-вот, що тук се раж - да, тоз живот, що тук се раж - да,

Грее, грее

Moderato
Гре - е, гре - е, гре - е свет-ли - на- та, гре - е, гре - е, гре - е свет-ли- на - та,
гре - е, гре - е, гре - е свет- ли- на - та, гре - е, гре - е, гр е- е свет- ли - на - та,
гре - е, гре - е, гре - е свет- ли- на - та, гре - е, гре - е, гре - е свет-ли - на - та,
гре - е, гре - е, гре - е, гре - е, гре - е. На тре - ви - те, на во - ди - те,
на цве - тя - та, на де - ца- та ра-дост но-си за сър - ца- та. На тре-ви-те, на во-ди- те,
Rit
на цве - тя - та, на де - ца - та ра - дост но - си за сър - ца - та.

Махар Бену Аба

Andante

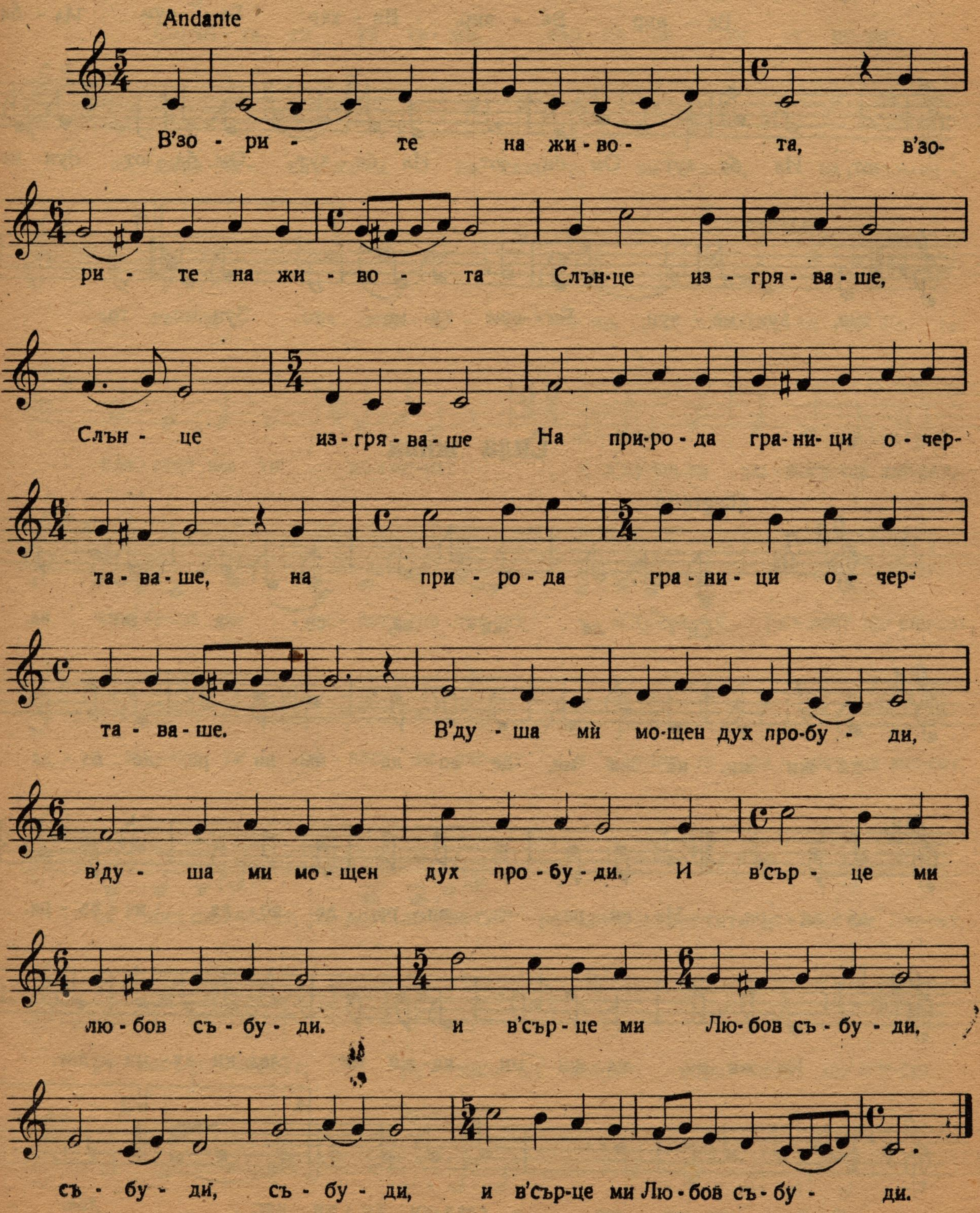
В мрак, тъмнота

Moderato

В зорите на живота

Венир Бенир

Сила жива

Скръбта си ти кажи

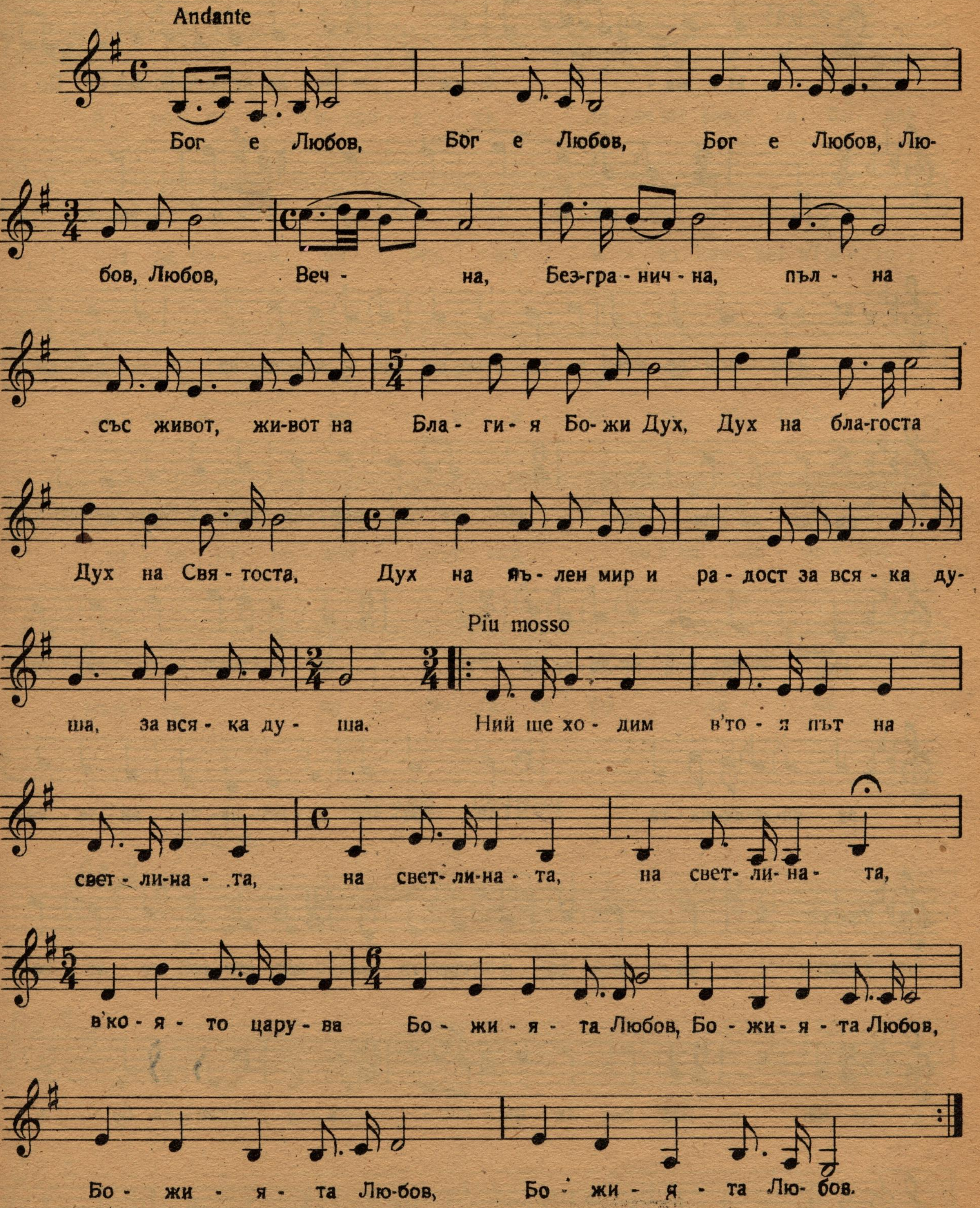
Духът Божи

Вехади

Бог е Любов

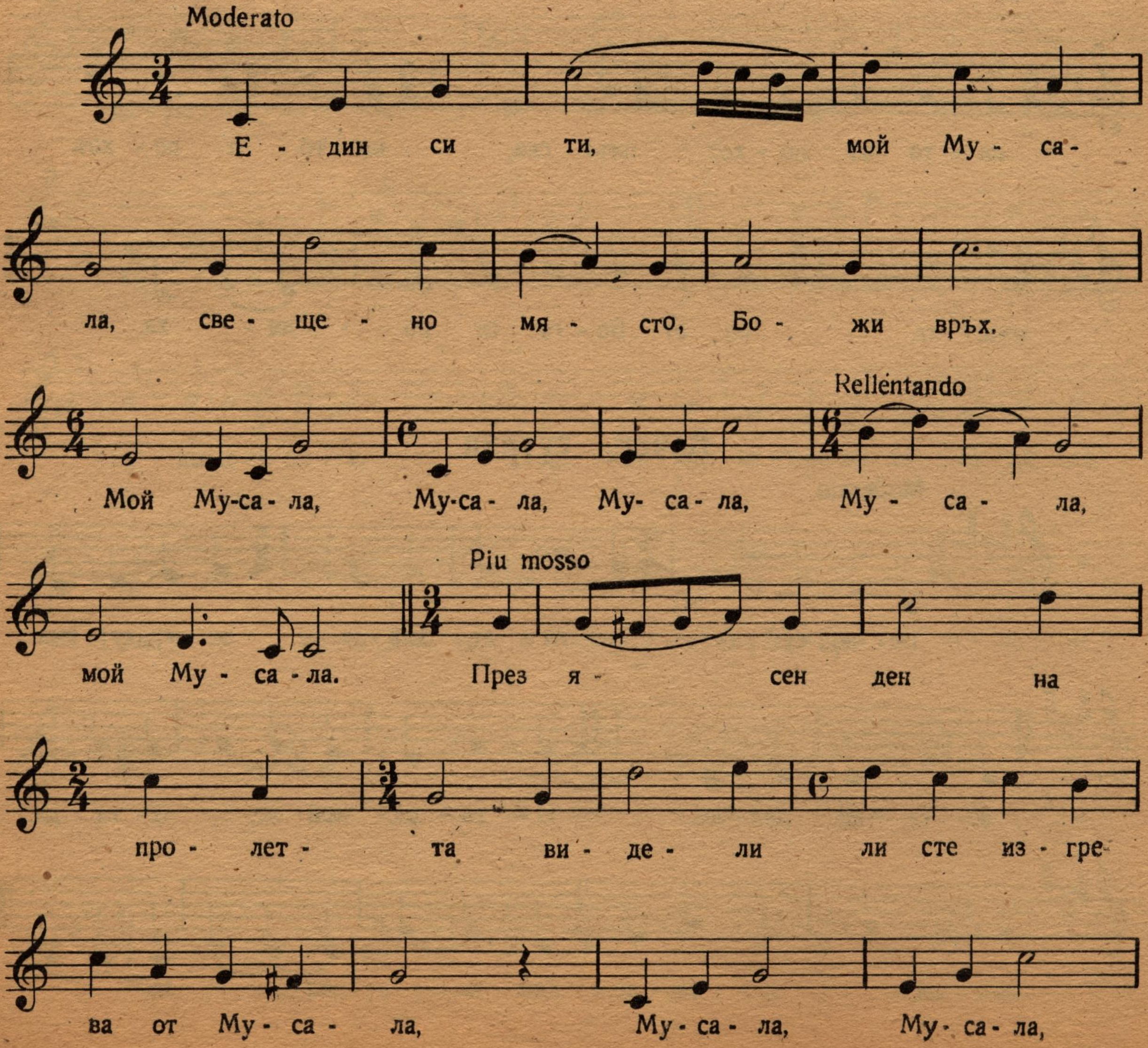

Andante
Бог е Любов, Бог е Любов, Бог е Любов, Лю-
бов, Любов, Веч - на, Без-гра - нич - на, пъл - на
със живот, жи-вот на Бла - ги - я Бо - жи Дух, Дух на бла-госта
Дух на Свя - тоста, Дух на пъ - лен мир и ра - дост за вся - ка ду-
ша, за вся - ка ду - ша.
Più mosso
Ний ще хо - дим в'то - я път на
свет - ли-на - та, на свет- ли-на - та, на свет- ли-на - та,
в'ко - я - то цару - ва Бо - жи - я - та Любов, Бо - жи - я - та Любов,
Бо - жи - я - та Лю-бов, Бо - жи - я - та Лю- бов.

Кажи ми ти Истината

Текст от Учителя — мелодия от ученик

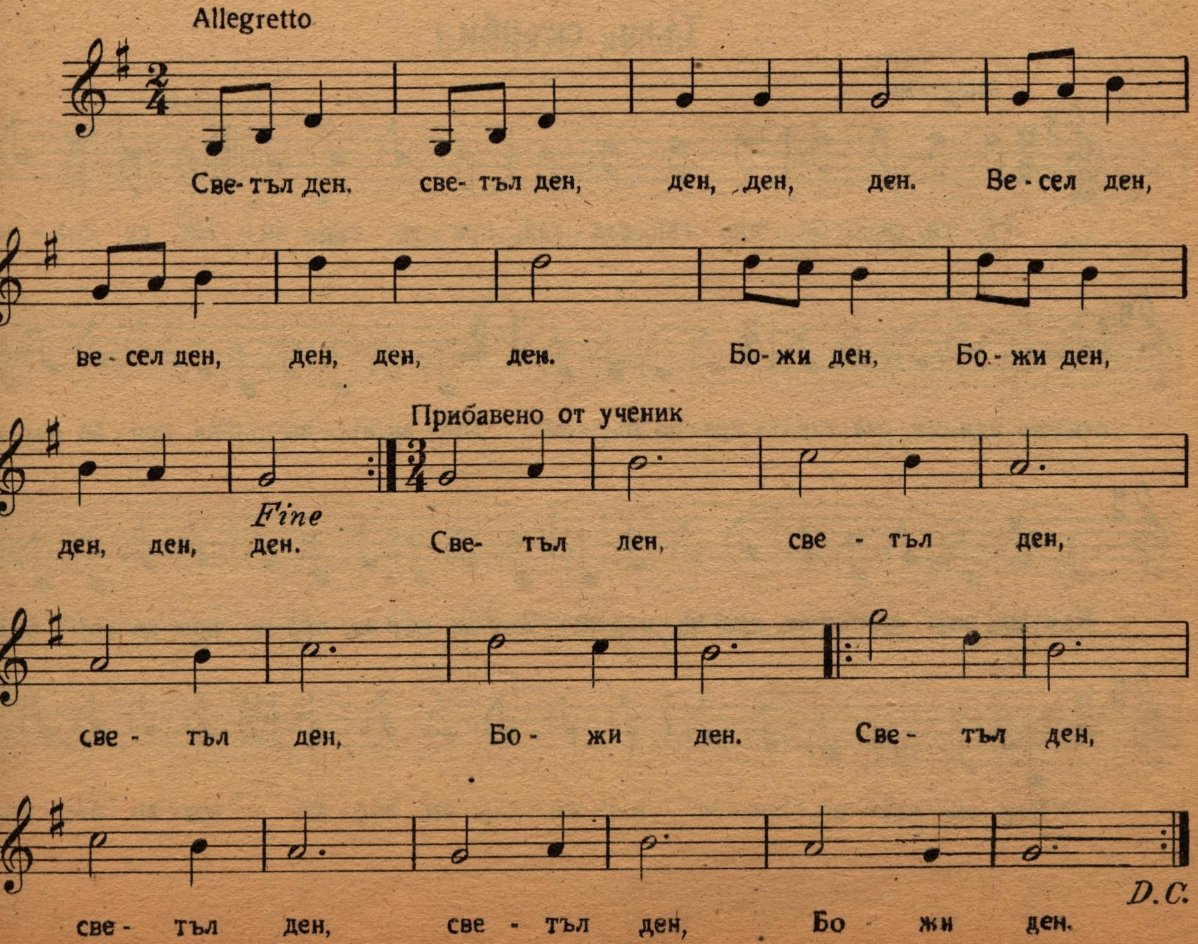

Мусала

Rellentando
Piu mosso
Му - са- ла, от Му-са - ла. При пър - ви
лъч на слън - це - то вдъх - на - ли ли сте
ле - кий дъх на Му - са - ла, Му - са - ла,
Rellentando
Му - са - ла, Му - са - ла, на Му - са - ла.

Светъл ден

Allegretto
Све-тъл ден, све- тъл ден, ден, ден, ден. Ве - сел ден,
ве - сел ден, ден, ден, ден. Бо- жи ден, Бо - жи ден,
Прибавено от ученик
ден, ден, ден.
Fine
Све- тъл лен, све - тъл ден,
све - тъл ден, Бо - жи ден. Све- тъл ден,
све- тъл ден, све - тъл ден, Бо - жи ден.
D.C.

Ходи, ходи

Тъги, скърби

Нева санзу

Благата песен

Киамет Зену

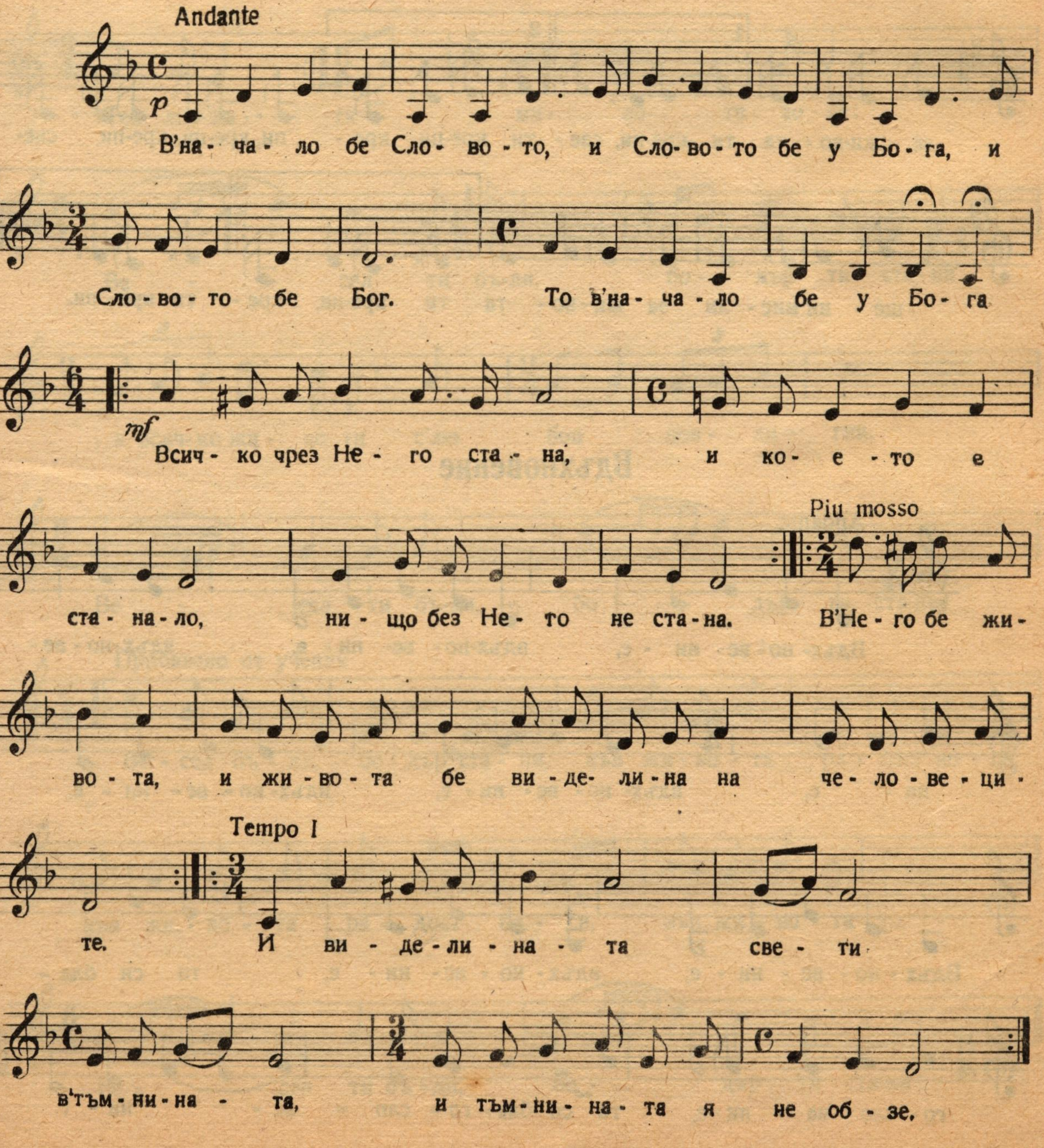

Давай, давай

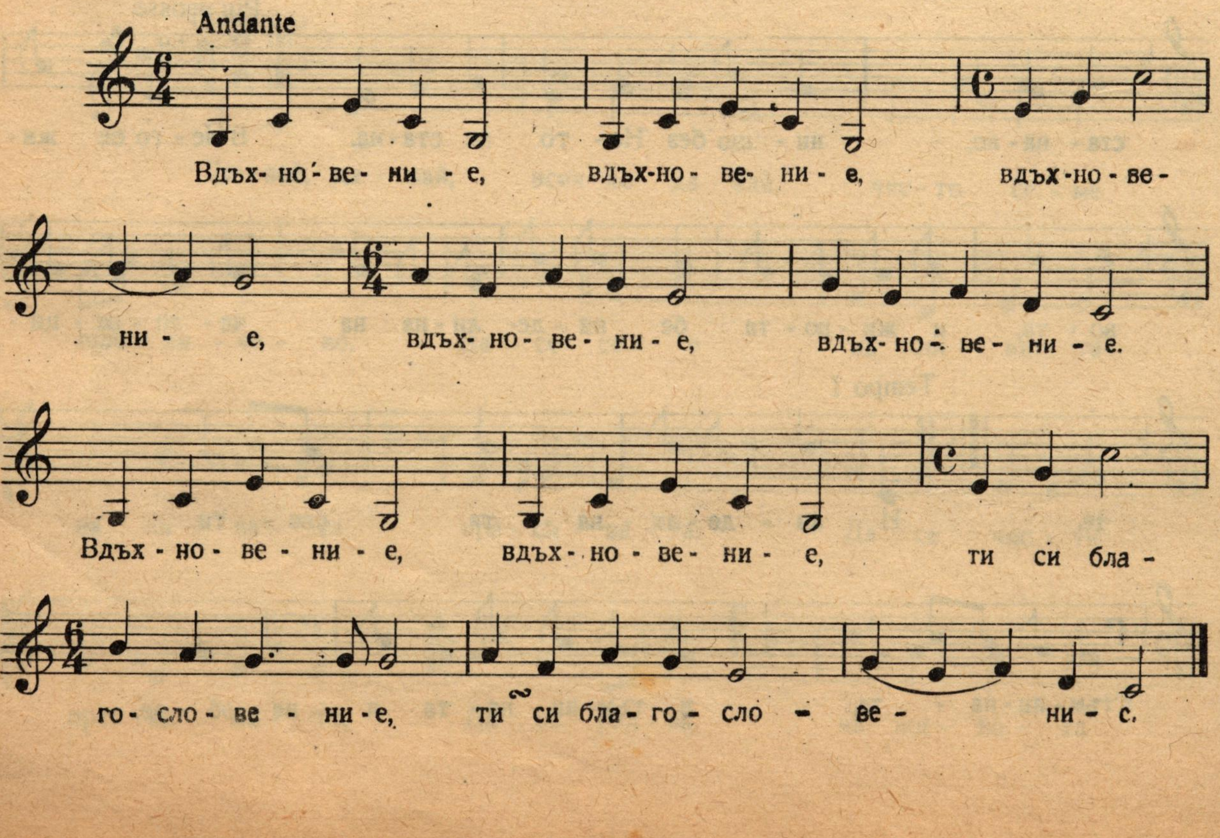
В начало бе Словото

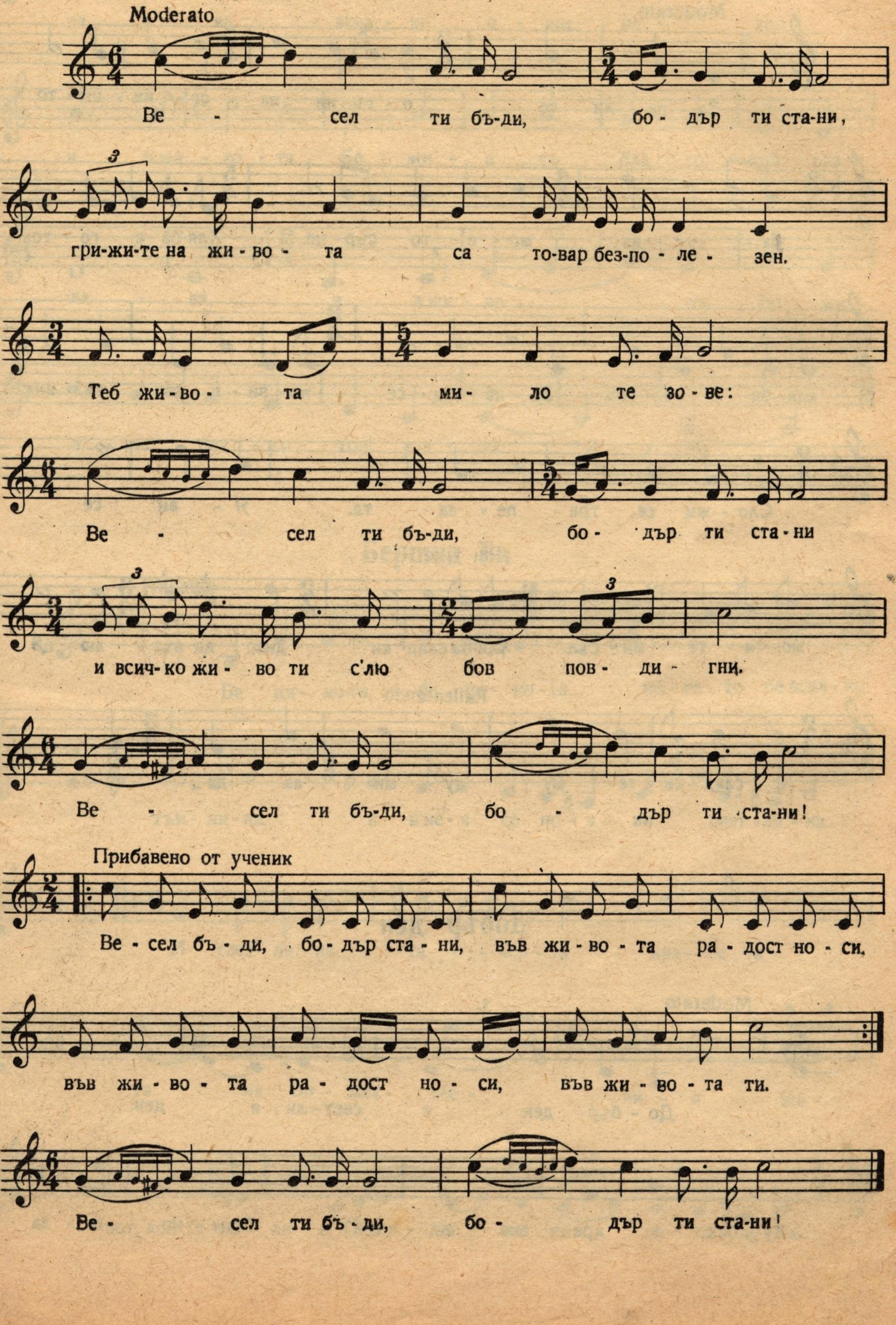
Мисли, право мисли

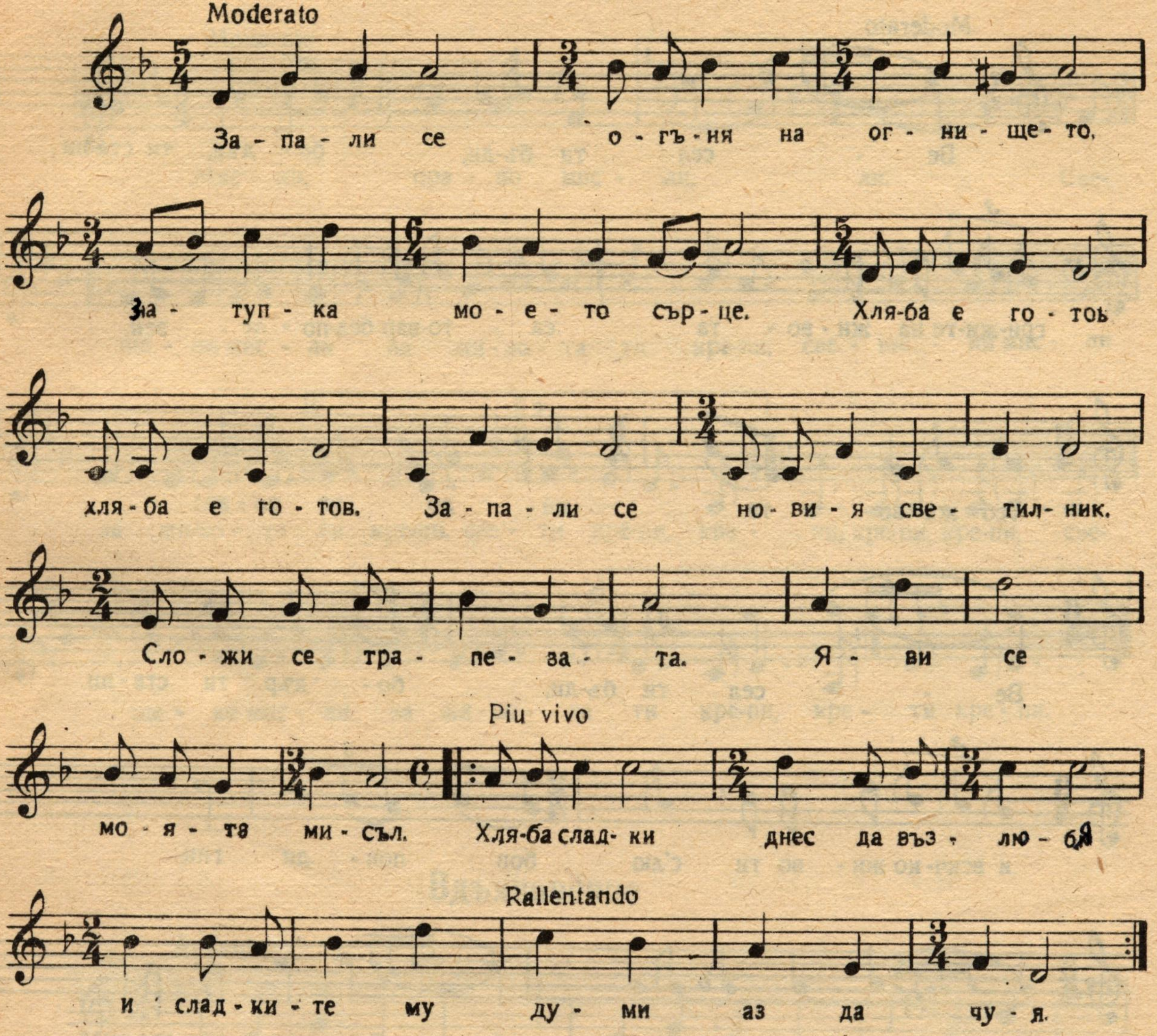
Вдъхновение

Весел ти бъди

Запали се огъня

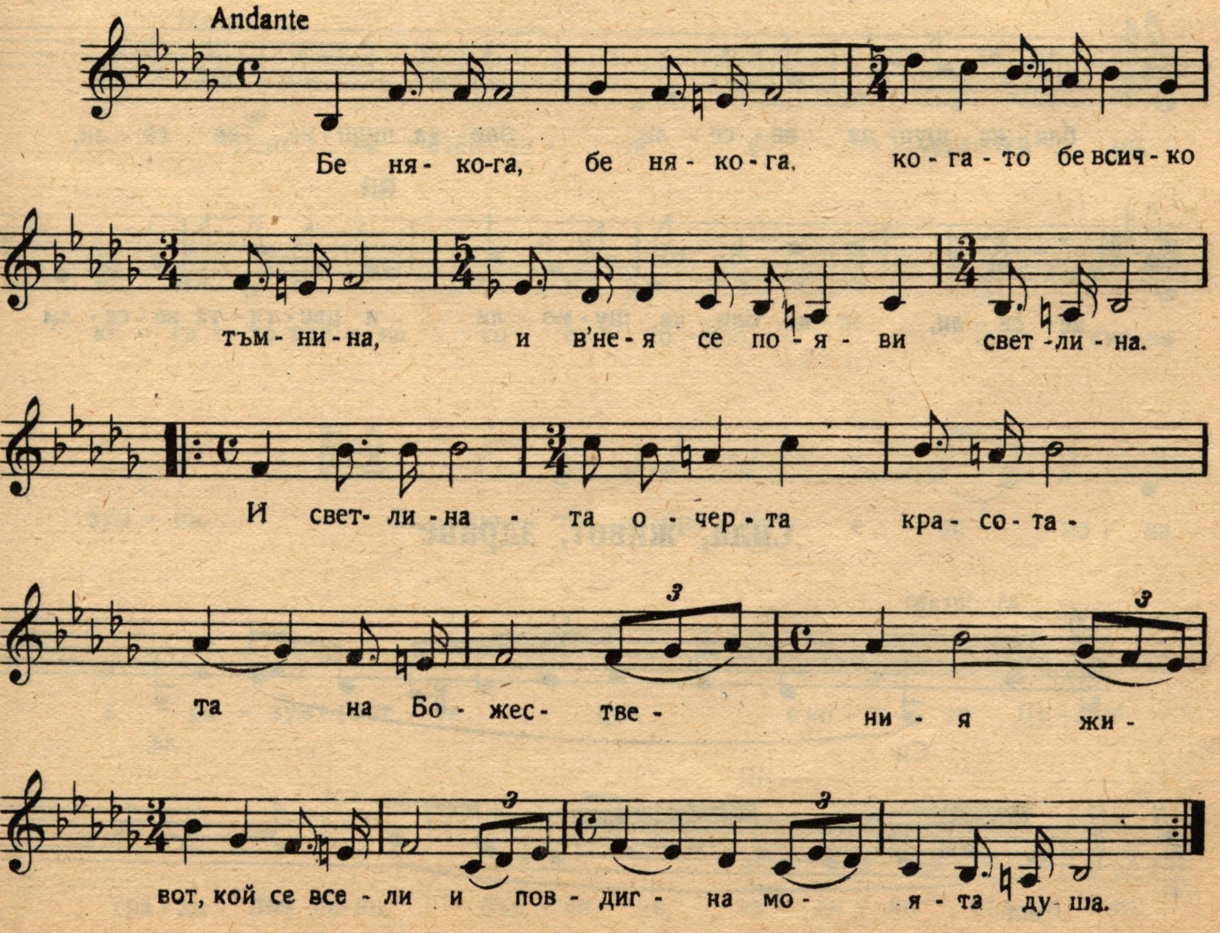

Добър ден

ра - ва, всич - ко о - жи - вя - ва,
и н'жи - во - та Бо - жи - е - то бла - го, той раз -
да - ва, и в'жи - во - та Бо - жи -
е - то бла - го той раз - да - ва.

Бершид Ба

Andante
Бе ня-ко-га, бе ня - ко-га, ко-га-то бе всич-ко
тъ-ми-ни-на, и в'не-я се по-я-ви свет-ли-на.
И свет-ли-на - та о-чер-та кра-со-та-
та на Бо-жес- тве - ни-я жи-
вот, кой се все-ли и пов-диг- на мо- -я-та ду-ша.

Малкият извор

Сила, живот, здраве

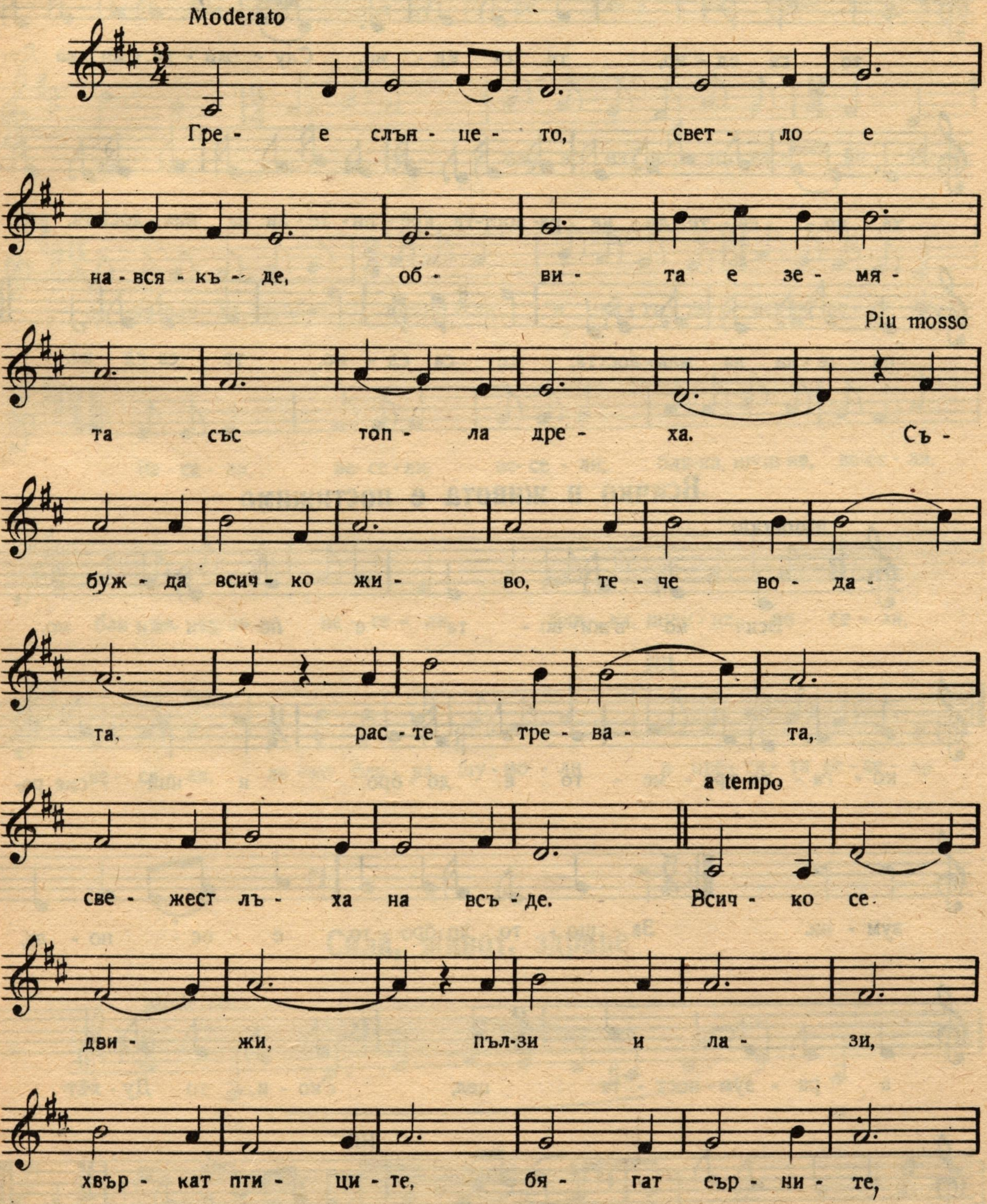

Всичко в живота е постижимо

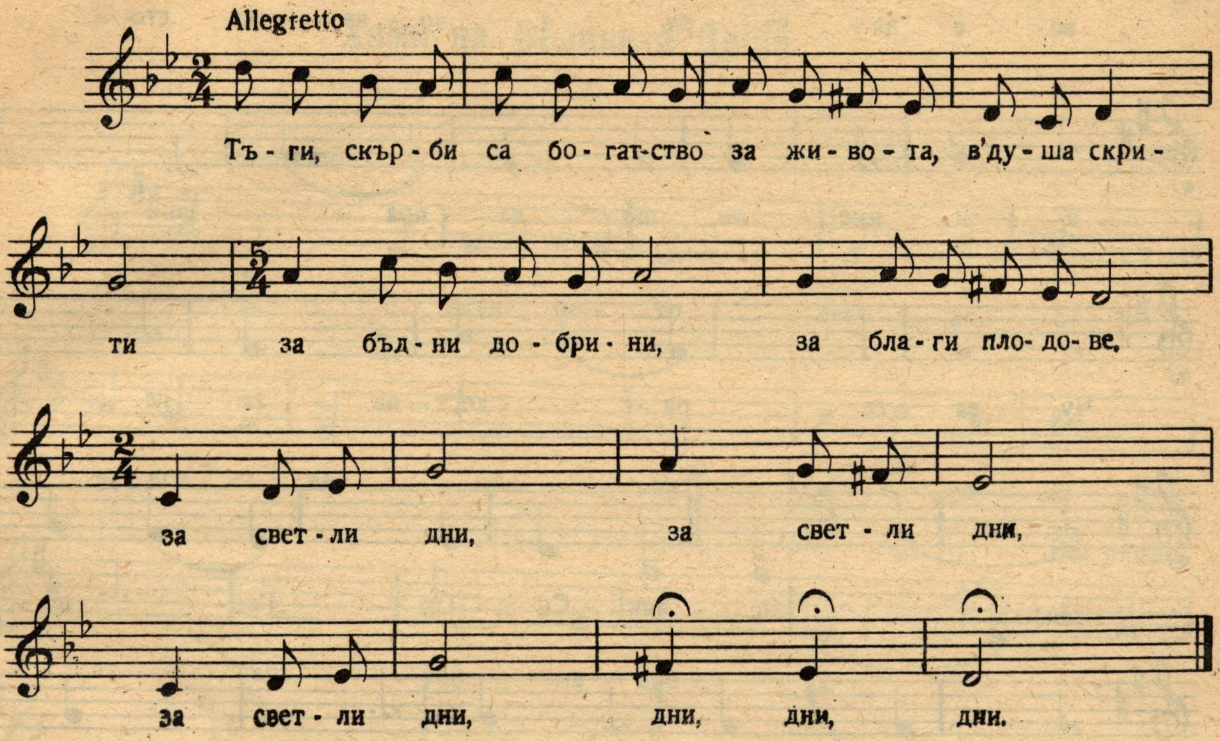

Химн на Великата Душа

ве- е вя- тъ- ра, а чо- ве- ка сто-
и и мис- ли, що да пра- ви.
Чу- ва се ра- дост- на- та пе-
сен: Ве- лик Си Ти, Гос- по-
ди ве- ли- ки са Тво- и-
те де- ла ве- ли- ко е
И- ме- то Ти над всич- ко.
Ти ца- риш във си- ла и жи-
вот, във зна- ни- е,
Мъд- рост, Ис- ти- на, Лю- бов.

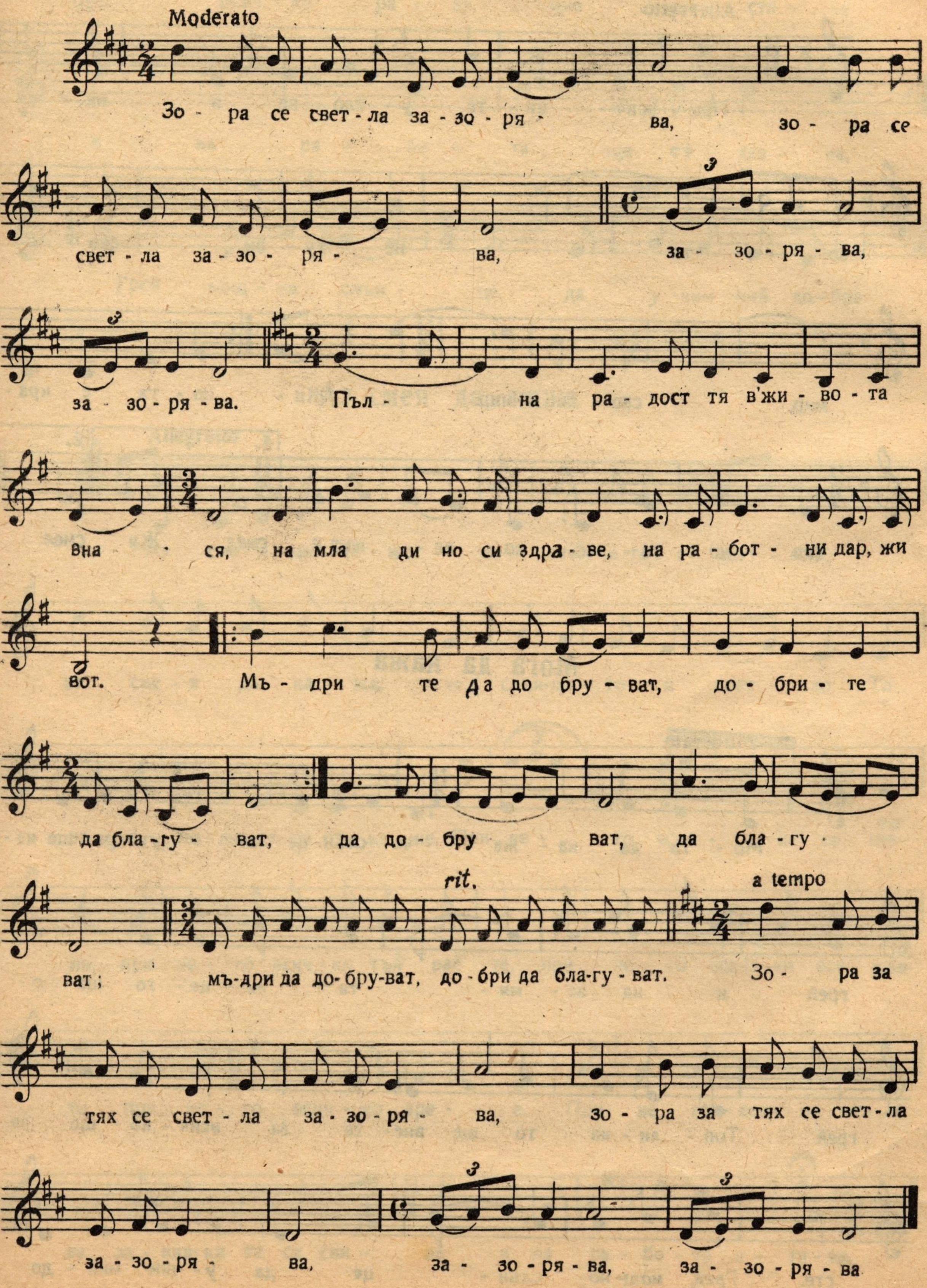
Тъги, скърби са богатство

Духът ми шепне това

Песен на зората

При всичките условия

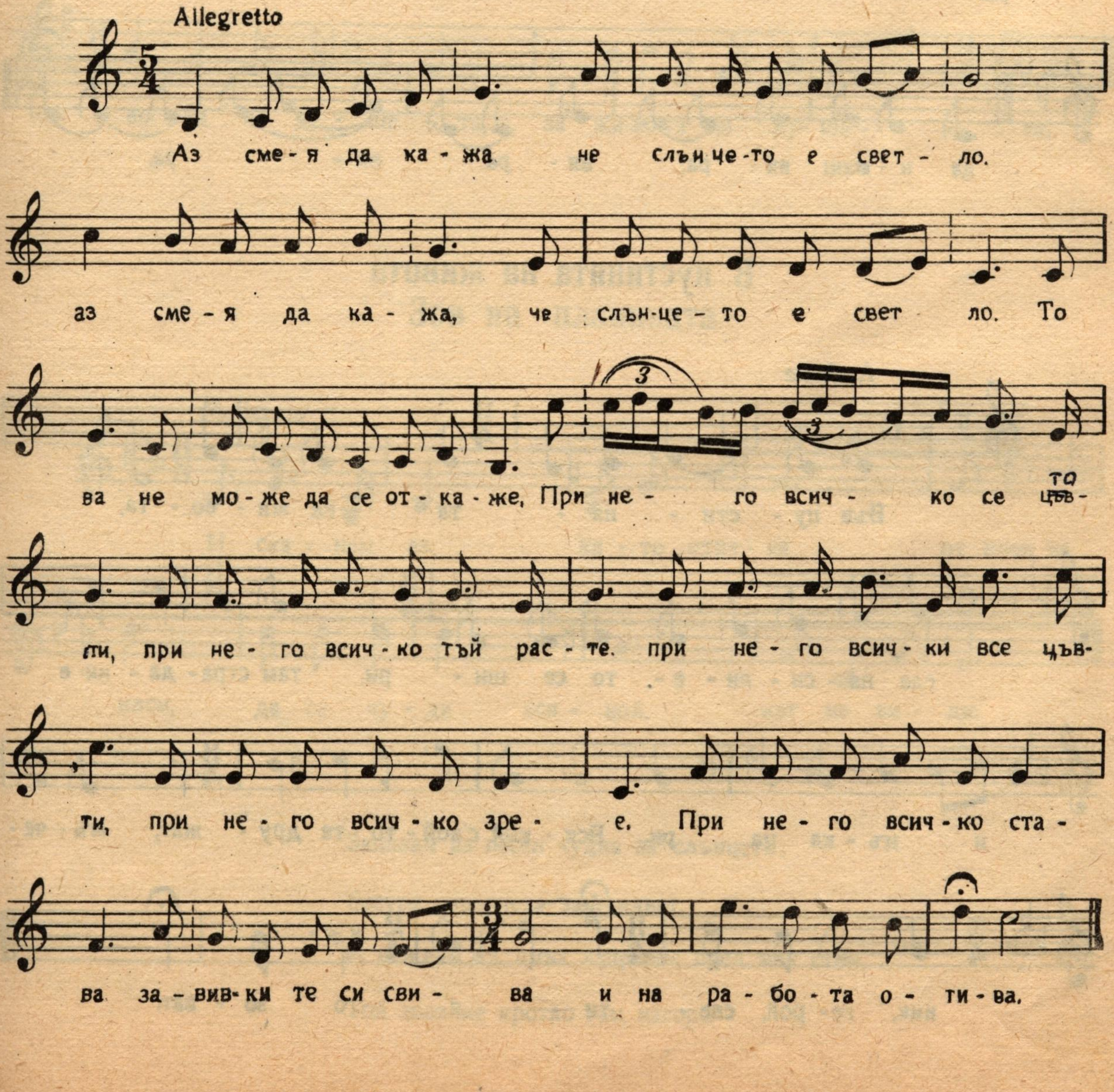

Мога да кажа

Аз смея да кажа

Да имаш вяра

В пустинята на живота

Сила, здраве е богатство

Зов на планината

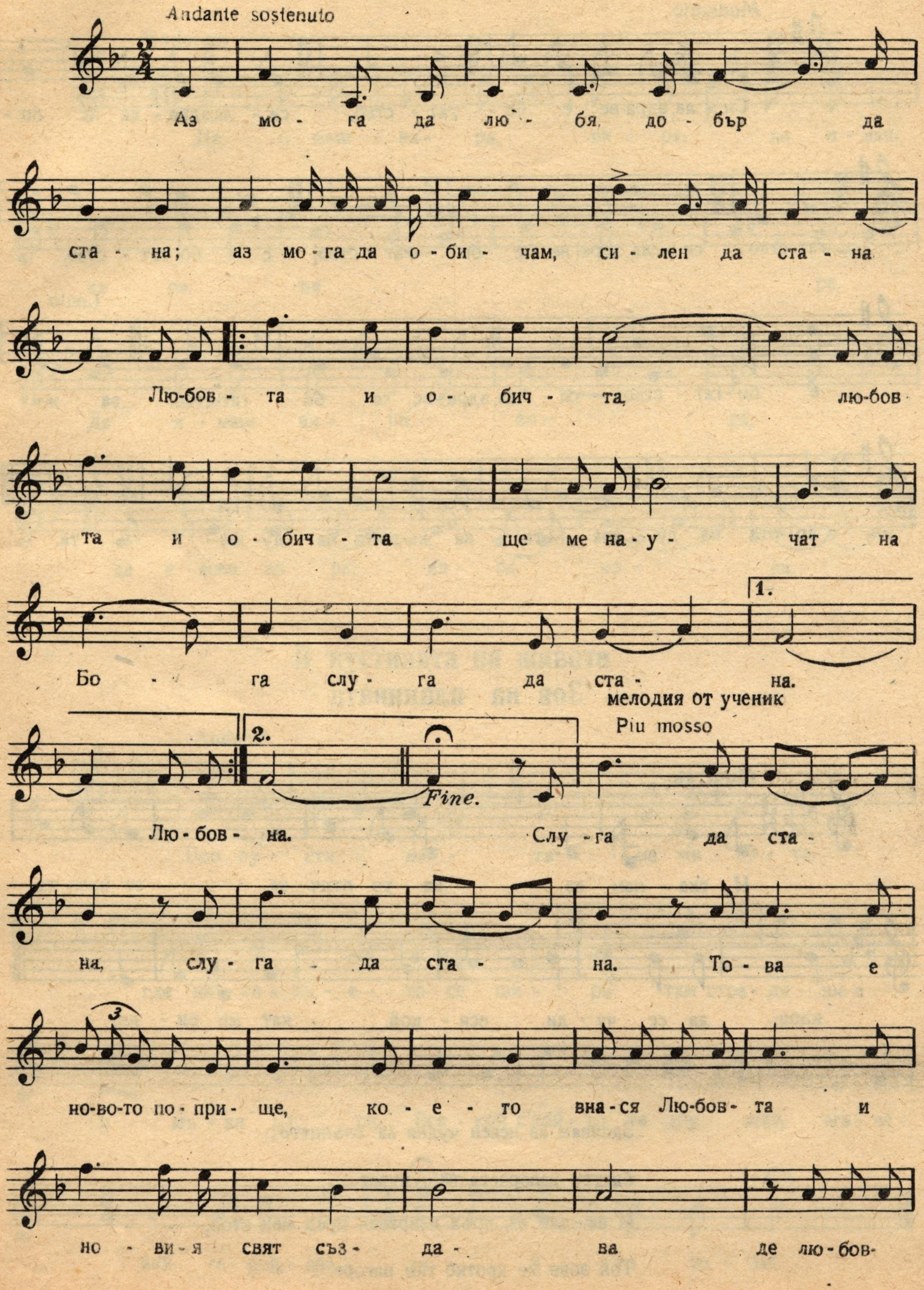
Запявам аз песен чудна за слънцето;

бистри изворчета зашумяват.

И виждам аз, връх изправен пред мен стои,

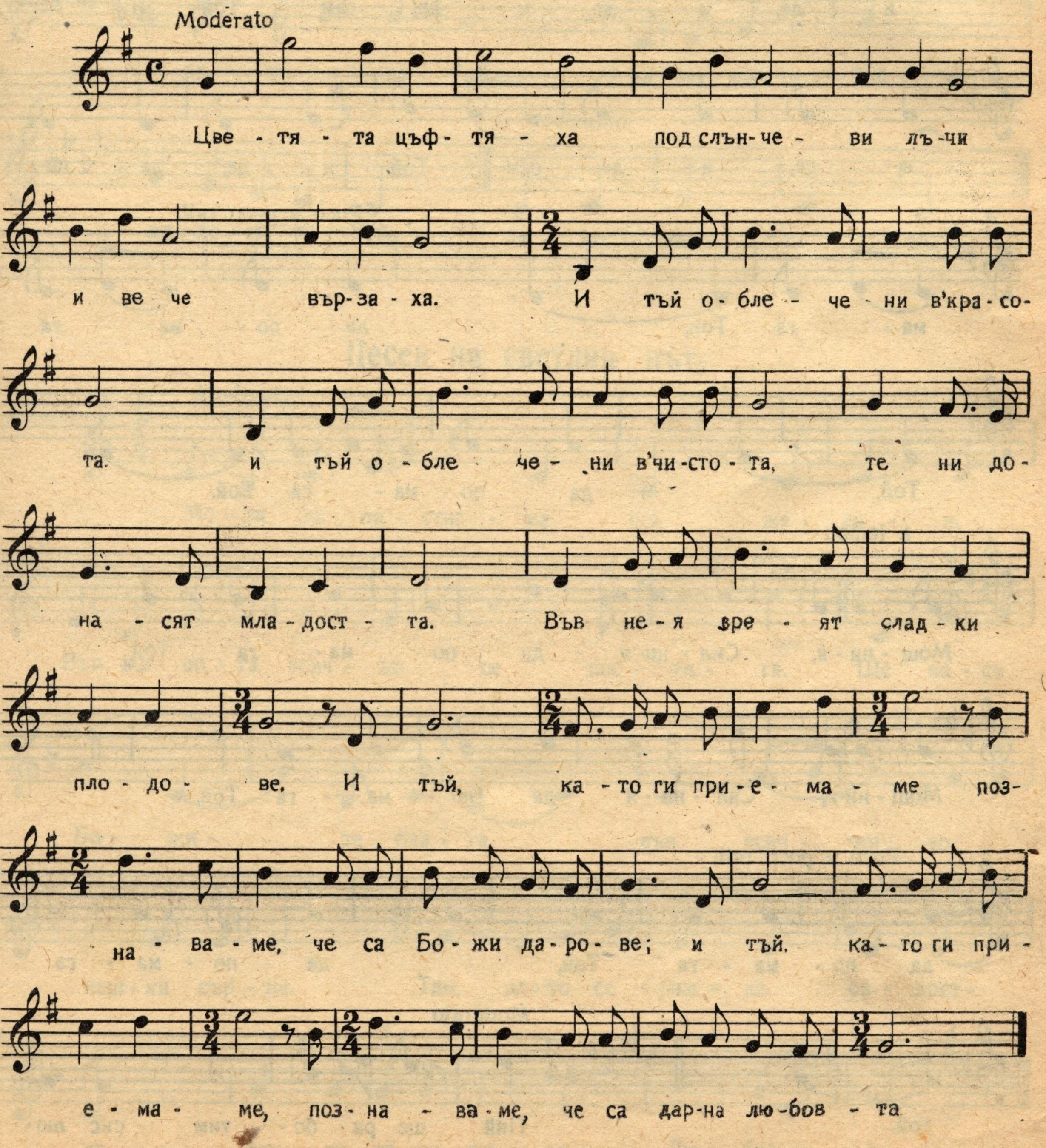
Той зове ме кротко там нагоре.

Мога да любя

Andante sostenuto
Аз мо - га да лю - бя, до - бър да
ста - на; аз мо-га да о-би - чам, си - лен да ста - на
Лю-бов - та и о - бич - та, лю-бов
та и о - бич - та ще ме на - у - чат на
Бо - га слу - га да ста - на.
1.
Лю-бов - на.
2.
Fine.
мелодия от ученик
Piu mosso
Слу - га да ста -
на, слу - га да ста - на. То - ва е
3
но-во-то по - при - ще, ко - е - то вна-ся Лю-бов - та и
но - ви - я свят съз - да - ва де лю - бов-

Цветята цъфтяха

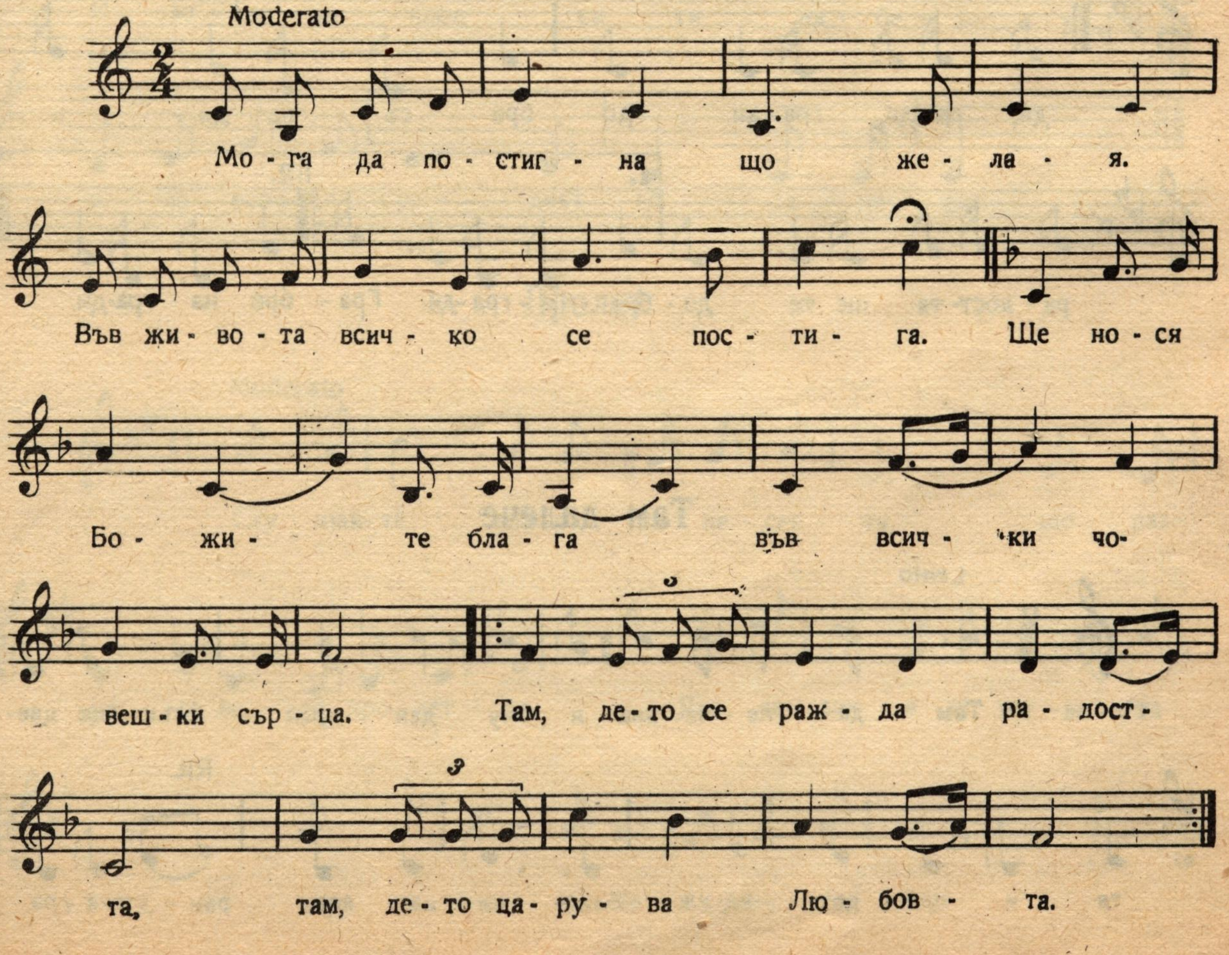

Той иде!

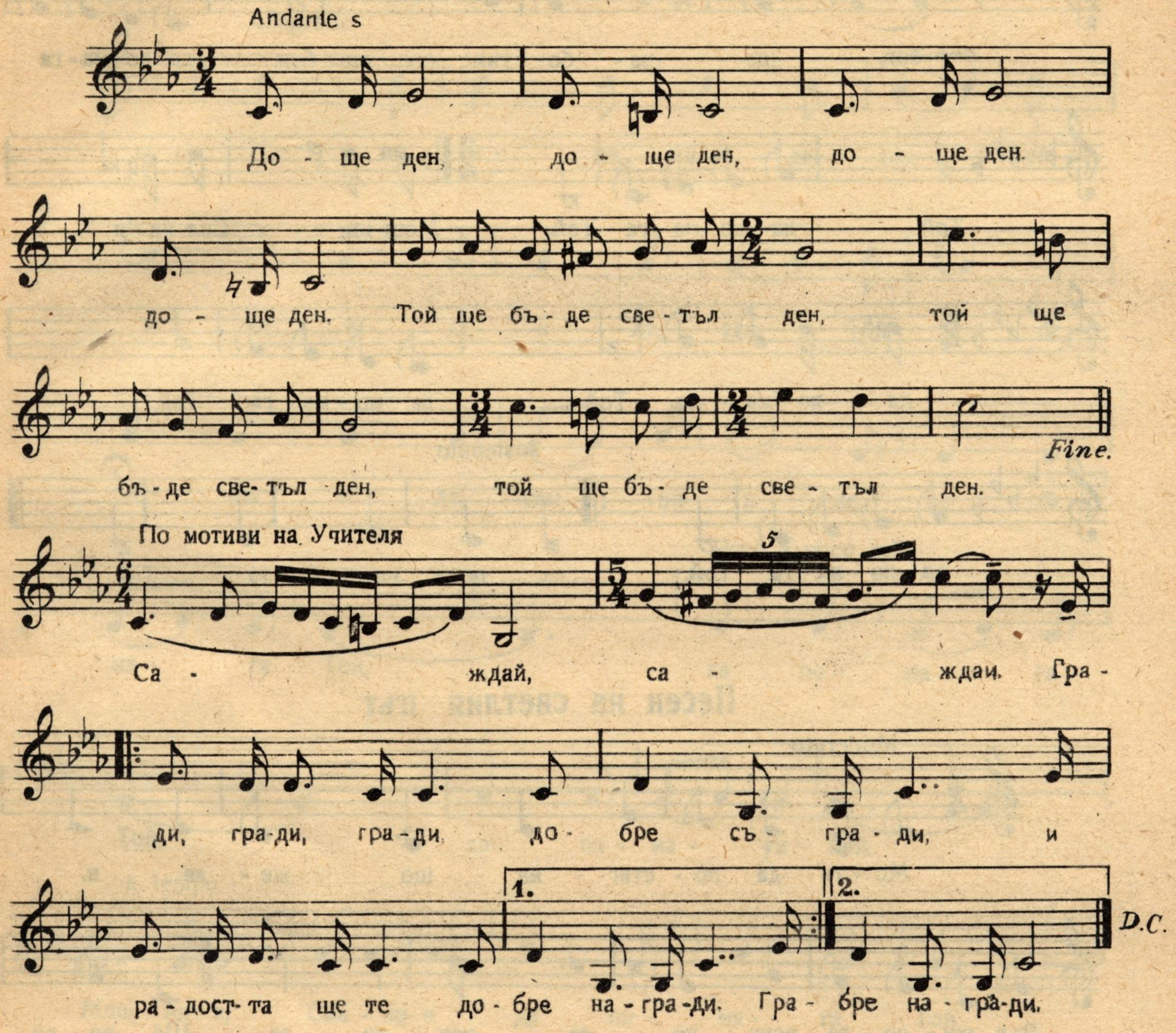

Allegretto
И- де, и- де, и- де, сам Той
и- де, и- де, и- де, сам Той и- де,
и- де, и- де, сам Той и- де, да по-
Poco a poco rall.
ма- га Той, да по- ма- га
Той, да по- ма- га Той.
a tempo
Мощ-ни-я, Сил-ни-я да по- ма- га Той
Мощ-ни-я, Сил-ни-я да по- ма- га Той,
Poco a poco rall.
да по- ма- га Той, да по- ма- га
той.
Moderato
Пий ще ра- бо- тим със лю-

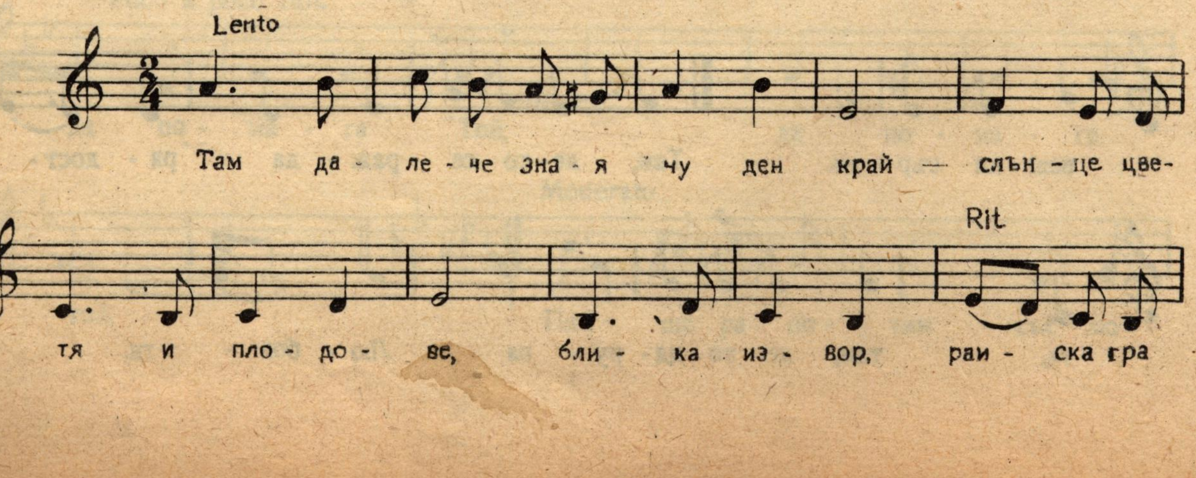
Песен на светлия път

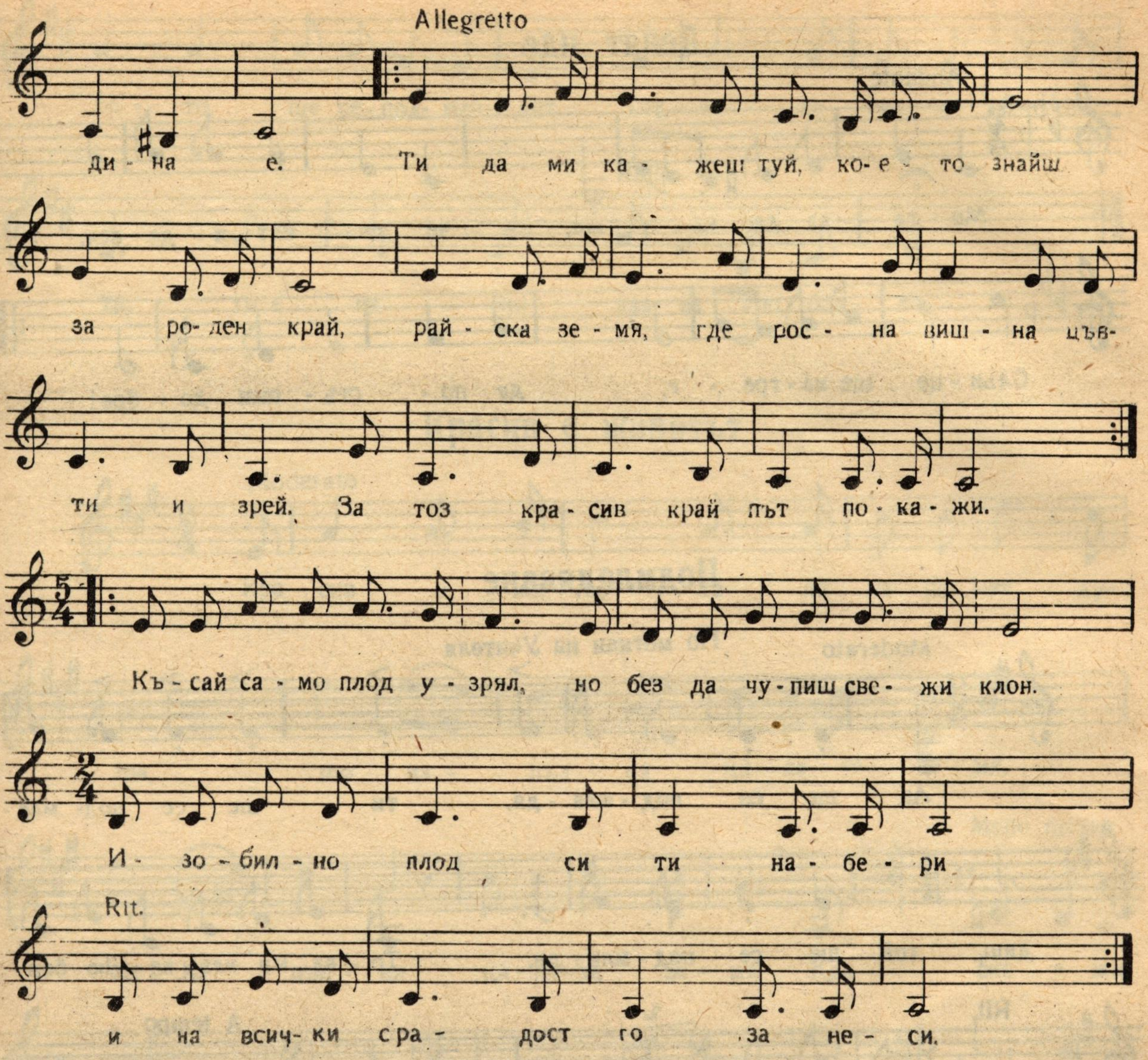

До - ще ден

Там далече

Allegretto
ди - на е. Ти да ми ка - жеш туй, ко - е - то знайш
за ро- ден край, рай - ска зе - мя, где рос - на виш - на цъв-
ти и зрей. За тоз кра - сив край път по - ка - жи.
Къ - сай са - мо плод у - зрял, но без да чу - пиш све - жи клон.
И - зо - бил - но плод си ти на - бе - ри
Rit.
и на всич- ки ра - дост го за не - си.

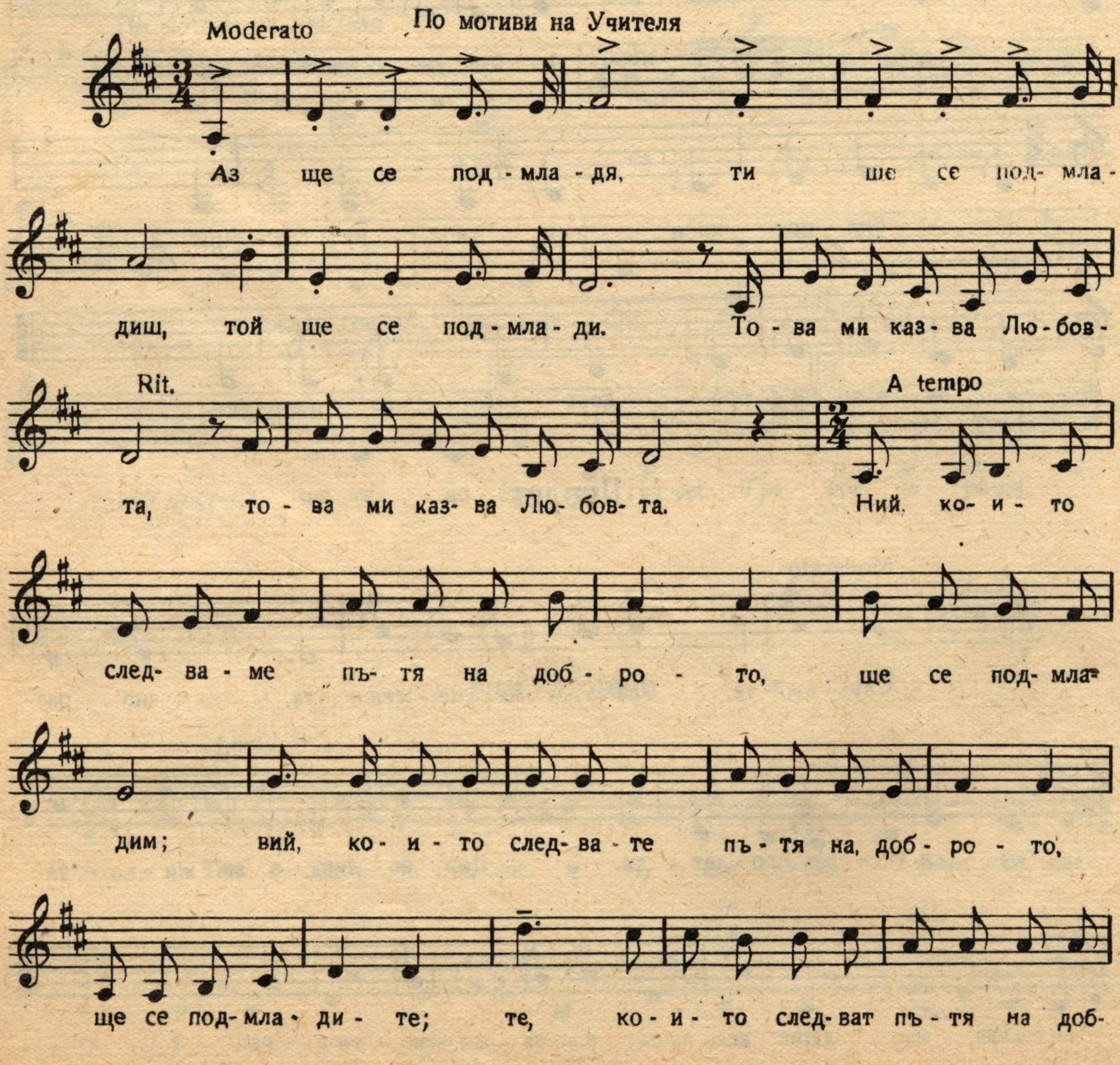
Пролет

Moderato
Слу - шай- те гла-са на пе - сен - та, що раз-
на - ся ве - че про - лет - та. Дар ве - лик е за жи - во - та
тя, дар ве - лик е за жи - во - та тя.

Денят иде

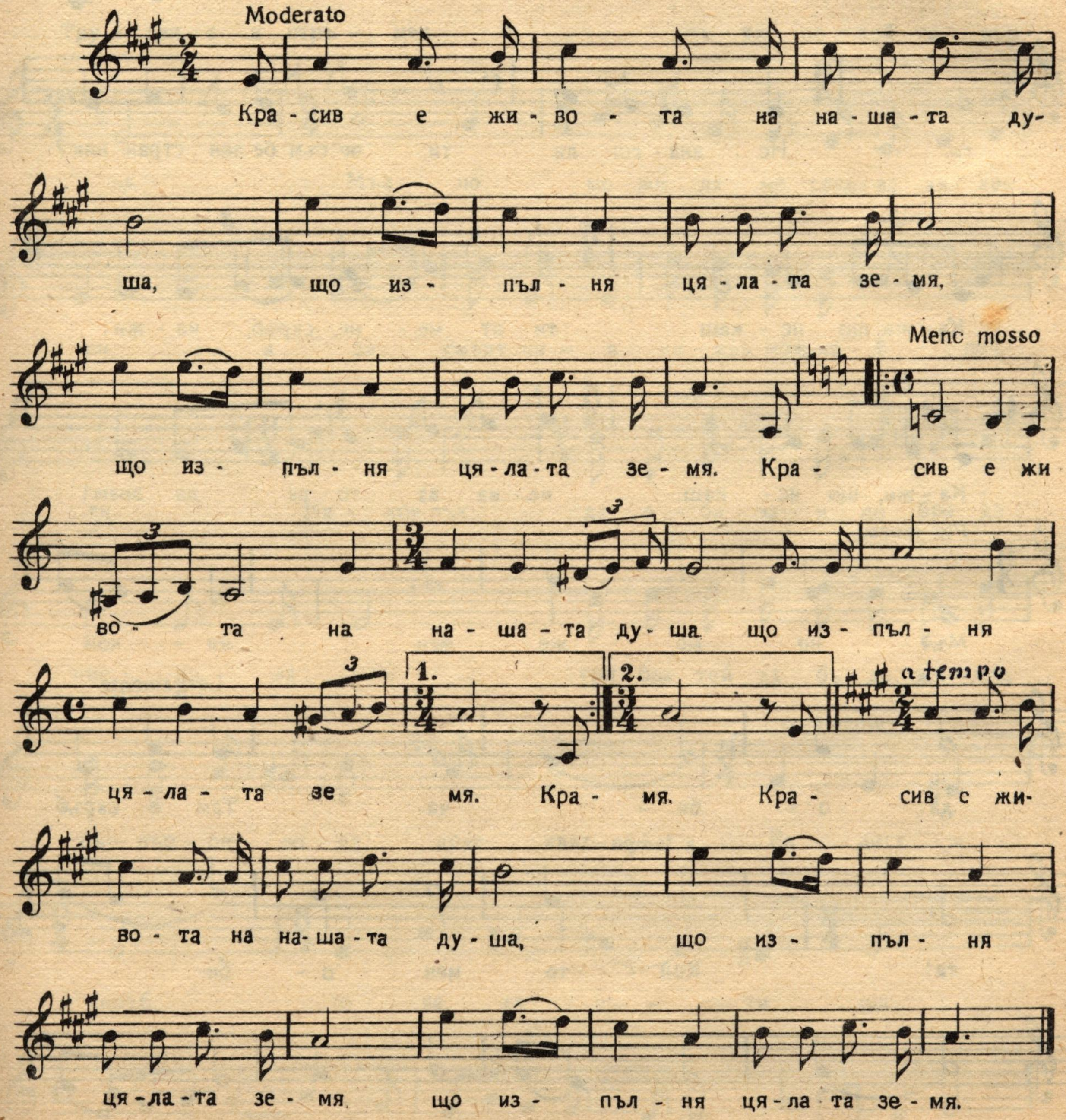

Подмладяване

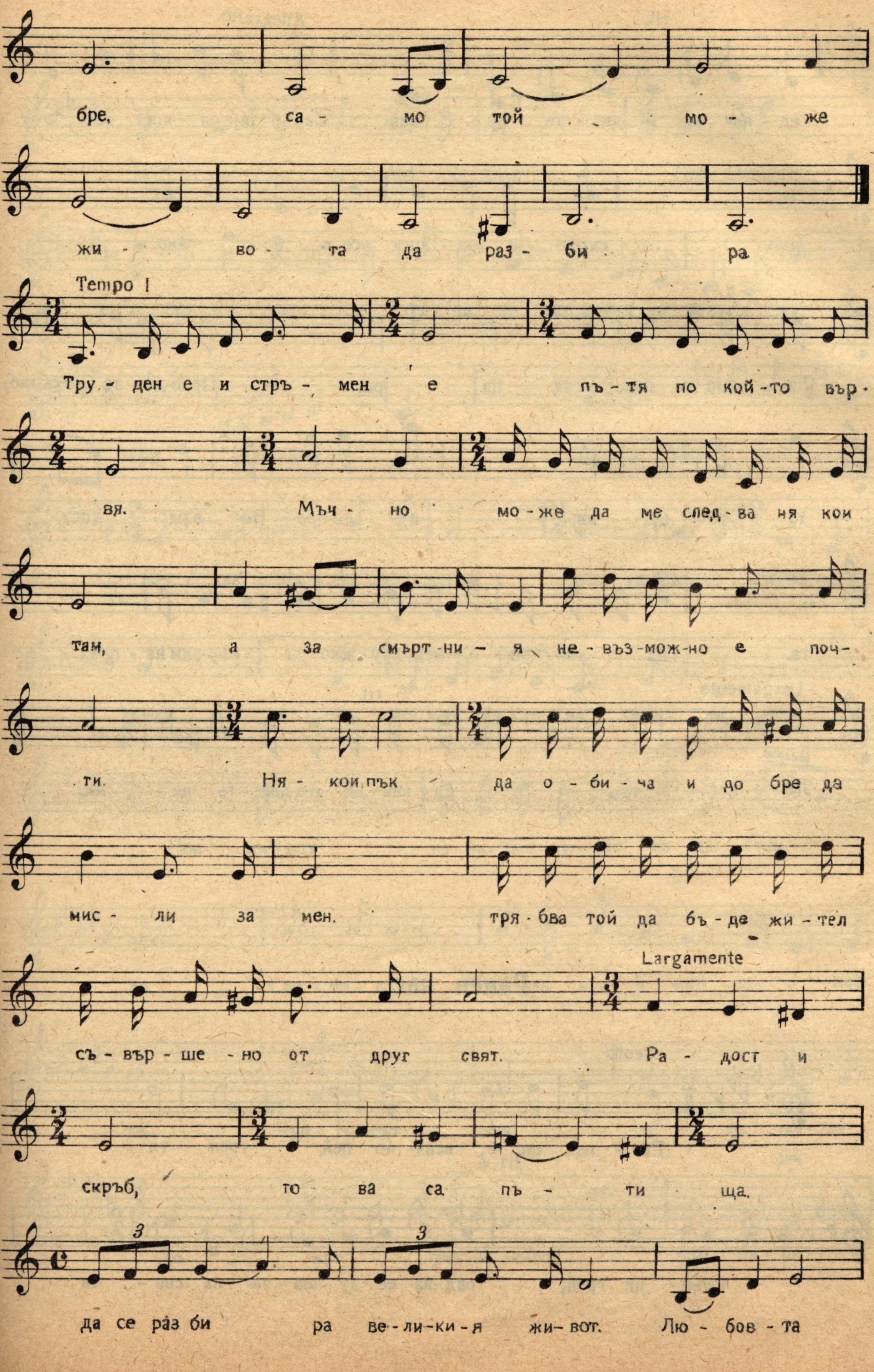

Красив е животът

Радост и скърб

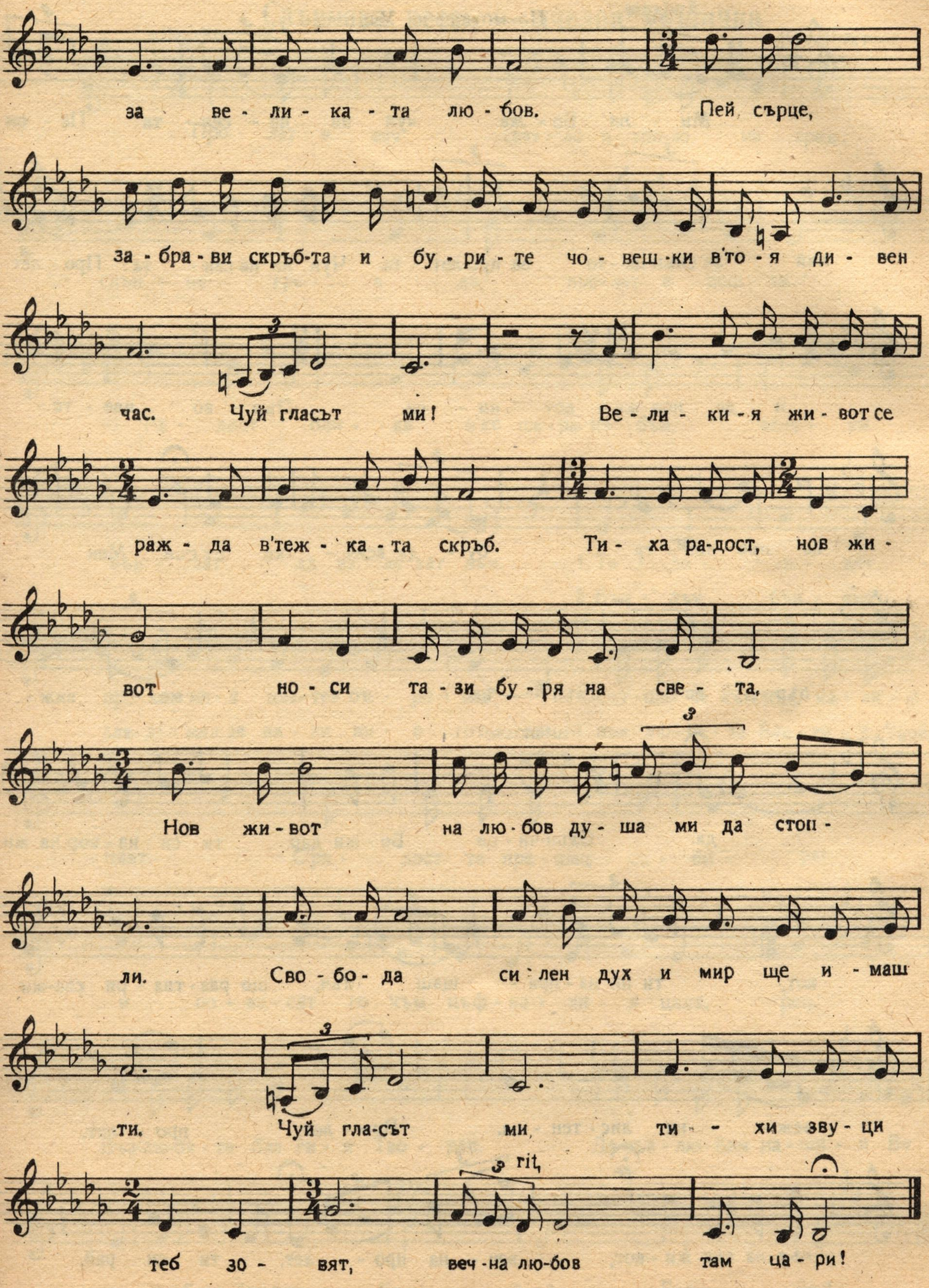

бре, са - мо той мо - же
жи - во - та да раз - би ра
Tempo I
Тру - ден е и стръ - мен е пъ - тя по кой-то вър -
вя. Мъч - но мо - же да ме след - ва ня кои
там, а за смърт - ни - я не - въз - мож - но е поч -
ти. Ня - кои пък да о - би - ча и до бре да
мис - ли за мен. тря - ба той да бъ - де жи - тел
Largamente
съ - вър - ше - но от друг свят. Ра - дост и
скръб, то ва са пъ - ти ща.
да се раз би ра ве - ли - ки - я жи - вот. Лю - бов - та

rit.
Allegretto.
ед - нак - во и две - те це - ни. Скръб и ра - дост все е -
дно, скръб и ра - дост все е - дно,
Лю - бов - та щом в'тях ца - ри. Прав-да - та в'скръб-
та се це - ни, а до-бро - то в'ра - дост-
та. Тях да въз- при - е - мем, дру - жно да вър-вим на - пред.
Largamente
rit.
Лю - бов - та ед - нак - во и две - те це - ни.

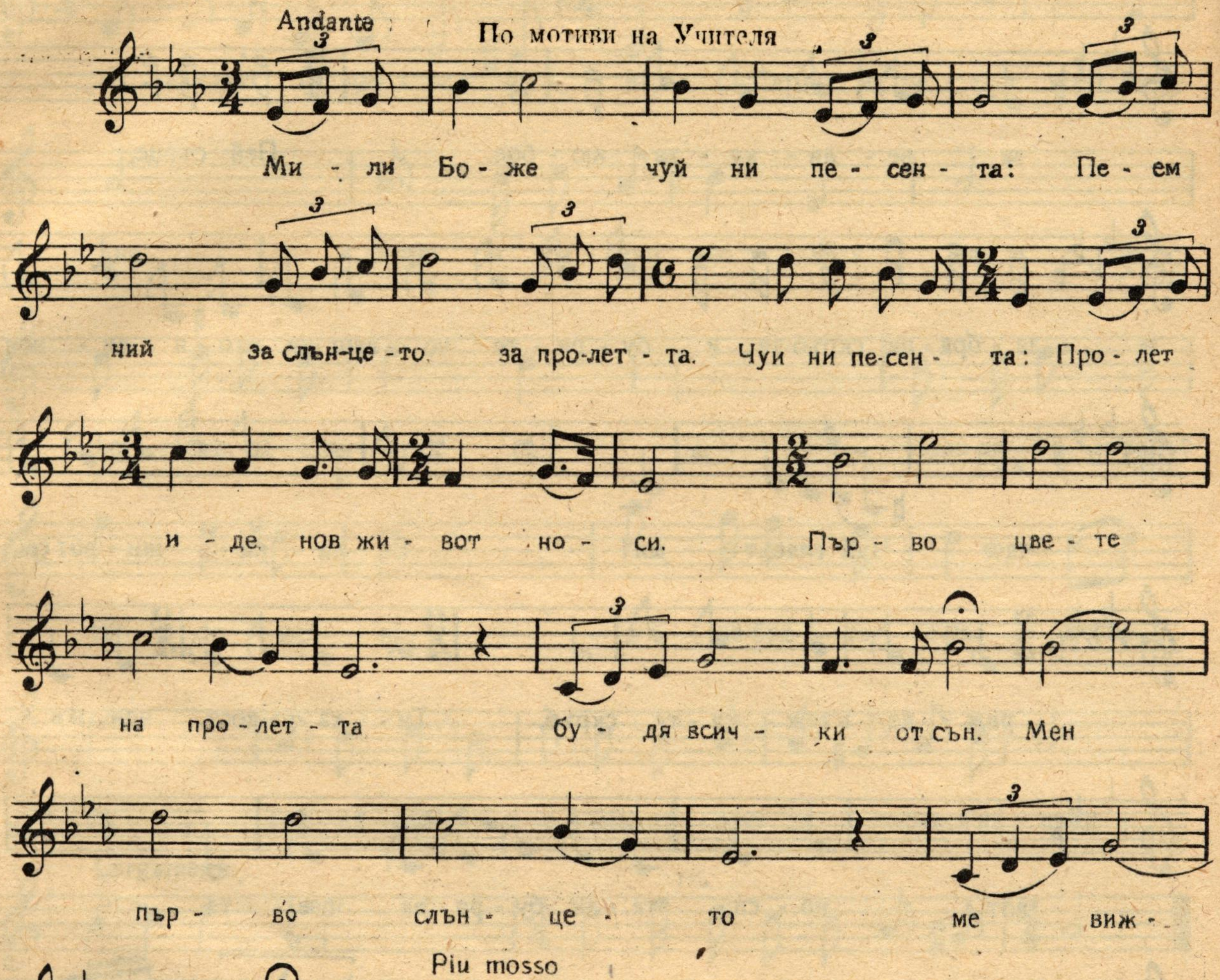
Ранен час

Lento
Ра - нен час е, всич- ко пей, треп - ти
Слън - це грей, рад - ва се ду - ша - та на све - та

за ве-ли-ка-та лю-бов. Пей сърце,
за-бра-ви скръб-та и бу-ри-те чо-веш-ки в'то-я ди-вен
час. Чуй гласът ми! Ве-ли-ки-я жи-вот се
раж-да в'теж-ка-та скръб. Ти-ха ра-дост, нов жи-
вот но-си та-зи бу-ря на све-та.
Нов жи-вот на лю-бов ду-ша ми да стоп-
ли. Сво-бо-да си-лен дух и мир ще и-маш
ти. Чуй гла-сът ми, ти-хи зву-ци
теб зо-вят, веч-на лю-бов там ца-ри!
rit.

Пролетна песен

По мотиви на Учителя

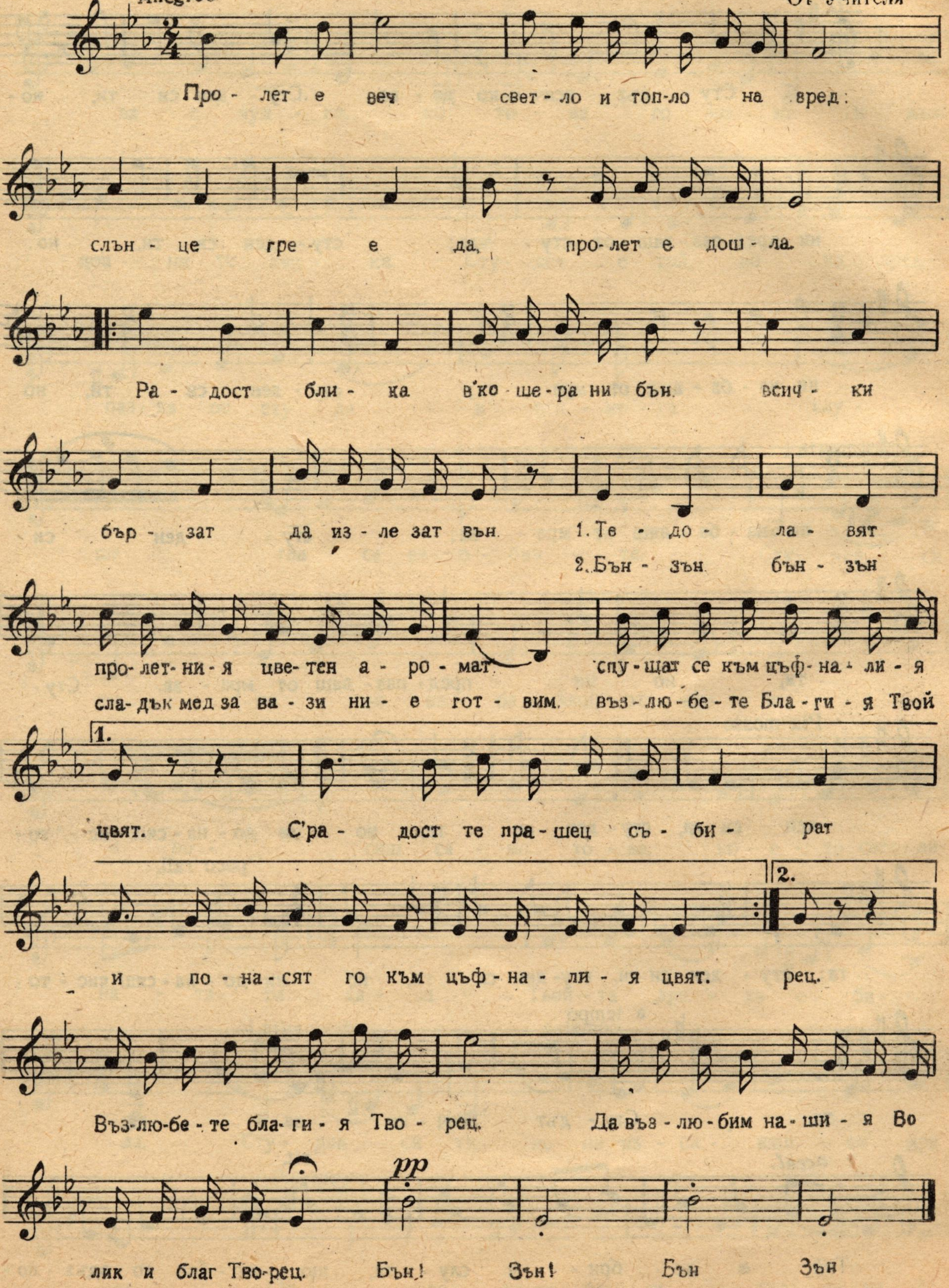

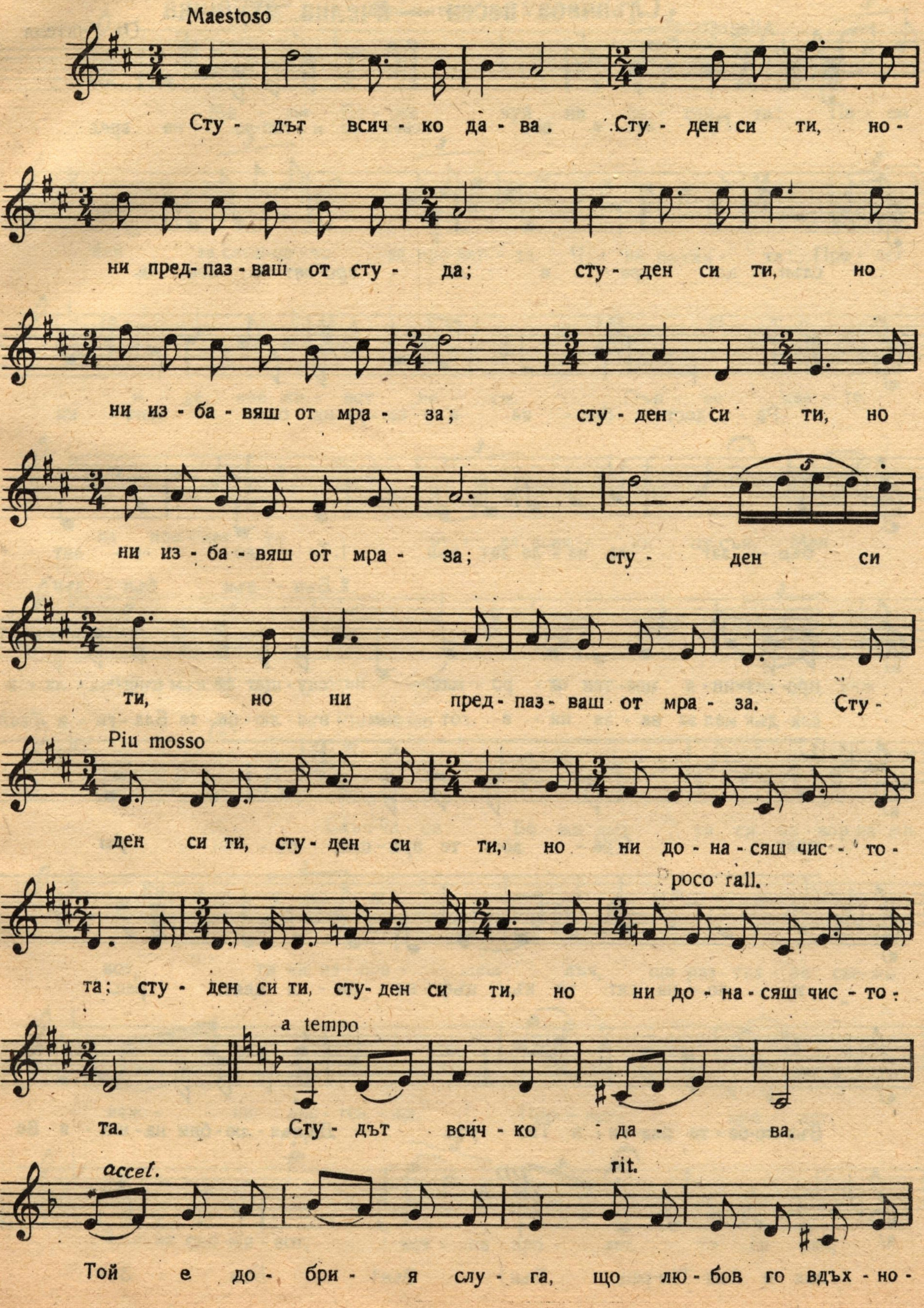
Слънчева песен — пчелна мушичка

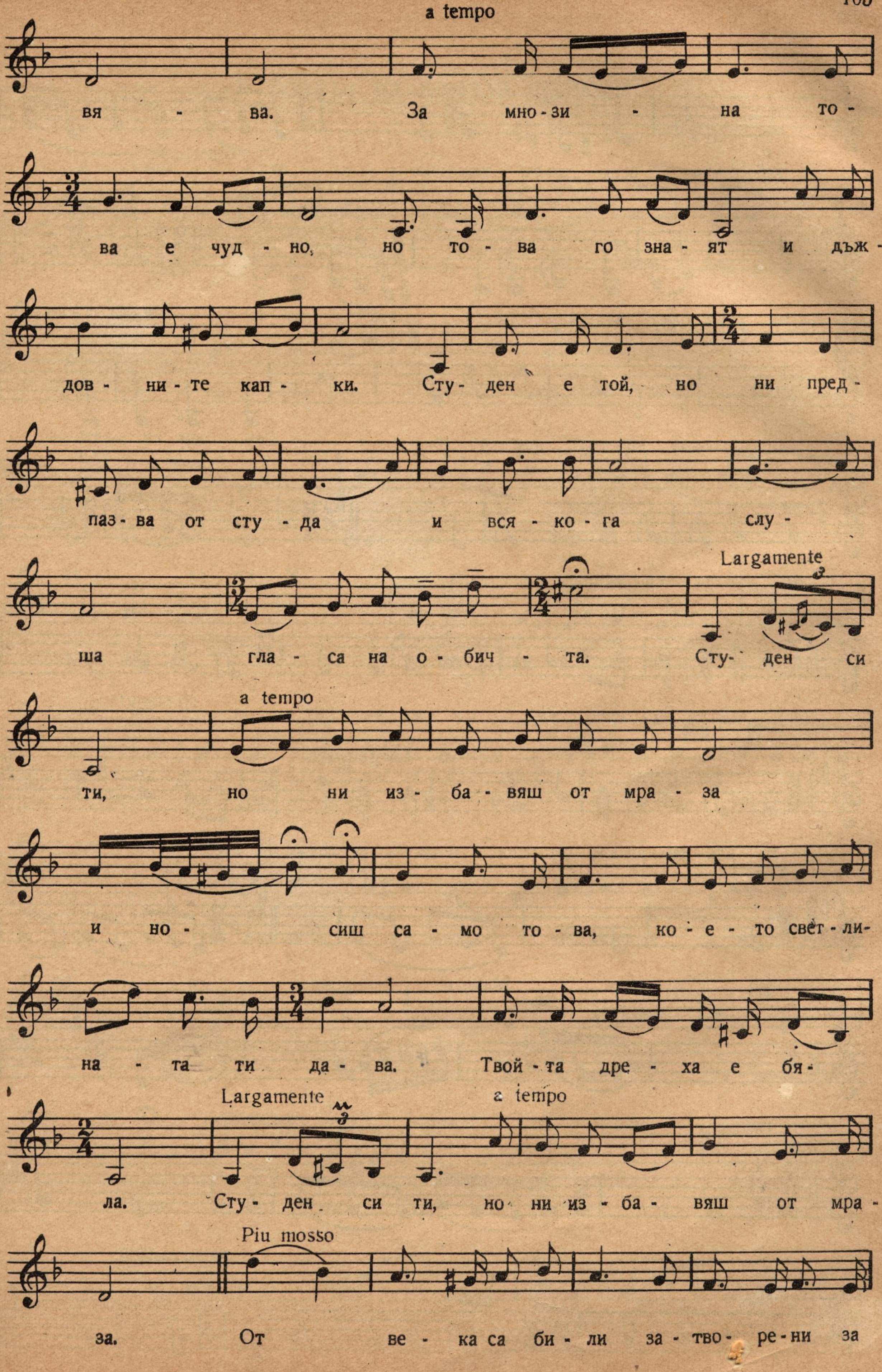
Allegreo

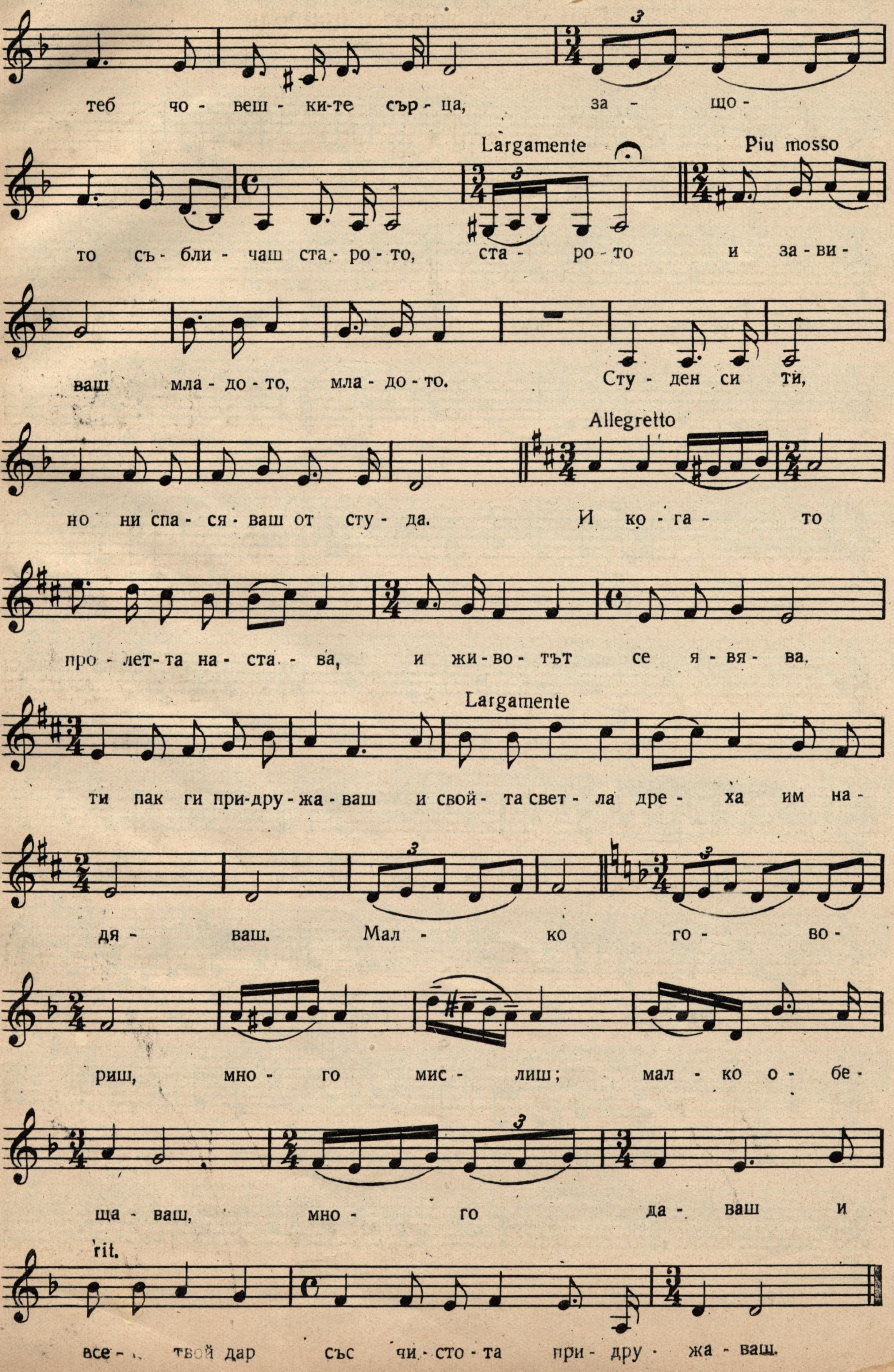
От Учителя

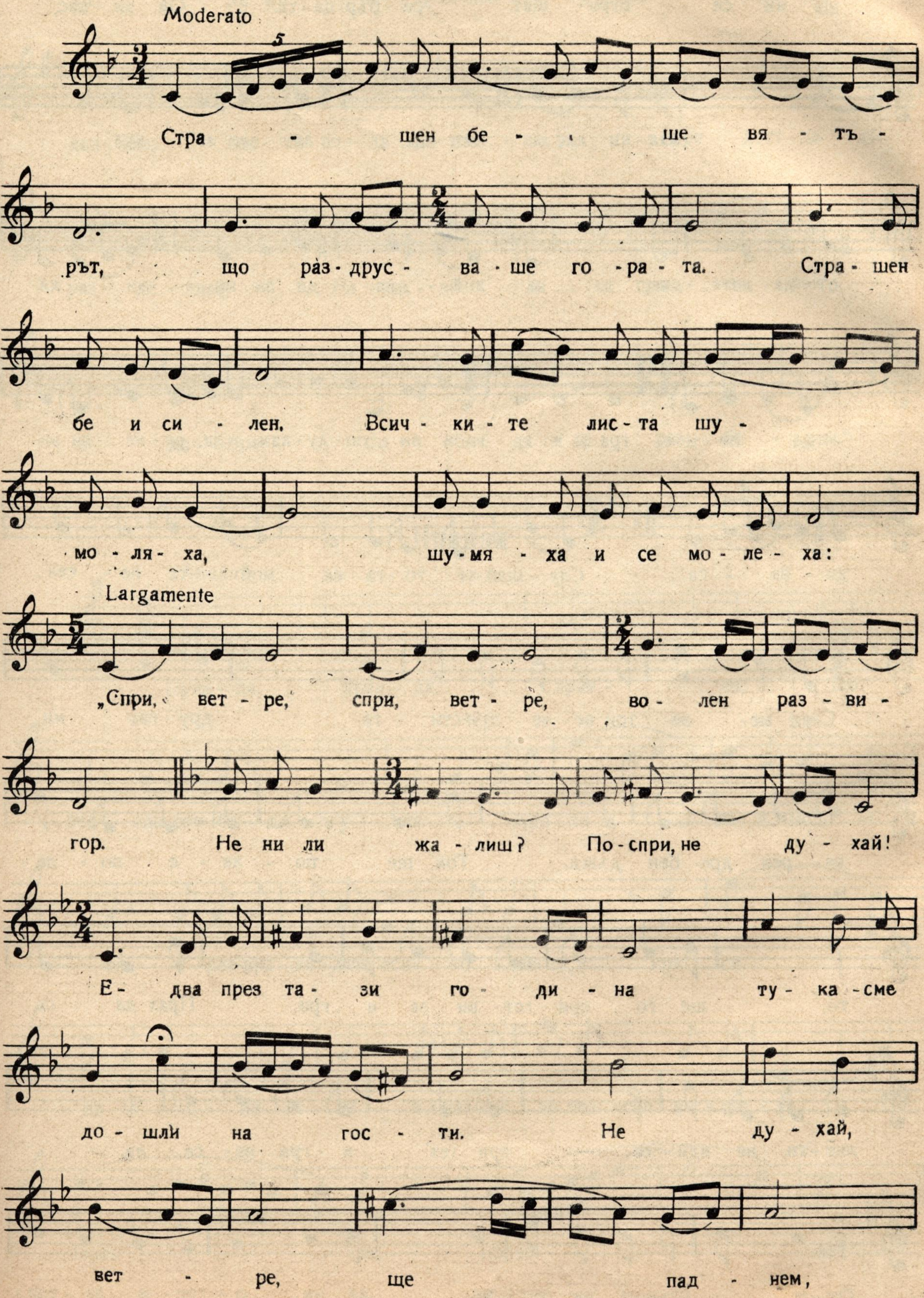
Студът всичко дава

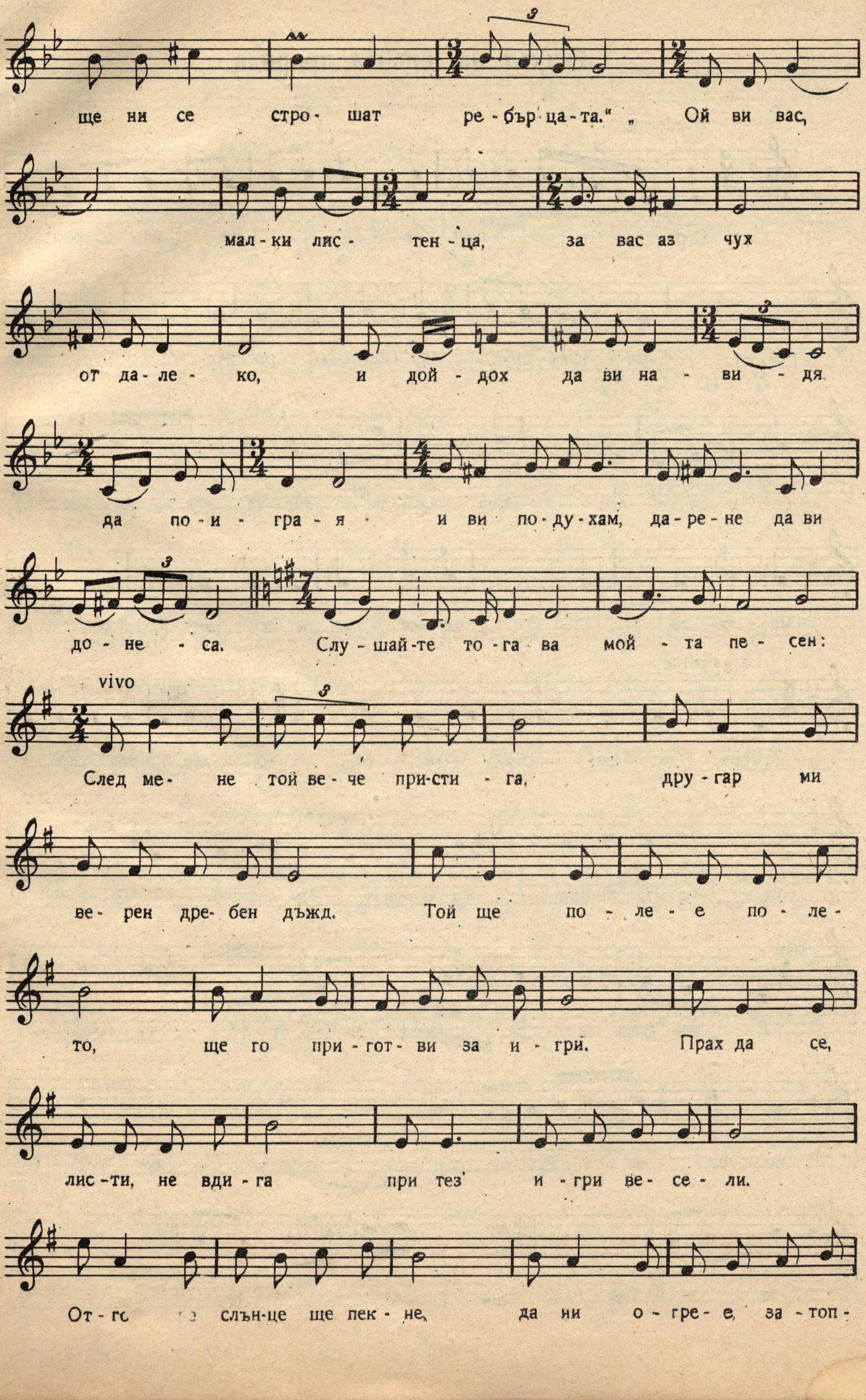

a tempo
вя - ва. За мно-зи - на то -
ва е чуд - но, но то - ва го зна - ят и дъж -
дов - ни - те кап - ки. Сту - ден е той, но ни пред -
паз - ва от сту - да и вся - ко - га слу -
ша гла - са на о - бич - та. Сту - ден си
Largamente
a tempo
ти, но ни из - ба - вяш от мра - за
и но - сиш са - мо то - ва, ко - е - то свет - ли -
на - та ти да - ва. Твой - та дре - ха е бя -
Largamente
a tempo
ла. Сту - ден си ти, но ни из - ба - вяш от мра -
Piu mosso
за. От ве - ка са би - ли за - тво - ре - ни за

теб чо - веш - ки-те сър - ца, за - що -
Largamente
Piu mosso
то съ - бли - чаш ста - ро - то, ста - ро - то и за - ви -
ваш мла - до - то, мла - до - то. Сту - ден си ти,
Allegretto
но ни спа - ся - ваш от сту - да. И ко - га - то
про - лет - та на - ста - ва, и жи - во - тът се я - вя - ва.
Largamente
ти пак ги при - дру - жа - ваш и свой - та свет - ла дре - ха им на -
дя - ваш. Мал - ко го - во -
риш, мно - го мис - лиш; мал - ко о - бе -
ща - ваш, мно - го да - ваш и
rit.
все - твой дар със чи - сто - та при - дру - жа - ваш.

Езикът на живата природа

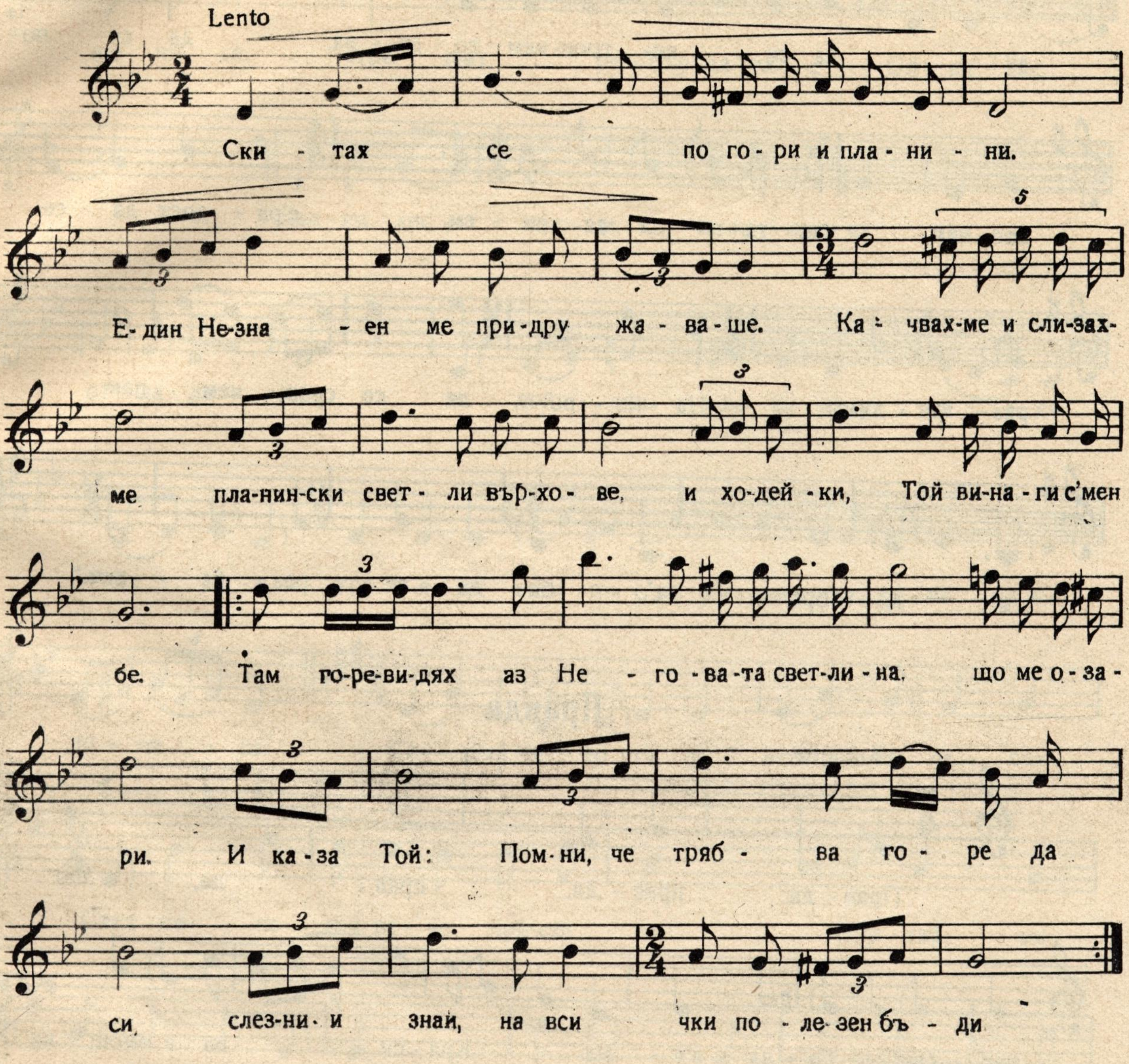

ще ни се стро - шат ре - бър ца - та." „Ой ви вас,
мал - ки лис - тен - ца, за вас аз чух
от да - ле - ко, и дой - дох да ви на - ви - дя.
да по - и - гра - я и ви по - ду - хам, да - ре - не да ви
до - не - са. Слу - шай - те то - га - ва мой - та пе - сен:
vivo
След ме - не той ве - че при - сти - га, дру - гар ми
ве - рен дре - бен дъжд. Той ще по - ле - е по - ле -
то, ще го при - гот - ви за и - гри. Прах да се,
лис - ти, не вди - га при тез' и - гри ве - се - ли.
слън - це ще пек - не, да ни о - гре - е, за - топ -

Largamente
ли; да си по- троп- нем то - га - ва, да си по-
хап - нем, чис- та во - да да пи - ем, с'ра - дост да се
раз- де - лим. На - но - во да се срещ- нем пак
и до - бре с'о - бич да се раз - бе - рем."

Правда

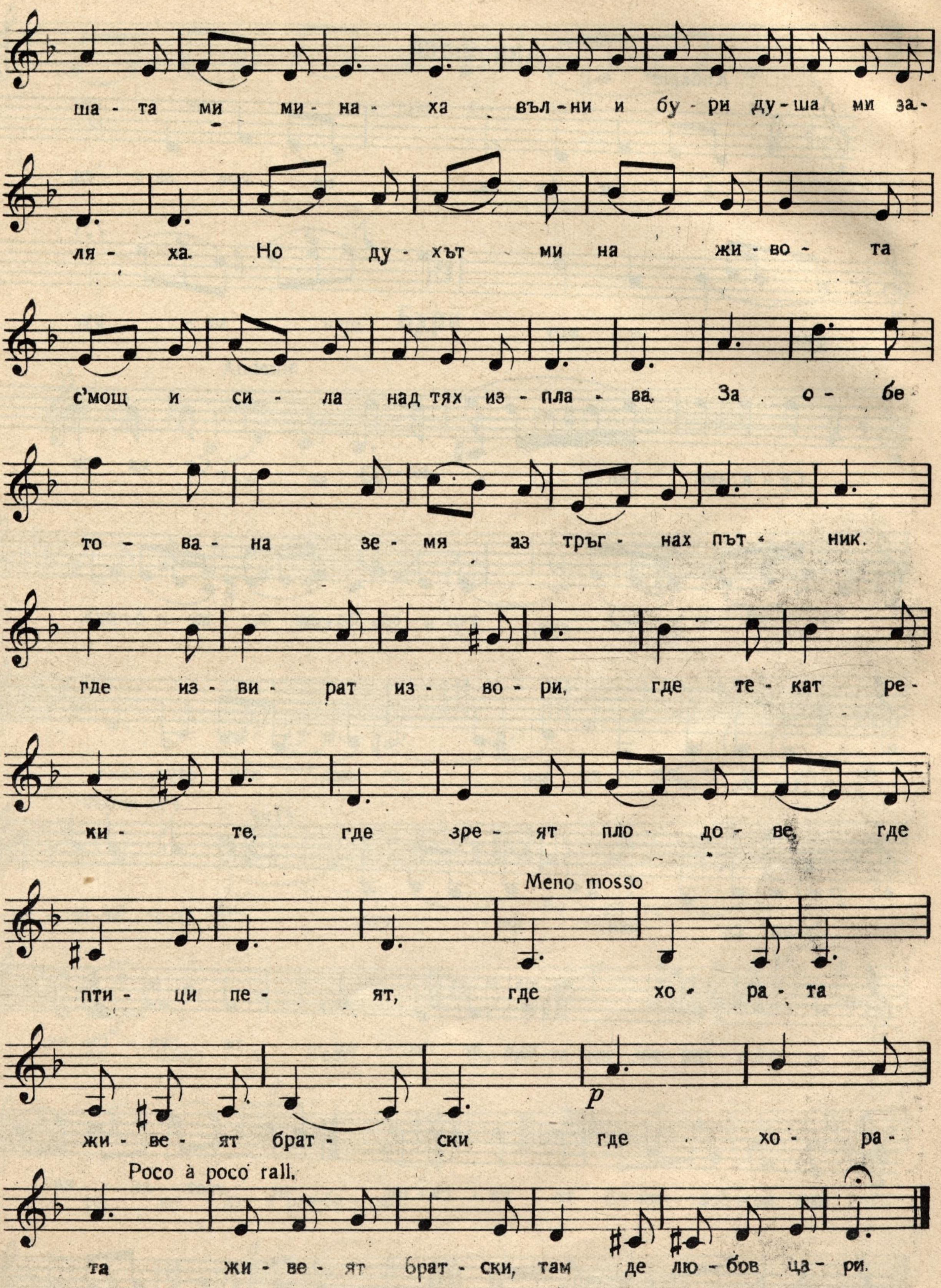

Andante
Прав - да, прав - да, прав - да, що
вна - сяш сво- бо - да в'у - ма. Кра - си - ва и мощ - на си
ти и раз-пре - де - ляш всич - ко в'све- та, кра - си -
ва и мощ - на си ти и раз-пре - де-ляш всич - ко в'све - та.
Прав - да, прав - да!

Скитах се по гори и планини

Обетована земя

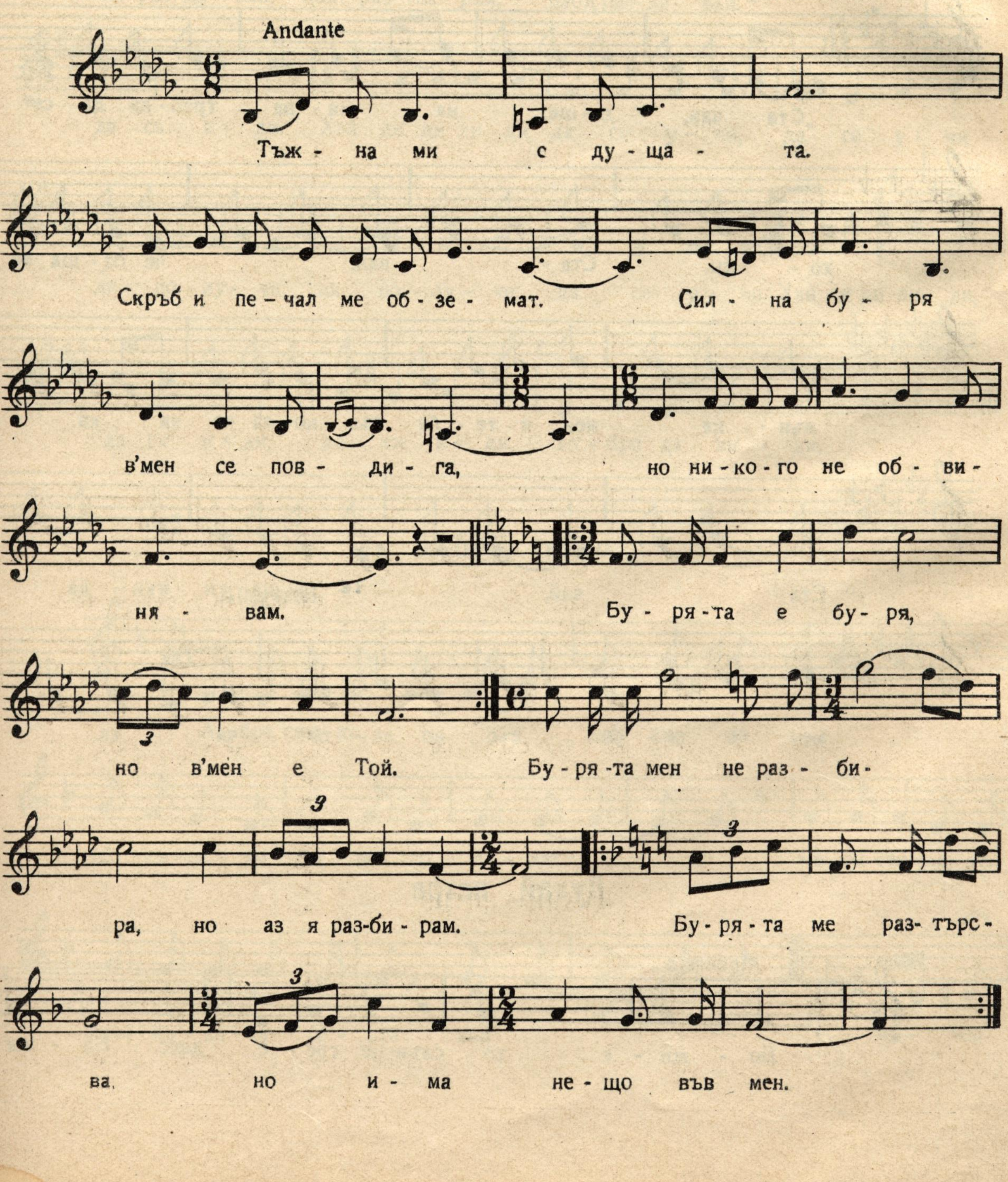

ша - та ми ми - на - ха вълни и бу - ри ду - ша ми за-
ля - ха. Но ду - хът ми на жи - во - та
с'мощ и си - ла над тях из - пла - ва. За о - бе
то - ва - на зе - мя аз тръг - нах път - ник.
где из - ви - рат из - во - ри, где те - кат ре-
ки - те, где зре - ят пло - до - ве, где
Meno mosso
пти - ци пе - ят, где хо - ра - та
жи - ве - ят брат - ски где хо - ра-
p
Poco à poco rall.
та жи - ве - ят брат - ски, там де лю - бов ца - ри.

Аин фаси

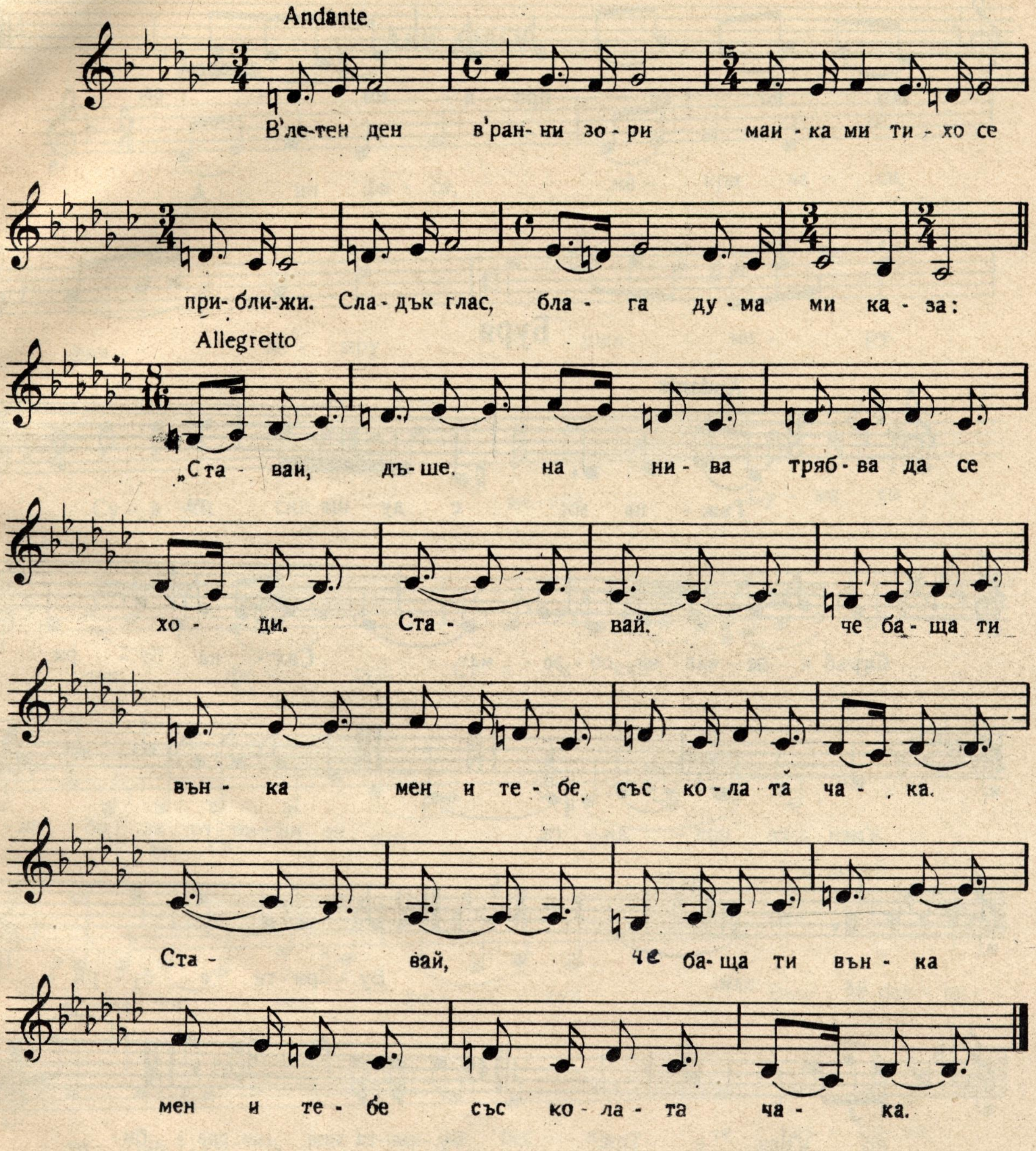

Andante
А - ин фа - си, ме - кри за - си,
фин - зе - мру А - шан ме - ру.
Су - а си син ме - сул. Су - ма си
зен фе - сул, Су - а си син ме - сул.
Су - ма си зен фе - сул,
Су - ма си зен фе - сул.
Fine
Piu mosso
Въз - не - бес - ни -
те ши - ри - ни, във не бес - ни - те глъ - би - ни,
във не - бес - ни - те ви - си - ни, де свет - ли - на
о - би - та - ва и в'жи - во - та

D.C.
веч но се про - я - вя - ва.

Буря

Andante
Тъж - на ми с ду - ща - та.
Скръб и пе - чал ме об - зе - мат. Сил - на бу - ря
в'мен се пов - ди - га, но ни - ко - го не об - ви -
ня - вам. Бу - ря - та е бу - ря,
но в'мен е Той. Бу - ря - та мен не раз - би -
ра, но аз я раз - би - рам. Бу - ря - та ме раз - търс -
ва, но и - ма не - що във мен.

Ставай, дъще

Духай ветре

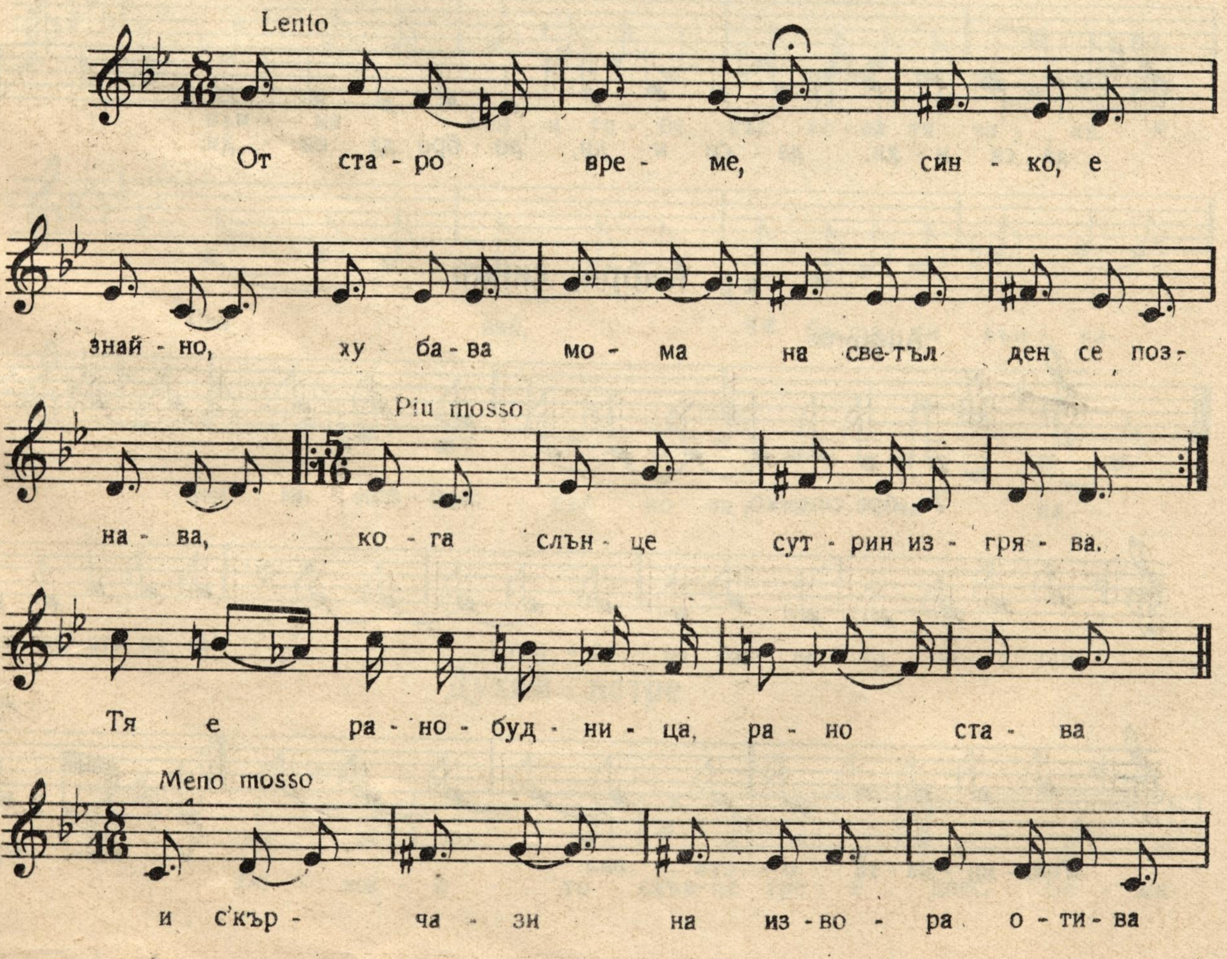

е - то слън-це гре - е днес. Бо - жи - е - то слън-це гре - е
днес. Ду - хай, вет - ре, ти - хо ду - хай; ти - хо ду - хай,
Лист раз - вя - вай, цвят раз - тва - ряй; цвят раз - тва - ряй,
ми - ло гле - дай; ти - хо ду - хай, лис - те раз - вий. Хай ди ди ди ди,
плод раз - да - вай, цвят раз - тва - ряй, плод раз - да - вай.
да си и - ди. Хай ди ди ди ди, да се у - чи, да се у - чи,
да по - лу - чи, да по - лу - чи, да се у - чи. Хай ди ди ди ди,
да си и - ди, да си и - ди, до - бро да ви - ди,

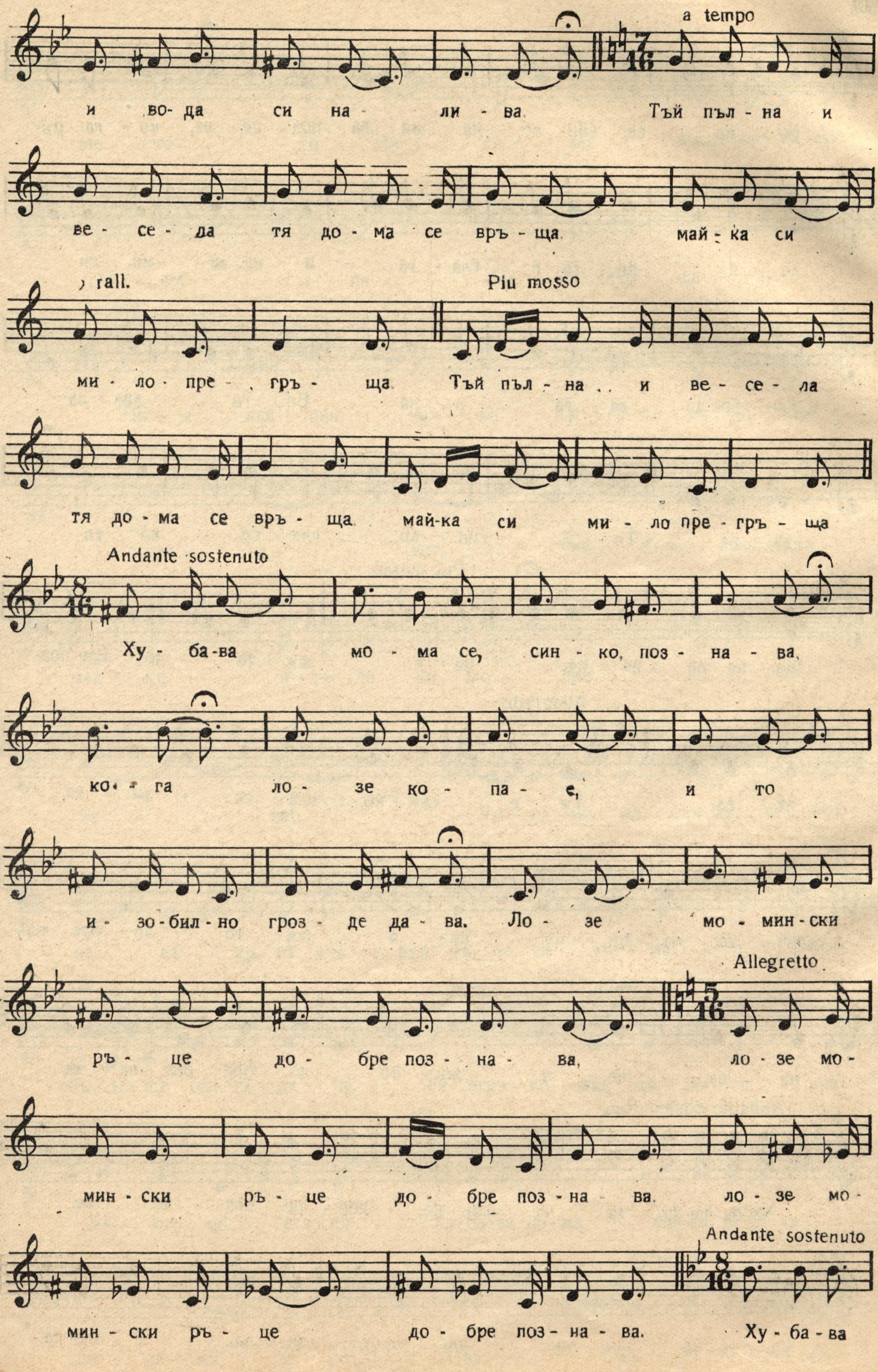
А бре, синко

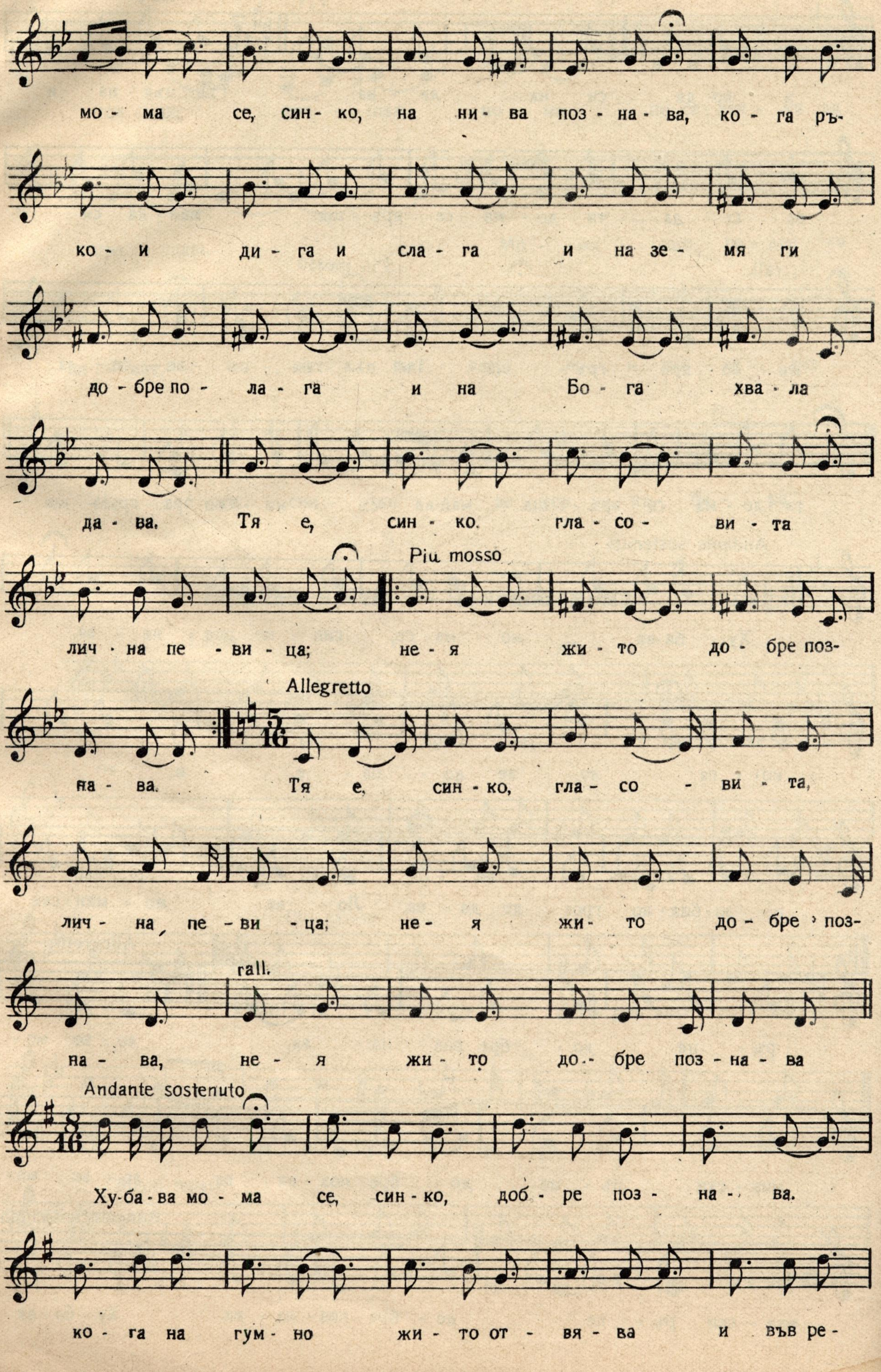

Allegretto
А бре. син - ко, зна - еш ли
що съ - се - ди за теб го - во - рят? Че си ста - до - то
в'пла - ни - на - та о - ста - вял и ве - чер

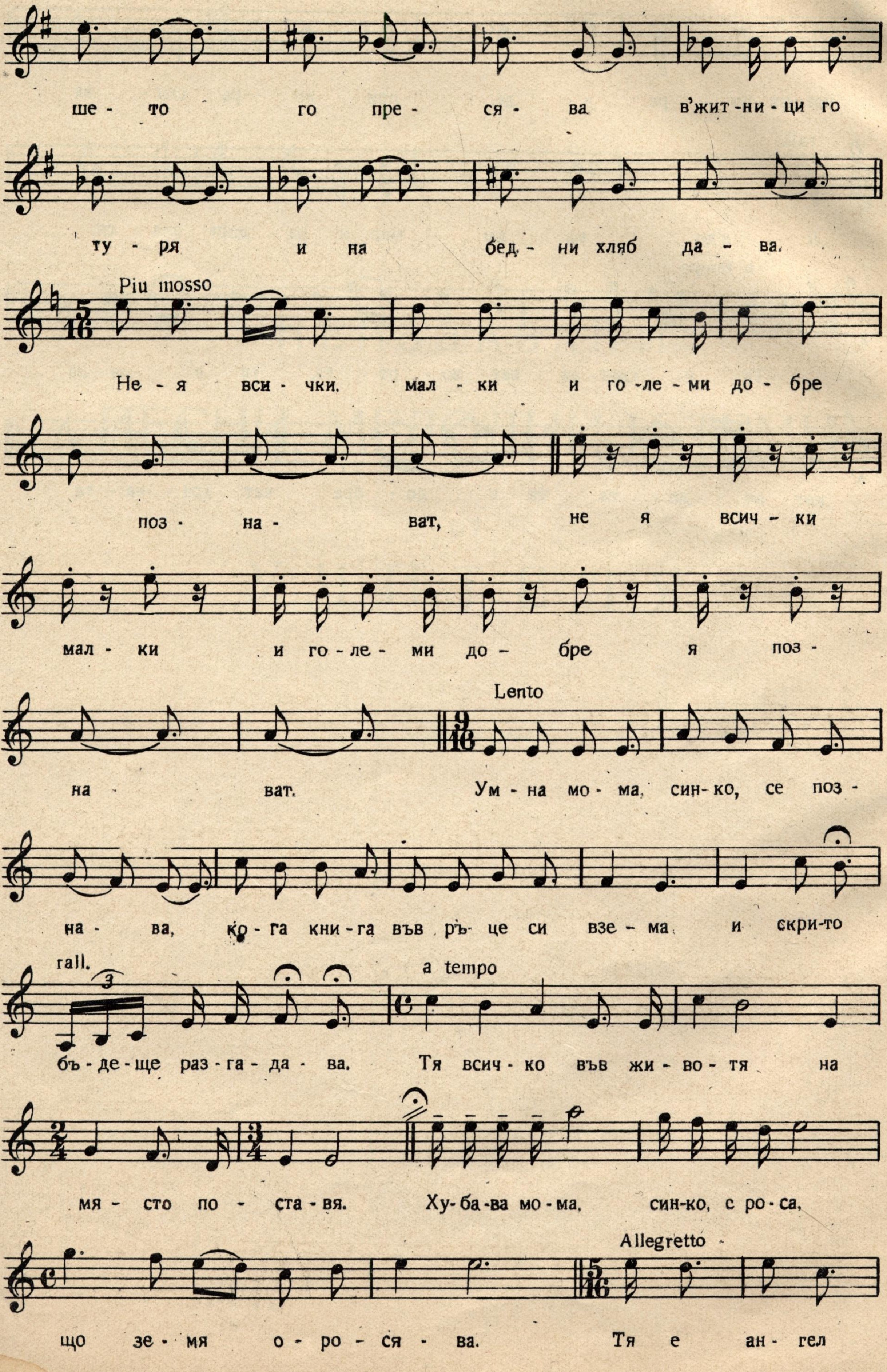

Бащина песен — Угледна мома

a tempo
и во-да си на-ли-ва. Тъй пъл-на и
ве-се-ла тя до-ма се връ-ща, май-ка си
rall.
Piu mosso
ми-ло пре-гръ-ща. Тъй пъл-на и ве-се-ла
тя до-ма се връ-ща, май-ка си ми-ло пре-гръ-ща
Andante sostenuto
Ху-ба-ва мо-ма се, син-ко, поз-на-ва,
ко-га ло-зе ко-па-е, и то
и-зо-бил-но гроз-де да-ва. Ло-зе мо-мин-ски
Allegretto
ръ-це до-бре поз-на-ва, ло-зе мо-
мин-ски ръ-це до-бре поз-на-ва, ло-зе мо-
Andante sostenuto
мин-ски ръ-це до-бре поз-на-ва. Ху-ба-ва

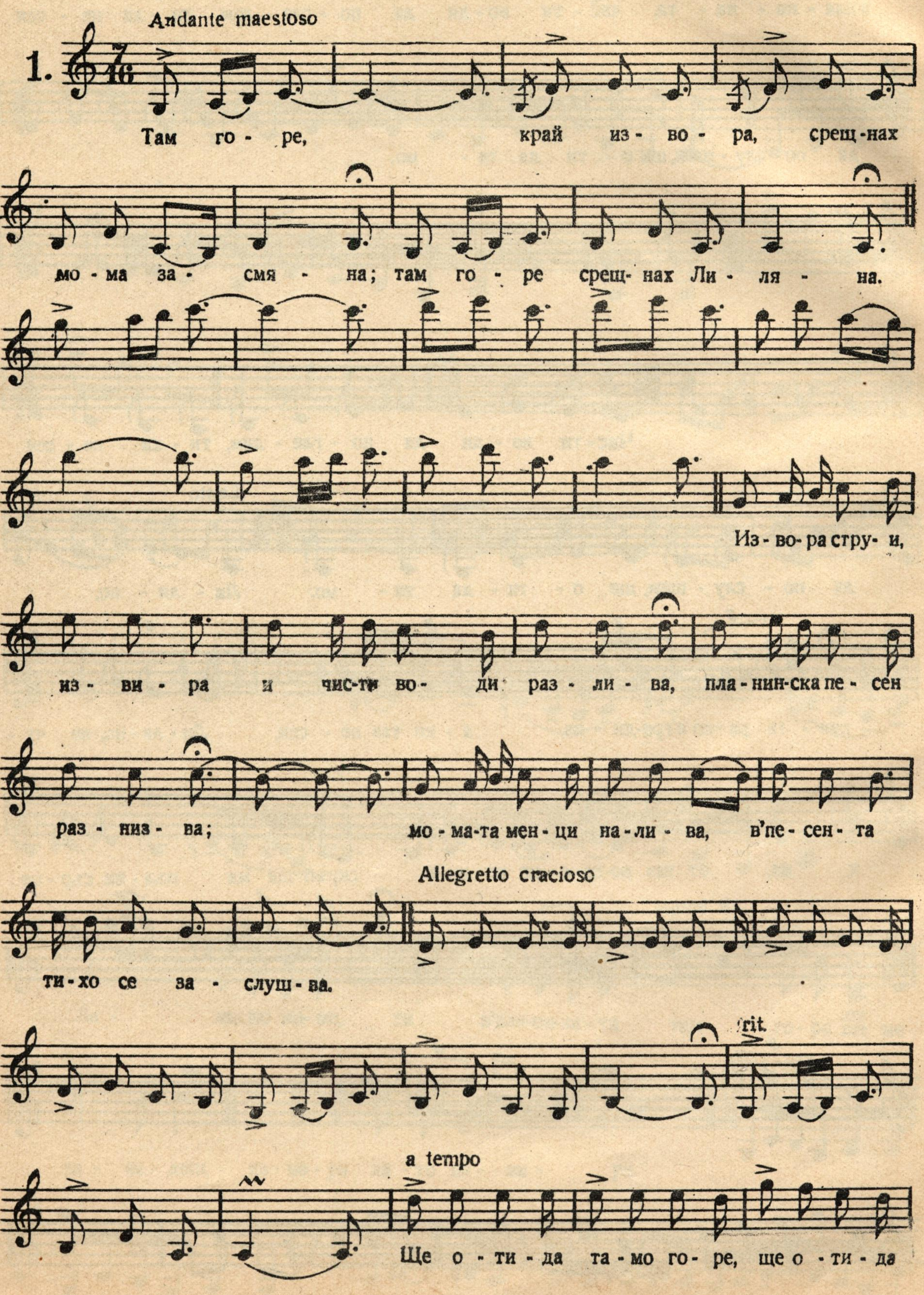

мо - ма се, син - ко, на ни - ва поз - на - ва, ко - га ръ-
ко - и ди - га и сла - га и на зе - мя ги
до - бре по - ла - га и на Бо - га хва - ла
да - ва. Тя е, син - ко. гла - со - ви - та
Piu mosso
лич - на пе - ви - ца; не - я жи - то до - бре поз-
Allegretto
на - ва. Тя е, син - ко, гла - со - ви - та,
лич - на пе - ви - ца; не - я жи - то до - бре поз-
rall.
на - ва, не - я жи - то до - бре поз - на - ва
Andante sostenuto
Ху - ба - ва мо - ма се, син - ко, доб - ре поз - на - ва.
ко - га на гум - но жи - то от - вя - ва и във ре -

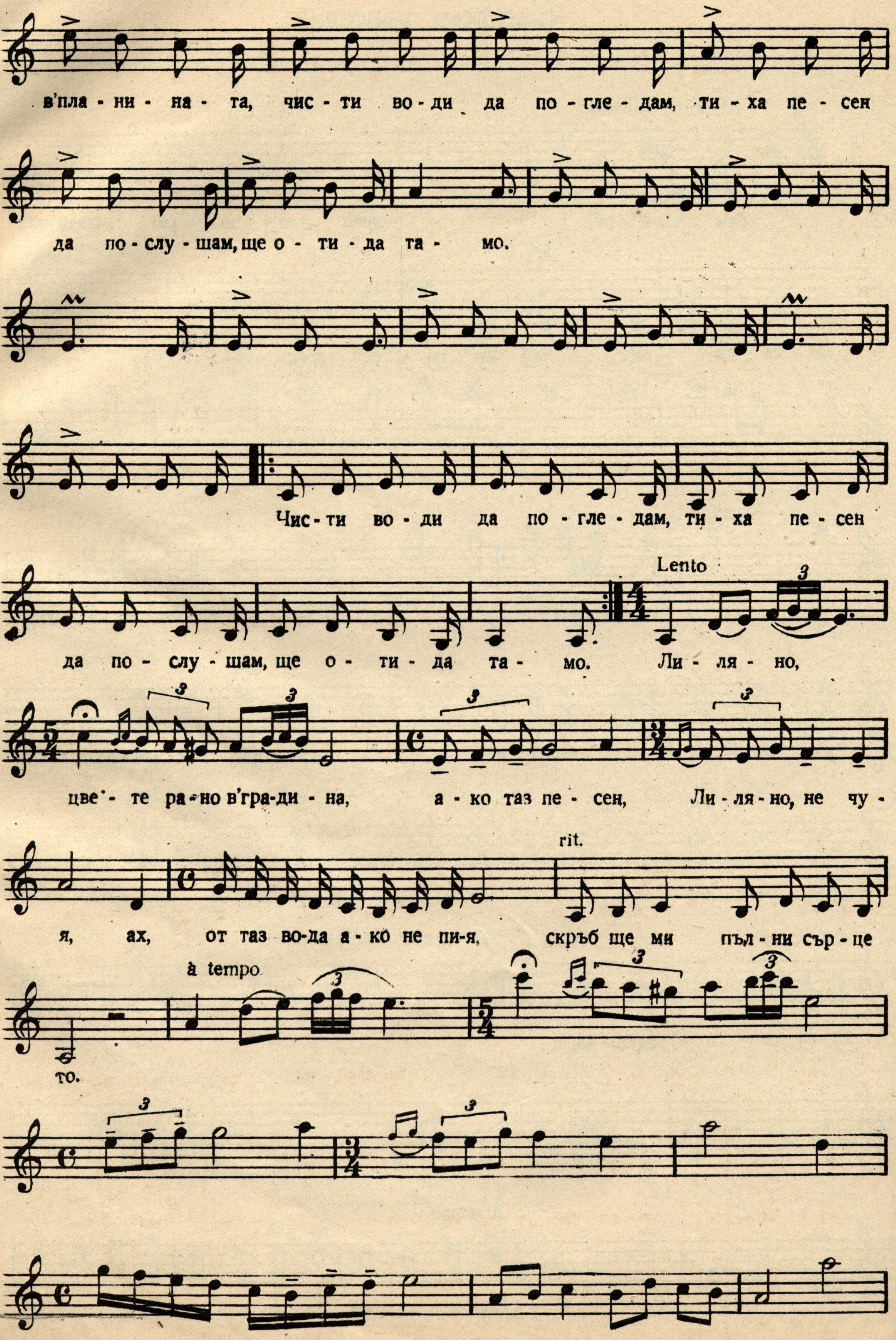

ше - то го пре - ся - ва в'жит - ни - ци го
ту - ря и на бед - ни хляб да - ва.
Piu mosso
Не - я вси - чки, мал - ки и го - ле - ми до - бре
поз - на - ват, не я всич - ки
мал - ки и го - ле - ми до - бре я поз -
Lento
на - ват. Ум - на мо - ма, син - ко, се поз -
на - ва, ко - га кни - га във ръ - це си взе - ма и скри - то
rall.
a tempo
бъ - де - ще раз - га - да - ва. Тя всич - ко във жи - во - тя на
мя - сто по - ста - вя. Ху - ба - ва мо - ма, син - ко, с ро - са,
Allegretto
що зе - мя о - ро - ся - ва. Тя е ан - гел

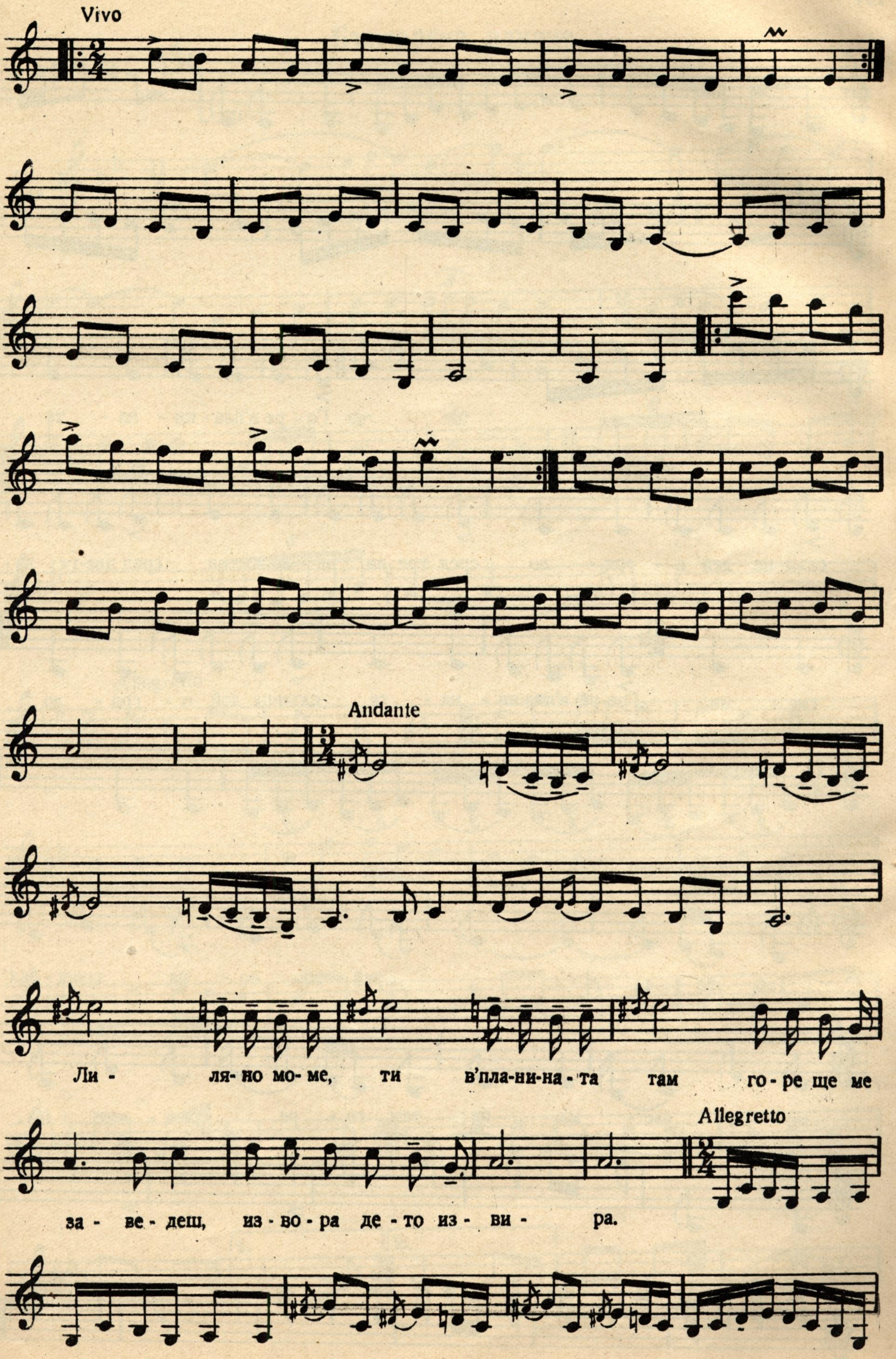

що от го - ре и - де, при хо - ра сли - за
rall.
и в'до ма им мир и ра - дост вна - ся.
a tempo
Тя е свет - ла кат зо - ра - та, тя е ми - ла
кат во - да - та тя е до - бра кат хра - на - та.

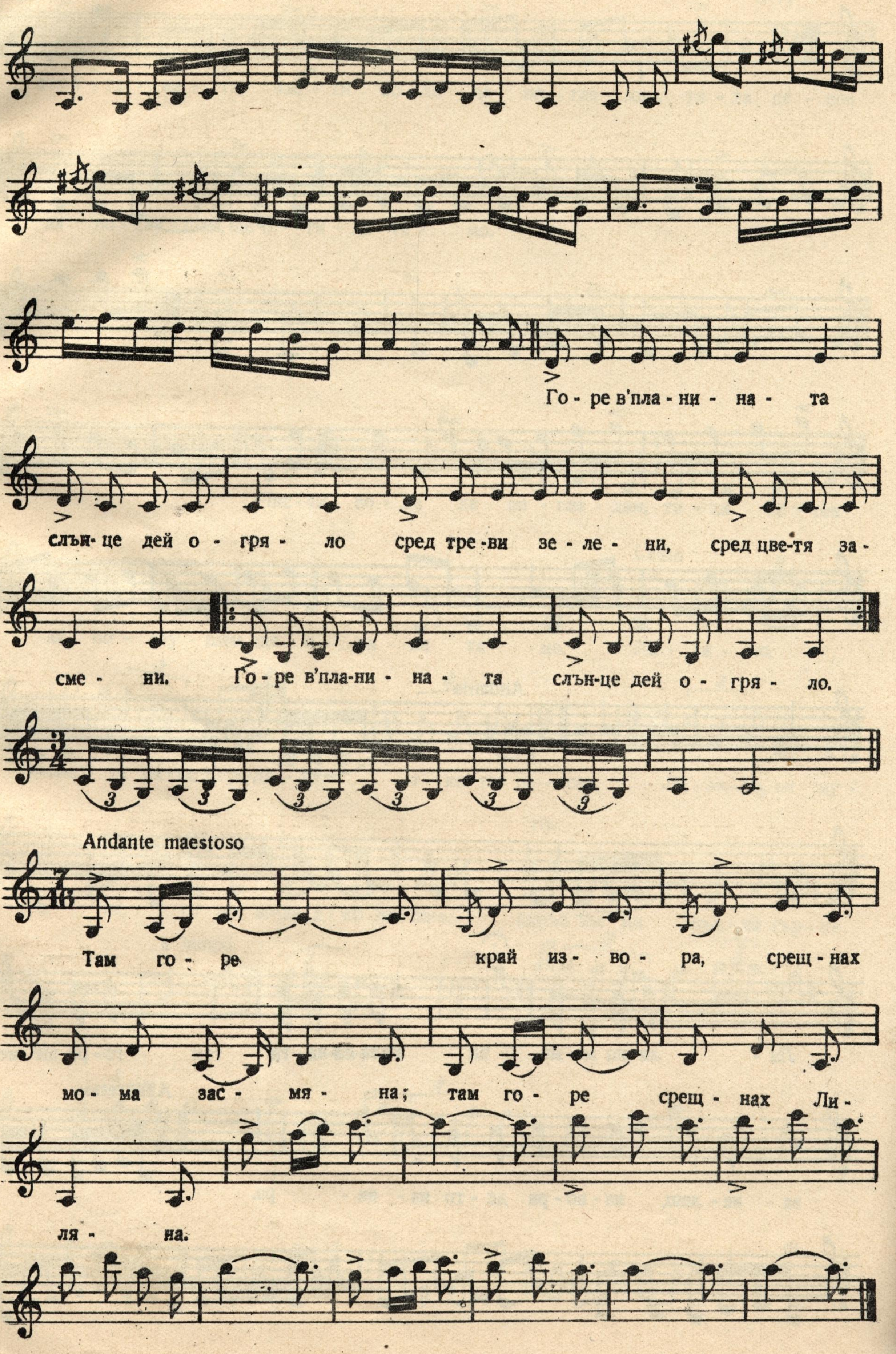
НЕИЗДАВАНИ
ПЕСНИ, МЕЛОДИИ И ТЕМИ
от
УЧИТЕЛЯ

Българска рапсодия

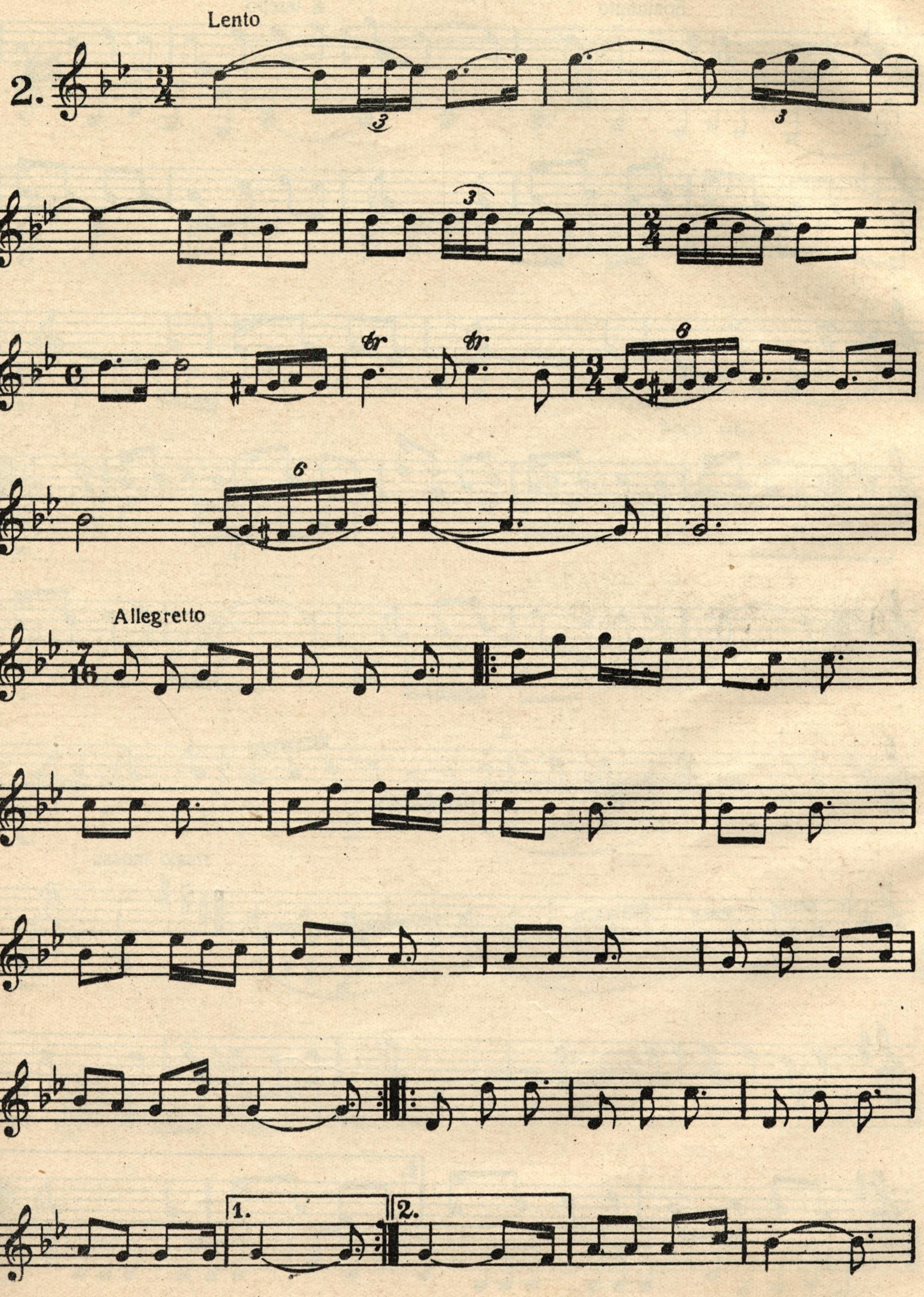

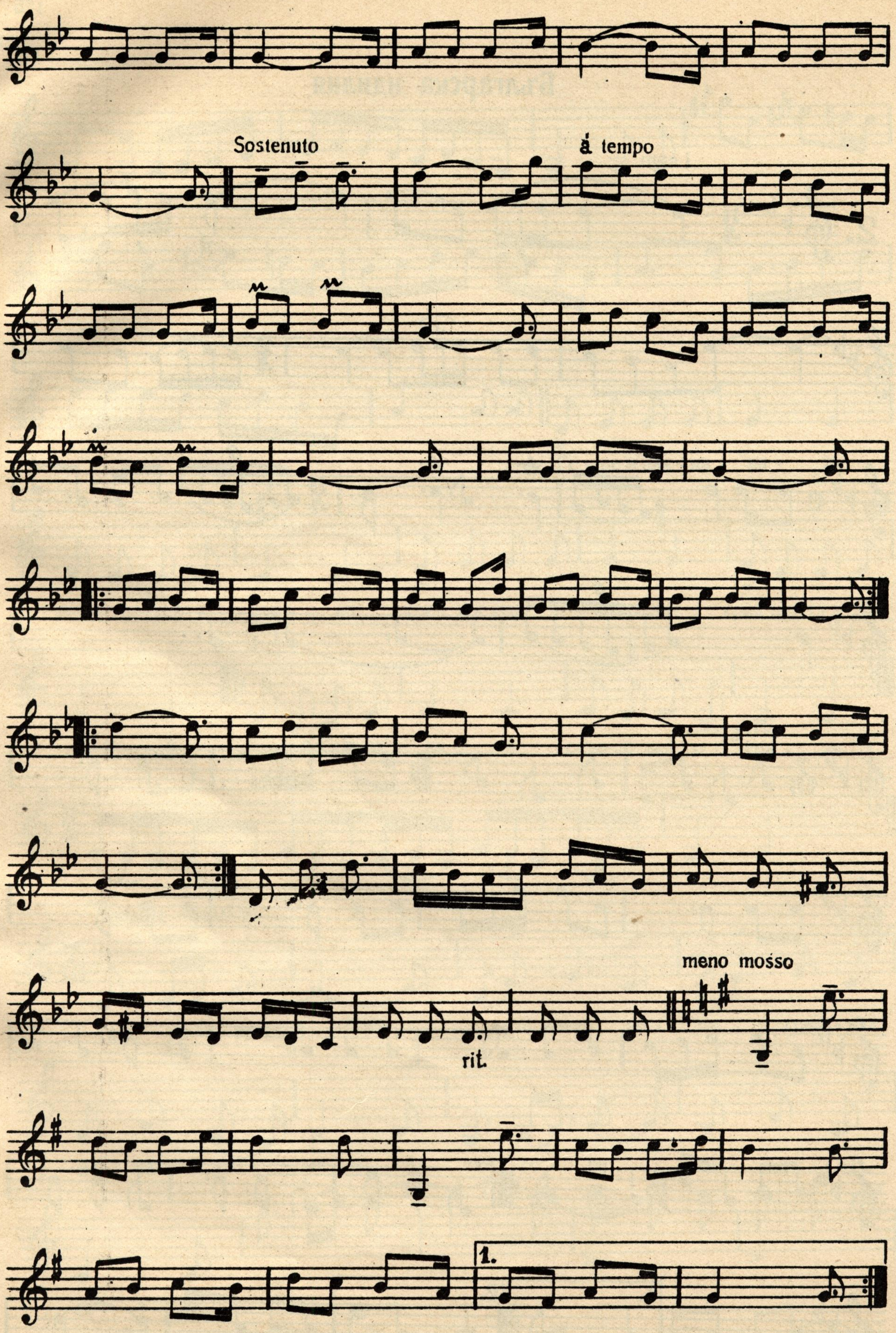

в'пла - ни - на - та, чис - ти во - ди да по - гле - дам, ти - ха пе - сен
да по - слу - шам, ще о - ти - да та - мо.
Чис - ти во - ди да по - гле - дам, ти - ха пе - сен
Lento
да по - слу - шам, ще о - ти - да та - мо. Ли - ля - но,
цве - те ра - но в'гра - ди - на, а - ко таз пе - сен, Ли - ля - но, не чу -
rit.
я, ах, от таз во - да а - ко не пи - я, скръб ще ми пъл - ни сър - це
à tempo
то.

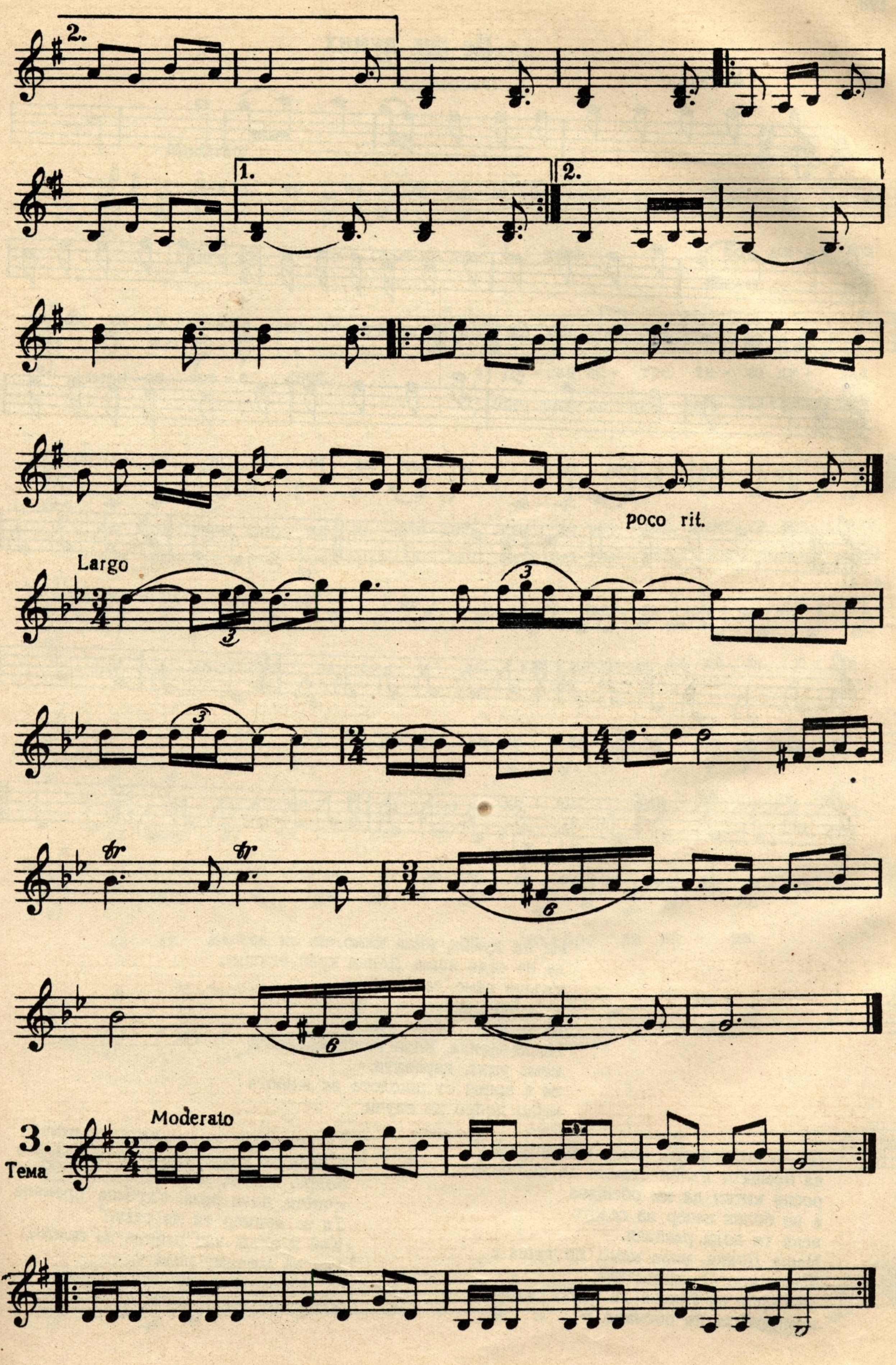

Vivo
Andante
Ли - ля-но мо-ме, ти в'пла-ни-на-та там го-ре ще ме
Allegretto
за - ве - деш, из - во - ра де - то из - ви - ра.

Го - ре в'пла - ни - на - та
слън - це дей о - гря - ло сред тре - ви зе - ле - ни, сред цве - тя за -
сме - ни. Го - ре в'пла - ни - на - та слън - це дей о - гря - ло.
Andante maestoso
Там го - ре край из - во - ра, срещ - нах
мо - ма зас - мя - на; там го - ре срещ - нах Ли -
ля - на.

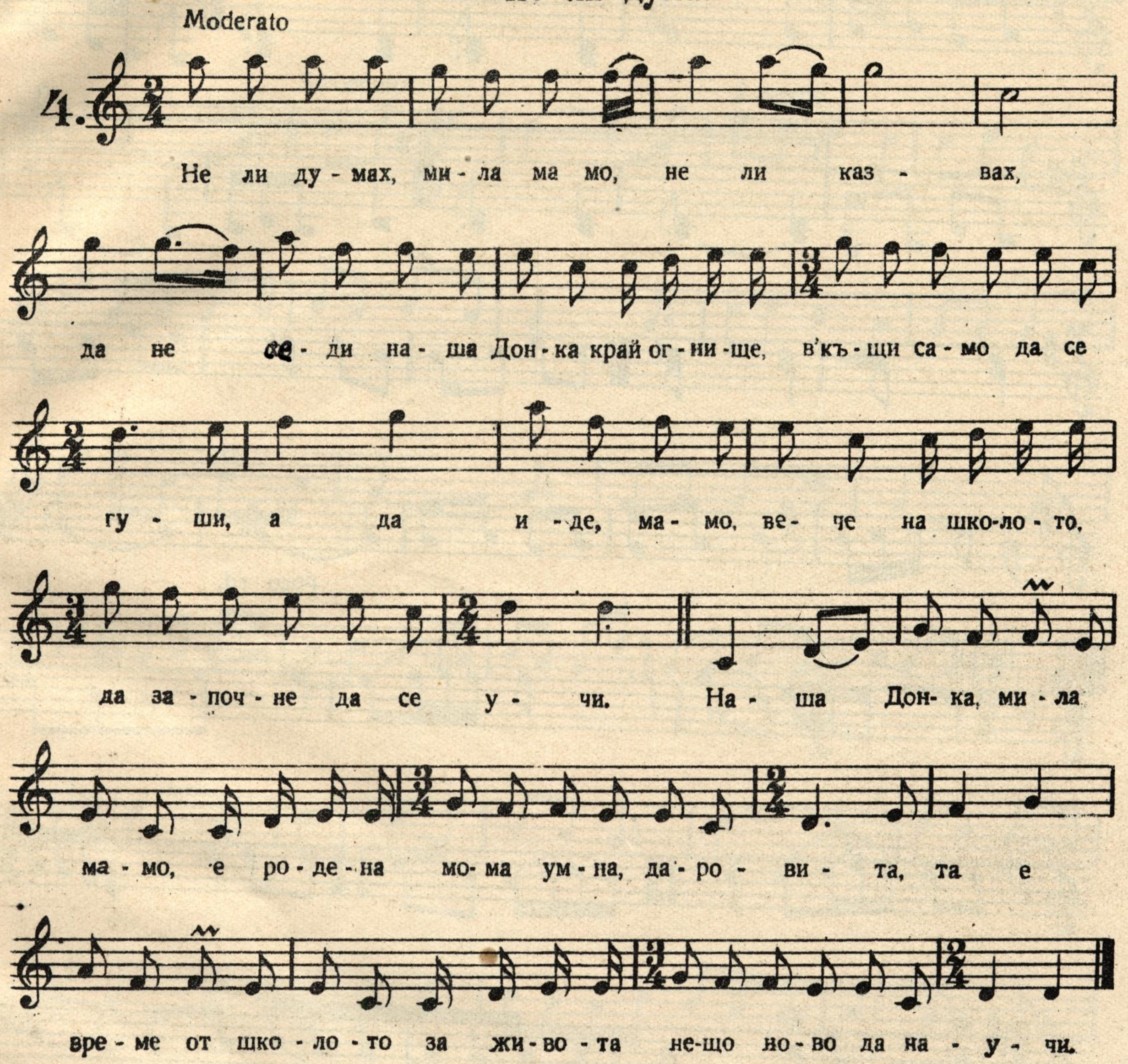
Българска идилия

Sostenuto
á tempo
meno mosso
rit.
1.

2.
1.
2.
poco rit.
Largo
Moderato
3.
Тема

Не ли думах

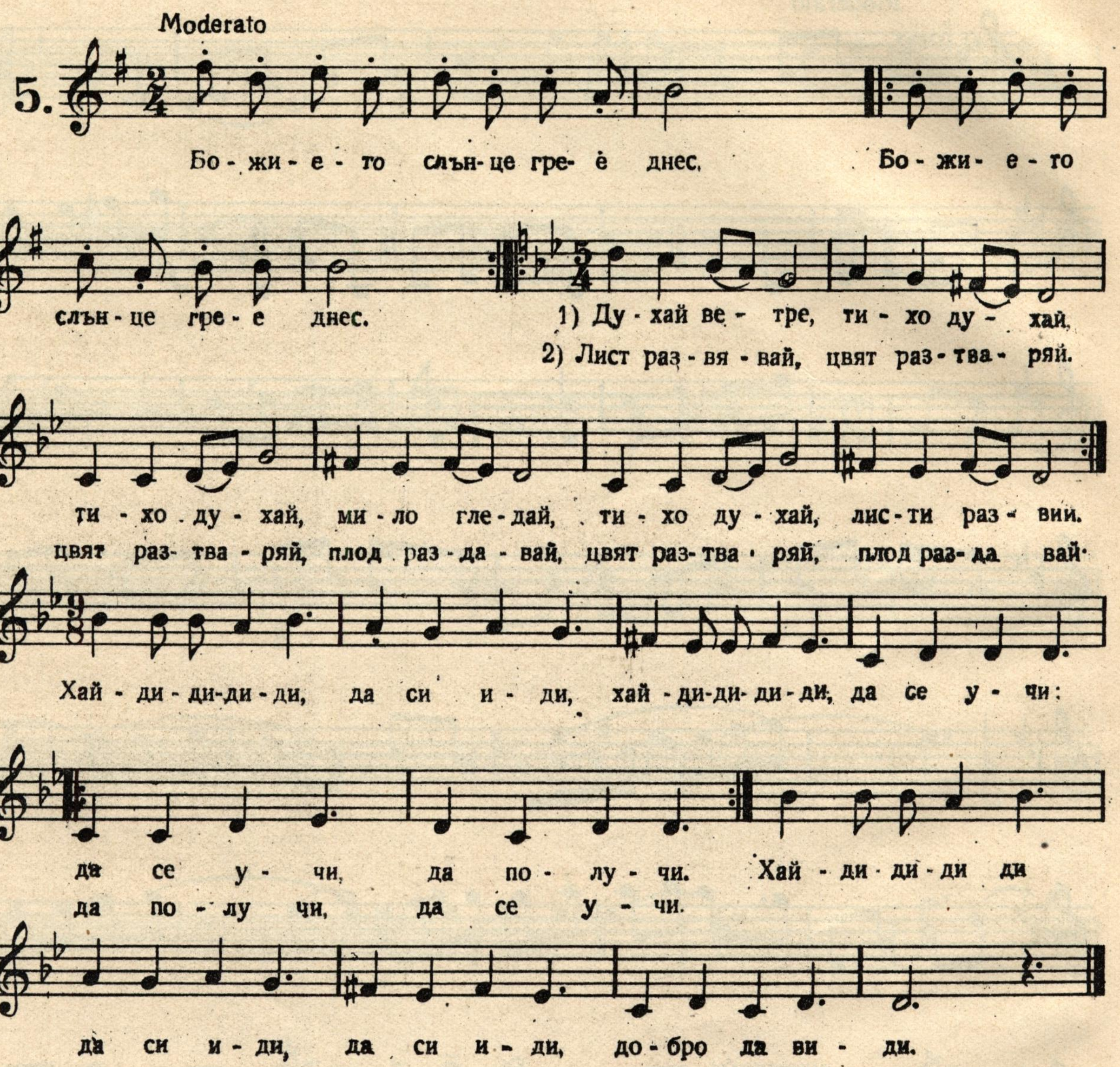
Не ли думах, мила мамо, не ли казвах,
да не седи наша Донка край огнище,
в'къщи само да се гуши,
а да иде, мамо, вече на школото,
да започне да се учи.
Наша Донка, мила мамо, е родена
мома умна, даровита,
та е време от школото за живота
нещо добро да научи.

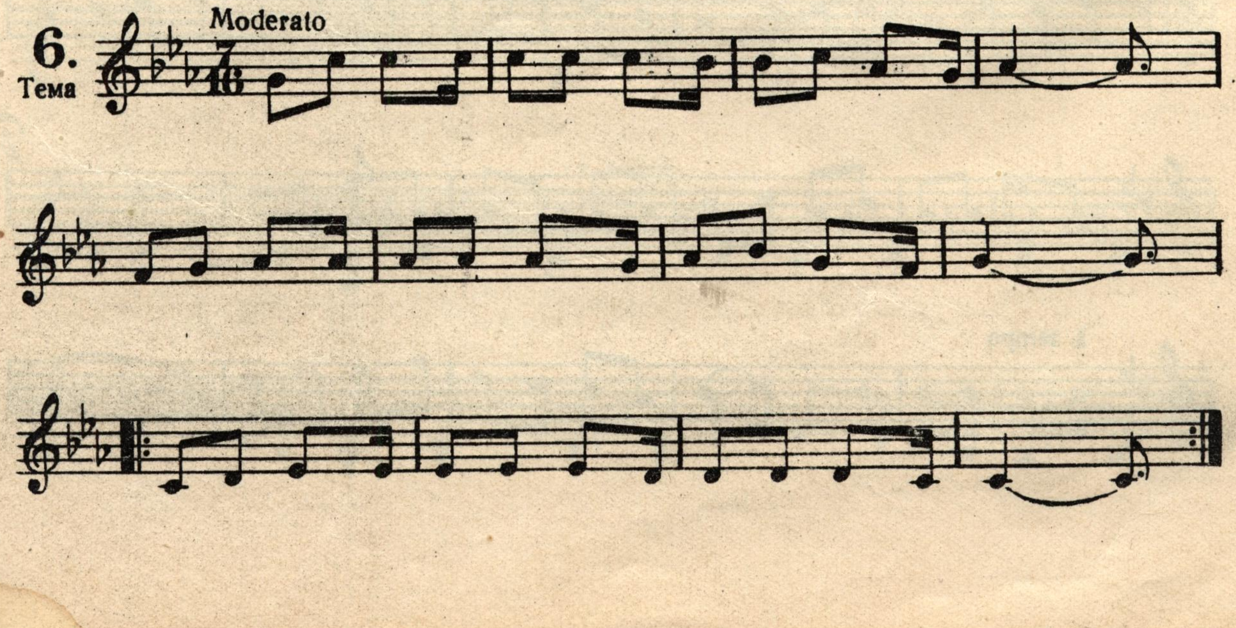
Да не ходи вечер, мамо, на чешмата,
на момците пълни стомни да поднася,
росни китки да им обещава,
а на болни вечер из селото
нека тя вода разнася.
Наша Донка, мила мамо, по душа е
блага, кротка, милостива,
но сърце си трябва да научи, мамо,
момците да не посмива.

Сутрин рано на чешмата да отива,
в бели менци, мамо, вода да налива
бодра, весела, засмяна,
с'чиста, бяла риза, с'хубава премяна.
Та за пример тя да стане.
Кой я види, как работи из селото,
как на всекиму помага,
да обикне и да прояви доброто
като тая душа блага.

Духай ветре

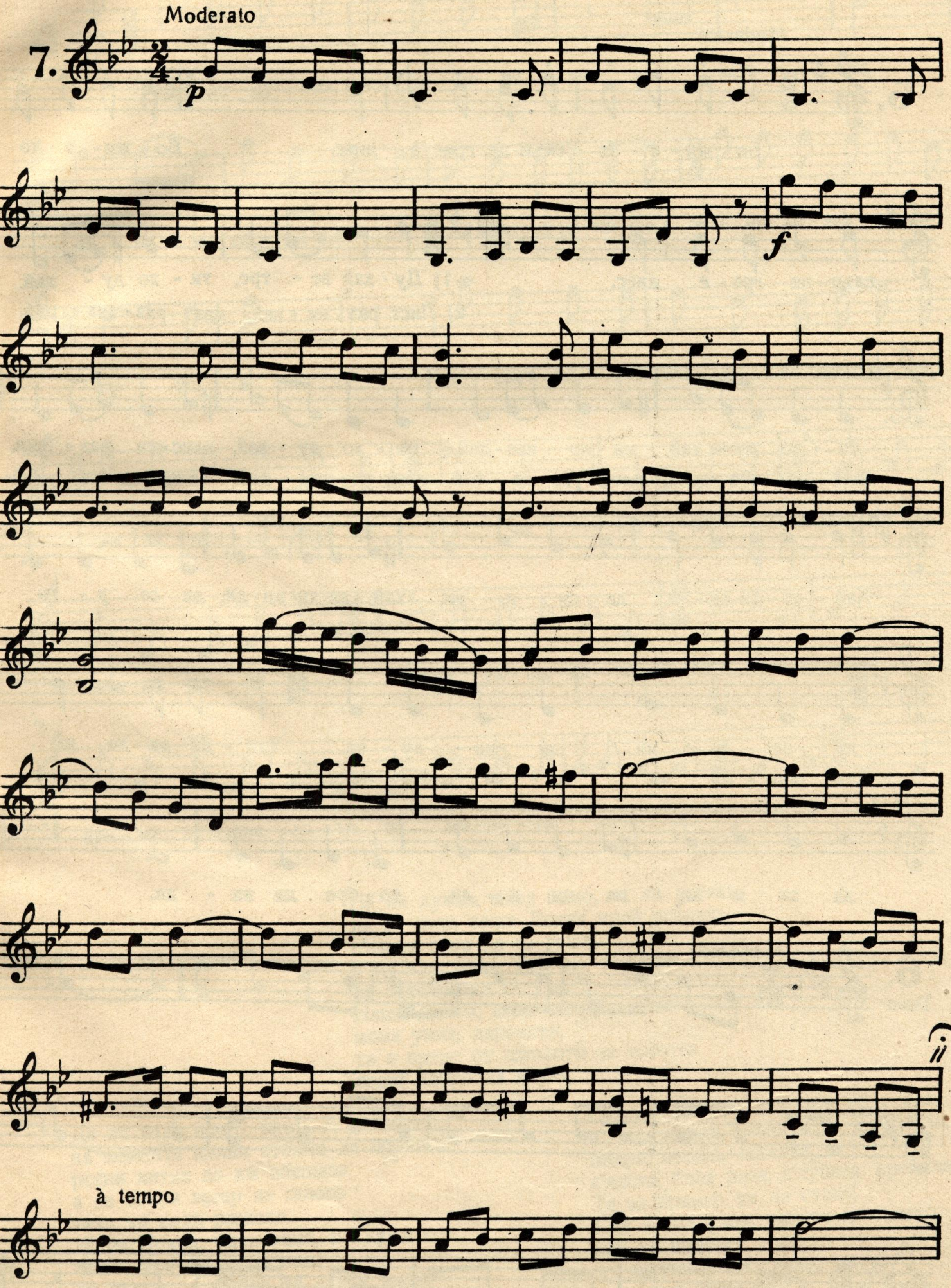
(оригинал)

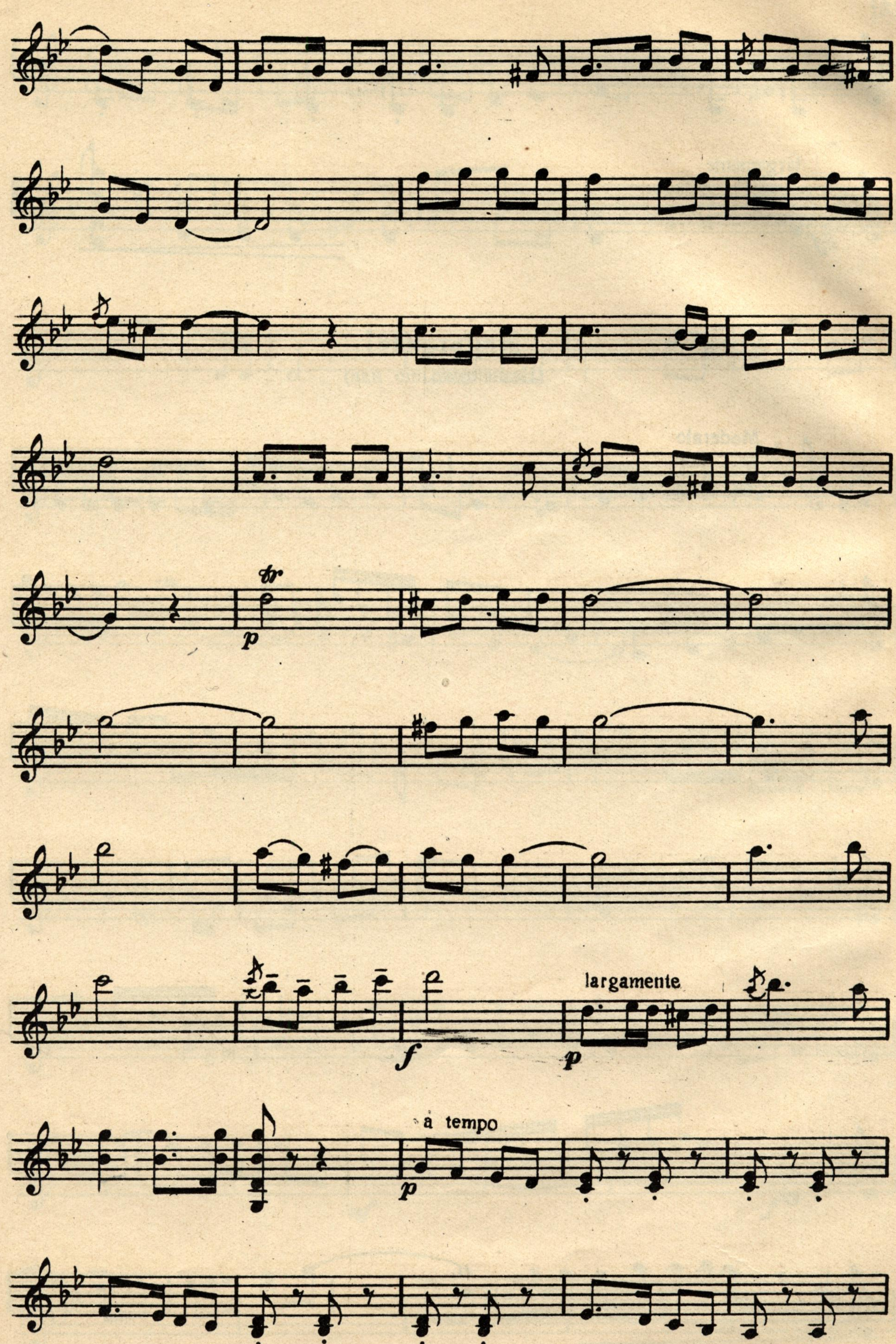

Мирът иде!

(Незнайното що иде)

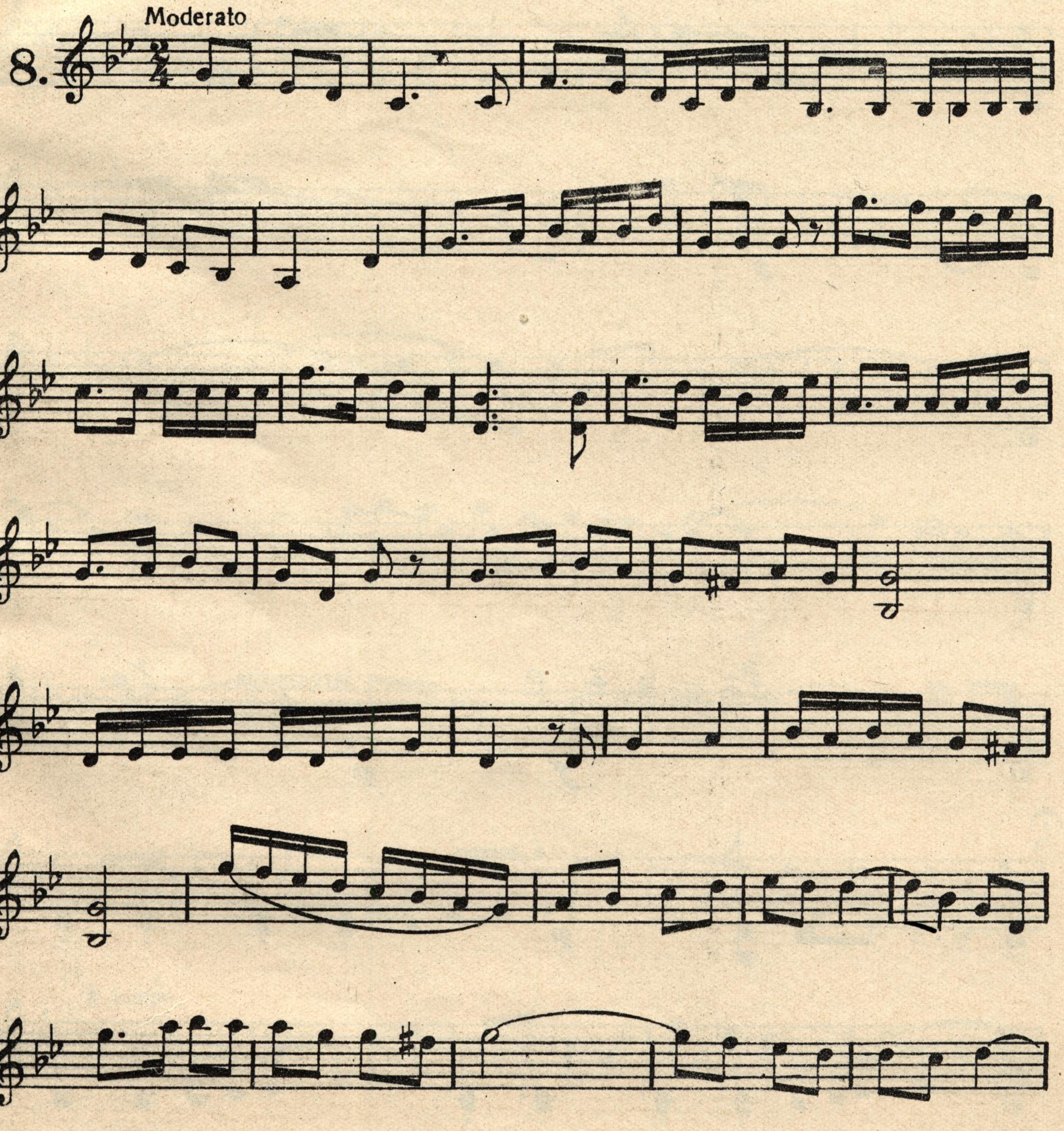
tr
p
f
largamente
p
à tempo
p

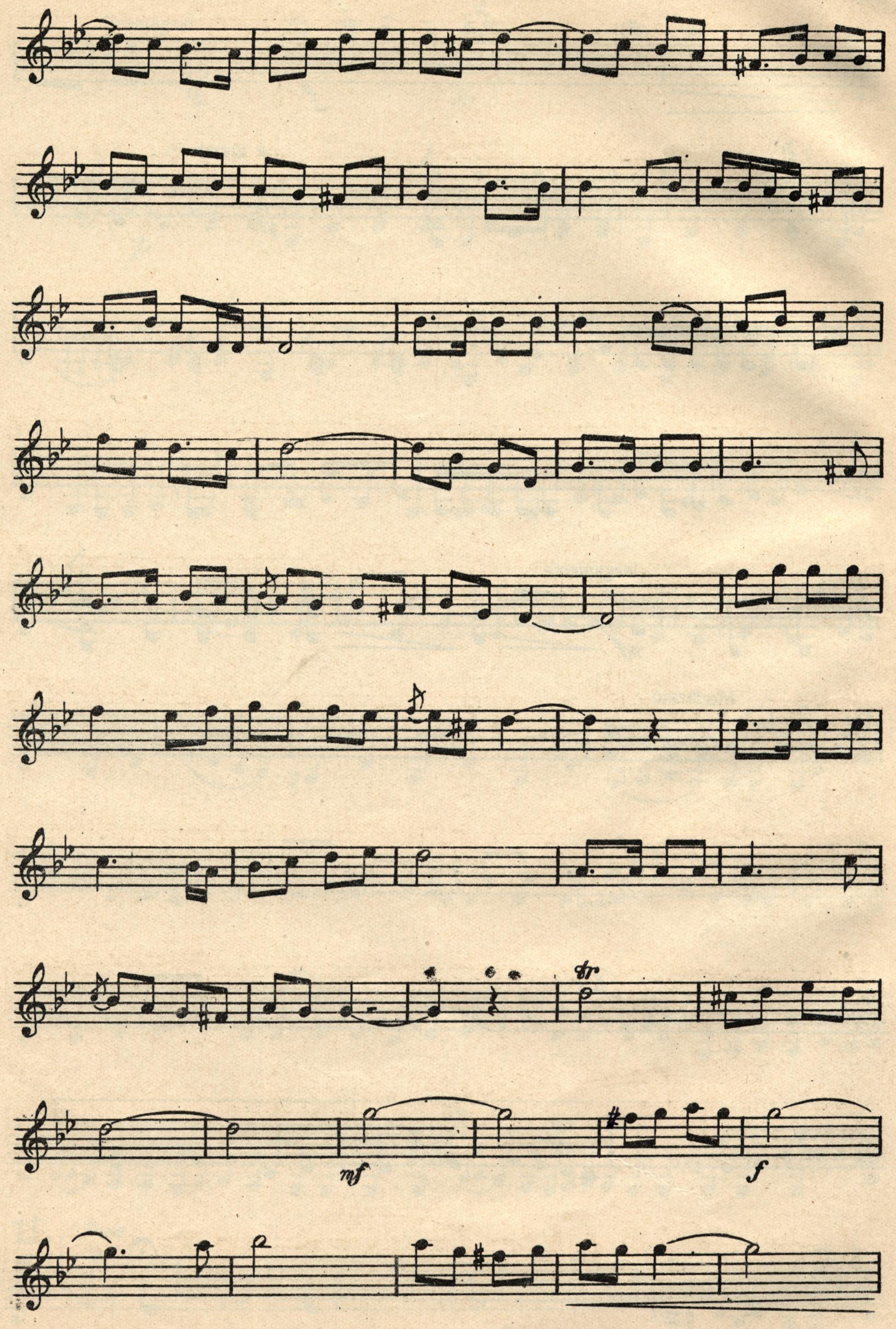

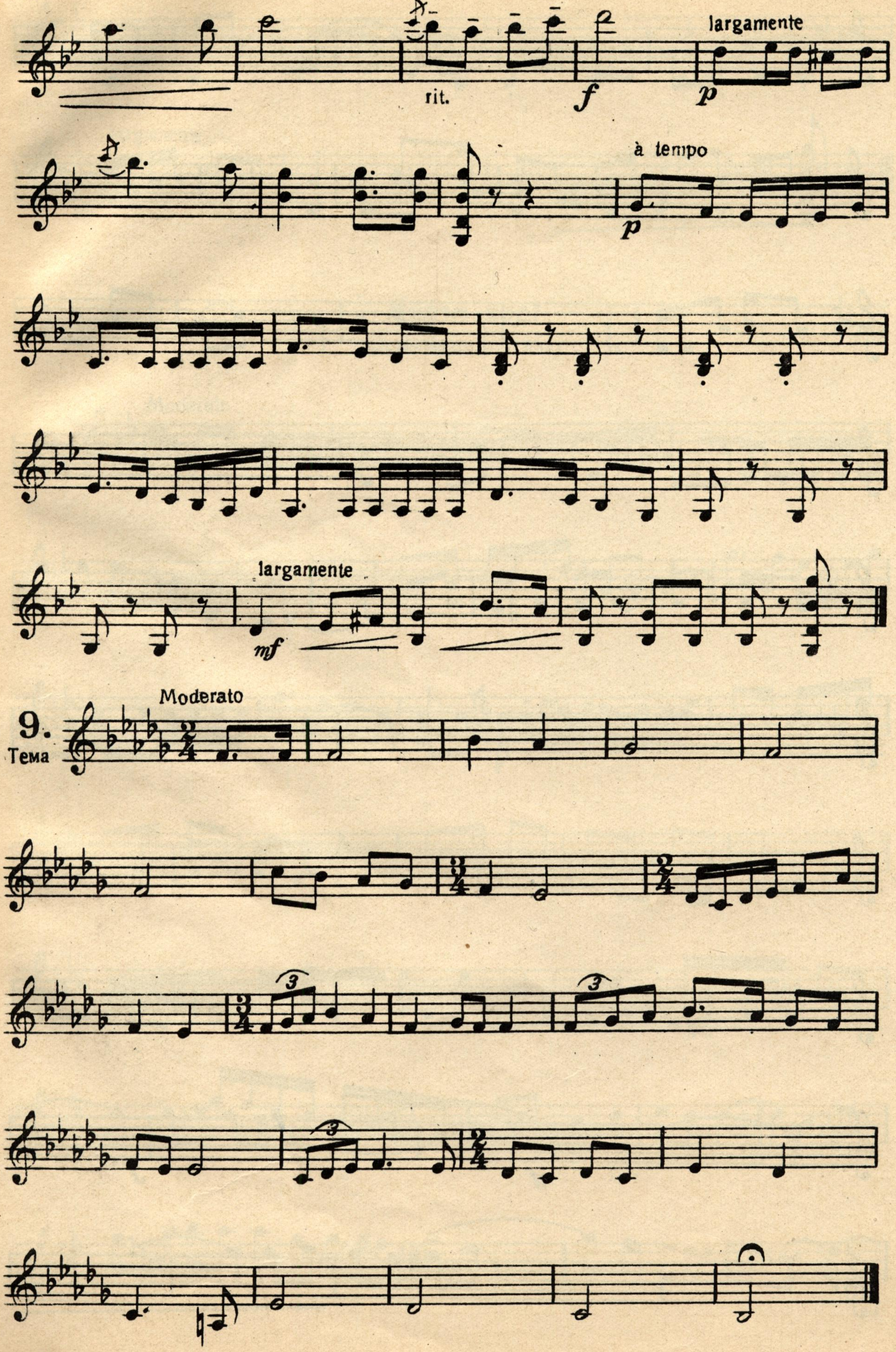
Мирът иде!

(Незнайното що иде)

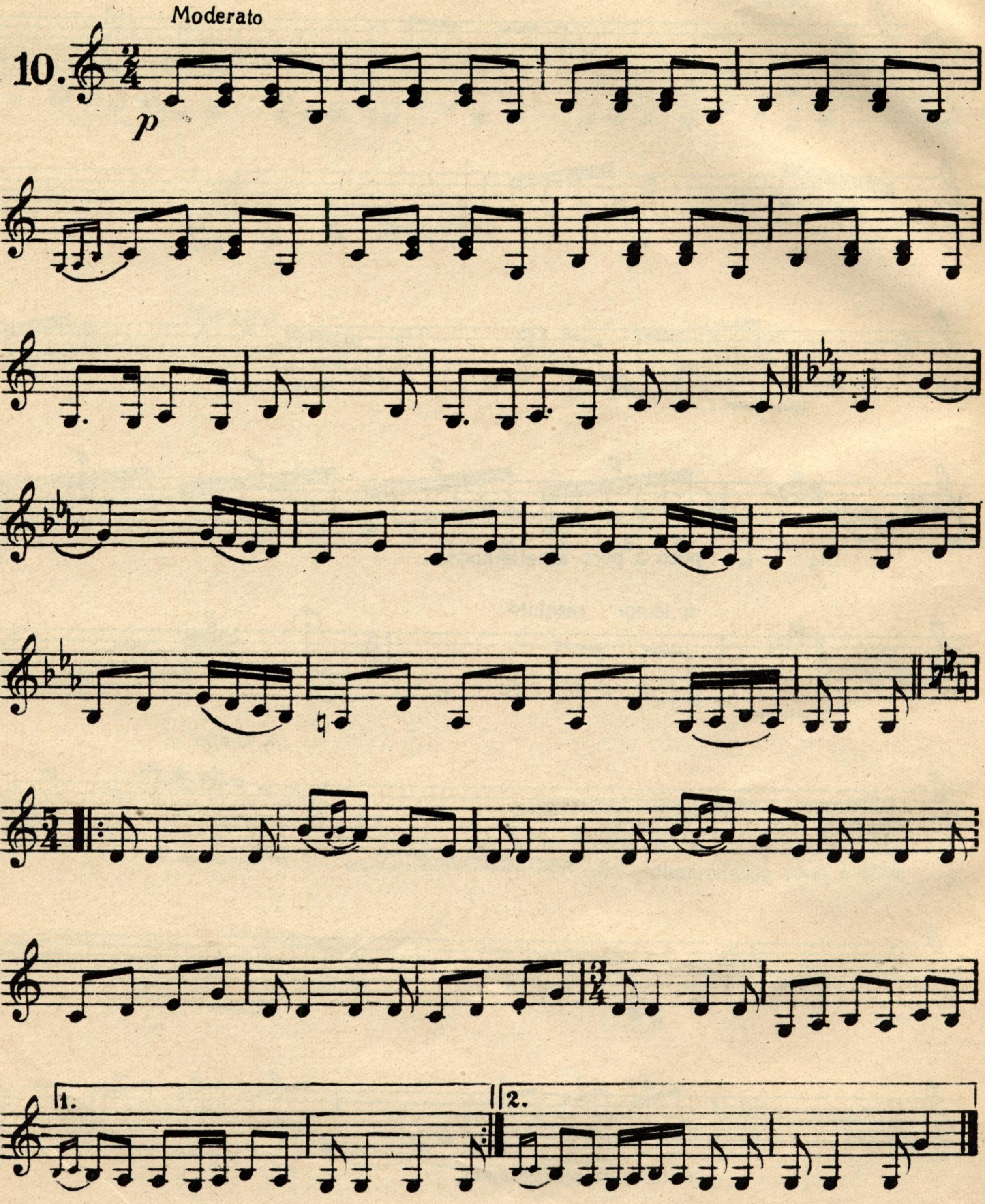
8.

tr
mf
f

largamente
rit.
f
p
à tempo
p
largamente
mf
Moderato
9.
Тема

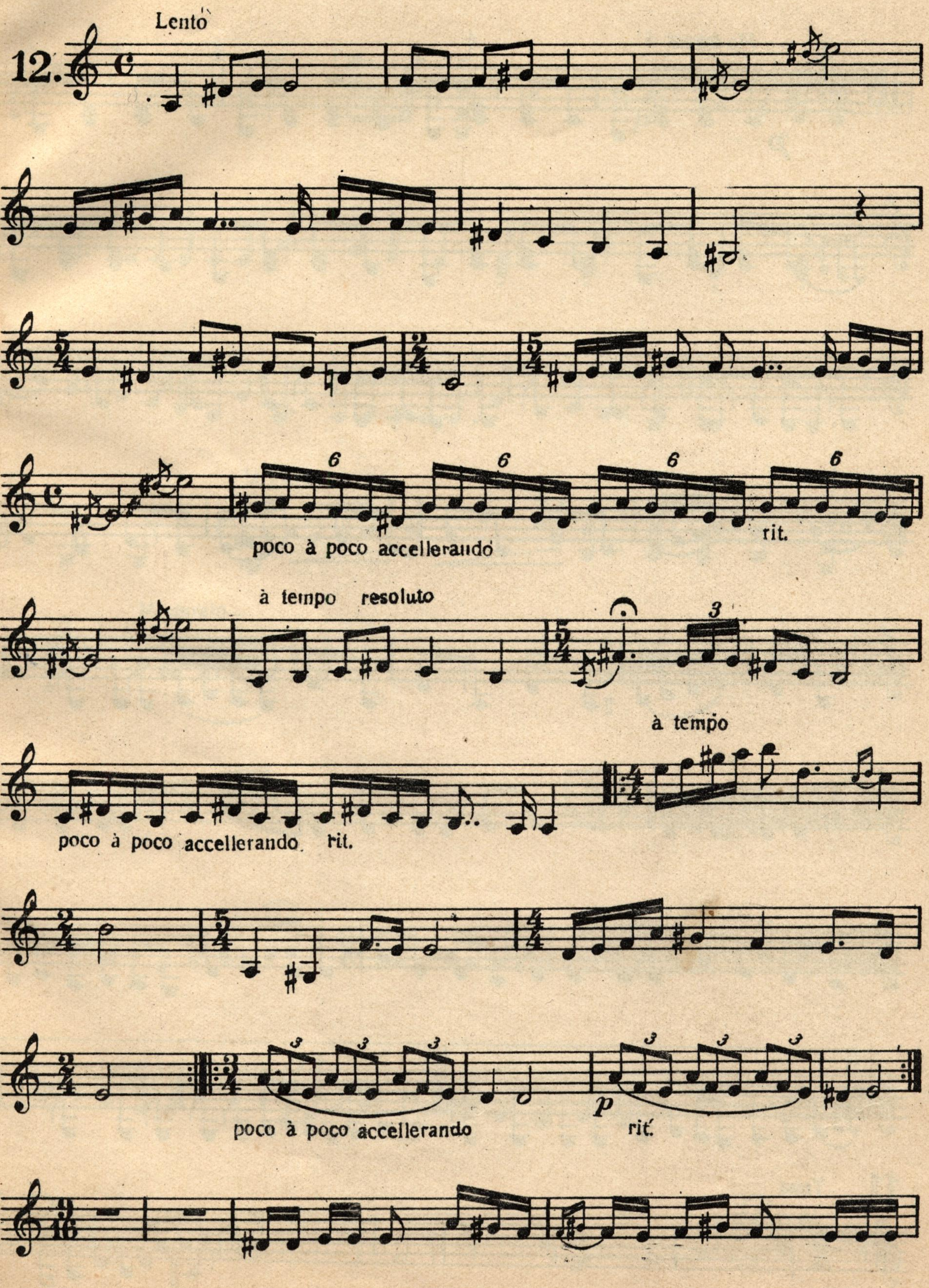
Марш на светлите сили

11. Тема

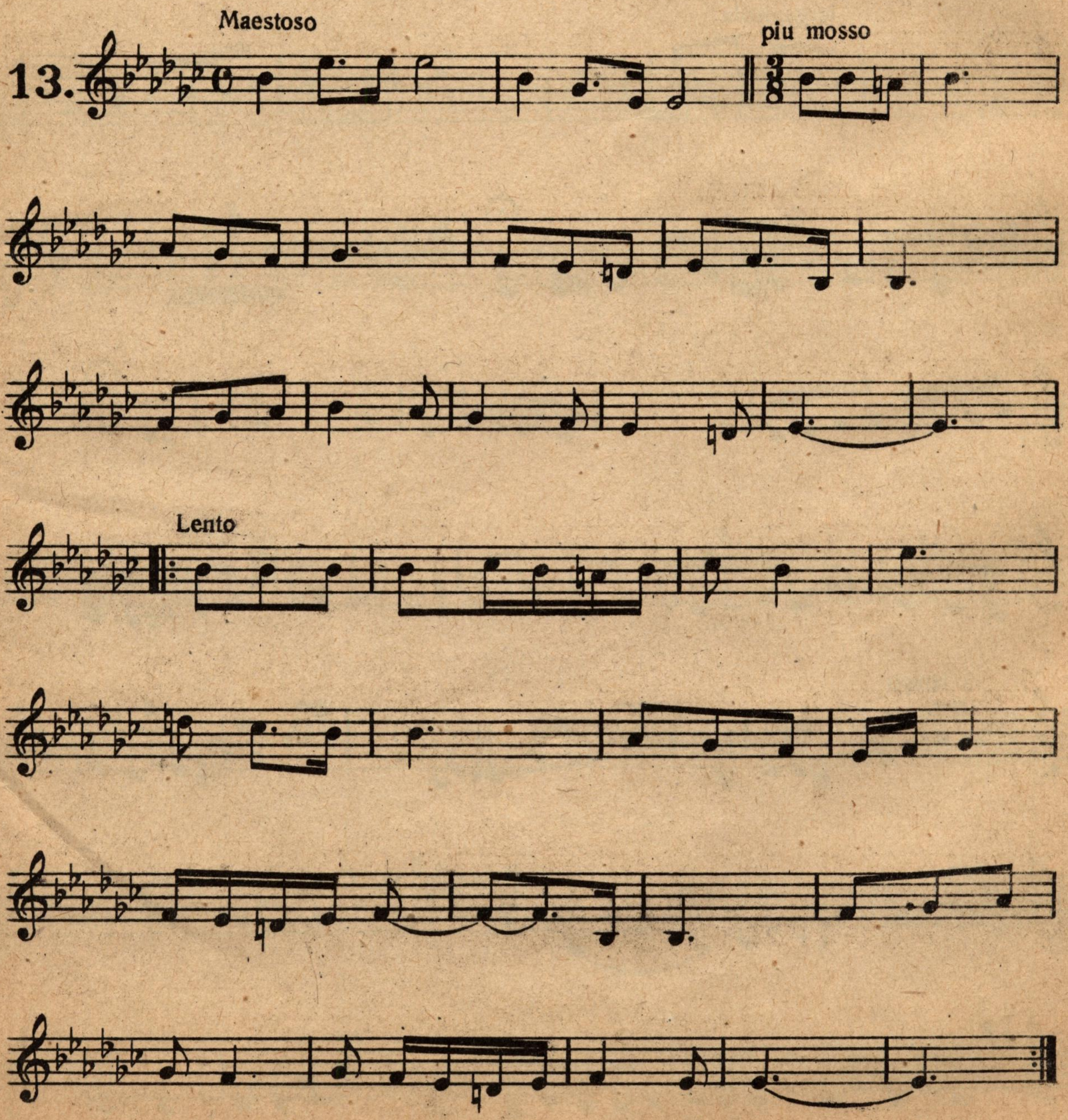
Berhan-Asi

Lento
12.
poco à poco accelleraudo
rit.
à tempo
resoluto
poco à poco accellerando
rit.
à tempo
poco à poco accellerando
rit.

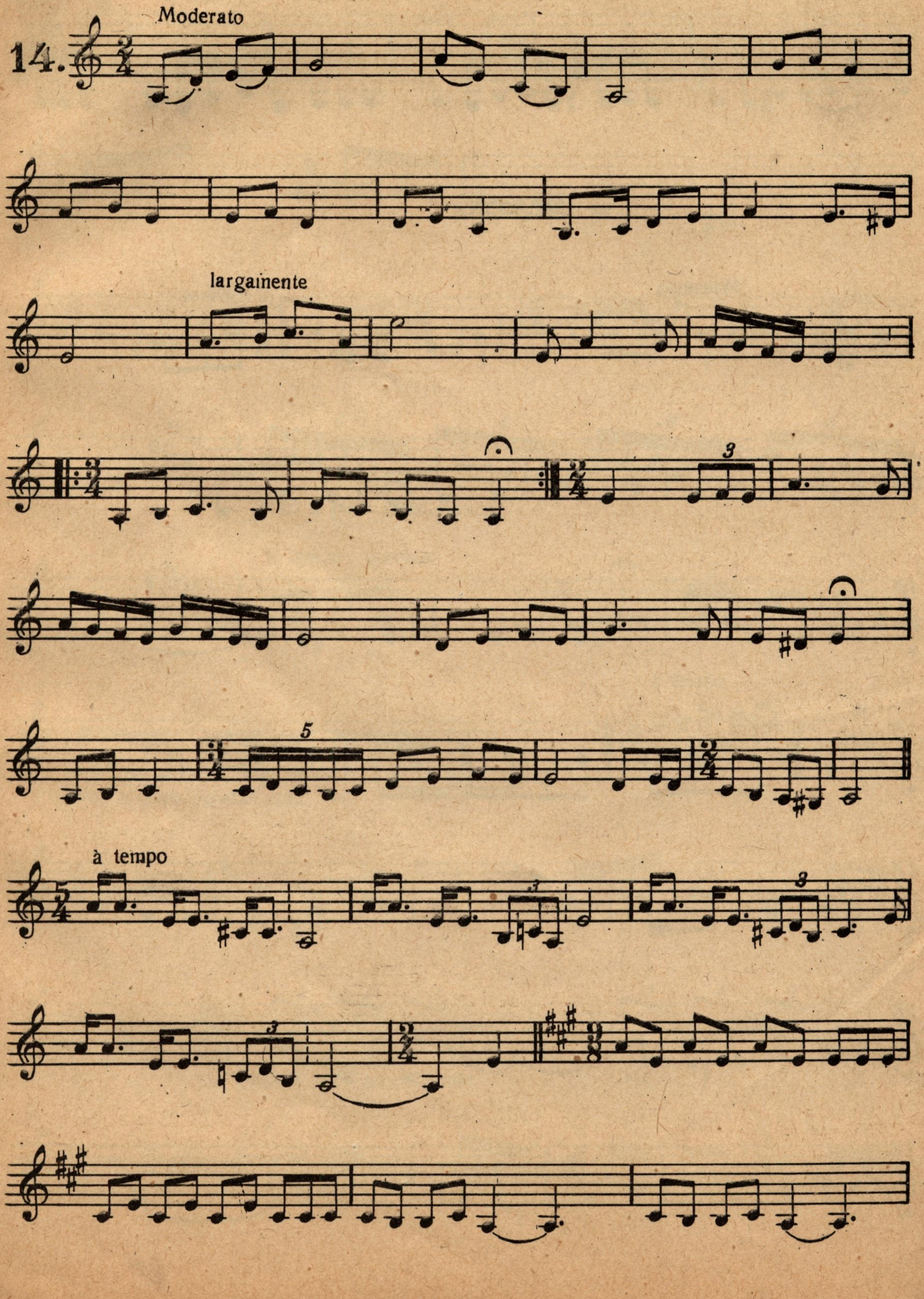

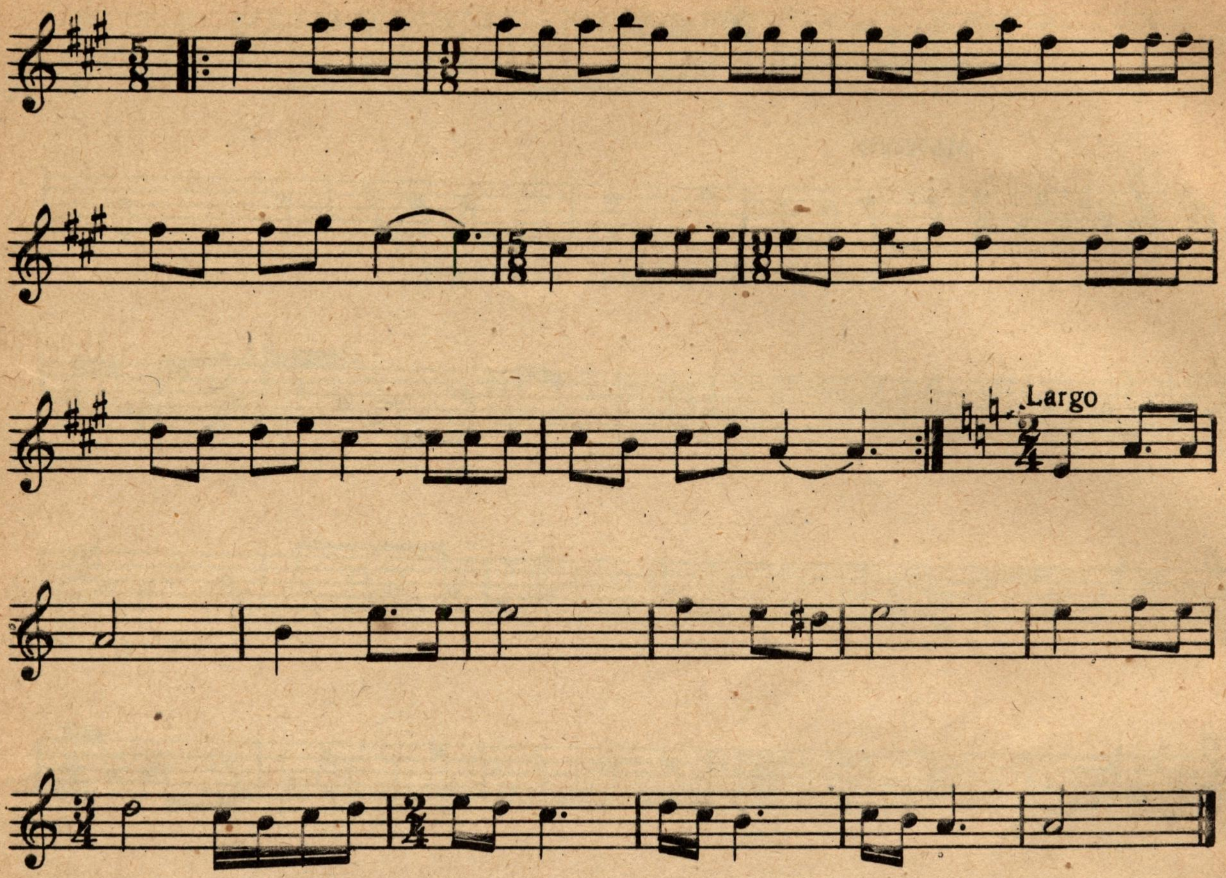
Мелодия

13.

Песен на детето

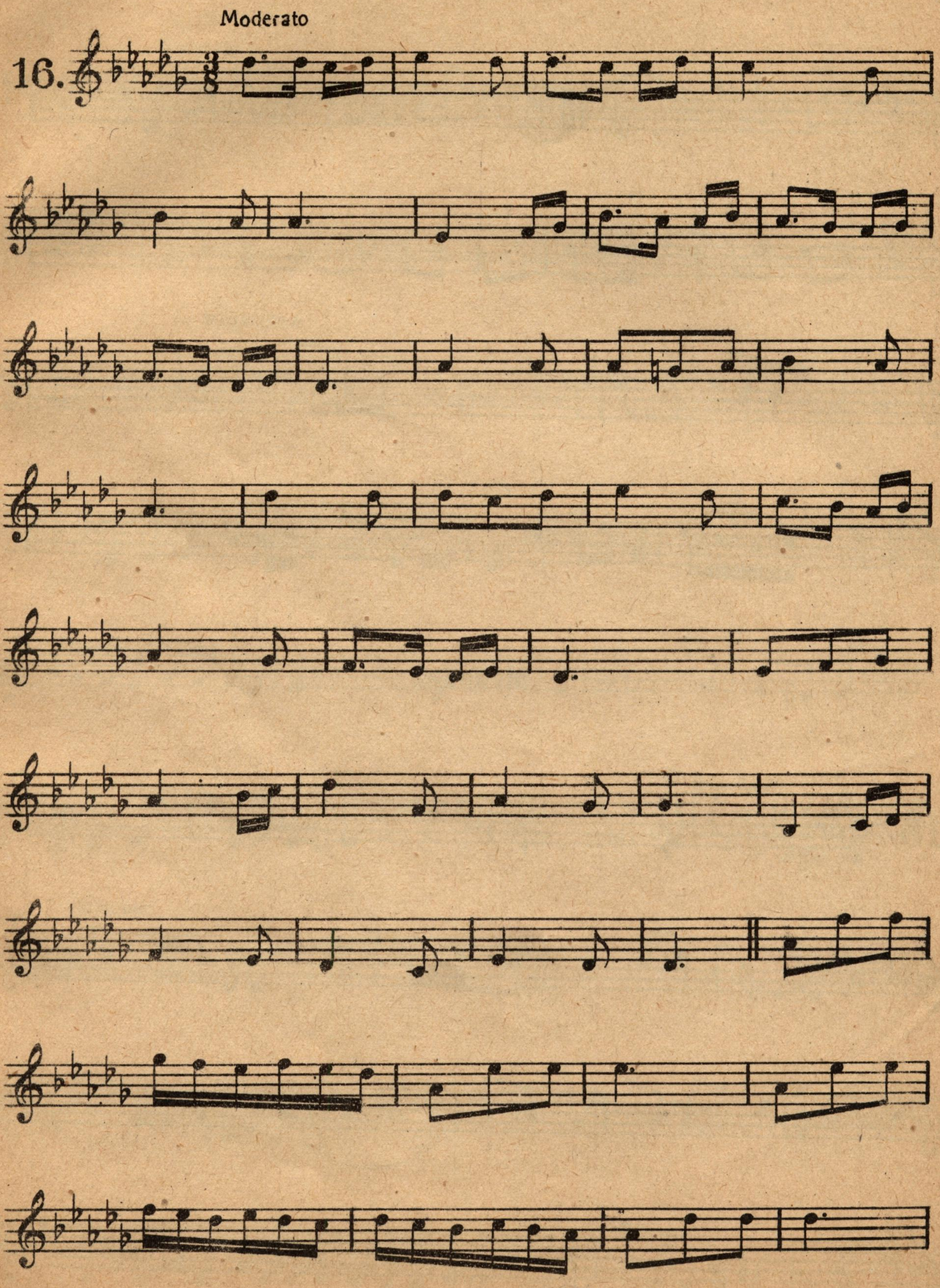
Мелодия

15.

Мелодия

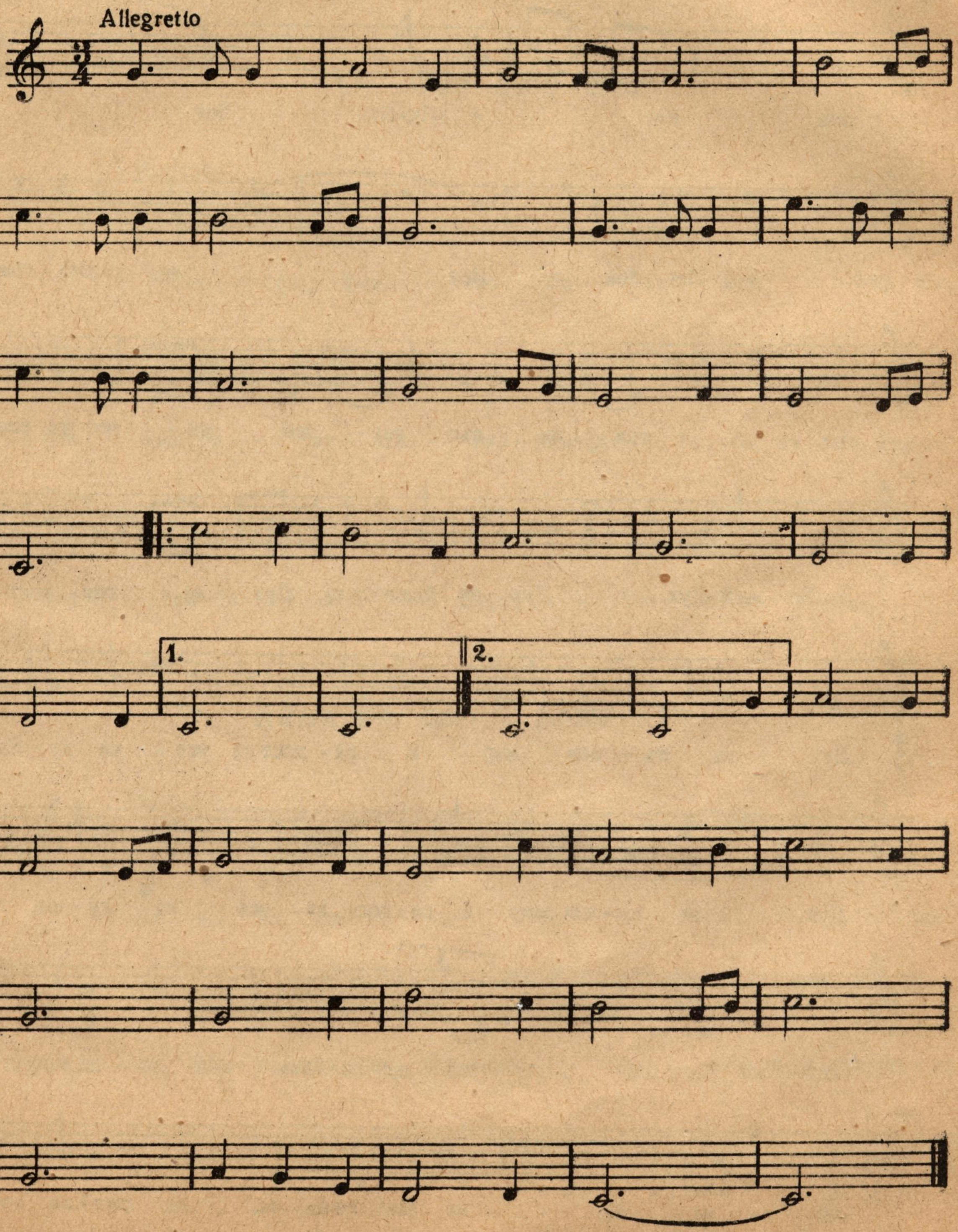
16.

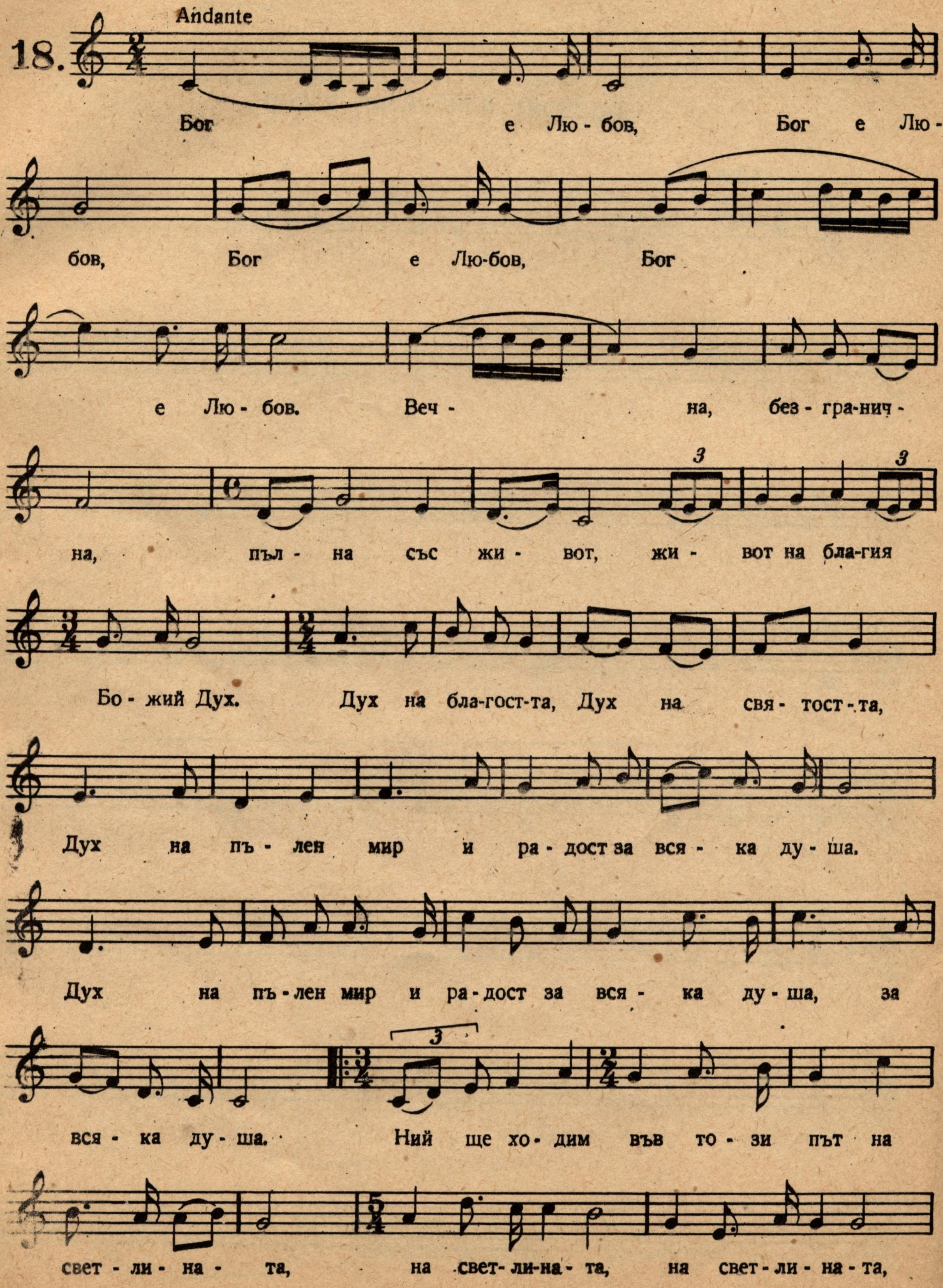

Малкият планински извор

17.

Бог е Любов

Andante
18.
Бог е Лю - бов, Бог е Лю -
бов, Бог е Лю-бов, Бог
е Лю - бов. Веч - на, без - гра-нич -
на, пъл - на със жи - вот, жи - вот на бла-гия
Бо - жий Дух. Дух на бла-гост-та, Дух на свя - тост - та,
Дух на пъ - лен мир и ра - дост за вся - ка ду - ша.
Дух на пъ - лен мир и ра - дост за вся - ка ду - ша, за
вся - ка ду - ша. Ний ще хо - дим във то - зи път на
свет - ли - на - та, на свет - ли - на - та, на свет - ли - на - та,

Към „Фир-фюр-фен“

19.

Кажи ми, светли Божи лъч

20.

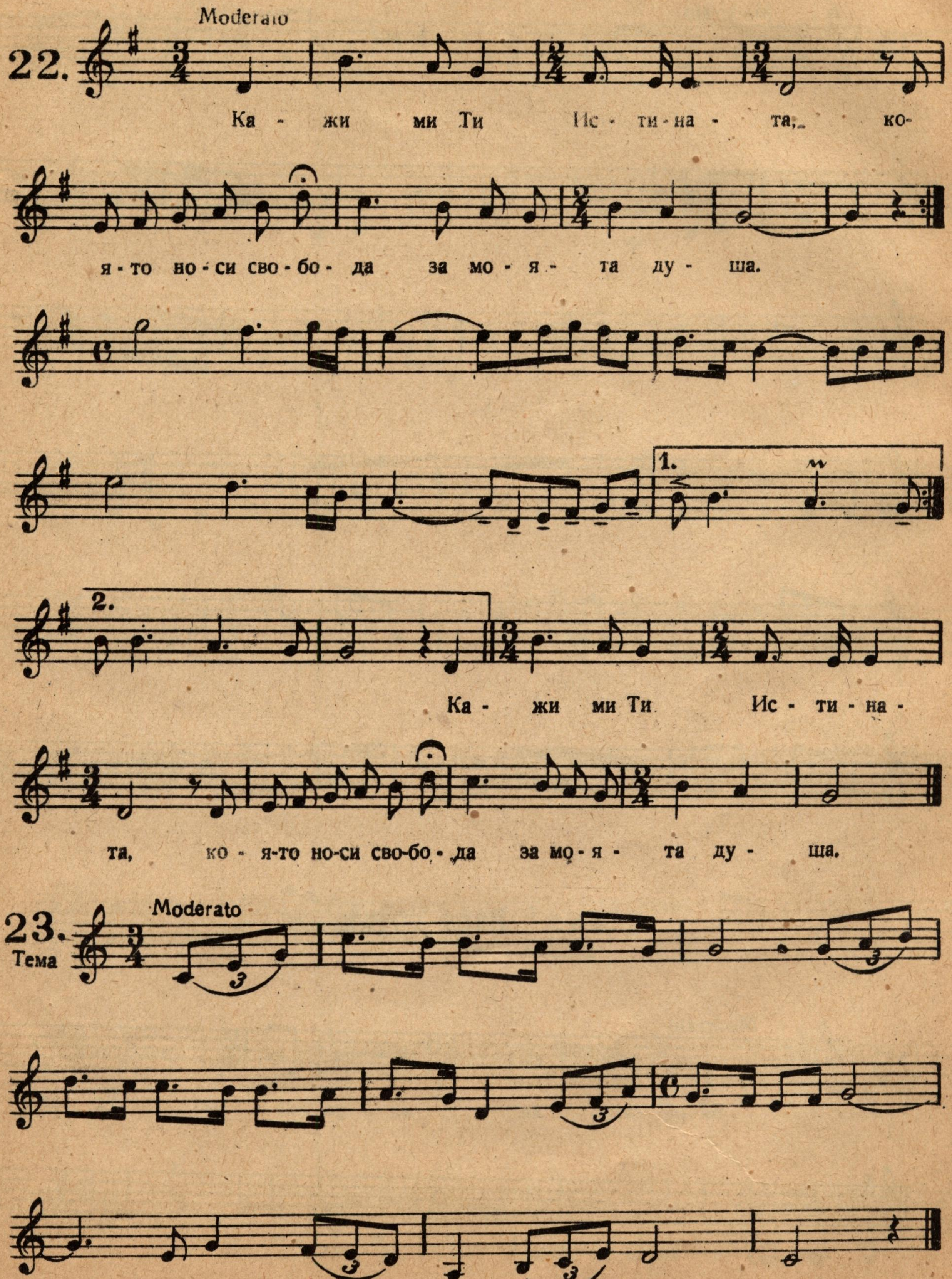
Кажи ми Ти Истината*

21.

*) Гледай коментара

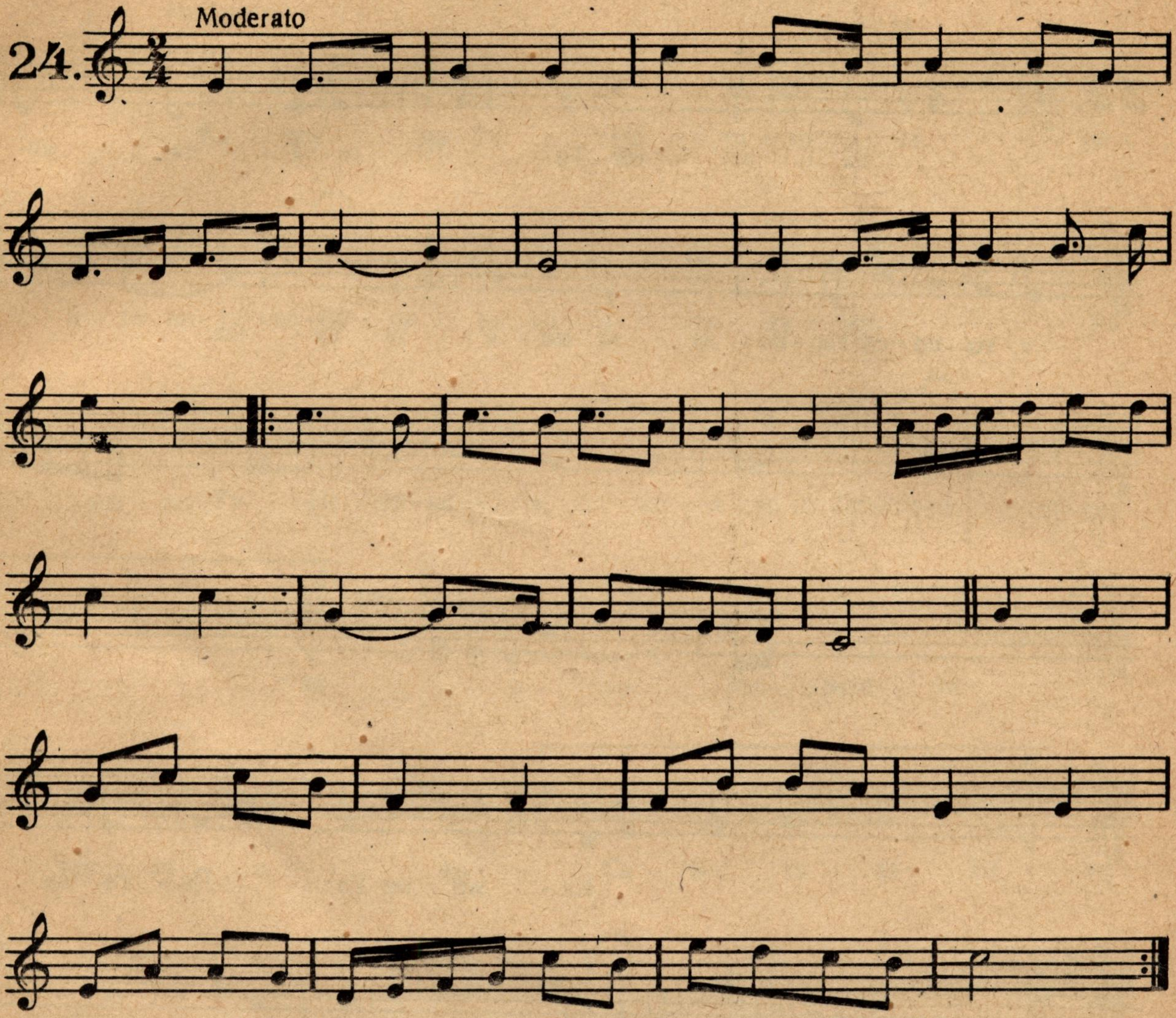
Кажи ми Ти Истината*

*) Гледай коментара

Пролетна песен без думи

24.

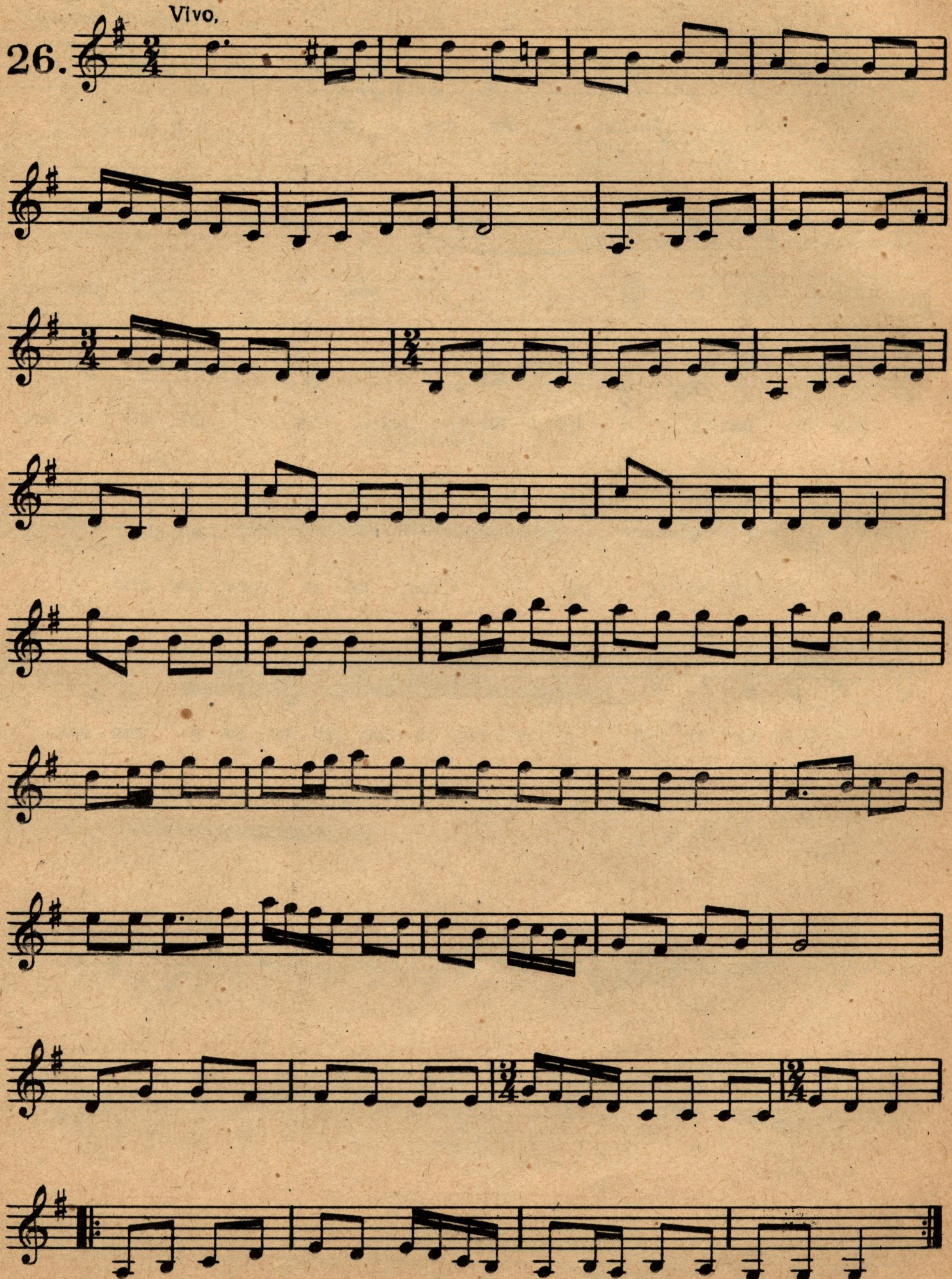
Вяра светла

25.

Играта на поточето

26.

Малката бубулечица

Мелодия от Учителя
Текст от ученик

27.

Тема

28.

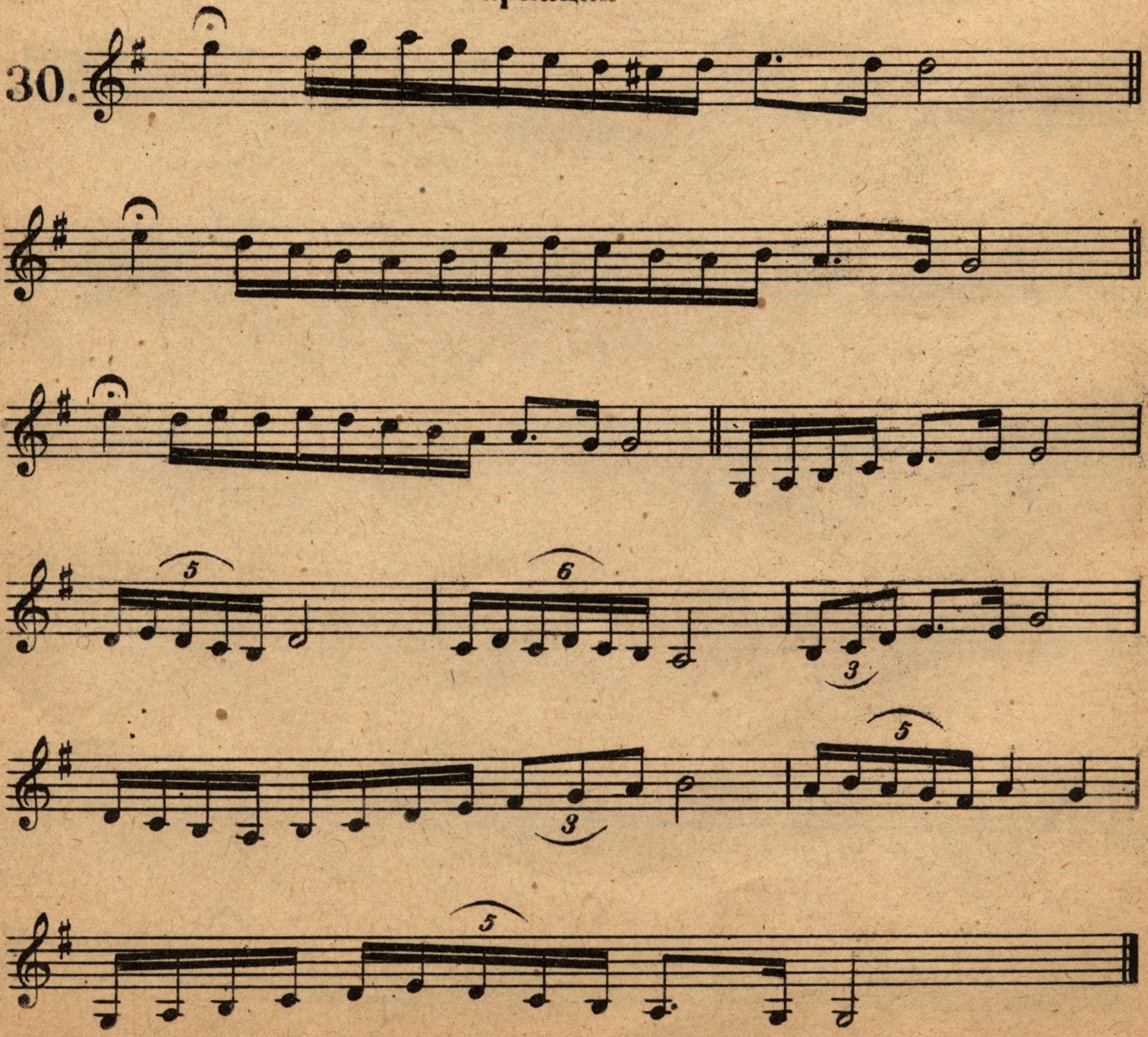

Да бих Те слушал!

29.

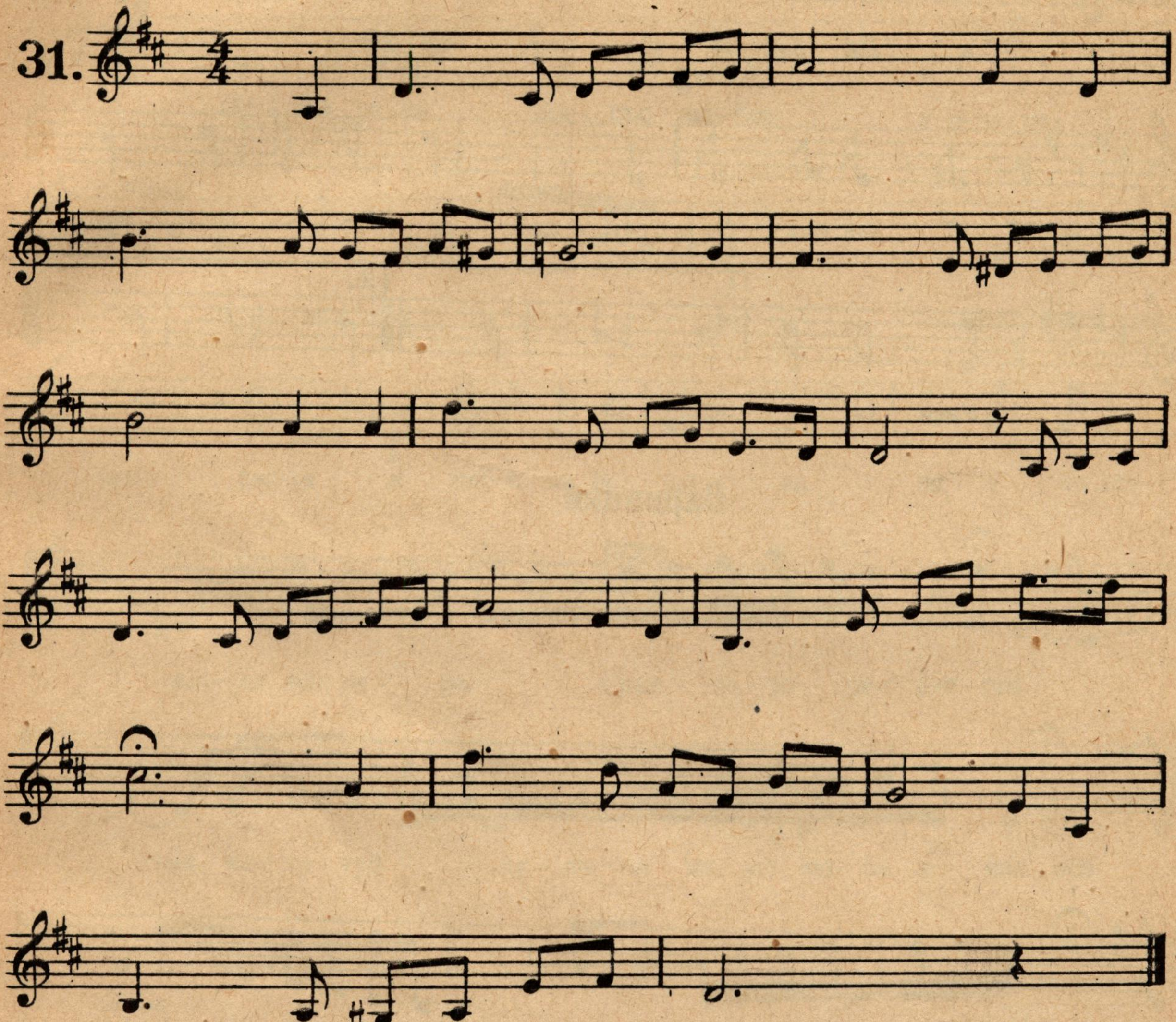
Вариации

30.

Мелодия

31.

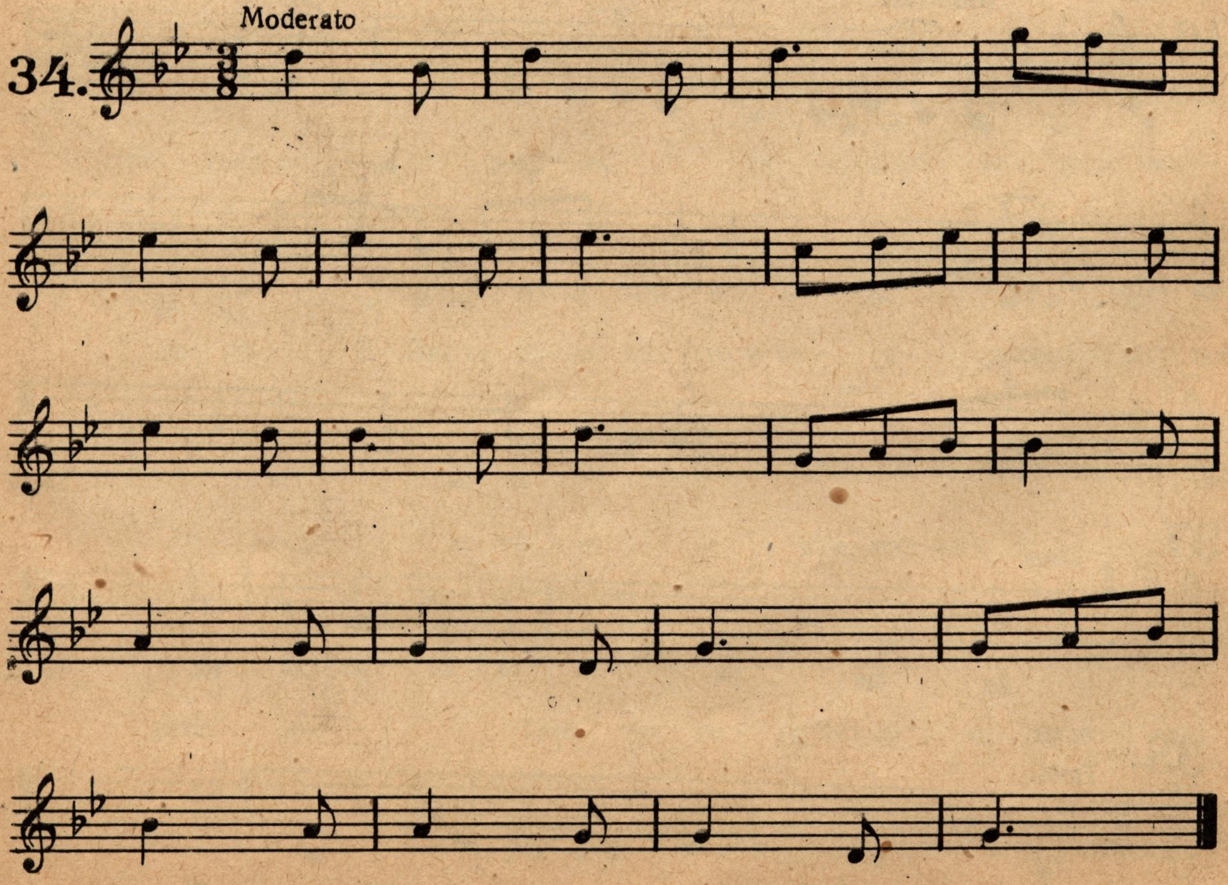
32.
Тема

Радост

Мелодия

Милост, Благост

35.

Ме-хейн

36.
Тема

37.
Тема

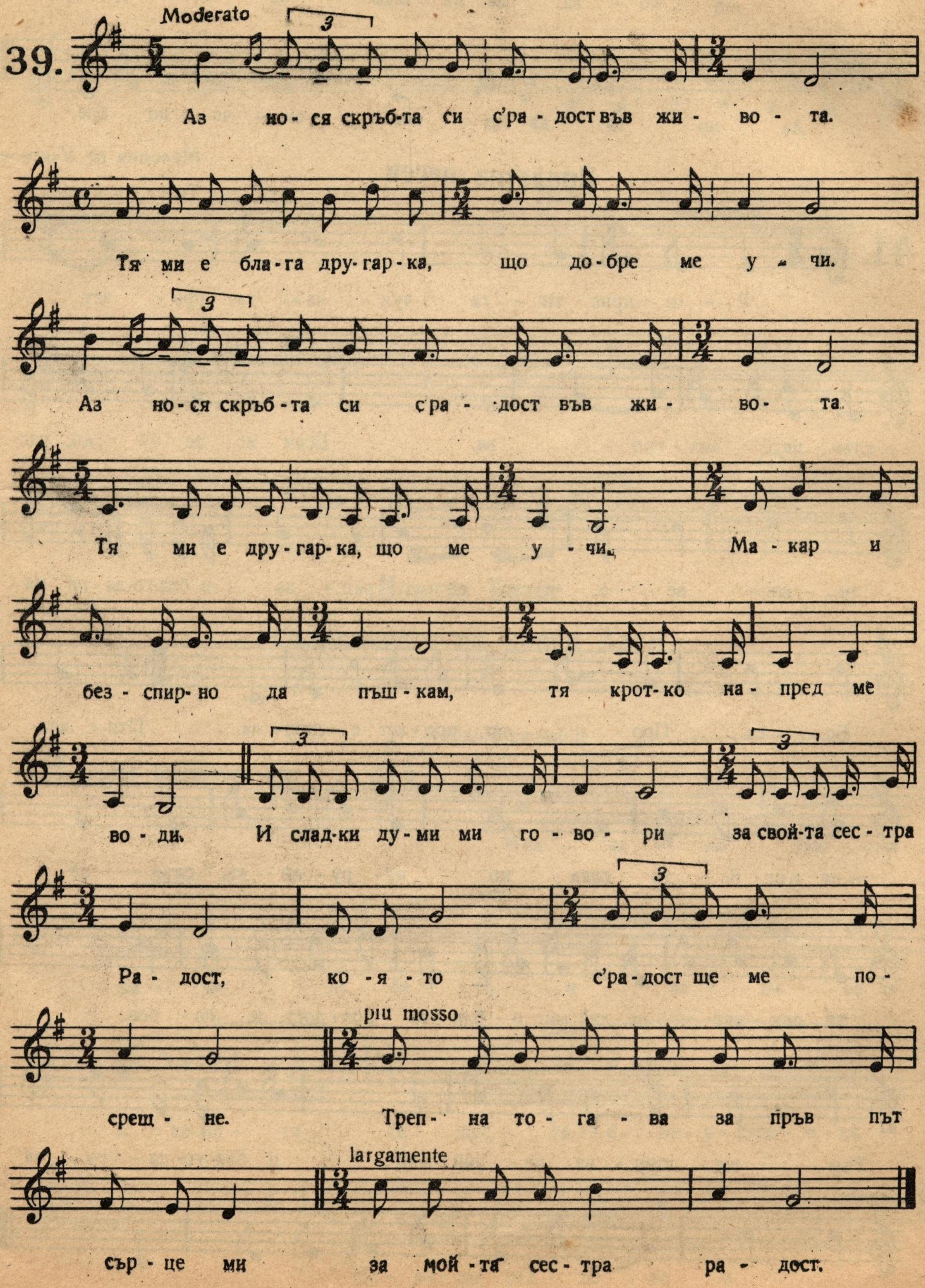

38.
Тема

Песен за двете сестри

(Последна и недовършена)

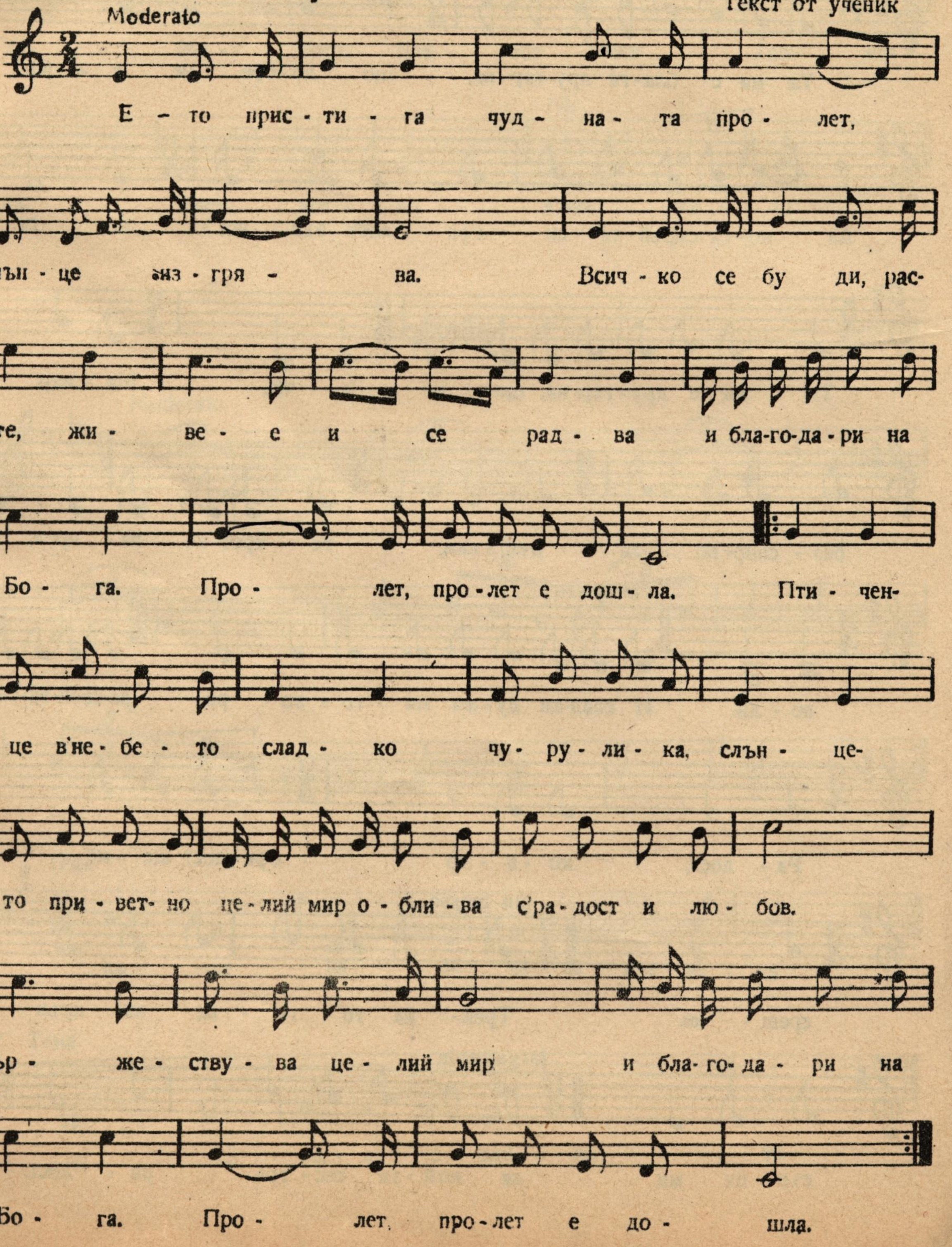
40.
Тема

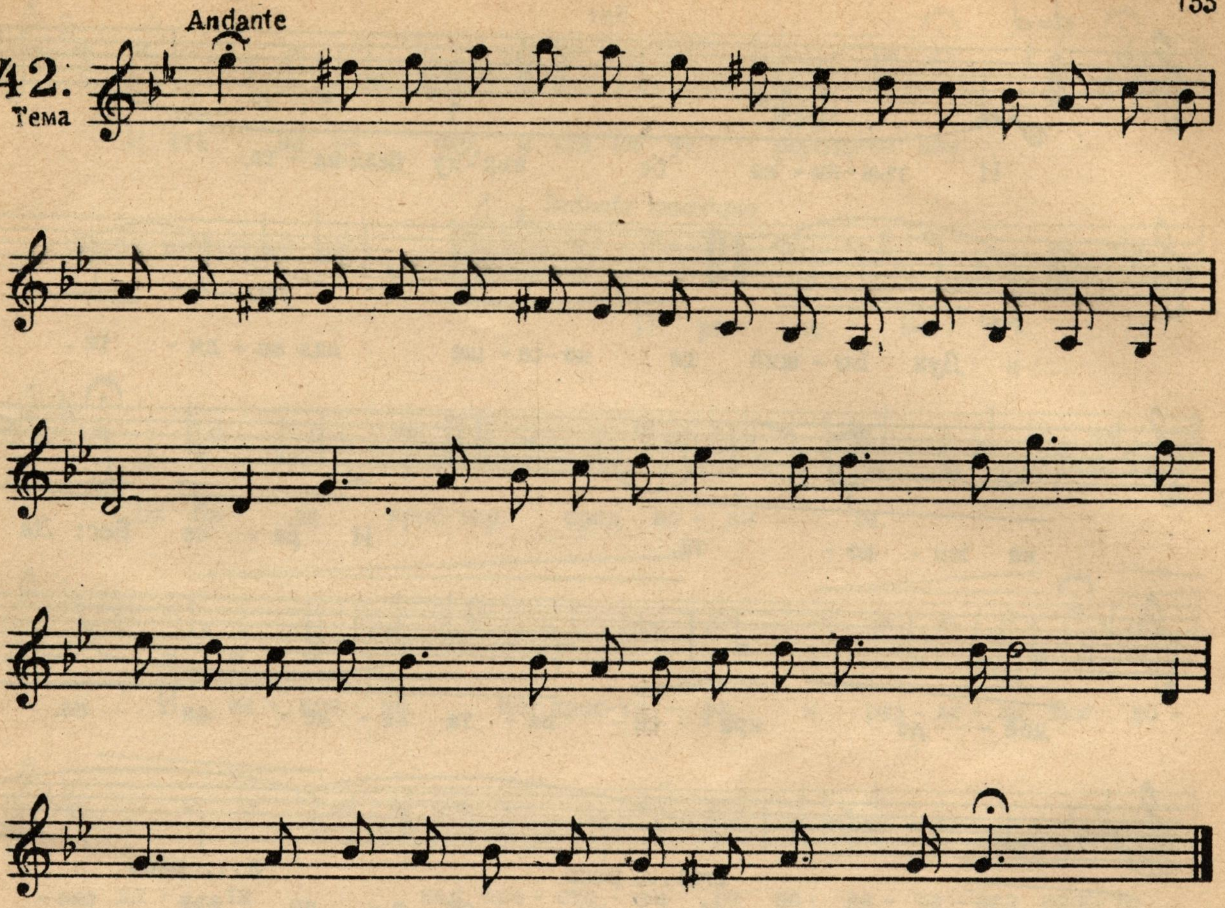
Пролетна песен

Мелодия от Учителя
Текст от ученик

41.

42. Тема

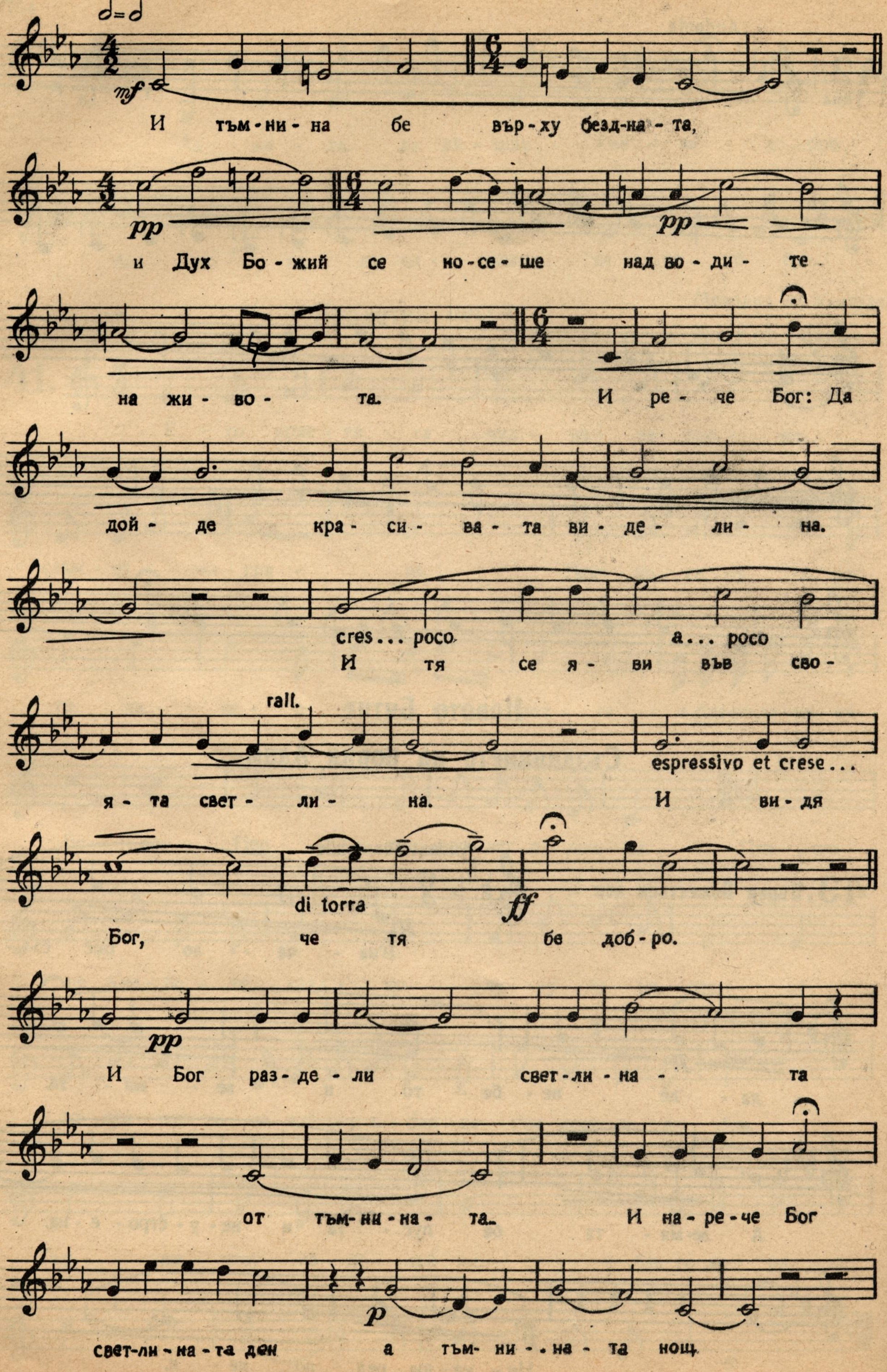

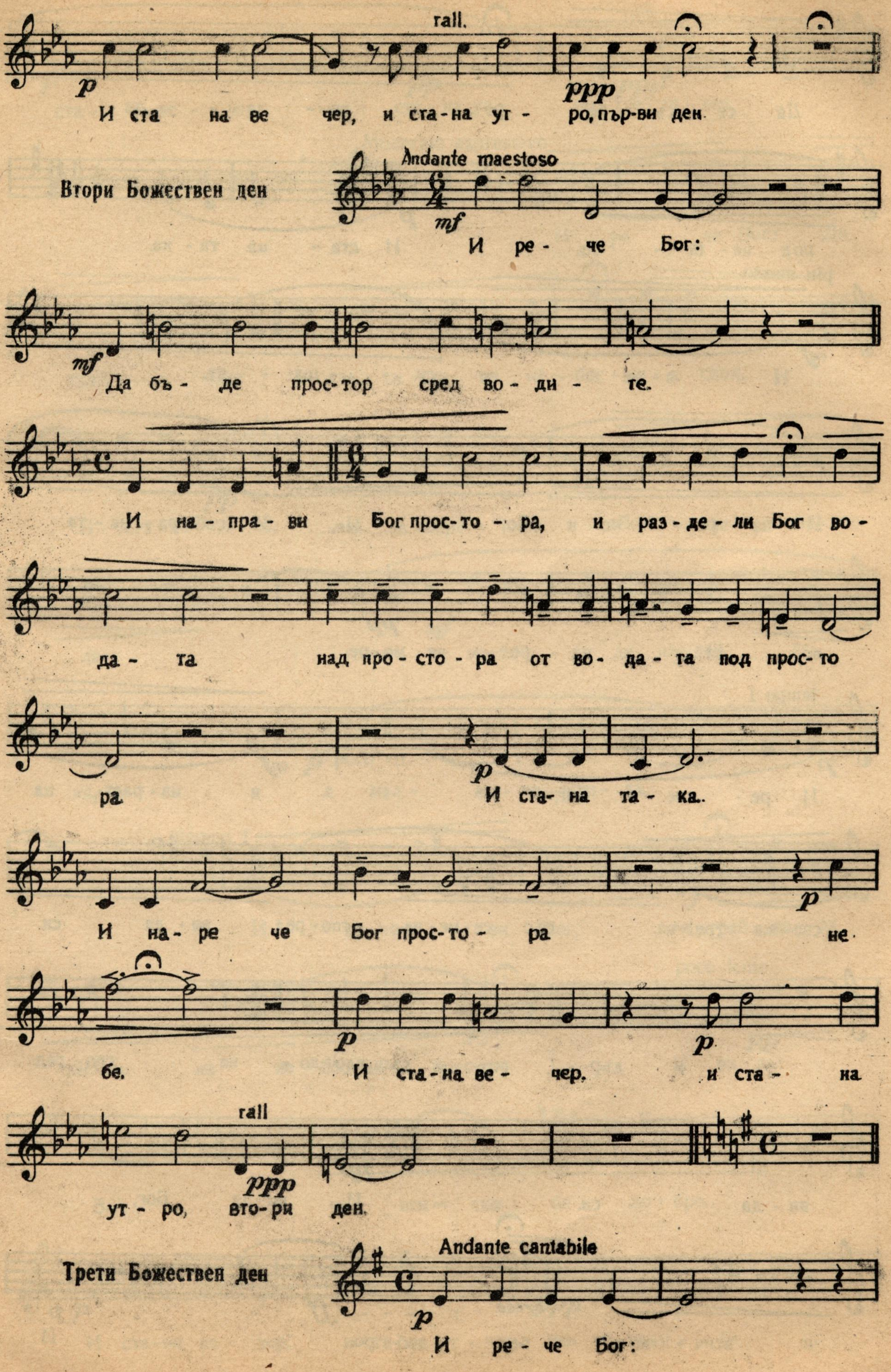
Новото Битие

Създаването на новия Адам

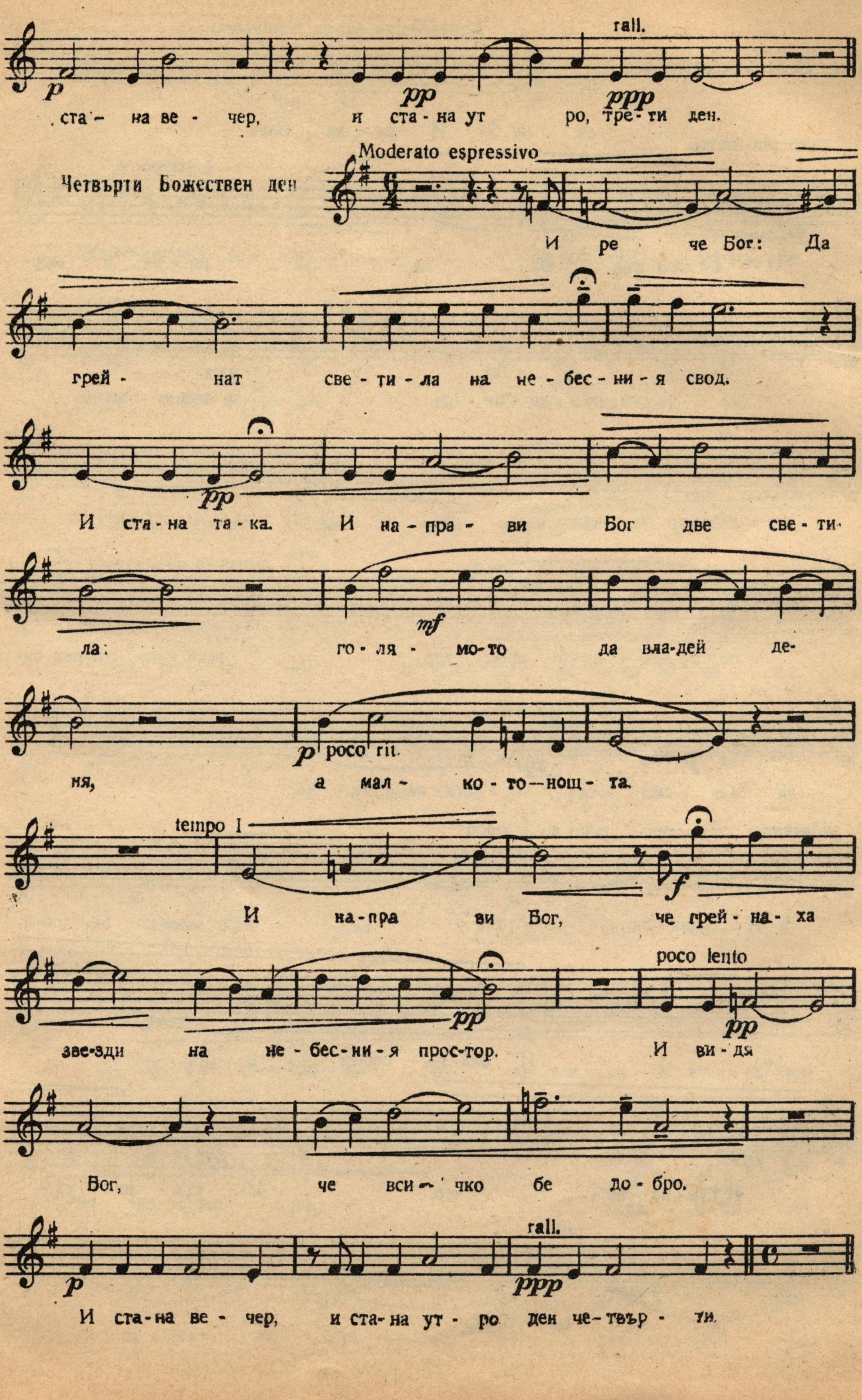
43. Първи Божествен ден

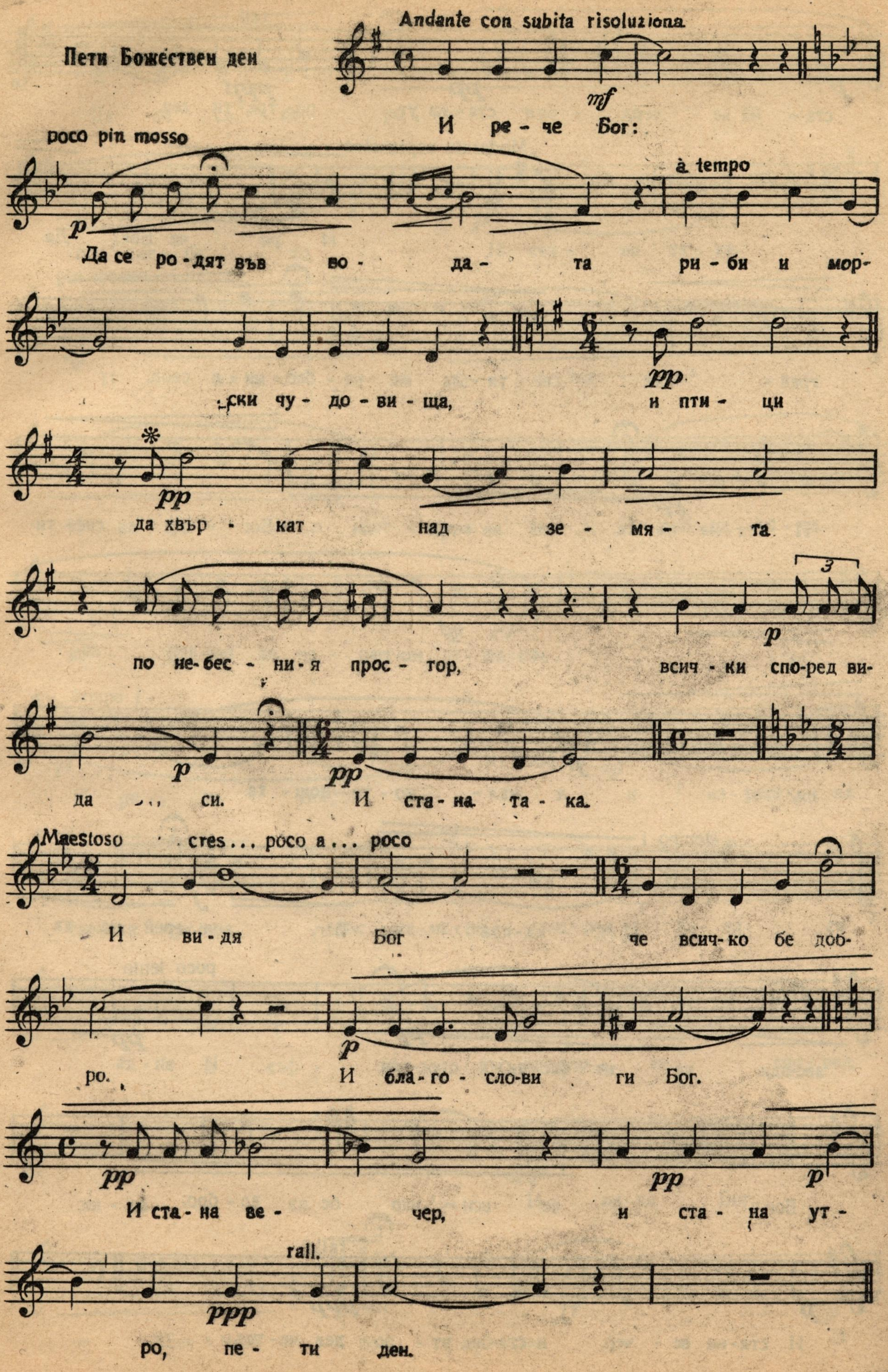

mf
И тъм-ни-на бе вър-ху безд-на-та,
pp
и Дух Бо-жий се но-се-ше над во-ди-те
pp
на жи-во-та. И ре-че Бог: Да
дой-де кра-си-ва-та ви-де-ли-на.
cres... poco a... poco
И тя се я-ви във сво-
rall.
я-та свет-ли-на. И ви-дя
espressivo et cresc...
di torra
ff
Бог, че тя бе доб-ро.
pp
И Бог раз-де-ли свет-ли-на-та
от тъм-ни-на-та. И на-ре-че Бог
p
свет-ли-на-та ден а тъм-ни-на-та нощ.

rall.
p
ppp
И ста на ве чер, и ста-на ут - ро, пър-ви ден.
Втори Божествен ден
Andante maestoso
mf
И ре - че Бог:
mf
Да бъ - де прос-тор сред во-ди - те.
И на - пра - ви Бог прос-то - ра, и раз-де-ли Бог во -
да - та над про - сто - ра от во - да - та под прос-то
ра. И ста-на та - ка.
p
И на-ре че Бог прос-то - ра не.
p
бе. И ста-на ве - чер. и ста - на
p
rall
ppp
ут - ро, вто-ри ден.
Трети Божествен ден
Andante cantabile
p
И ре - че Бог:

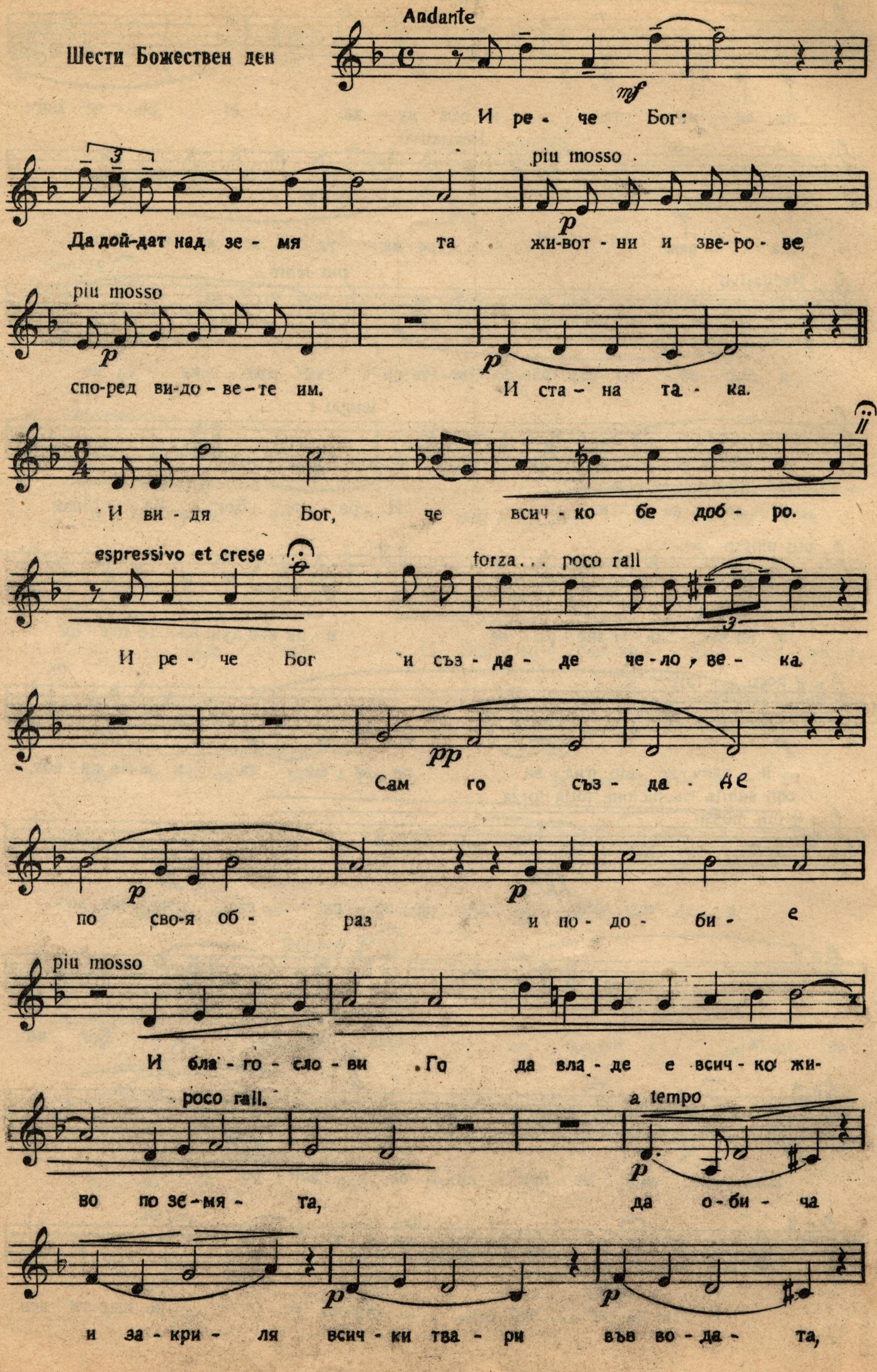

Да се съ - бе ре - во - да - та
под не - бе - то. И ста - на та - ка.
piu mosso
mf
И я - ви се су - ша - та.
И на - ре - че я Бог зе - мя. И съб - ра - на - та
во - да на - ре - че мо - ре.
pp
tempo I
p
mf
И ре - че Бог, и из - раст - на
све - жа тре - ва със се - ме - на спо - ред ви - да си
и дър - во със пло - до - ве спо - ред
ви - да си. И ви - дя Бог,
pp
cresc
ff
че всич - ко бе доб - ро. И

rall.
ста – на ве - чер, и ста-на ут ро, тре-ти ден.
Четвърти Божествен ден
Moderato espressivo
И ре че Бог: Да
грей - нат све-ти-ла на не-бес-ни-я свод.
И ста-на та-ка. И на-пра-ви Бог две све-ти-
ла: го-ля-мо-то да вла-дей де-
ня, а мал - ко-то—нощ-та.
poco rit.
tempo I
И на-пра ви Бог, че грей-на-ха
зве-зди на не-бес-ни-я прос-тор. И ви-дя
poco lento
Бог, че вси-' чко бе до-бро.
rall.
И ста-на ве - чер, и ста-на ут - ро ден че-твър - ти.

Пети Божествен ден

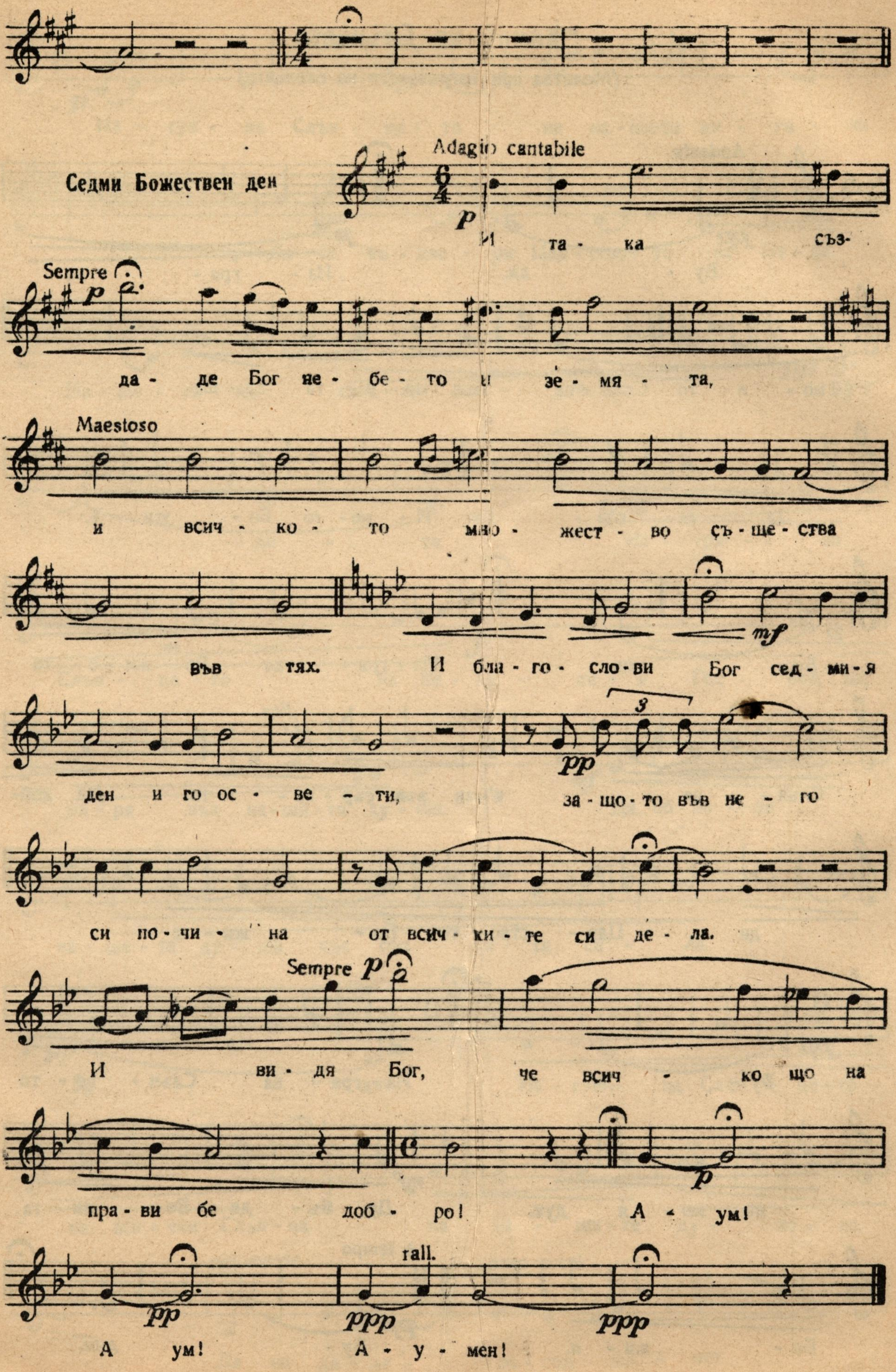

Шести Божествен ден

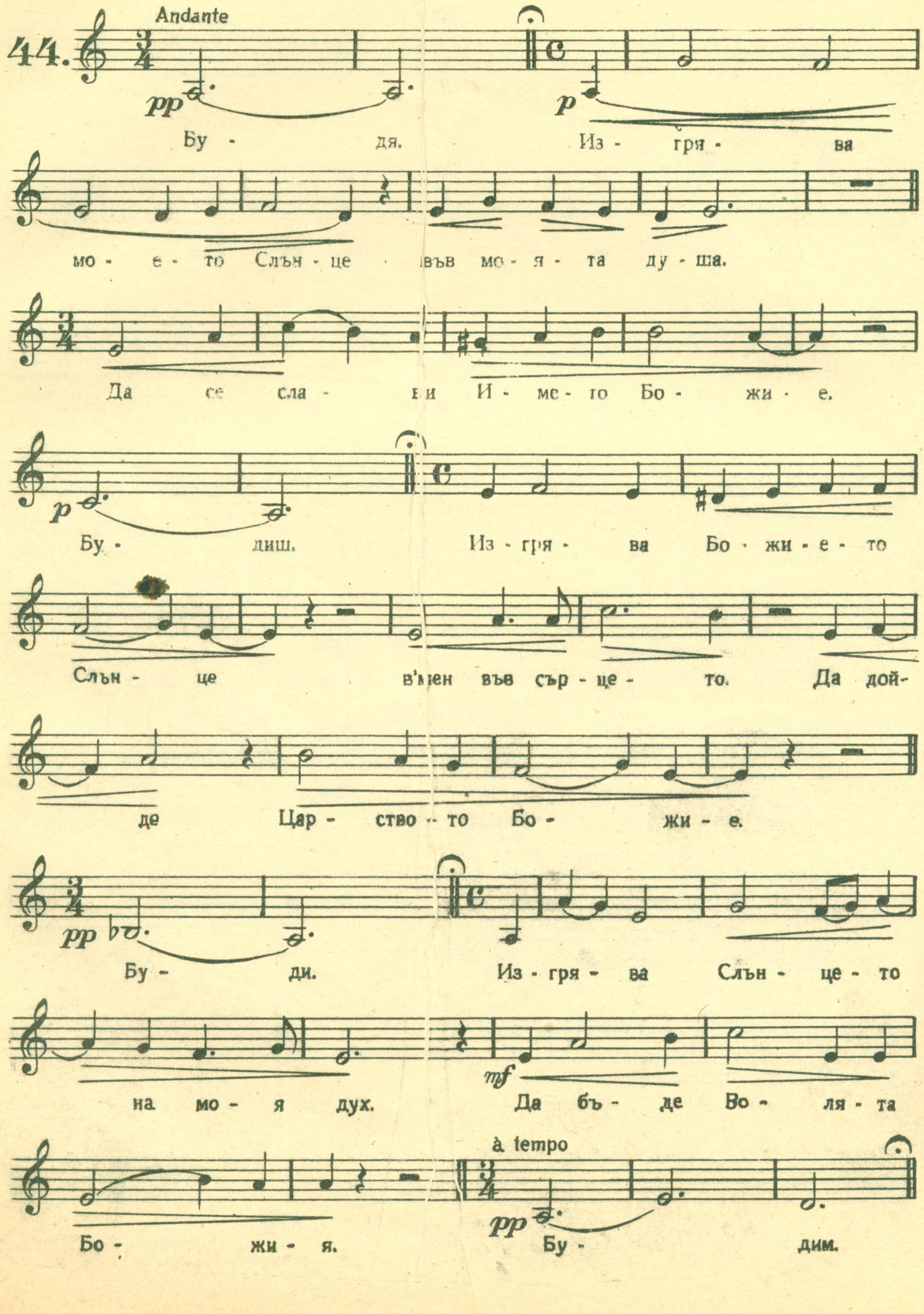

rall.
по зе - мя - та и въз - ду - ха. И ре - че Бог:
Recitativo
Да - вам тре - ва - та със се - ме - на - та и
Recitativo
piu lento
и дър - во - то със пло - до - ве - те си за хра - на на
tempo I
че - ло - ве - ка. И ре - че Бог: Да - вам
piu mosso
poco a... poco cre
и на зем - ни - те зве - ро - ве и на въз - душ ни - те пти - ци
poco rall.
и всич - ко що пъл - зи по зе - мя - та и и - ма жи - вот.
con subita risolucione tutta forza
piu mosso
и чо - век да не по - ся - га на жи - во -
та им. И ви - дя Бог, че
всич - ко, що на - пра - ви, бе доб - ро.
rall.
И ста - на ве - чер, и ста - на ут ро, шес - ти ден.

Седми Божествен ден

Химни на Слънцето

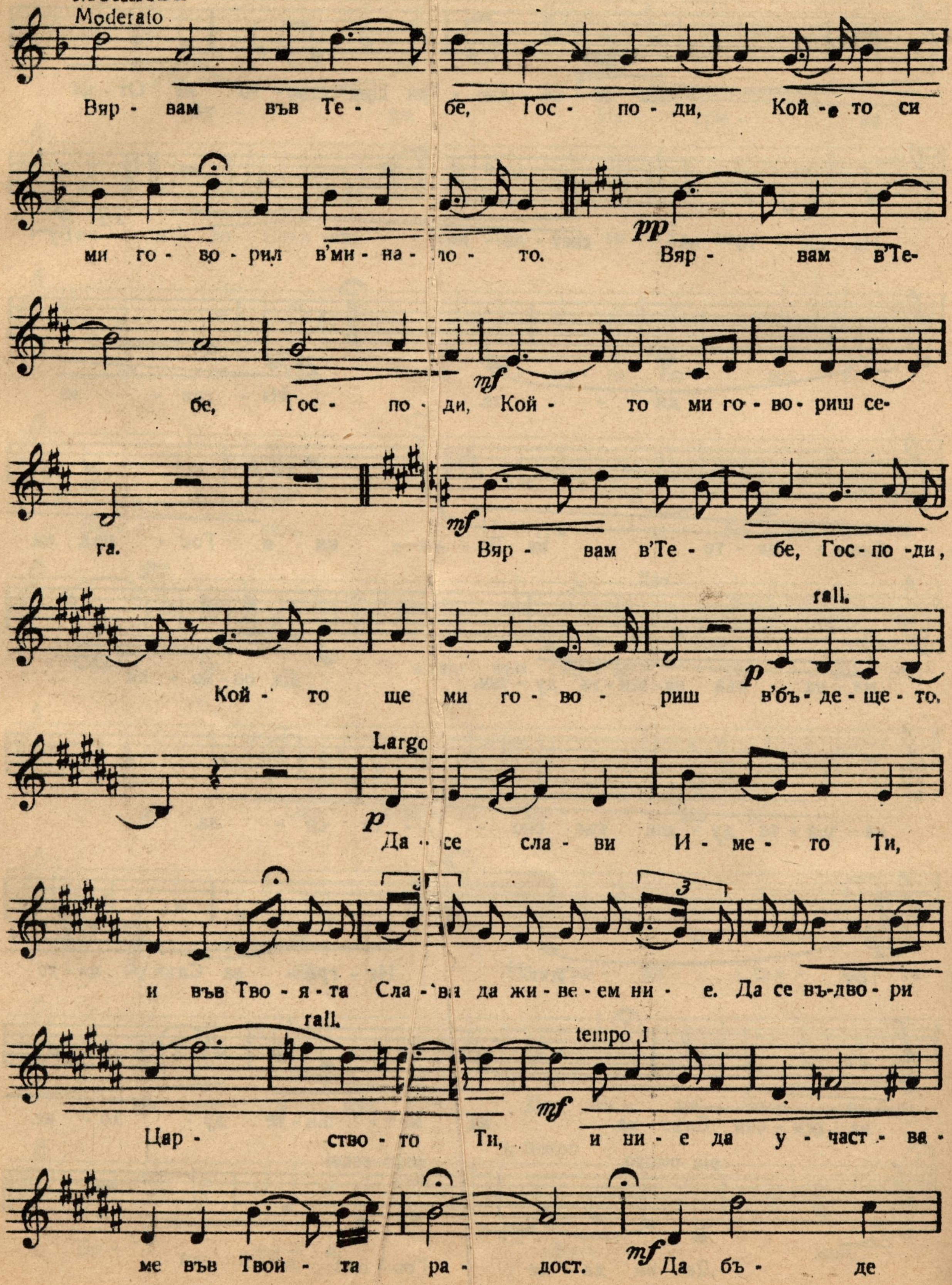
(Молитва при изгряването на слънцето)

p
Из - гря - ва Слън - це - то на на-ши-те ан - ге - ли.
Да се въ - дво - ри Цар-ство-то на От - ца
pp
На - ше - го на свет - ли - ни - те. Бу -
p
ди - те. Из - гря - ва
f
Слън - це - то на Ве - ли - ки - я Гос - под на
rall.
mf
ми - ра във на - ши - те ду - ши. Да об - но - ви
на - ша - та ду - ша със сво - я - та си - ла.
pp
Бу - дят. Из - гра - ва Слън - це - то
на вси - чки Слън - ца на на - ши - те ду - хо - ве.
piu mosso
poco accel
Да ни да - де Гос - под жи - вот

et cresc. di forza
ff
mf
здра - ве и сво - бо - да.

Молитва

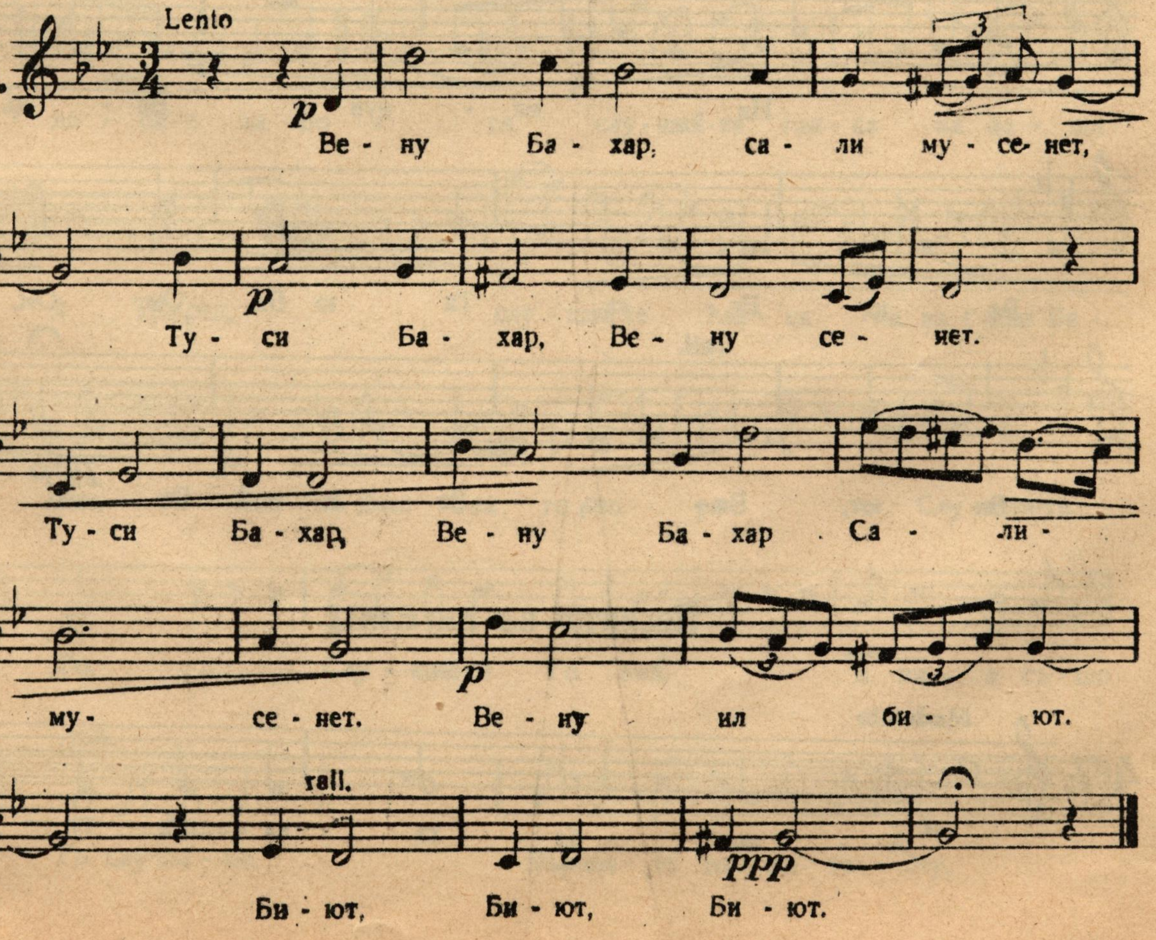

Moderato
Вяр - вам във Те - бе, Гос - по - ди, Кой - то си
ми го - во - рил в'ми - на - ло - то. Вяр - вам в'Те-
pp
бе, Гос - по - ди, Кой - то ми го - во - риш се-
mf
га. Вяр - вам в'Те - бе, Гос - по - ди,
mf
rall.
Кой - то ще ми го - во - риш в'бъ - де - ще - то.
p
Largo
Да - се сла - ви И - ме - то Ти,
p
и във Тво - я - та Сла - ва да жи - ве - ем ни - е. Да се въ - дво - ри
rall.
tempo I
Цар - ство - то Ти, и ни - е да у - част - ва-
mf
ме във Твой - та ра - дост. Да бъ - де
mf

Вътрешният глас на Бога

(Медитация)

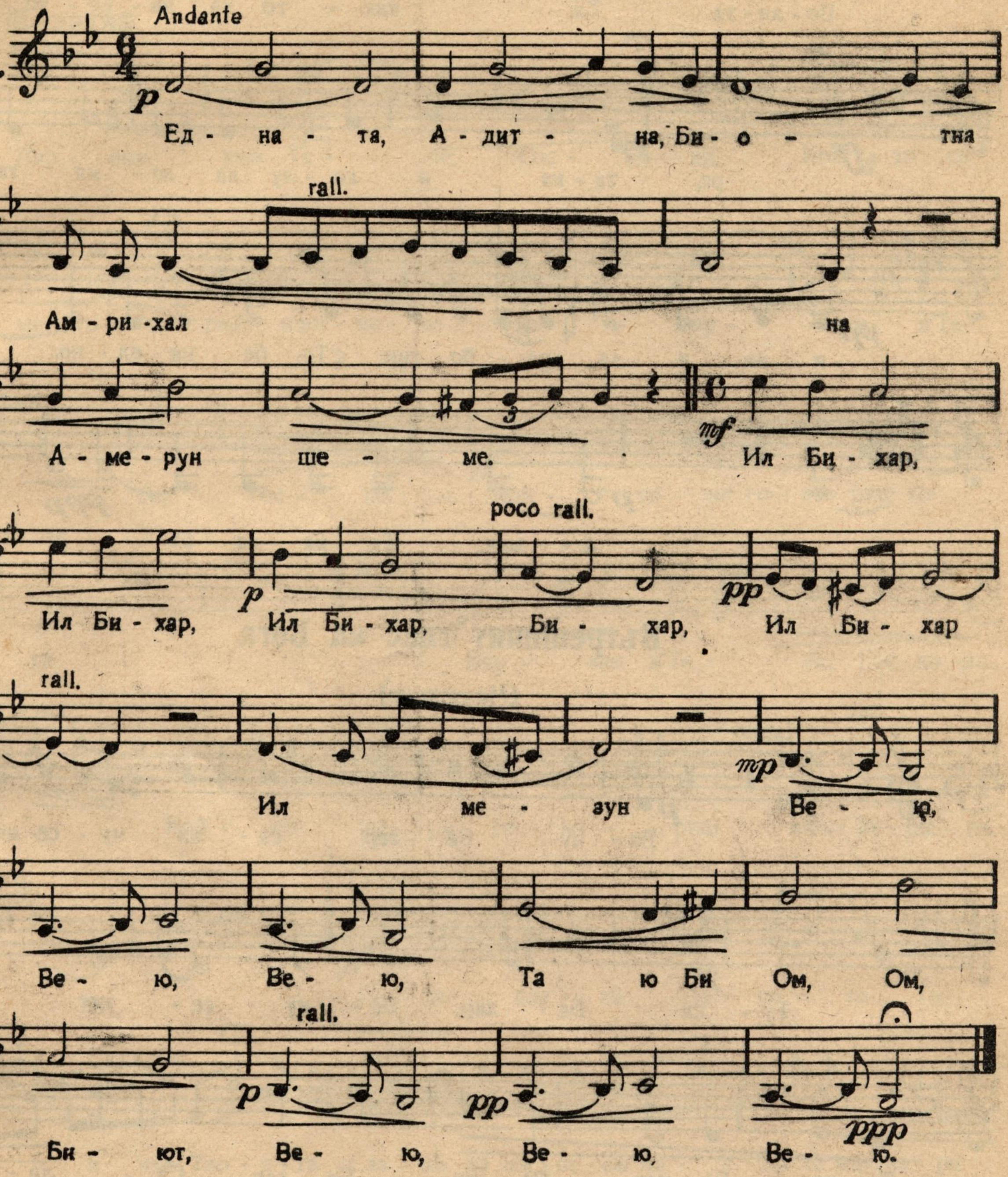
45.

Една вечна Истина, която е Бог на Любовта

(Медитация)

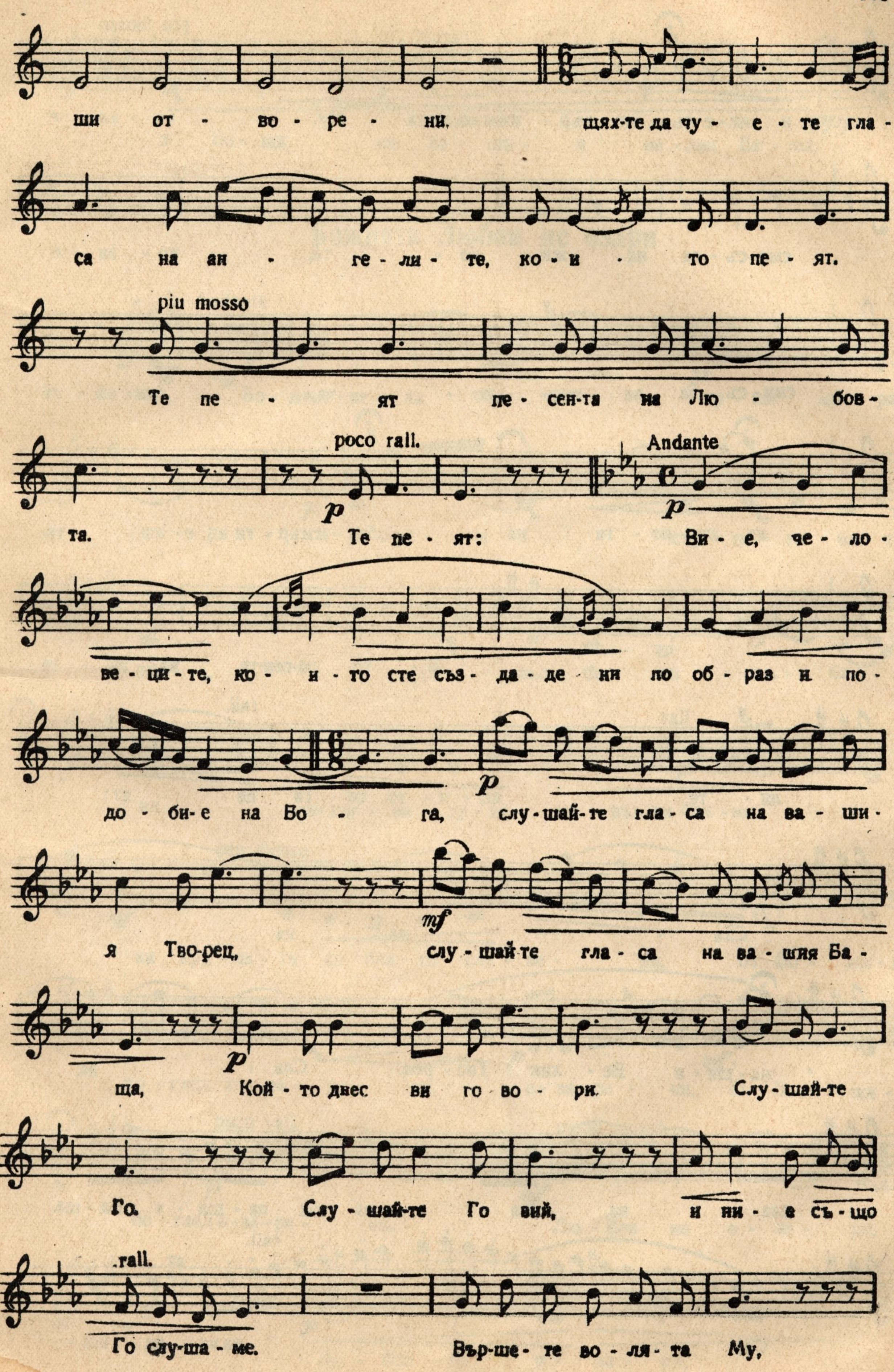
46.

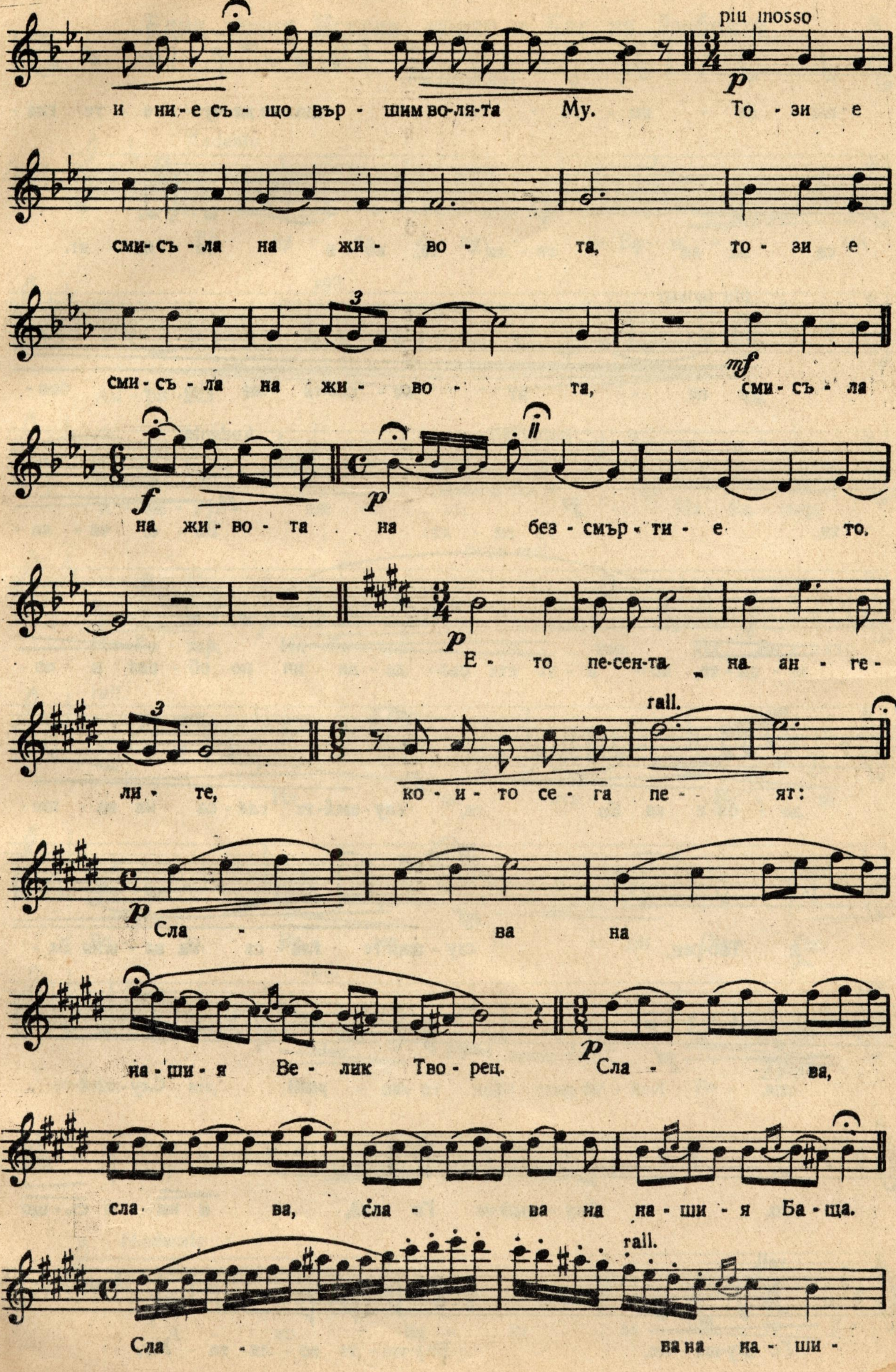

Песента на ангелите

47.

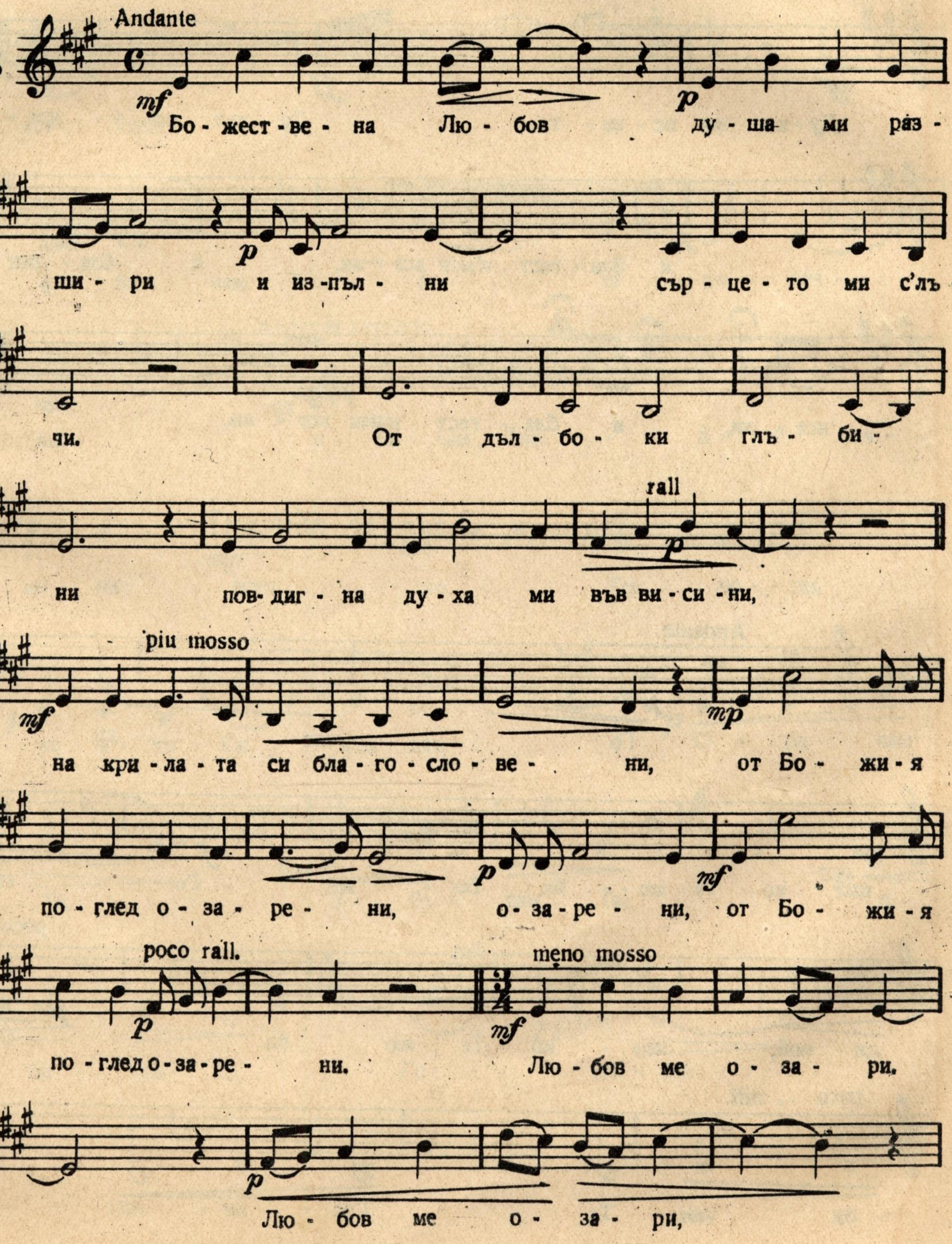

ши от - во - ре - ни. щях-те да чу - е - те гла -
са на ан - ге - ли - те, ко - и - то пе - ят.
piu mosso
Те пе - ят пе - сен-та на Лю - бов -
poco rall.
Andante
та. Те пе - ят: Ви - е, че - ло -
ве - ци - те, ко - и - то сте съз - да - де - ни по об - раз и по -
до - би - е на Бо - га, слу - шай-те гла - са на ва - ши -
я Тво-рец, слу - шай-те гла - са на ва - шия Ба -
ща, Кой - то днес ви го - во - ри. Слу - шай-те
Го. Слу - шай-те Го вий, и ни - е съ - що
rall.
Го слу-ша - ме. Вър-ше - те во - ля - та Му,

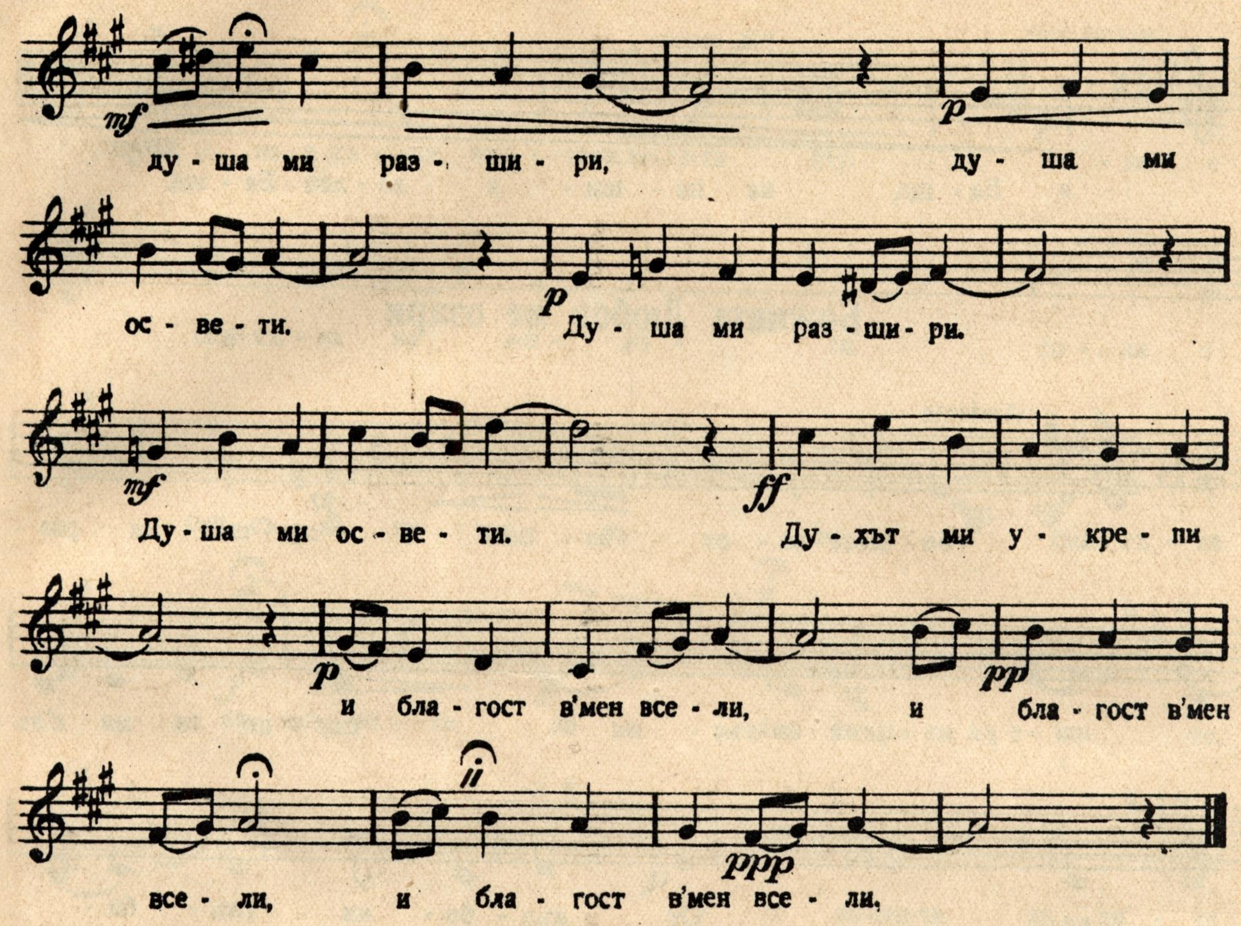

piu mosso
и ни-е съ-що вър-шим во-ля-та Му. То-зи е
сми-съ-ла на жи-во-та, то-зи е
сми-съ-ла на жи-во-та, сми-съ-ла
на жи-во-та на без-смър-ти-е-то.
Е-то пе-сен-та на ан-ге-
ли-те, ко-и-то се-га пе-ят:
rall.
Сла-ва на
на-ши-я Ве-лик Тво-рец. Сла-ва,
сла-ва, сла-ва на на-ши-я Ба-ща.
Сла-ва на на-ши-
rall.

Божията Любов ме озари

48

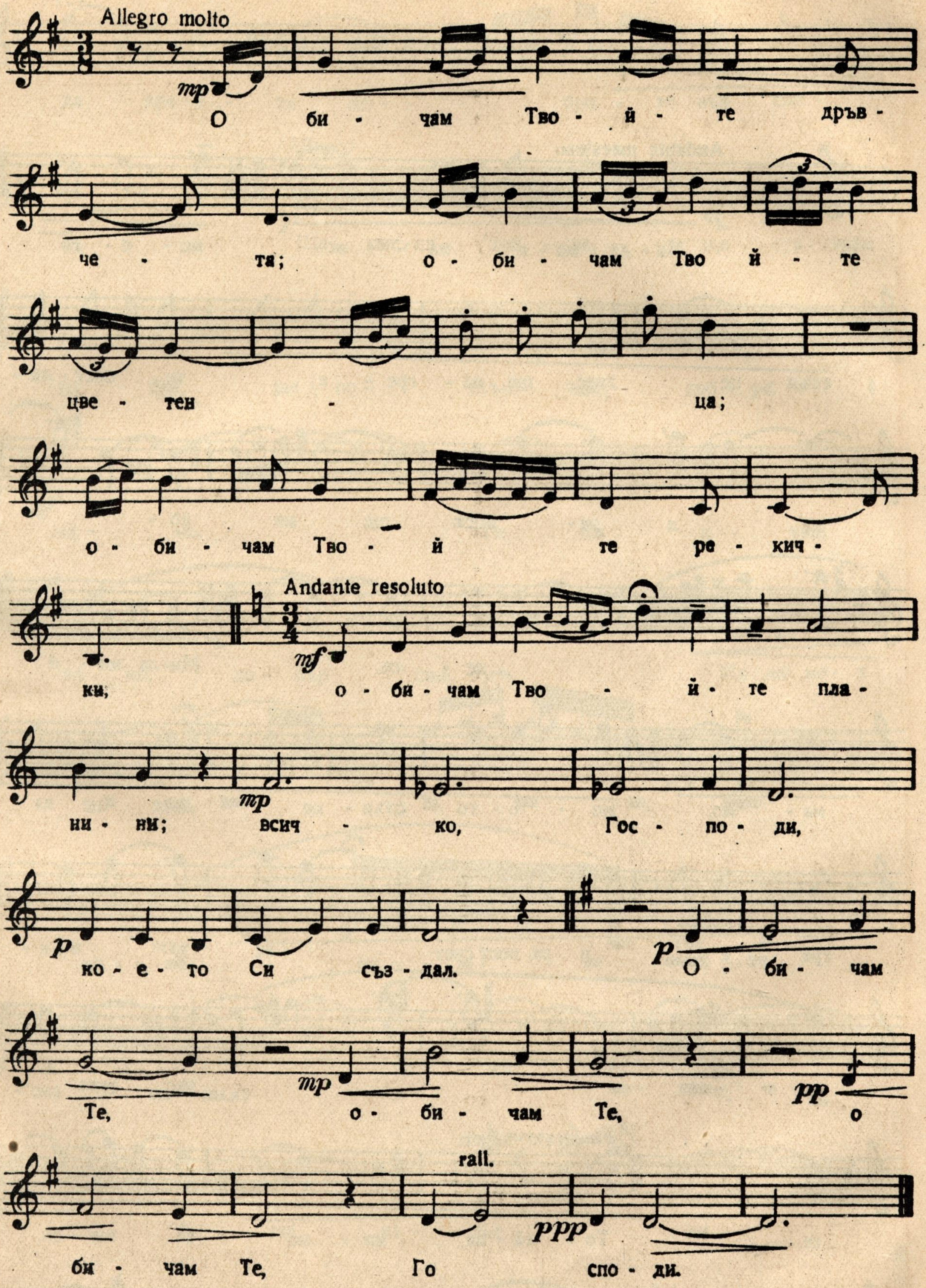

Господи, колко Те обичам!

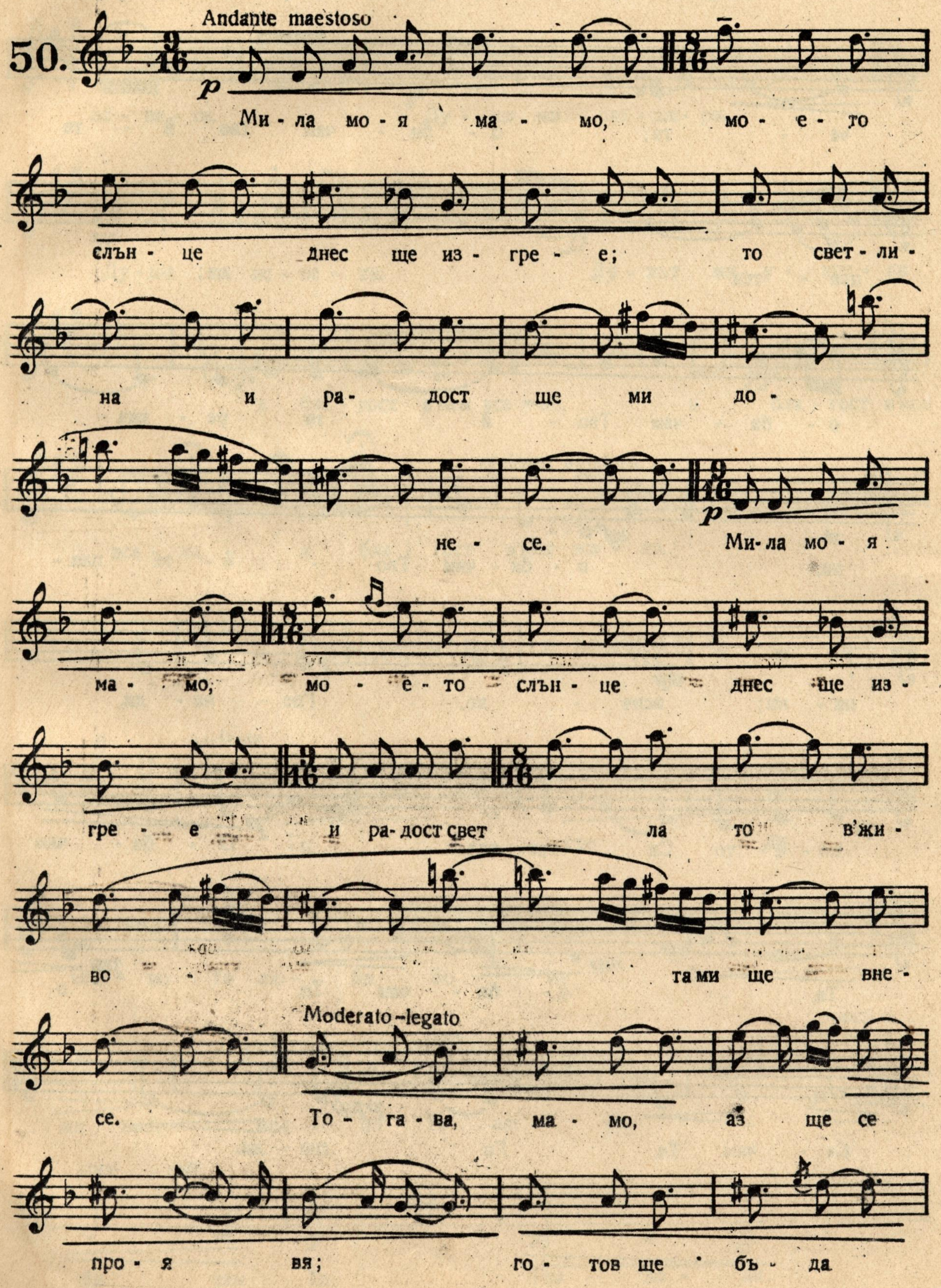
49.

Allegro molto
mp
О би - чам Тво - й - те дърв -
че - тя; о - би - чам Тво й - те
цве - тен - ца;
о - би - чам Тво - й те ре - кич -
ки,
Andante resoluto
mf
о - би - чам Тво - й - те пла -
ни - ни;
mp
всич - ко, Гос - по - ди,
p
ко - е - то Си съз - дал.
p
О - би - чам
Те,
mp
о - би - чам Те,
pp
о
rall.
ppp
би - чам Те, Го спо - ди.

Моето слънце днес ще изгрее

50.

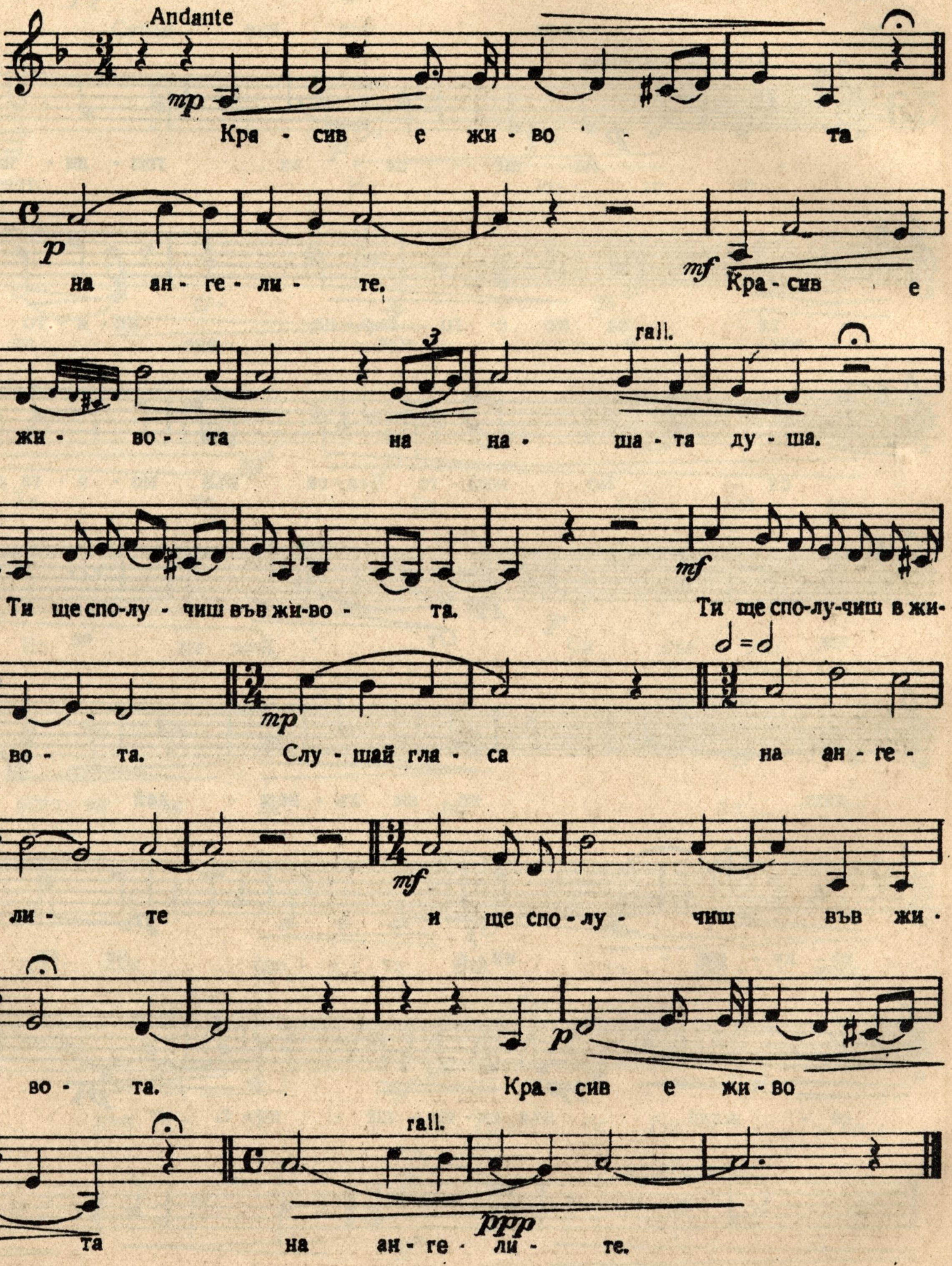

да про-я-вя до-бро-то във све-
та.
Allegro
p
Ще мис-ля доб-ре, ще чув-ствам
до-бре, ще по-стъп-вам доб-ре,
mf
ма-мо. Ти ще и-маш
ма-мо, до-бър син. Ми-ла мо-я
ма-мо мо е то слън-це
днес ще из гре е
и жи-во та ми то сра-
дост ще из-пъл-ни.

Кажи ми, светли Божи лъч

Ти ще сполучиш в живота

52.

Отче наш, не ни въвеждай в изкушение

Странник Съм в този свят

ва - ние. Да въз - ле - зе мол
poco à . . .
poco . . . rall
би та ми към Те бе.

МИСЛИ ОТ УЧИТЕЛЯ ВЪРХУ МУЗИКАТА

Ние разбираме музиката малко в по-друг смисъл. Аз говоря за съзнателната музика, не за статическата. Вече излизаме из областта на механическата музика и влизаме в органическата, която постоянно се изменя.

В новата органическа музика най-първо ще внесете хармония в мислите, чувствата и постъпките си. Тогава като певци ще имате отзвук — от невидимия свят ще ви дойдат на помощ.

Вие не можете да бъдете музикални, ако мисълта ви не е музикална, ако чувствата ви не са музикални, ако постъпките ви не са музикални и ако музикално не гледате на всичко, което става в света. Ние живеем и се движим в Бога и в това движение има хармония.

Песента не само трябва да има глас, но в нейните тонове трябва да се вложи съдържание и смисъл. За да може човек да пее или свири, той трябва да има някаква идея, някакъв дълбок вътрешен потик. Без идея няма песен!

Музиката внася в душата на човека разширение; в духа — сила и мощ; в сърцето — мекота и топлина; а в ума — светлина и свобода.

Всяка песен трябва да носи светлина, топлина и сила. Природата цени тонове, които имат светлина, топлина и сила. Те са Божествено благословение в света.

Музиката, пеенето имат смисъл само тогава, когато служат за облагородяването на човека. Чрез музиката може да създадете в себе си характер.

Вашето щастие в света зависи само от музиката. Защото животът е цяло изкуство. Той е най-голямата музика, която съществува в света.

Словото Божие, това е музиката на живота. Без Любов, без Мъдрост и без Истина Словото не може да се изговори. Човек не може да говори музикално, ако не говори Истината.

Любовта, това е най-висшата музика. Ако не мислите не можете да пеете. Мислете право, приемайте само чисти мисли, за да пеете и свирите добре.

Немислимо е да станеш гениален без музика. Геният е човек попаднал в музикалното течение на природата.

Онази музика, която дава еднакво разположение на ума, на сърцето и на тялото, тя е музика на природата. Под думата „Природа“ разбирам света на хармонията, мястото, от където е излязла музиката.

Природата във всяко направление работи музикално. Няма по-велико изкуство, по-велика музика от изкуството и музиката на природата. Който спазва законите на природата, може да стане певец.

Певецът и музикантът трябва да имат добре развито ухо, за да схващат и предават правилно тоновете, които идат от възвишения свят.

Когато Орфей свирел и пеел, цялата природа оживявала: растения, птички, животни, реки — всичко започвало да се движи и да играе. Такъв трябва да бъде истинският музикант.

Бих желал, когато излизате в природата, да се вслушвате в нея. Един музикант, който има развито ухо, ще чуе там това, което никога в живота си не е чул.

Вие не сте се вслушвали в течущите извори. Каква приятна музика има между малките камъчета! Идете в гората. Там ще чуете такива симфонии, арии.

Музиката е един от начините, да оживее природата във вас. Камъните ще оживеят, дърветата, изворите, всичко наоколо ще оживее.

Аз искам да се запознаете с окултната музика, да черпите сили и вдъхновение от живата природа.

Окултната музика е музика на образи и картини. Когато пеем, всякога трябва да се произведе картина. Да изпъкват не обикновени, мъртви картини, но живи.

По какво се отличава окултната музика от обикновената? — По своята крайна мекота, яснота, картинност и природни образи.

Всички трябва да се стремите в пеенето ви да има яснота и мекота. Ако пеете тихо, меко, ще привлечете около себе си същества от по-висока култура. Стремете се да пеете тихо, защото тихото пеене облагородява. Силното пеене е повече волево.

В окултната музика ние искаме да пеем, не както хората пеят, а както ангелите пеят. Чрез музиката можем да привлечем ангелите. Те ще се заинтересуват за нас. Ще им кажете: „Ние изучаваме вашата музика, искаме да пеем като вас.“ Те ще кажат: „Много добре, ние ще ви дадем нашето присъствие и съдействие.“

Идейни песни на земята няма. Идейни песни има само при ангелите.

Природата е вложила във всеки човек специфична музика, с която да си помага при мъчнотиите на своя живот.

Аз искам да пеете за себе си — подразбирам не за личното себе, но за Божественото вътре във вас. Като изпеете някоя песен за себе си, ще почувствувате разположение на духа.

Всички окултни школи на миналото и днес си служат с музиката като метод за възпитание и самовъзпитание. Ако човек употреби един от музикалните методи за трансформиране на съзнанието си, в половин или един час ще бъде в друга гама на живота, далеч от своята мъчнотия. Сега, именно, при условията, в които живеем, трябва постоянно тониране, а музиката, това е един от Божествените методи за тониране. Ако някой изпее упражнението „Бог е Любов“ както трябва, той ще се преобрази; каквито болки има, ще изчезнат, ще бъде радостен, весел и ще се подмлади.

Музиката трябва да остави в човека едно радостно чувство във възходяща степен, чувство на творчество.

Всеки сам нека си каже: „Аз трябва да стана музикант, аз трябва да обичам, аз трябва да мисля право!

Казано е в Писанието:

„Пейте и възпявайте Господа в душата си.“

Аз пък казвам:

„Пейте и възпявайте Господа с духа си, с душата си, с ума си и със сърцето си. Всичко във вас, от краката до космите на главите ви, всичко да пее.“

КОМЕНТАР

БРАТСКИ ПЕСНИ

1. ЗОРАТА НА НОВИЯ ЖИВОТ — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

2. ИЗЛЯЗЪЛ Е СЕЯЧ — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

3. БРАТСТВО, ЕДИНСТВО — мелодия и текст от Учителя.

4. ЩЕ СЕ РАЗВЕСЕЛЯ — мелодия от Учителя, текст — Исайя гл. 61, ст. 10.

5. БЛАГОСЛАВЯЙ — мелодия и текст от Учителя.

6. ИЗГРЯВА ДЕН ТЪРЖЕСТВЕН — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

7. СЪБУДИ СЕ, БРАТКО — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

8. ЛЮБОВТА Е ИЗВОР — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

9. СТАНИ, СТАНИ! — мелодия и текст от Учителя.

10. СТРАДНА ДУШО — мелодия и текст от Учителя.

11. ИЗГРЕЙ ТИ, МОЕ СЛЪНЦЕ — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

12. ШУМИ — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

13. НАПРЕД ДА ХОДИМ СМЕЛО — мелодия от Учителя, текст съставен от ученик по идеи дадени от Учителя.

14. НА УЧИТЕЛЯ — мелодия и текст съставени от ученик.

15. МИЛОСЪРДИЕТО — мелодия от капелмайстор А. Д. К., текст от ученик.

16. СЪРДЕЧЕН ЗОВ — мелодия от капелмайстор А. Д. К., написана на Добро поле през войната в 1917 г. по мотив даден от Учителя; текст от ученик.

17. БЛАГОСЛОВЕН ГОСПОД — мелодия и текст от Учителя.

18. ВРЕМЕ Е ДА ВЪРВИМ — мелодия и текст от ученик.

19. ЗА НЕБЕСНИЯ ЦАР — мелодия и текст от Учителя. Дадена през 1888 г. с Хотанца (рус.).

20. ПОЗДРАВ НА УЧИТЕЛЯ — мелодия и текст от ученичка.

21. СИНЕ МОЙ, ПАЗИ ЖИВОТА — мелодия и текст от ученик, дадени на 2. V. 1922 г.

22. РОСНА КАПКА — мелодия от музикант И. Г., текст от ученик.

23. НАПРЕД, ЧАДА, НАПРЕД — мелодия и текст от ученик.

24. СЛАВЕЙЧЕТА ГОРСКИ — мелодия и текст от ученик.

25. НЕБЕТО СЕ ОТВАРЯ — мелодия от капелмайстор А. Д. К., текст от ученик.

26. О, УЧИТЕЛЮ БЛАГАТИ — мелодия и текст от ученичка.

27. КЪМ СИОН — мелодия от музикант И. Г., текст от ученик. Дадена на 2. II. 1918 г.

28. ДЪРЗОСТ В ХРИСТА — мелодия и текст от ученик. Дадена на 1. VIII. 1921 г.

29. НА БЕЛИЯ ЦВЯТ — мелодия и текст от музикант И. Г.. Дадена на 9. IV. 1922 г.

30. НОВИ ДРЕХИ — мелодия от музикант И. К.. Дадена на 1. VI. 1922 г.

31. НА ХРИСТА ЗАПЕЙТЕ — мелодия и текст от И. Г. П.. Дадена на 15. III. 1921 г.

22. ПЕСЕН НА ГЛАСНИТЕ БУКВИ — гласово упражнение от Учителя.

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

1. ФИР-ФЮР-ФЕН — БЛАГОСЛАВЯЙ. Дадена на 21. VIII. 1922 г. на събора в Търново (беседата „Музика, работа и пост“).

Тази песен е за тониране и лекуване — тя регулира теченията на силите в човека, поставя го в хармония с Битието. Думите са на стар свещен език; буквално не могат да се преведат. Учителят им дава само един приблизителен, частичен превод — „Без страх и без тъмнина!“

„Фир-фюр“ е това, което ръководи човека, а „фен“ е това, което отмахва препятствията, пречиства.

„Тао“ е, което обгражда, пази човека като среда, в която е потопен. „Тао“ значи Абсолютното, Непроявеното, Безграничното.

„Би“ значи това, което се проявява.

„Аумен“ означава всички качества, които се съдържат в Божественото, — всичко онова, което трябва да възрастне и да се прояви в своята пълнота.

С приведените изяснения не е даден същинския превод.

Фир-фюр-фен е едно ритмично изречение. Това са ритмични думи със силни вибрации. Човек трябва да има разбиране за тези вибрации, за да може да се ползува от тях.

Това упражнение е от естество да събуди нещо ново в съзнанието на хората, потънали в материалния живот.

2. АУМ. Това упражнение човек трябва да пази свещено в себе си. То е взето от една стара свещена песен, написана в миньорна гама. Учителят го е предал в мажорна гама. Той казва: „Ако бих ви дал тази песен, тъй както е в миньорна гама, вие не ще можете да издържите на нейните вибрации. Те ще изменят пулса на сърцето ви“.

Когато човек пее свещени песни, трябва да отвори душата си като цвят пред светлината на невидимия свят, да заеме положението и състоянието на чисто, безгрижно дете без страх от окръжаващите. В такова състояние той ще се слее

със същества от Разумния свят и само така ще разбере какво нещо е музика, какво нещо е пение и какво — наука. Скръбни ли сте, болни ли сте, неразположени ли сте духом, произнесте тази дума няколко пъти. Има свещени думи, каквато е и думата „Аум", които трябва да произнасяте често, даже и да не разбирате смисъла им. Вашият дух ги разбира и това е достатъчно. „Аум" е дума на Духа. Изпеете ли тази дума от Неговия език, Той ще ви разбере и помогне, защото разбира и знае нуждите ви.

3. ИЗГРЯВА СЛЪНЦЕТО. Дадена на 22. X. 1922 г. (О. о. кл. II г. 4 л.).

Тук със една съвършена простота в тонове и думи е създадена величествената картина на изгряващото слънце. Най-красивият, най-тържественият момент в природата, това е изгревът на слънцето. И във съзнанието на човека изгрява едно слънце. То праща светлина на неговия живот и му дава потик за работа. Думите на песента са:

Изгрява слънцето,
праща светлина,
носи радост за живота тя.

Тези думи са силни, защото са еднозначни. В окултната музика никога не се допущат думи и тонове с две значения. Песента „Изгрява слънцето" е един образец.

4. СИЛА ЖИВА, ИЗВОРНА. Дадена на 12. X. 1922 г. (О. о. кл. II г. 2 л.).

Музиката има външно изражение, но музика трябва да има и в човешките мисли и чувства. Тоновете на тая песен показват движение, извиране нагоре и разширение. Значи това, което е било потиснато в човека, се освобождава и му се дава ход, правилно движение.

За да може човек да изпее това упражнение, трябва да влезе в хармонични отношения с Божествената природа. Няма по-интелигентно, по-нежно, по-отзивчиво и по-разумно същество от нея. Затова човек трябва да се вслушва в нейния зов.

Музиката е един от великите, Божествени методи за тониране. Сегашните условия, при които живеем, изискват това тониране. Докато пееш, тонираш се; престанеш ли да пееш, отслабваш. Може човек да направи опит, когато е неразположен.

Думите „Зун-мезун" в окултната музика регулират; те са равнодействуващи сили. Те са мярка. „То-мето" има едно от най-хубавите, едно от най-красивите съдържания.

Окултната музика е от естество да събуди някои висши чувства, които ще дадат нов импулс в живота на човека. Чрез нея се възвръща красотата на човешкото лице и на вътрешния живот на човека.

5. СЛАДКО МЕДЕНО. Дадена на 29. X. 1922 г. (О. о кл. II г. 5 л.).

Сладко, медено,
от слънцето изпратено,
от пчелите донесено.

Това е едно положително упражнение. Всеки образ тук е активен. Като мислиш за „Сладко, медено" веднага ще се подсладиш. Всичките киселини, които те спъват, ще се превърнат. На тяхно място ще дойде „сладко", ще дойде „медено".

„От слънцето изпратено" — прониква в тебе светлината, от която имаш нужда.

„От пчелите донесено“ — ще мислиш за пчелите в кошера. Те са трудолюбиви, имат ред и порядък. Всичко това ще възприемеш в себе си.

6. БЛАГОСТ. Първите пет такта са дадени на 19. XII. 1923 г. (О. о. III г. 10 л.), а цялата песен — на 26. XII. 1923 г.

Силата на тази песен седи в нейния ритъм. Той е в съгласие с правилния ритъм на сърцето. При пението всякога пулсът спада на онези хора, които не вървят по правия път. Песента Благост има за цел да възстанови правилния ритъм на човешкото сърце.

7. БЛАГА ДУМА. Дадена на 5. XI. 1922 г. (О. о. кл. II г. 6 л.).

8. ГРЕЕ, ГРЕЕ. Дадена през пролетта на 1924 г.

Силата на тази песен се крие в нейния ритъм.

9. МАХАР БЕНУ АБА. Дадена на 3. XII. 1922 г. (О. о. кл. II г. 10 л.).

Това упражнение Учителят е нарекъл „Молитва на ученика“. Тя трябва да се пее концентрирано, с израз и мекота.

„Махар“ значи Великият, „Бену“ — Онзи, Който благославя, „Аба“ — Баща на всичко.

Идеята за Махар Бену Аба Учителят е дал графически така:

„Махар“ е естествено движение надолу. „Бену“ е възлизане нагоре. „Аба“ значи, че си се изкачил вече на мястото, където се стремиш. Там е равно, има простор и можеш да се движиш.

Значи има три положения; слизане, възлизане и естествено движение, дето препятствията могат да се премахнат. Препятствията произлизат от слизането и възлизането. При „Аба“ ходът става естествен. То значи, че отиваш на работа.

„Махар“ е най-приятното място, дето можеш да слезеш. „Бену“ е най-приятното високо място, дето можеш да се изкачиш. „Аба“ е най-приятното равно място, дето можеш да работиш и живееш. 12. XII. 1941 г. (М. о. кл. XXI г. 12 л.).

10. В МРАК, ТЪМНОТА. Дадена на 3. III. 1926 г. (О. о. кл. V г. 16 л.).

Тази песен е втората част от упражнението Махар Бену Аба и представлява неговия превод.

Графически „В мрак, тъмнота“ съответствува на „Махар“ — слизане надолу. „Но слънцето на живота“ съответствува на „Бену“ — възлизане нагоре. „И ний тръгнахме в пътя чист и свят за нас“ съответствува на „Аба“, значи отиване на работа.

11. В ЗОРИТЕ НА ЖИВОТА. Данена на 3. XII. 1922 г. (О. о. кл. II г. 10 л.).

12. ВЕНИР БЕНИР. Дадена на 5. XI. 1922 г. (О. о. II г. 6 л.).

Венир Бенир е окултен източен мотив възприет от западните народи.

Мистично значение на песента:

ВЕНИР БЕНИР — Ти, Великий, Който благославяш всички и всичко!

БИХАР БЕНУ — да бъде благословен.

ИЛ БИЮТ — Боже, благослови туй Великото, Младостта, Началото на живота.

ИЛ БЕЗУТ — Благослови Младия, начеващия, Божествения живот. Благослови Божественото, което зачева в душата — ДИХАНИЕТО НА БОГА, което сме приели първоначално.

ОН БИЮТ — Той е сам, Единственият, Който благославя.

ИЛ БЕЗУТ, ОН БИЮТ — Той е всичкото, Той е навред.

ЗУН МЕЗУН, ЗУН МЕЗУН — целият наш живот и всичкият наш живот.

БИНОМ ТУ МЕТО — Сега така да бъде! И човек станал жива душа.

С това съдържание е проникната песента, но то трябва да се открие, да се намери. Това е отношението на Великото към малкото — душата. И малкото се изпълва с мисъл за Великото, за Бога. Душата си спомня за първоначалното време, когато е станало вдъхването на Божието дихание, което е приела, за първия дъх на Божието дихание. 8. V. 1940 г. Изгрев.

13. СИЛА, ЖИВА. Дадена на 19. XI. 1922 г. (О. о. кл. II г. 8 л.).

14. СКРЪБТА СИ ТИ КАЖИ. Дадена на 19. XI. 1922 г. (О. о. кл. II г. 8 л.).

„Сила жива“ и „Скръбта си ти кажи“ представляват две части на едно окултно упражнение. Езикът в тях е картинен, изпълнен с живи образи. Тези две песни са един от образците на бъдещата поезия и музика, която ще бъде картинна, образна.

Учителят дава следното тълкувание:

„Сила жива, кажи ми, кажи ми де вода извира“. Тука ние търсим къде е изворът. Това е български народен мотив. Той е взет от течението на висок планински извор, който постепенно скача надолу по камъните. Имате една много приятна картина. В българската народна песен тия игривите, хороводните песни са произлезли все от изворните места.

„Скръбта си ти кажи,
сърце си ти отвори
на слънчеви лъчи . . .“

В този откъслек имаме една негативна дума „скръбта“. Всякога, когато някой скърби, в ума и в сърцето му има тъмнина, няма светлина. Дойде ли светлината, скръбта изчезва. Слънцето е, което лекува.

15. ДУХЪТ БОЖИ. Дадена на 13. XI. 1922 г. (О. о. кл. II г. 7-ма л.).

Тази песен Учителят нарича окултен преход. Тъй както са наредени нейните думи, тя ни въвежда в окултната музика, която изпълва пението със смисъл. Когато човек пее, не само умът, не само сърцето, но и волята му трябва да взема участие. Затова тази песен е дадена да се изпълнява с движение на ръцете.

Окултната музика не позволява повърхностно пение. Тя иска съдържание, иска дълбочина. Според степента на вдъхновението в нашето пение ще стават и съответни промени в духовния ни свят.

16. ВЕХАДИ. Дадена на 17. VI. 1925 г. (О. о. кл. IV г. 28 л.).

Тази песен се състои само от една дума ВЕХАДИ, която се пее. Тя е взета от непознат свещен език. Мотивът е източен. Той е малък пасаж от една свещена песен. Думата ВЕХАДИ значи започване на една работа.

17. БОГ Е ЛЮБОВ. Първата част е дадена на 10. XII. 1922 г. (О. о. кл. II г. 11 л.), а втората „Ний ще ходим и пр.“ — на 17. XII. 1922 г. (в следващата лекция на същия клас).

Това упражнение е картинно, образно. Трябва да се изпълнява правилно с простота и съсредоточение на ума. Когато се пее, мисълта трябва да взема участие. Тогава всеки тон, всяка дума ще упражни своето влияние. Започва се съвсем тихо. Силата на песента е в преживяването. Човешката душа възприема отгоре вечната симфония, която иде от целия всемир като славословие на Безграничния. Това е изразено в първата част: „Бог е Любов и пр. . . .“ Тая симфония изпълва човешката душа,

преобразява я и тогава тя радостна отправя своя зов нагоре. Това е изразено във втората част: Ний ще ходим и пр. . . .“

18. ИМАШЕ ЧЕЛОВЕК. Дадена на 30. X. 1927 г. (О. о. кл. VII г. 6 л.).

19. ВЕЧЕР, СУТРИН. Дадена на 10. XII. 1924 г. (О. о. кл. IV г. 9 л.).

20. КАЖИ МИ ТИ ИСТИНАТА. Дадена на 26. XI. 1924 г. (О. о. кл. IV г. 7 л.).

21. МУСАЛА. Дадена на 3. XII. 1922 г. (О. о. кл. II г. 10 л.).

22. СВЕТЪЛ ДЕН. Дадена на 16. IV. 1924 г. (О. о. кл. III г. 26 л.).

23. ХОДИ, ХОДИ. Дадена на 23. IV. 1924 г. (О. о. кл. III г. 27 л.).

24. ТЪГИ, СКЪРБИ. Дадена на 16. IV. 1924 г. (О. о. кл. III г. 26 л.).

Като изпеете това упражнение, ще почувствувате едно ободряване. Всяка песен, която внася известно Божествено благо на човека е на мястото си.

25. НЕВА САНЗУ. Дадена на 1. V. 1929 г. (О. о. кл. VIII г. 37 л.).

Тази песен е написана в източен стил. Думите ѝ са взети от прастар свещен език. Тя не може да се преведе на български, защото сричките ѝ няма да съвпаднат с мелодията. Освен това, ако думите ѝ се преведат, ще изгубят силата си.

Песента „Нева санзу“ показва един духовен път, който не е гладък, без препятствия. Тук човек трябва да слезе от височина в долина, за да разреши някой мъчен въпрос в живота.

Тя е от песните на адептите, чиято музика е създадена много време преди настоящата.

26. БЛАГАТА ПЕСЕН. Дадена на 27. III. 1929 г. (О. о. кл. VIII г. 32 л.).

Тази песен е превод от чужд, непознат език. Озаглавена е „Хади—х’ензи“, което на български се превежда с думите „Благата песен“. Съдържанието ѝ е приблизително следното:

„Ти съзнавай, ти люби,
безспирно сей, гради
и в живота всичко давай,
тази истина в Бога ти познавай.“

В песента е очертан за човека един гладък път без препятствия.

27. КИАМЕТ ЗЕНУ. Дадена на 8. XII. 1926 г. (О. о. кл. VI г. 12 л.).

„Киамет зену“ значи, че влизаш в едно красиво място, толкова красиво, че се чудиш върху какво по-напред да спреш погледа си. Думата „Киамет“ означава Великото в живота, онова, което се крие във времето и пространството. То представлява началото на нещата, онова, което дава потик към творчество. Означава също и силата, с чиято помощ трябва да се воюва, за да се победи ограничението и да почне възраждането. „Махар Бену“ е Великият, Който урежда и съгражда нещата. Той е неизменен и постоянен.

28. ДАВАЙ, ДАВАЙ. Дадена на 28. XII. 1926 г. (О. о. кл. VI г. 15 л.).

Тази песен е силен мотив, който събужда в съзнанието на човека ред образи и картини. Тя поражда у човека потик да дава, да сее на нивата на живота. Като пееш „Давай, давай“, казваш: „Аз трябва да давам“. Който дава чисто семе пшенично, същото ще се върне и при него. „Давай, давай“ почва от тона „ла“. „Ла“ символизира извора. Значи, ти си извор, трябва да течеш. Ти си се свил. Стани, направи каквато и да е работа. Понятието „Давай, давай“ има много широк смисъл.

29. В НАЧАЛО БЕ СЛОВОТО. Дадена на 5. XI. 1924 г. (О. о. кл. IV г. 4 л.).

Текстът на тази песен е взет от Евангелието на Иоана I гл. 1—5 ст.

Първите два стиха от казаната глава изразяват действие на Духа; третият стих — действие на ума; четвъртият стих — действие на сърцето, а петият стих изразява материалния свят. Тъмнината представлява материалния живот. В него прониква светлината. Из това Божествено начало на нещата е излязло Словото във величествена красота. „В начало бе Словото и Словото бе у Бога“. Този стих е много важен. Като стане човек сутрин ще го прочете, ще го изпее и ще мисли върху него, докато в ума му дойде светлина и той възприеме тази велика идея. Тогава неговото сърце ще се преобрази — ще стане по-меко; умът му ще се преобрази — ще почне да мисли по-право.

Тази песен е мотив на новата насока, която иде в музиката. Тя е музика на Любовта.

Когато се пее това упражнение, душата трябва да взема участие в пението. Всичко, което човек пее, трябва да си го представя в образи и картини. Само така пението има смисъл.

30. МИСЛИ, ПРАВО МИСЛИ. Дадена на 6. VI. 1926 г. (мл. о. кл. V г. 30 л.).

Силата на човека седи в свещените мисли, които той храни в себе си по отношение на живота. Докато човек крепи свещени мисли в себе си и те ще го крепят. Престане ли да ги крепи, падането му е неизбежно. Тази песен се пее с движение на ръцете.

31. ВДЪХНОВЕНИЕ. Дадена на 10. XII. 1924 г. (О. о. кл. IV г. 9 л.).

32. ВЕСЕЛ ТИ БЪДИ. Дадена на 21. VIII. 1929 г. Рила — Седемте езера.

33. ЗАПАЛИ СЕ ОГЪНЯТ. Дадена на 8. VIII. 1933 г. На Витоша — бивака.

34. ДОБЪР ДЕН. Дадена на 11. IX. 1933 г.

35. БЕРШИТ БА. Дадена през месец декември 1932 г.

„Бершит Ба“ значи „Начало на нещата“.

36. МАЛКИЯТ ИЗВОР. Дадена на 21. I. 1925 г. (О. о. кл. IV г. 16 л.).

Песента „Малкият извор“ е упражнение за децата. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие.“

37. СИЛА, ЖИВОТ, ЗДРАВЕ. Дадена на 7. I. 1932 г.

38. ВСИЧКО В ЖИВОТА Е ПОСТИЖИМО. Дадена през 1933 г.

39. ХИМН НА ВЕЛИКАТА ДУША. Дадена през лятото 1933 г.

Мелодията съдържа в себе си нещо тържествено, величествено. Тук се говори за слънцето, което грее и обвива земята с топла дреха. И как всичко оживява, събужда се под лъчите на слънцето! Навсякъде се проявява животът: водата тече, тревата расте, всичко се движи, пълзи и лази, птиците хвъркат, вятърът вее, а човекът мисли що да прави.

Това слънце е същевременно загатване за онова вътрешно слънце, което работи във всички същества и ги повдига от тъмнина към светлина, от смъртта към живота, от робство към свобода. Песента на края се завършва с един радостен химн, който излиза от пробудената човешка душа, от всички пробудени души, от глъбините на цялата жива природа. Това е радостната песен за Великото Едно, Което стои в основата на всичко.

(Тълкуване дадено от ученик).

40. ТЪГИ, СКЪРБИ СА БОГАТСТВО. Дадена на 7. XII. 1927 г. (О. о. кл. VII г. 7 л.).

Щом имате някаква скръб, изпейте тази песен. Важно е човек да знае как да я изпълни. При нейното пеене хубаво е да се взема предвид закона на контрастите. Веднъж може да се изпълни тихо, а втория път — по-силно. Ако се пее няколко пъти по един и същ начин, тя ще изгуби своята сила и значение.

С песните в български стил Учителят внася обновление в българската народна музика.

41. ДУХЪТ МИ ШЕПНЕ ТОВА. Дадена на 19. I. 1934 г. (Мл. о. кл. XII г. 14 л.).

42. ПЕСЕН НА ЗОРАТА. Дадена през 1930 г.

43. ПРИ ВСИЧКИТЕ УСЛОВИЯ. Дадена на 4. XI. 1934 г.

44. МОГА ДА КАЖА. Дадена на 20. III. 1937 г.

Тука се разбира не физическото слънце, но Божественото, живото слънце, което изгрява. Божественото слънце, като изгрее, освежава ума, освежава сърцето.

45. АЗ СМЕЯ ДА КАЖА. Дадена на 1. IX. 1935 г.

„Аз смея да кажа, че слънцето е светло" — светло е там, дето има разумност. Под думата „светлина" се разбира един разумен свят, дето всичко е възможно. Всички разумни същества, щом се представиш пред тях, са готови да ти помогнат.

Когато тази песен се изпълнява, всички картини дадени в нея, трябва да изпъкнат живо в съзнанието на певеца, да усеща действието на процесите, които стават там. Тази песен не може да се пее статически. Слънцето, като изгрее, произвежда светлина, произвежда енергия, дава движение, съдържание и смисъл на нещата.

46. ДА ИМАШ ВЯРА. Дадена на 9. X. 1936 г.

47. В ПУСТИНЯТА НА ЖИВОТА. Дадена през 1934 г.

48. СИЛА, ЗДРАВЕ Е БОГАТСТВО. Дадена на 3. I. 1940 г.

49. ЗОВ НА ПЛАНИНАТА. Дадена през 1937 г.

50. МОГА ДА ЛЮБЯ. Дадена през 1942 г.

Текстът на тази песен е даден от Учителя. Мелодията е написана от ученик. Само мотивът на първите три такта е даден от Учителя.

51. ЦВЕТЯТА ЦЪФТЯХА. Дадена на 22. I. 1941 г.

Цветът, който се е отворил, може да възприеме слънчевите лъчи. Умът и сърцето на човека трябва да се отворят за Божествените блага, тогава ще имат истинска придобивка.

52. ТОЙ ИДЕ! Започната на 7. I., довършена на 5. II. 1939 г.

53. ПЕСЕН НА СВЕТЛИЯ ПЪТ. Дадена през 1942 г.

54. ДО-ЩЕ ДЕН. Дадена на 7. II. 1940 г.

55. ТАМ ДАЛЕЧЕ. Дадена през 1937 г.

56. ПРОЛЕТ. Дадена на 8. I. 1942 г.

Тази песенчица Учителят е дал на една ученичка — учителка, за да я предаде на своите ученици.

57. ДЕНЯТ ИДЕ. Дадена на 18. II. 1938 г.

58. ПОДМЛАДЯВАНЕ.

59. КРАСИВ Е ЖИВОТЪТ. Дадена на 19. XI. 1941 г.

60. РАДОСТ И СКРЪБ. Започната на 9. XI., довършена на 16. XI. 1933 г.

Тук се описва животът като смяна на радости и скърби. Песента започва с един разговор между човекът, беден странник на земята, и скръбта, която го посещава. Изтерзан от нейните жестоки удари, той я запитва какво иска от него. Тя

отговаря, че няма никой на земята, който да я обича, който да я приема. Но ако някой отвори сърцето си и я приеме, той ще разбере лесно загадката на живота. Стръмен и труден е пътят на скръбта. Смъртният да го следва е невъзможно почти. Ако би се намерил някой да мисли добре за нея и да я обича, той ще бъде жител на съвършено друг свят. Значи, ще бъде човек с други по-дълбоки разбирания за живота. На края в песента е изразена основната идея, че скръбта и радостта са пътища в живота. В скръбта човек има едни постижения, в радостта — други. Затова във великия живот на Любовта и двата пътя еднакво се ценят.

(Тълкувание дадено от ученик).

61. РАНЕН ЧАС.

62. ПРОЛЕТНА ПЕСЕН.

Съставена от ученици по мотиви дадени от Учителя през м. февруари 1935 г.

63. СЛЪНЧЕВА ПЕСЕН — ПЧЕЛНА МУШИЧКА. Дадена на 6. II. 1935 г.

Тази песничка е прибавка от Учителя към „Пролетната песен“. Счита се като нейн завършек.

64. СТУДЪТ ВСИЧКО ДАВА. Започната на 5. I. 1934 г., довършена на 16. I. 1934 г.

Тази песен е първа по рода си. Ода на студа. Тук се говори за студа, който ни предпазва от мраза. Снегът, който покрива зимно време посевите, ги предпазва от замръзване. Когато човешкото съзнание се скове от вътрешния студ на умразата, тъмнината, егоизма, ограничението и пр. то чрез външния студ — неблагоприятните условия, противоречията, мъчнотиите, борбите, страданията — човек идва до вътрешно просветление, издига се в един по-висок свят. Този свят се символизира с настъпването на пролетта. В неблагоприятните условия на живота човек малко говори, много мисли. Той туря на работа своята мисъл, за да намери изход от противоречията на живота и го намира. Тези условия от вън малко обещават, но в същност донасят големи придобивки за човешката душа. По този начин „студът“ ни избавя от вътрешния студ и мраз, води ни към чистотата на новия живот.

(Тълкувание от ученик).

65. ЕЗИКЪТ НА ЖИВАТА ПРИРОДА. Започната на 18. X. 1933 г., свършена на 19. X. 1933 г.

Страшен и силен вятър раздухва листата. Те се оплакват, че ще им се строшат ребърцата и молят вятърът да спре. Той ги успокоява, като казва, че ще докара дъжд, който ще измие земята от праха и ще я приготви за весели игри. След дъжда иде слънцето. То ще затопли земята. Тогава заедно ще си потропнат, похапнат, бистра водица ще пийнат и с радост ще се разделят, за да се срещнат отново пак и с обич разберат.

Чрез красиви символи и картини, взети от живота на природата, се описват вътрешните преживявания на душата. Идват бури, силни ветрове, това са страданията, скърбите, противоречията на душата. След това иде плачът (дъждът), който внася едно успокоение, пречистване на съзнанието.

Най-сетне в душата настъпва просветление, което е изгрев на вътрешното слънце. След преминаването на бурите и плачът, възвишеното взема надмощие, настъпва радостта на разумния и свободен живот.

(Тълкувание дадено от ученик).

66. ПРАВДА. Дадена на 15. IV. 1943 г.

67. СКИТАХ СЕ ПО ГОРИ И ПЛАНИНИ. Дадена през 1933 г.

68. ОБЕТОВАНА ЗЕМЯ. Дадена на 27. I. 1933 г.

Тук се излага опитността на една душа, която е минала през бурите на живота, през най-големите вътрешни изпити, кризи, но чрез мощната сила на Духа, който живее в нея, е превъзмогнала всичко това и е достигнала до зазоряване и изгрев.

Докато първата част на песента е проникната от мъките на изпитите, втората част е тържествуваща, мощна песен за излизането от живота на подземията, в живота на свободата и светлината. Освободената душа е изпълнена с копнеж за Обетованата земя где зреят плодовете на любовта, где хората живеят братски.

Тази песен е близка до душите на всички онези, които напущат стария живот и се отправят към красивия живот на светлината, радостта и истината.

(Тълкуване дадено от ученик).

69. АИН ФАСИ. Дадена на 7. X. 1931 г.

Основната идея на тази песен е:

Ти, Който си основа на всичко,

Ти, Който проникваш и поддържаш всичко със своята Любов,

бъди благословен!

Нека да живея в Твоята Светлина, в Твоята Любов!

Колко желая да вървя в Твоите стъпки!

Целият ми живот да бъде за Твоя слава!

Текстът е предаден на древен свещен език.

70. БУРЯ. Дадена на 15. XII. 1935 г.

Тази песен напомня, че има в човека една Божествена Сила, която го крепи. Ако се вслушва в разумния глас на тази Сила, той ще разбира значението на всички скърби, мъки, бури, които го разтърсват и ще може да издържа на техните удари.

(Тълкуване от ученик).

71. СТАВАЙ, ДЪЩЕ. Дадена през 1934 г.

Възстановена в своята първична чистота българска народна песен. Много от българските народни песни имат окултен произход. В образите и мелодиите дадени в тях могат да се съзрят следи от работата на богомилите и по-древните окултни школи.

72. ДУХАЙ, ВЕТРЕ. Първата част на тази песен „Божието слънце грее днес" е дадена от Учителя през 1944 г. в с. Светляево по желанието на някои ученици. Втората част „Хай-ди-ди" е дадена на 30. XII. 1942 г. Изгрева.

78. А БРЕ, СИНКО. Дадена на 27. XI. 1934 г.

Възстановена в своята първоначална чистота българска народна песен.

74. БАЩИНА ПЕСЕН — УГЛЕДНА МОМА. Дадена на 21. I. 1935 г.

Тази песен се счита като продължение на „А бре, синко." В нея е даден съвършеният образ на момата. Тя е идеалът, който ще се реализира в новата култура.

Тази песен представлява образец на възстановена в своята първична чистота и дух българска народна песен. Някога учителите на народа са го възпитавали и просвещавали с музика и танци. Следи от тази музика има у всички народи.

НЕИЗДАДЕНИ ПЕСНИ, МЕЛОДИИ И ТЕМИ ОТ УЧИТЕЛЯ

БЪЛГАРСКА РАПСОДИЯ. Дадена през 1934 г.

Тука в красиви български мотиви Учителят е създал най-чистите образи от нашия народен епос. Особен замах и красота има във встъпителния мотив, който носи един разказвателен, легендарен дух. Той сякаш разкрива по-нататъшния развой на цялата пиеса:

1. Най-напред намираме образът на засмяната, весела мома, която е отишла с менците да налее вода от високия планински извор.

2. Бистрият планински извор, огрян от слънчевите лъчи, който „чисти води разлива, планинска песен разнизва".

3. Копнежът на младия момък към песента на извора в планината, където хубавата Лиляна ще го заведе. Той казва: „Ще отида тамо горе, чисти води да погледам, тиха песен да послушам. Ако таз песен Лиляно не чуя, ах, от таз вода не пия, скръб ще изпълни сърце ми".

В тези образи е вложена дълбока символика. Скрит е мистичният път на човешката душа, която се стреми да влезе в допир с Божествената Любов.

Рапсодията почва тържествено. Сякаш душата възпява нещо велико, което се е случило с нея. И то действително се е случило, защото „там горе" тя е пила от чистия планински извор, тя е видяла красивия образ на Любовта, слушала е нейната тиха песен.

В средата на рапсодията има миньорни мотиви. Слязла отново в долината на живота, душата страда. Тя е изпълнена с дълбок копнеж по Великия Източник на живота. Тя иска да изживее отново светлата радост от съприкосновението с чистите струи на Любовта, но е раздвоена в себе си: има пречки по пътя, не знае дали ще може да ги преодолее.

Краят на рапсодията е тържествен както началото. Това е мотив на тържествуващата душа, която е превъзмогнала всички препятствия и се е издигнала отново в царството на Любовта и Радостта.

(Тълкувание дадено от ученик).

2. БЪЛГАРСКА ИДИЛИЯ. Дадена от Учителя още в първите годинн на школата.

В тази песен, която е в духа на българските народни песни, се разкриват известни кътове, известни моменти из вътрешния живот на българската душа. Тук се описва нейния път, когато се мъчи да разреши въпросите, противоречията на живота. Тя прави опит да ги разреши по два начина: източен и западен.

При единия начин българинът казва, че животът е нещо сериозно, че много трябва да се мисли и търси, за да се намери разрешение. При другия начин той казва, че не трябва много да се мисли, скърби и тъгува, а да се гледа по-веселата, жизнерадостната страна на живота. И борбата между тези два начина на разрешение е изразена в тази идилия.

Началото на „Идилията" описва копнежът на българската душа към вечното и великото на живота. Тя иска да разбере вътрешния смисъл на живота, да постигне вечната Правда, вечната Любов, която изпълва Битието. Тя лелее в себе

си един красив образ и иска да го реализира в живота. Тя съзира съществуването на един красив свят вътре в себе си и иска да го направи реалност.

Още в началото на идилията са изразени големите противоречия и скърби, през които минава душата и търси изходния път към светлината. Трудностите, противоречията, които среща при разрешението на тази важна задача и съзнанието, че тя не е още разрешена, я изпълват със скръб.

По някой път проблясва някъде светлинка. Душата мисли, че е намерила разрешението и радост нахлува в нея. После пак настъпва първият мрак. След това идва все по-голяма и по-голяма светлина, която обгръща всичко и настъпва моментът на освобождението. Тържествуващата душа възпява в края на „Идилията" своята свобода.

(Тълкувание дадено от ученик по идеи на Учителя).

3. ТЕМА — весело мотивче, което е хрумнало на Учителя още през студентските Му години в Америка.

4. НЕ ЛИ ДУМАХ. Дадена на 27. X. 1943 г. София — Изгрев.

5. ДУХАЙ, ВЕТРЕ. (оригинал).

Първата част: „Божието слънце грее днес" е дадена на 25. XII. 1942 г. Втората част: „Хай-ди-ди . . ." е дадена на 30. XII. 1942 г.

Тази песен е наречена оригинал, защото първоначално е дадена от Учителя в този вид. По-късно по желанието на някои ученици е направено пак от Учителя изменение в първата част.

6. ТЕМА.

7. МИРЪТ ИДЕ! Мелодия дадена от Учителя още в първите години от създаването на школата.

8. МИРЪТ ИДЕ! Същата мелодия с някои прибавки направени от Учителя по-късно на 21. XII. 1933 г.

9. ТЕМА дадена на 3. IX. 1940 г.

10. МАРШ НА СВЕТЛИТЕ СИЛИ. 27. V. 1836 г.

Победен марш на светлите ангелски сили в живата природа, които настъпват със своя характерен ритъм. Под действието на този ритъм човек може да се свърже с тези сили, да се издигне до техния свят.

11. ТЕМА. Дадена на 27. I. 1933 г.

12. BERHAN-ASI. Дадена през 1936 г.

13. МЕЛОДИЯ. Дадена през 1933 г.

14. ПЕСЕН НА ДЕТЕТО. Дадена през 1934 г. Тук е представено детето, което се мъчи да излезе от коритото. Майката го залъгва, но то не е доволно. Най-сетне иде победата. Детето излиза от коритото и е изпълнено с радост от това; то играе.

По-късно детето отива на училище, учи се и получава читанка. То казва на читанката: „Както победих коритото, така и тебе ще победя. Макар че срещам големи мъчнотии, аз и тях ще превъзмогна, но сега по друг начин".

В отделните части на пиеската са изразени разните моменти от преживяването на това дете. Те символизират разните етапи, които преминава човешкото съзнание по пътя на своето пробуждане.

(Тълкуване по идеи на Учителя).

15. МЕЛОДИЯ. Дадена на 17. XI. 1934 г. Изгрев.

16. МЕЛОДИЯ. Дадена през 1933 г.

17. МАЛКИЯТ ПЛАНИНСКИИЗВОР. Дадена 27. III. 1937 г. Изгрев.

18. БОГ Е ЛЮБОВ. Дадена на 25. II. 1934 г. Изгрева.

Към „ФИР-ФЮР-ФЕН". Дадена в първите години на школата.

20. КАЖИ МИ, СВЕТЛИ БОЖИ ЛЪЧ. Дадена на 19. XII. 1923 г. (О. о. кл. III г. 10 л).

Учителят е казал: „Това упражнение за сега можем да го оставим незавършено. То е за бъдещата култура. Втората стадия на музиката е свободното пеене. При това пение сегашната музика не може да върви, защото тактът трябва съвсем по друг начин да се мени и ударенията на думите имат особено съчетание. При свободното пение, ако не е човек въодушевен, не може да пее."

21. КАЖИ МИ ТИ ИСТИНАТА. Дадена през м. май 1942 г.

Песента „Кажи ми Ти Истината" с продължение дадено от Учителя.

22. КАЖИ МИ ТИ ИСТИНАТА.

Песента „Кажи ми Ти Истината" с едно соло в средата прибавено от ученик.

23. ТЕМА. Дадена на 5. VII. 1938 г.

24. ПРОЛЕТНА ПЕСЕН БЕЗ ДУМИ. Дадена на 9. III. 1933 г. Изгрев.

25. ВЯРА СВЕТЛА. Малка песенчица за вярата, дадена от Учителя в първите години на школата.

26. ИГРАТА НА ПОТОЧЕТО. Дадена през 1933 г.

27. МАЛКАТА БУБУЛЕЧИЦА. Дадена на 27. V. 1933 г.

28. ТЕМА. Дадена от Учителя още в първите години на школата.

29. ДА БИХ ТЕ СЛУШАЛ! Дадена на 14. III. 1940 г. Изгрева.

30. ВАРИАЦИИ. Дадени на 27. I. и 29. I. 1933 г. Изгрева.

31. МЕЛОДИЯ. Дадена на 4. XI. 1943 г. (Мл. о. кл.).

32. ТЕМА. Дадена от Учителя върху думите:

„Ний ще се подмладим".

33. РАДОСТ. Дадена на 27. IV. 1935 г. Изгрева.

34. МЕЛОДИЯ. Дадена на 17. XI. 1934 г.

35. МИЛОСТ, БЛАГОСТ. Песничка дадена от Учителя на една ученичка в първите години на школата.

36. ТЕМА. МЕ-ХЕЙН. Дадена на 29. I. 1941 г.

37. ТЕМА и 38. ТЕМА. Два мотива дадени на 28. V. 1941 г. (О. о. кл.).

„Аз ще пазя топлината, която внася в моето сърце Божиите блага".

39. ПЕСЕН ЗА ДВЕТЕ СЕСТРИ. Дадена през време на евакуацията в с. Светляево през 1944 г.

40. ТЕМА. Дадена през 1938 г.

41. ПРОЛЕТНА ПЕСЕН. Дадена на 9. III. 1933 г.

42. ТЕМА. Дадена още в първите години на школата.

43. НОВОТО БИТИЕ. Започнато през 1941 г. — Изгрева. Довършено през 1944 г. с. Светляево.

От „Новото Битие" до края на песнопойката следват 12 песни, свирени и пяти от Учителя пред една ученичка певица, която ги е заучила с Него и отпосле по памет нотирала. По нейно желание и настояване, те са приети от комисията на доверие в музикална форма, каквато им е дала тя, без никакъв външен преглед.

Характерно за тези песни е, че са пропити с дълбока мистика, и със своя външен и вътрешен строеж внасят нов елемент в творчеството на Учителя. При даването на песните Учителят е споменал за нова музикална форма, като образец и основа на бъдещата музика. Такова загатване е правено от Него и друг път. (О. о. кл. III г. 10 л. 1923 г.). Тогава е направил опит да предаде песента „Кажи ми, светли Божи лъч", която е останала незавършена. (стр. 143), от песнопойката.

За да се пеят добре новите песни, необходим е мистичен елемент, т. е. те трябва да се изпълняват с благоговение, искреност, с простота, чистота и образност. Затова тези песни са за учениците или онези, които притежават нужната подготовка.

НОВОТО БИТИЕ.

Под „Новото Битие" се разбира новият живот, който сега започва да се гради за цялото човечество и за отделния индивид. Първото Битие написано в Библията символизира стария живот. Старият Адам е съгрешил. На музикален език казано, той е взел фалшиво тонът „фа", който отговаря на материалното в света Новият Адам ще изправи погрешката на стария. Той вече няма да греши, няма и да умира. На музикален език той ще пее правилно тоновете на гамата до тонът „ла", който също ще взема добре. „Ла" отговаря на шестата раса. Остава неизпят само тонът „си" (узрелият плод), който символизира живота на седмата раса.

Седемте Божествени дни от Битието отговарят на седемте тона от гамата. Така, „Първият Божествен ден" започва с тонът „до". Това значи, че светлите сили, които са почнали създаването на новия свят, ще преустроят материята на стария живот в една по-висока гама — ще внесат в нея елемент на безсмъртието. По аналогия в новия Адам ще се образуват нови кръвни телца, пропити с качествата на бъдещия живот.

„Вторият Божествен ден", който започва с тонът „ре", ще донесе преустройство в нервната система, костите и волята.

Така всеки един Божествен ден, ще внесе по нещо ново в устройството на космоса и човека. И всеки човек поотделно ще изживее своето ново Битие.

На края песента завършва с магическите слова на Мировия Дух „Аум" и на Мировата Душа — „Аумен".

(Тълкувание по идеи дадени от Учителя).

44. ХИМНИ НА СЛЪНЦЕТО. Дадени на 5. V. 1942 г. Изгрева.

Учителят каза: „С тази песен ще посрещате изгряващото слънце. Тя е молитва при изгрев. Това е един величествен химн на всички слънца. Той се пее и от ангелите".

45. ВЪТРЕШНИЯТ ГЛАС НА БОГА. Нотирана през 1943 г.

Текстът е на старинен свещен език, който не се превежда. Като се пее съсредоточено, с мистично вглъбяване, може да се достигне до вътрешно просветление и се проникне интуитивно в силата и значението на думите.

46. ЕДНА ВЕЧНА ИСТИНА, КОЯТО Е БОГ НА ЛЮБОВТА. Нотирана през 1943 г.

Текстът е на старинен свещен и непреводим език. В нея се говори за първата Велика Душа, носителка на Любовта. Тази песен трябва да се изпълнява като медитация, съсредоточено, с мистично вглъбяване.

47. ПЕСЕНТА НА АНГЕЛИТЕ. Дадена през 1943 г.

„С помощта на тази песен може да се свържете с ангелите, да пеете като тях, да се молите като тях и да станете като тях — да славите Божието Име и да вършите Волята Му тук на земята и горе на небето“.

48. БОЖИЯТА ЛЮБОВ МЕ ОЗАРИ. Дадена на 13. III. 1943 г. Изгрева.

49. ГОСПОДИ, КОЛКО ТЕ ОБИЧАМ! Дадена на 22. VIII. 1943 г. Изгрева.

50. МОЕТО СЛЪНЦЕ ДНЕС ЩЕ ИЗГРЕЕ. Започната в мл. о. кл. 1943 г. Изгрева. Довършена в с. Светляево на 17. VIII. 1944 г.

51. КАЖИ МИ, СВЕТЛИ БОЖИ ЛЪЧ. Дадена на 26. V. 1943 г. Изгрева.

52. ТИ ЩЕ СПОЛУЧИШ В ЖИВОТА. Дадена на 24. I. 1941 г. Изгрева.

Учителят каза: „Когато човек пее и мисли за ангелите, за техния изключително красив живот, винаги ще сполучва в живота.

53. ОТЧЕ НАШ, НЕ НИ ВЪВЕЖДАЙ В ИЗКУШЕНИЕ. Дадена на 17. VIII. 1944 г. в с. Светляево.

54. СТРАННИК СЪМ В ТОЗИ СВЯТ.

Тази песен е молитвата на Учителя, Който беше „Странник в този свят“. Чужд за всички на земята и за всичко земно, Той познаваше само Бога. Само към Него отправи Той своето упование и своята молитва.

И Господ Бог прие тази молитва и я превърна в реалност за живота на земята.

Изпята от Учителя на Витоша — Ел-Шадай. 16. VI. 1941 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

1. Предговор . 7
2. Раждането на песните 9
3. Учителят за музиката 13

БРАТСКИ ПЕСНИ

4. Зората на новия живот 25
5. Излязъл е сеяч . 26
6. Братство, единство 27
7. Ще се развеселя . 28
8. Благославяй . 29
9. Изгрява ден тържествен 30
10. Събуди се, братко 31
11. Любовта е извор . 32
12. Стани, стани! . 33
13. Страдна душо . 34
14. Изгрей ти, мое слънце 35
15. Шуми . 36
16. Напред да ходим . 37
17. На Учителя . 38
18. Милосърдието . 39
19. Сърдечен зов . 40
20. Благословен Господ 41
21. Време е да вървим 42
22. За Небесния Цар . 43
23. Поздрав на Учителя 44
24. Сине мой, пази живота 45
25. Росна капка . 46
26. Напред, чада, напред 47
27. Славейчета горски 48
28. Небето се отваря 49
29. О, Учителю благати 50
30. Към Сион . 51
31. Дързост в Христа 52
32. На белия цвят . 53
33. Нови дрехи . 54
34. На Христа запейте 55
35. Песен на гласните букви 56

ПЕСНИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Стр.

36. Фир-Фюр-Фен — Благославяй 57
37. Аум 57
38. Изгрява слънцето 58
39. Сила жива, изворна 58
40. Сладко, медено 58
41. Благост 59
42. Блага дума 60
43. Грее, грее 61
44. Махар Бену Аба 62
45. В мрак, тъмнота 62
46. В зорите на живота 63
47. Венир, Бенир 64
48. Сила жива 64
49. Скръбта си ти кажи 65
50. Духът Божи 66
51. Вехади 66
52. Бог е Любов 67
53. Имаше човек 68
54. Вечер, сутрин 69
55. Кажи ми Ти Истината 70
56. Мусала 70
57. Светъл ден 71
58. Ходи, ходи 72
59. Тъги, скърби 72
60. Нева санзу 73
61. Благата песен 73
62. Киамет Зену 74
63. Давай, давай 74
64. В начало бе Словото 75
65. Мисли, право мисли 76
66. Вдъхновение 76
67. Весел ти бъди 77
68. Запали се огънят 78
69. Добър ден 78
70. Бершид Ба 79
71. Малкият извор 80
72. Сила, живот, здраве 80
73. Всичко в живота е постижимо 81
74. Химн на Великата Душа 82
75. Тъги, скърби са богатство 84
76. Духът ми шепне това 84
77. Песен на зората 85
78. При всичките условия 86
79. Мога да кажа 86
80. Аз смея да кажа 87
81. Да имаш вяра 88
82. В пустинята на живота 88
83. Сила, здраве е богатство 89
84. Зов на планината 89
85. Мога да любя 90
86. Цветята цъфтяха 91
87. Той иде! 92

Стр.
88. Песен на светлия път . . . 93
89. До-ще ден . . . 94
90. Там далече . . . 94
91. Пролет . . . 95
92. Денят иде . . . 96
93. Подмладяване . . . 96
94. Красив е животът . . . 97
95. Радост и скръб . . . 98
96. Ранен час . . . 100
97. Пролетна песен . . . 102
98. Слънчева песен — Пчелна мушичка . . . 103
99. Студът всичко дава . . . 104
100. Езикът на живата природа . . . 107
101. Правда . . . 109
102. Скитах се по гори и планини . . . 110
103. Обетована земя . . . 110
104. Аин фаси . . . 112
105. Буря . . . 113
106. Ставай, дъще . . . 114
107. Духай, ветре . . . 114
108. А бре, синко . . . 115
109. Бащина песен — Угледна мома . . . 116

НЕИЗДАДЕНИ ПЕСНИ, МЕЛОДИИ И ТЕМИ ОТ УЧИТЕЛЯ

110. Българска рапсодия . . . 121
111. Българска идилия . . . 125
112. Тема 3 . . . 127
113. Не ли думах . . . 128
114. Духай, ветре . . . 128
115. Тема 6 . . . 129
116. Мирът иде! . . . 130
117. Мирът иде! . . . 132
118. Тема 9 . . . 134
119. Марш на светлите сили . . . 135
120. Тема 11 . . . 135
121. Berhan-Asi . . . 136
122. Мелодия 13 . . . 137
123. Песен на детето . . . 138
124. Мелодия 15 . . . 139
125. Мелодия 16 . . . 140
126. Малкият планински извор . . . 141
127. Бог е Любов . . . 142
128. Към „Фир-Фюр-Фен“ . . . 143
129. Кажи ми, светли Божи лъч . . . 143
130. Кажи ми Ти Истината . . . 144
131. Кажи ми Ти Истината . . . 145
132. Пролетна песен без думи . . . 146
133. Вяра светла . . . 146
134. Играта на поточето . . . 147
135. Малката бубулечица . . . 148
136. Тема 28 . . . 148

Стр.

137. Да бих те слушал . 149
138. Вариации . 149
139. Мелодия 31 . 150
140. Радост . 151
141. Мелодия 34 . 151
142. Милост, благост . 152
143. Ме-хейн . 152
144. Тема 37 . 152
145. Тема 38 . 152
146. Песен за двете сестри . 153
147. Тема 40 . 154
148. Пролетна песен . 154
149. Тема 42 . 155
150. Новото Битие — Първи Божествен ден 155
151. Втори Божествен ден . 157
152. Трети Божествен ден . 157
153. Четвърти Божествен ден . 159
154. Пети Божествен ден . 160
155. Шести Божествен ден . 161
156. Седми Божествен ден . 163
157. Химни на слънцето . 164
158. Молитва . 166
159. Вътрешният глас на Бога 167
160. Една вечна Истина, която е Бог на Любовта 168
161. Песента на ангелите . 168
162. Божията Любов ме озари 171
163. Господи, колко Те обичам! 172
164. Моето слънце днес ще изгрее 174
165. Кажи ми, светли Божи лъч 176
166. Ти ще сполучиш в живота 177
167. Отче наш, не ни въвеждай в изкушение 178
168. Странник съм в този свят 179
169. Мисли от Учителя върху музиката 181
170. Коментар . 185
171. Съдържание . 201